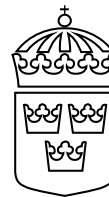

Regeringens proposition

2023/24:77

Kompletterande bestämmelser till EU:s
förordning om inrättande av en mekanism för
koldioxidjustering vid gränsen

Prop.
2023/24:77

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 7 mars 2024

Elisabeth Svantesson

Niklas Wykman
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen, kallad CBAM-förordningen, trädde i kraft den 17 maj 2023 och har i vissa delar börjat att tillämpas. Förordningen innebär att importörer av varor som omfattas av förordningen och som importeras till Europeiska unionen är skyldiga att från och med den 1 januari 2026 deklarerera inbäddade utsläpp av växthusgaser i varorna och köpa certifikat som motsvarar de inbäddade utsläppen. Redan från och med den 1 oktober 2023 är importörer skyldiga att till Europeiska kommissionen rapportera inbäddade utsläpp i importerade varor som omfattas av förordningen, dock utan någon skyldighet att köpa och lämna över certifikat motsvarande utsläppen.

Förordningen är direkt tillämplig i Sverige. För att den ska kunna tillämpas på ett ändamålsenligt sätt behövs kompletterande nationella bestämmelser.

I propositionen föreslås en lag med kompletterande bestämmelser till CBAM-förordningen. I lagen behandlas frågor om behörig myndighet, beslut om godkännande respektive återkallelse av status som CBAM-deklarant, ackreditering, tillsyn, sanktionsavgift och överklagande.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2024.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
3	Ärendet och dess beredning	7
4	CBAM-förordningen.....	7
4.1	Bakgrund	7
4.2	CBAM-förordningens närmare innebörd	8
4.3	CBAM under övergångsperioden.....	9
4.4	Det fortsatta lagstiftningsarbetet.....	11
5	Kompletterande bestämmelser till CBAM-förordningen.....	11
5.1	En ny lag införs	11
5.2	Behörig myndighet.....	12
5.3	Status som godkänd CBAM-deklarant	13
5.4	Ackreditering.....	16
5.5	Bestämmelser om tillsyn	17
5.6	Avgifter för myndigheters verksamhet.....	19
5.7	Bestämmelser om sanktionsavgift.....	20
5.8	Bestämmelser om överklagande.....	24
6	Behandling av personuppgifter	25
7	Ikraftträdandebestämmelse	27
8	Konsekvenser.....	27
9	Författningskommentar.....	31
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen	36
Bilaga 2	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1773 av den 17 augusti 2023 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 vad gäller rapporteringsskyldigheter inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden	89
Bilaga 3	Sammanfattning av promemorian	191
Bilaga 4	Promemorians lagförslag.....	192
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	195
Bilaga 6	Lagrådsremissens lagförslag	196
Bilaga 7	Lagrådets yttrande	199
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 mars 2024	200

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2023/24:77

Regeringens förslag:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens innehåll och uttryck i lagen

1 § Denna lag kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen, här benämnd CBAM-förordningen, och

2. EU-förordningar som meddelas med stöd av CBAM-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i CBAM-förordningen och de EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Behörig myndighet

2 § Regeringen bestämmer vilken förvaltningsmyndighet under regeringen som ska vara behörig myndighet enligt CBAM-förordningen.

Status som godkänd CBAM-deklarant

3 § Den behöriga myndigheten beslutar i frågor om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant enligt artiklarna 5 och 17 i CBAM-förordningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förfarandet vid ansökan om och återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

Den behöriga myndigheten får bestämma att ett beslut om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant ska gälla med omedelbar verkan.

Ackreditering

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer enligt artiklarna 8 och 18 i CBAM-förordningen.

Tillsyn

5 § Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att denna lag, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna följs.

6 § För tillsynen enligt 5 § har den behöriga myndigheten rätt att begära att en fysisk eller juridisk person ska lämna de upplysningar eller tillhandahålla de handlingar som behövs för tillsynen. För denna tillsyn har den behöriga myndigheten också rätt att få tillgång till varuprover av den CBAM-vara som har importerats.

7 § Den behöriga myndigheten får besluta om de förelägganden som behövs för att den som har skyldigheter enligt föreskrifter som omfattas av tillsynen ska fullgöra dessa.

8 § Den behöriga myndigheten har, om det behövs för tillsynen, rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen som används av en fysisk eller juridisk person. Detta gäller dock inte tillträde till bostäder.

9 § Polismyndigheten ska ge den behöriga myndigheten den hjälp som behövs för sådant tillträde som avses i 8 §.

Hjälp får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polismans särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver användas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt

1. denna lag eller föreskrifter som meddelas med stöd av lagen, eller
2. CBAM-förordningen eller EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Sanktionsavgift

11 § Den behöriga myndigheten får besluta om sanktionsavgift i enlighet med artiklarna 26 och 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1773 av den 17 augusti 2023 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 vad gäller rapporteringsskyldigheter inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden, här benämnd genomförandeförordningen för övergångsperioden.

12 § Sanktionsavgift enligt artikel 26 i CBAM-förordningen får inte beslutas efter den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationen borde ha lämnats in.

Sanktionsavgift enligt artikel 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden får inte beslutas efter utgången av år 2026.

13 § Ett beslut om sanktionsavgift ska delges den avgiftsskyldige.

14 § Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

15 § En sanktionsavgift ska betalas till den myndighet som regeringen bestämmer inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, ska myndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

16 § Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om sanktionsavgifter enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Överklagande

17 § Beslut enligt denna lag, enligt CBAM-förordningen och EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen eller enligt föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen och EU-förordningarna får överklagas till mark- och miljödomstolen.

Bestämmelser om överklagande av mark- och miljödomstolens domar och beslut finns i 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Finansdepartementet har promemorian Kompletterande bestämmelser med anledning av EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen tagits fram. I promemorian föreslås att en ny lag införs för att komplettera nämnda förordning.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen finns i *bilaga 1*.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1773 av den 17 augusti 2023 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 vad gäller rapporteringsskyldigheter inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden finns i *bilaga 2*.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2023/02890).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 1 februari 2024 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslaget i *bilaga 6*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 7*. Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran. I förhållande till lagrådsremissen har endast vissa mindre språkliga ändringar gjorts.

4 CBAM-förordningen

4.1 Bakgrund

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen trädde i kraft den 17 maj 2023 och har i vissa delar börjat att tillämpas från och med den 1 oktober 2023.

Den svenska benämningen mekanism för koldioxidjustering vid gränsen är en översättning av engelskans Carbon Border Adjustment Mechanism, förkortat CBAM. Eftersom den engelskspråkiga förkortningen har blivit allmänt känd som en beteckning på EU-förordningen kommer den i det följande att benämnas som CBAM-förordningen.

Kommissionen lade i juli 2021 fram ett förslag till CBAM-förordning med syftet att reglera utsläpp av växthusgaser som orsakats av vissa varor som importeras till EU. Förslaget var en del av det s.k. Fit for 55-paketet, genom vilket EU avser att höja ambitionsnivån på klimatområdet med det övergripande målet att till 2030 nå en nettominskning av utsläpp av växthusgaser med 55 procent jämfört 1990 års nivåer och att uppnå klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050.

Syftet med CBAM-förordningen är att minska risken för koldioxidläckage. Koldioxidläckage uppstår om företag inom EU, på grund av ökade kostnader till följd av klimatpolitiska beslut och regleringar i unionen, flyttar produktionen av varor till länder utanför EU, eller importerar varor från dessa länder som ersättning för likvärdiga men mindre utsläppsintensiva produkter tillverkade inom EU. Koldioxidläckage riskerar att leda till en ökning av de totala utsläppen på global nivå. I takt med att unionen höjer den klimatpolitiska ambitionen och skärper villkoren inom utsläppshandelssystemet skulle koldioxidläckage kunna undergräva effektiviteten i unionens åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser. CBAM-förordningen kompletterar EU:s utsläppshandelssystem som är en del av unionens program för att motverka klimatförändringar. De grundläggande reglerna om systemet finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen, herefter benämnt utsläppshandelsdirektivet. Direktivet genomförs och EU-förordningar antagna med stöd av direktivet kompletteras i svensk rätt genom lagen (2020:1173) om vissa utsläpp av växthusgaser, herefter benämnd utsläppshandelslagen.

4.2 CBAM-förordningens närmare innebörd

CBAM-förordningen innebär att importörer av vissa varor (CBAM-varor) som importeras till unionen från tredjeländer är skyldiga att från och med den 1 januari 2026 deklarerar inbäddade utsläpp av växthusgaser i varorna och köpa certifikat motsvarande de inbäddade utsläppen. Ett sådant CBAM-certifikat motsvarar utsläpp av ett ton koldioxid och priset på certifikaten sätts utifrån ett veckovisat genomsnitt av priserna på utsläppsrätter inom EU:s utsläppshandelssystem. Om importören har betalat ett koldioxidpris för de inbäddade utsläppen i tredjeland sker en avräkning mot skyldigheten att köpa CBAM-certifikat. När den finansiella skyldigheten för importörer av CBAM-varor inträder den 1 januari 2026 kommer det också krävas att importören, eller dennes indirekta tullombud, är godkänd som CBAM-deklarant.

Under ett inledande skede, den s.k. övergångsperioden, tillämpas CBAM-förordningen i begränsad omfattning. Övergångsperioden pågår under perioden 1 oktober 2023–31 december 2025 och innebär att importörer av CBAM-varor är skyldiga att rapportera inbäddade utsläpp av växthusgaser i varorna. Under övergångsperioden finns dock ingen skyldighet att köpa certifikat för inbäddade utsläpp och inte heller något krav på att vara godkänd som CBAM-deklarant. Syftet med övergångsperioden är dels att kommissionen ska kunna samla in data för utvärdering och framtagande av kommande genomförandeakter, dels att de aktörer som berörs av CBAM-förordningen ska ges möjlighet att anpassa sina verksamheter.

CBAM-förordningen tillämpas för import av aluminium, cement, el, gödselmedel, järn och stål, vätgas samt vissa s.k. insatsmaterial. De varor som omfattas av CBAM-förordningens tillämpningsområde specificeras utifrån KN-nummer och finns förtecknade i bilaga 1 och 2 till förord-

ningen. Med KN-nummer menas nummer i den s.k. kombinerade nomenklaturen som är EU:s kombinerade nomenklatur, vars 8-siffriga varukoder används i exportdeklarationer och statistikdeklarationer för internhandeln. Av CBAM-förordningen (skäl 31) framgår att varorna och produkterna har valts ut efter en analys av deras relevans i fråga om sammanlagda växthusgasutsläpp, risken för koldioxidläckage i motsvarande sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem samt behovet av att finna en balans mellan bred produktäckning när det gäller växthusgasutsläpp och begränsad komplexitet och administrativ börda.

CBAM-deklaranter som inte följer skyldigheterna enligt CBAM-förordningen kan påföras en sanktionsavgift och i vissa fall få sin status som godkänd CBAM-deklarant återkallad. Även under övergångsperioden kan de aktörer som är rapporteringsskyldiga påföras sanktionsavgift vid bristande följsamhet när det gäller kravet att rapportera inbäddade utsläpp i importerade varor.

Ansvaret för administrationen av CBAM är uppdelat mellan kommissionen och medlemsstaterna. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ska sköta vissa administrativa uppgifter. Den behöriga myndigheten ska bl.a. besluta om att bevilja och återkalla status som godkänd CBAM-deklarant och fatta beslut om sanktionsavgifter. Kommissionen ska inrätta ett CBAM-register över godkända CBAM-deklaranter. Registret kommer att vara i form av en standardiserad elektronisk databas med data om godkända CBAM-deklaranters CBAM-certifikat. Kommissionen ska automatiskt och i realtid göra uppgifterna i CBAM-registret tillgängliga för tullmyndigheter och behöriga myndigheter inom unionen. Varje godkänd CBAM-deklarant ska beviljas åtkomst till sitt konto i CBAM-registret. En ansökan om status som godkänd CBAM-deklarant lämnas in via CBAM-registret. Senast den 31 maj varje år, och den första gången år 2027 för år 2026, ska varje godkänd CBAM-deklarant använda CBAM-registret för att lämna in en CBAM-deklaration för det föregående kalenderåret. I CBAM-deklarationen ska bl.a. inbäddade utsläpp i importerade varor anges. Den godkända CBAM-deklaranten ska säkerställa att utsläppen är verifierade av en ackrediterad kontrollör. Kontrollörer ackrediteras i Sverige av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac). Även sådana kontrollörer som är ackrediterade i enlighet med EU:s utsläppshandelssystem ska under vissa förutsättningar anses som ackrediterade kontrollörer enligt CBAM-förordningen.

4.3 CBAM under övergångsperioden

Under övergångsperioden (1 oktober 2023–31 december 2025) tillämpas CBAM-förordningen i begränsad omfattning. Skyldigheten för importörer av CBAM-varor omfattar då endast att rapportera inbäddade utsläpp av växthusgaser i importerade varor. Bestämmelserna som reglerar övergångsperioden finns i artiklarna 32–35 i CBAM-förordningen. Mer detaljerade bestämmelser om övergångsperioden finns i genomförandeförordningen för övergångsperioden. Det som i det här avsnittet anges

Prop. 2023/24:77 gälla för importörer gäller även för indirekta tullombud under förutsättning att antingen

- en importör som är etablerad i en medlemsstat utser ett indirekt tullombud och det indirekta tullombudet samtycker till att rapporteringsskyldigheten ska gälla för denne, eller
- en importör inte är etablerad i en medlemsstat.

Med indirekt tullombud avses ett sådant indirekt tullombud som utses i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Importörer kommer att uppmärksammas på rapporteringsskyldigheten av Tullverket senast vid den tidpunkt då varorna övergår till fri omsättning. Tullverket ska till kommissionen regelbundet lämna vissa uppgifter om importerade CBAM-varor och importörer, såsom registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer), KN-nummer, kvantitet och ursprungsland.

Rapporteringen sker kvartalsvis till kommissionen och rapporten (CBAM-rapporten) ska lämnas in till kommissionen senast en månad efter utgången av aktuellt kvartal. Den första rapporten (avseende det sista kvartalet 2023) ska lämnas in senast den 31 januari 2024. CBAM-rapporten ska bl.a. innehålla den totala kvantiteten av varje typ av varor som har importerats och de totala inbäddade utsläppen. Detaljerade bestämmelser om bl.a. de uppgifter som ska rapporteras samt metod och format för rapporteringen specificeras i genomförandeförordningen för övergångsperioden. Under övergångsperioden behöver de rapporterade utsläppen inte vara verifierade av en ackrediterad kontrollör. Vidare behöver importörer av CBAM-varor under denna period inte vara godkända CBAM-deklaranter för att få importera varor till unionen.

CBAM-rapporter ges in via det s.k. övergångsregistret som är en standardiserad elektronisk databas framtagen av kommissionen. Övergångsregistret möjliggör kommunikation, avstämning och informationsutbyte mellan kommissionen, behöriga myndigheter, tullmyndigheter och rapporteringsskyldiga importörer.

Kommissionen har befogenhet att granska inkomna rapporter. Om kommissionen anser att en CBAM-rapport är ofullständig eller felaktig ska kommissionen underrätta den behöriga myndigheten där importören är etablerad. Den behöriga myndigheten ska därefter inleda ett korrigeringsförfarande som vid konstaterad misskötsamhet kan leda till att den behöriga myndigheten ålägger importören en sanktionsavgift. De närmare detaljerna om bl.a. belopp och vilka kriterier som ska beaktas vid bestämmandet av en sanktionsavgift fastställs i genomförandeförordningen för övergångsperioden.

CBAM-förordningen har hittills kompletterats med en genomförandeakt som närmare reglerar formerna för rapporteringsskyldigheten och administrationen under övergångsperioden. Under de närmaste åren ska ett flertal ytterligare genomförandeakter och delegerade akter beslutas av kommissionen. Den här propositionen har utarbetats med avsikten att primärt föreslå bestämmelser som är nödvändiga för CBAM-förordningens funktion under övergångsperioden. Det kompletterande nationella regelverk som föreslås här kommer sannolikt att behöva utvecklas i takt med den process som sker inom EU. De föreslagna bestämmelserna ska därför ses som ett första ramverk.

5 Kompletterande bestämmelser till CBAM-förordningen

5.1 En ny lag införs

Regeringens förslag: De nationella bestämmelser som behövs för att komplettera CBAM-förordningen och EU-förordningar antagna med stöd av den förordningen samlas i en ny lag.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i CBAM-förordningen och EU-förordningar antagna med stöd av den förordningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Energiföretagen Sverige, Företagarna, Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Stockholm, Integritetsskyddsmyndigheten, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Naturvårdsverket, Polismyndigheten, Riksgäldskontoret, Statens energimyndighet, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen), Tillväxtverket, Tullverket och Östersunds tingsrätt (mark- och miljödomstolen)* har inga synpunkter på eller tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: CBAM-förordningen har i vissa delar börjat att tillämpas redan från och med den 1 oktober 2023. Från och med den 1 januari 2026 ska bestämmelserna i CBAM-förordningen tillämpas fullt ut.

En EU-förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får genomföras eller transformeras till nationell rätt och medlemsstaterna får inte utfärda bestämmelser i sådana frågor som regleras i en EU-förordning. Det är endast om svensk rätt anses strida mot en EU-förordning, om den föreskriver en skyldighet eller en möjlighet att vidta nationella lagstiftningsåtgärder eller då det behövs andra åtgärder till stöd för en EU-förordnings syfte som ändringar i svensk rätt aktualiseras. En sådan åtgärd kan exempelvis vara att införa regler av verkställande karaktär, som t.ex. vilka nationella myndigheter eller andra organ som ska hantera förordningen och bestämmelser som ger sådana myndigheter möjlighet att verkställa EU-förordningens bestämmelser i praktiken.

De bestämmelser som är nödvändiga syftar främst till att inrätta en långsiktigt fungerande struktur och organisation som bidrar till att CBAM-förordningen kan uppfyllas på ett effektivt, enhetligt och ändamålsenligt sätt. Eftersom de bestämmelser som bedöms nödvändiga omfattar skyldigheter för vissa enskilda aktörer och organ behöver en del bestämmelser finnas i lag enligt 8 kap. 2 § första stycket 2 regeringsformen (RF). Delegering av normgivningskompetens är dock möjlig med stöd av 8 kap. 3 § RF. Enligt 8 kap. 10 § RF kan riksdagen, när den bemyndigar regeringen att meddela föreskrifter i ett visst ämne, medge att regeringen bemyndigar en förvaltningsmyndighet att meddela föreskrifter i ämnet. I de delar som rör verkställighet av lag och föreskrifter som inte enligt grundlag ska meddelas av riksdagen kan regeringen meddela bestämmelser i förordning med stöd av 8 kap. 7 § RF.

Regeringen anser att de bestämmelser som behövs inte på ett naturligt sätt kan inarbetas i redan befintliga författningar, varför de bör samlas i en ny lag som kompletterar CBAM-förordningen. För att betona att författningen inte är heltäckande, utan endast utgör ett komplement till CBAM-förordningen och EU-förordningar antagna med stöd av den förordningen, bör den benämnas lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen. I det följande benämns den nya lagen kompletteringslagen. Hänvisningar till CBAM-förordningen i författningstexten bör vara utformade på så sätt att de avser CBAM-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning. CBAM-förordningen kan då ändras utan att det påverkar de kompletterande nationella bestämmelserna.

Naturvårdsverket uppmärksammar regeringen på att vissa uppgifter om utsläpp som myndigheten kommer ta del av i egenskap av behörig myndighet inte kommer att ha sekretesskydd med anledning av den sekretessbrytande bestämmelsen i 10 kap. 5 § i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL. Enligt 10 kap. 5 § OSL gäller inte sekretessen om en sekretessreglerad uppgift utgör sådan miljöinformation som avses i 2 § lagen (2005:181) om miljöinformation hos vissa enskilda organ, och det är uppenbart att uppgiften har sådan betydelse från miljösynpunkt att intresset av allmän kändedom om uppgiften har företräde framför det intresse som sekretessen ska skydda. Regeringen har beslutat om en ändring i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) som innebär att sekretess enligt 30 kap. 23 § OSL gäller för uppgift om en enskilds affärs- och driftförhållanden i Naturvårdsverkets tillståndsgivning och tillsynsverksamhet enligt CBAM-förordningen. Det kommer, på samma sätt som när det gäller andra sekretessbrytande bestämmelser, att vara upp till myndigheterna att i varje enskilt fall ta ställning till om en sekretessreglerad uppgift utgör sådan miljöinformation som omfattas av 10 kap. 5 § OSL.

5.2 Behörig myndighet

Regeringens förslag: Den statliga myndighet som regeringen bestämmer ska vara behörig myndighet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt CBAM-förordningen (artikel 11) ska varje medlemsstat utse en behörig myndighet. Den behöriga myndighetens huvudsakliga uppgifter är enligt förordningen att

- besluta om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant, samt
- inleda korrigeringsförfaranden och besluta om sanktionsavgifter vid bristande efterlevnad av de skyldigheter som importörer av CBAM-varor åläggs enligt CBAM-förordningen.

Av 8 a § förordningen (2012:989) med instruktion för Naturvårdsverket framgår att Naturvårdsverket är behörig myndighet enligt CBAM-förordningen. Att utse behörig myndighet ligger inom regeringens s.k. restkompetens i enlighet med 8 kap. 7 § RF. För tydlighets skull anser regeringen att det även bör anges i den nya kompletteringslagen att den statliga myndighet som regeringen bestämmer ska vara behörig myndighet.

5.3 Status som godkänd CBAM-deklarant

Regeringens förslag: Den behöriga myndigheten ska besluta i frågor om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förfarandet vid ansökan om och återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

Den behöriga myndigheten får bestämma att ett beslut om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant ska gälla med omedelbar verkan.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian föreslås en något annorlunda lydelse av 3 § kompletteringslagen.

Remissinstanserna: *Naturvårdsverket* anser bl.a. att bemyndigandet till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör utformas bredare än i promemorians förslag och att det i lagen eller i en förordning som meddelas med stöd av lagen bör anges en rättslig grund för Tullverkets tillhandahållande av autentiserings- och behörighetssystem.

Skälen för regeringens förslag: För att från och med den 1 januari 2026 få importera CBAM-varor kommer det enligt CBAM-förordningen (artikel 4) krävas att importören, eller dennes indirekta tullombud, beviljats status som godkänd CBAM-deklarant. Från och med den 31 december 2024 kommer det vara möjligt att ansöka om att beviljas status som godkänd CBAM-deklarant. Den behöriga myndigheten beslutar i frågor om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant. Förfarandet och kriterierna för ansökan om respektive återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant regleras i artiklarna 5 och 17 i CBAM-förordningen. Ansökan lämnas in via CBAM-registret.

I CBAM-förordningen regleras vilka uppgifter en ansökan om godkännande ska innehålla (artikel 5) och förfarandet för att pröva en ansökan om godkännande samt kriterierna för beviljande respektive återkallande av status som godkänd CBAM-deklarant (artikel 17). Regleringen är detaljerad och ska specificeras ytterligare i kommande genomförandeakter. Trots detta är det möjligt att ytterligare reglering på nationell nivå kring förfarandena kommer att bli nödvändigt för att verkställa CBAM-förordningen i praktiken. I förekommande fall är det även möjligt att föreskrifterna kommer att gå utöver den normgivningskompetens som regleras i 8 kap. 7 § RF. Regeringen anser därför att det bör införas en möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om förfarandet vid ansökan om och återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

Naturvårdsverket anser att bemyndigandet till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör utformas bredare än i promemorians förslag. Naturvårdsverket efterlyser breda bemyndiganden som möjliggör för regeringen att meddela ytterligare bestämmelser på förordningsnivå för att möjliggöra ett flexibelt regelverk som kan anpassas till den framväxande EU-regleringen. Naturvårdsverket efterlyser också ett förtydligande i bemyndigandet i 3 § i kompletteringslagen, eller i skälen till bestämmelsen, att bemyndigandet i fråga ger en rätt att föreskriva ytterligare skyldigheter för den enskilde, t.ex. att den enskilde behöver tillhandahålla vissa uppgifter till Naturvårdsverket vad gäller ansökan om godkännande som CBAM-deklarant.

Regeringen anser att de bemyndiganden som föreslås i kompletteringslagen är tillräckliga för att möjliggöra för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela de föreskrifter som behövs för att den behöriga myndighetens arbete ska kunna fullgöras på ett effektivt och ändamålsenligt sätt i förhållande till de krav som ställs på myndigheten enligt CBAM-förordningen. Den behöriga myndighetens huvudsakliga ansvar är att besluta om att bevilja eller återkalla status som CBAM-deklarant samt att inleda korrigeringsförfaranden och besluta om sanktionsavgifter vid bristande efterlevnad av CBAM-förordningen. Regeringen anser att den föreslagna kompletteringslagen ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer långtgående befogenheter att meddela de föreskrifter som behövs för att fullgöra dessa skyldigheter.

Naturvårdsverket efterlyser breda bemyndiganden till regeringen så att regeringen ska kunna meddela ytterligare bestämmelser på förordningsnivå när ny EU-reglering på området antas. Naturvårdsverket kan dock inte bedöma vilken reglering som kommer att vara nödvändig i detta avseende. Regeringen anser att det inte är lämpligt att i kompletteringslagen utforma bemyndiganden för eventualiteter som i dag inte omfattas av CBAM-förordningen. De aviserade genomförandeakter som kommer att meddelas kommer alla att baseras på CBAM-förordningen. De behov av kompletterande föreskrifter som dessa kan ge upphov till täcks därför redan av de bemyndiganden som finns i den föreslagna lagen.

Naturvårdsverket efterlyser också bemyndiganden eller förtydliganden om att 3 § kompletteringslagen ger utrymme att föreskriva om ytterligare skyldigheter för de enskilda vad gäller ansökan om godkännande som CBAM-deklarant. Regeringen påminner här om att kraven i kompletteringslagen inte kan gå utöver det som anges i CBAM-

förordningen. I CBAM-förordningen anges vilka uppgifter en ansökan om godkännande ska innehålla (artikel 5) och förfarandet för att pröva en ansökan om godkännande samt kriterierna för beviljande respektive återkallande (artikel 17). Genom 3 § kompletteringslagen ges regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer möjligheten att meddela föreskrifter som reglerar alla delar av förfarandet vid en ansökan om godkännande som CBAM-deklarant. Det kan t.ex. vara fråga om en närmare reglering av hur uppgifter ska meddelas den behöriga myndigheten eller vilken information som ska lämnas till den behöriga myndigheten för att de uppgifter som anges i artikel 5 i CBAM-förordningen ska anses vara lämnade till den behöriga myndigheten.

Naturvårdsverket efterlyser vidare ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om att vissa myndigheter ska bistå verket med upplysningar i arbetet med att handlägga ansökningar om att bli godkänd CBAM-deklarant eller när det är fråga om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant. Regeringen anser att något särskilt bemyndigande beträffande dessa förhållanden inte är nödvändigt i kompletteringslagen. Det faller inom regeringens restkompetens att meddela de nödvändiga föreskrifter som behövs för att den behöriga myndighetens behov av uppgifter från andra myndigheter ska kunna uppfyllas. Regeringen kommer i en kommande förordning med kompletterande bestämmelser till CBAM-förordningen att återkomma med bestämmelser om berörda myndigheters skyldighet att lämna nödvändiga uppgifter till den behöriga myndigheten i dess arbete med CBAM.

Naturvårdsverket anser även att det i lagen, eller i en förordning som meddelas med stöd av lagen, bör anges en rättslig grund för Tullverkets tillhandahållande av autentiserings- och behörighetssystem. Även denna fråga faller inom regeringens restkompetens och behöver därför enligt regeringen inte närmare regleras i kompletteringslagen. Frågan kommer därmed inte att behandlas i denna proposition.

Regeringen anser att det bör införas en möjlighet för den behöriga myndigheten att bestämma att ett beslut om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant ska gälla med omedelbar verkan. En sådan ordning tillgodoser behovet av att på ett effektivt sätt kunna stävja att en aktör som verkar som godkänd CBAM-deklarant och som inte bedriver sin verksamhet i enlighet med skyldigheterna i CBAM-förordningen får fortsätta att importera varor.

Regeringens förslag till 3 § kompletteringslagen har en delvis annan lydelse än den som återfinns i promemorians författningsförslag. Någon ändring i sak har inte gjorts. Regeringen har med den föreslagna lydelsen sökt göra lagtexten mer lättläst. Bestämmelsen i 3 § kompletteringslagen utgår nu från den terminologi som finns i artiklarna 5 och 17 i CBAM-förordningen om ansökan om och återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

Promemorians förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer enligt CBAM-förordningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Från och med den 1 januari 2026 ska enligt CBAM-förordningen (artikel 8) den godkända CBAM-deklaranten säkerställa att de totala inbäddade utsläpp som deklarerats är verifierade av en kontrollör som är ackrediterad. Principerna för verifiering framgår av bilaga 4 till CBAM-förordningen.

I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2067 av den 19 december 2018 om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG fastställs bestämmelser för ackreditering och övervakning av kontrollörer inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem. Under vissa förutsättningar ska aktörer som ackrediterats som kontrollörer inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem för en relevant grupp av verksamheter vara ackrediterade kontrollörer enligt CBAM-förordningen. Kommissionen ska i genomförandeakter närmare specificera villkoren för detta. Därutöver får ett nationellt ackrediteringsorgan på begäran ackreditera en person som kontrollör inom ramen för CBAM-förordningen om organet, på grundval av den dokumentation som lämnats in, anser att denna person har förmåga att tillämpa de verifieringsprinciper som avses i bilaga 4. Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter i syfte att specificera villkoren för beviljande av sådan ackreditering, för kontroll och tillsyn av ackrediterade kontrollörer, för återkallande av ackreditering och för ömsesidigt erkännande och inbördes utvärdering av ackrediteringsorgan. Sveriges nationella ackrediteringsorgan är Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac). De grundläggande bestämmelserna för Swedacs verksamhet framgår av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 samt av lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Genom det som ovan beskrivits finns det för närvarande bestämmelser avseende både vilka krav som ska ställas på ackrediterade kontrollörer och de uppgifter som kontrollören ska utföra inom ramen för CBAM-förordningen. Därutöver har kommissionen befogenhet att anta ytterligare delegerade akter och genomförandeakter i det avseendet. Trots detta är det möjligt att ytterligare reglering på nationell nivå i dessa avseenden kan komma att bli nödvändigt för att verkställa CBAM-förordningen i praktiken. I förekommande fall är det även möjligt att föreskrifterna kommer att gå utöver den normgivningskompetens som regleras i 8 kap. 7 § RF. Regeringen anser därför att det bör införas en möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer enligt CBAM-förordningen. För att ansöka om och vara ackrediterad tas avgifter ut enligt gällande regelverk för ackreditering.

I detta sammanhang ska även tilläggas att det finns ett motsvarande bemyndigande i 25 § utsläppshandelslagen. Det saknas skäl att för CBAM-förordningen göra någon annan bedömning kring behovet av bemyndigande i det här avseendet än när det gäller EU:s utsläppshandels-system.

5.5 Bestämmelser om tillsyn

Regeringens förslag: Den behöriga myndigheten ska utöva tillsyn över kompletteringslagen och över att CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen liksom föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna följs.

För tillsynen ska den behöriga myndigheten få begära att en fysisk eller juridisk person ska lämna de upplysningar eller tillhandahålla de uppgifter som behövs för tillsynen. För denna tillsyn har den behöriga myndigheten också rätt att få tillgång till varuprov av den CBAM-vara som har importerats.

Tillsynsmyndigheten ska få besluta de förelägganden som behövs för att den som har skyldigheter enligt föreskrifter som omfattas av tillsynen ska fullgöra dessa.

Om det behövs för tillsynen ska tillsynsmyndigheten ha rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen som används av en fysisk eller juridisk person. Detta gäller dock inte tillträde till bostäder.

Polismyndigheten ska ge tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs för tillträdet. Hjälp får begäras endast om det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polismans särskilda befogenheter enligt polislagen behöver användas eller om det annars finns synnerliga skäl.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian föreslås en något annorlunda lydelse av 6 och 8 §§ kompletteringslagen.

Remissinstanserna: *Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)* anser att 6 § kompletteringslagen är oprecis och föreslår att den formuleras om. *Naturvårdsverket* anser att det bör övervägas om förelägganden som meddelas med stöd av kompletteringslagen ska kunna förenas med vite.

Skälen för regeringens förslag: Den behöriga myndighetens roll framgår av CBAM-förordningen. Den behöriga myndigheten ska bl.a. besluta om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant samt om sanktionsavgifter. Det ligger därför nära till hands att den behöriga myndigheten även bör ansvara för tillsynen av CBAM-förordningen och anslutande nationella författningar och EU-rättsakter. Detta innebär även att Tullverkets och Swedacs roll i CBAM avgränsas till att endast omfatta de uppgifter som dessa myndigheter direkt åläggs genom CBAM-förordningen.

Den behöriga myndighetens uppgifter i samband med beslut om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant och förfarandet i samband med detta samt beslut om sanktionsavgifter beskrivs i avsnitt 5.3 respektive 5.7. Därutöver kan nämnas att det i CBAM-

förordningen (artikel 15) även anges att kommissionen ska utföra riskbaserade kontroller av de data och transaktioner som registreras i CBAM-registret i syfte att säkerställa att det inte förekommer några oriktigheter i samband med köp, innehav, överlämnande, återköp och annullering av CBAM-certifikat. Om kommissionen identifierar oriktigheter till följd av de kontroller som utförts ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna så att ytterligare utredningar utförs i syfte att korrigera de identifierade oriktigheterna. Av CBAM-förordningen framgår det inte uttryckligen vilka befogenheter den behöriga myndigheten bör ha för att kunna utföra de uppgifter som denna åläggs enligt förordningen.

För att den behöriga myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter som tillsynsmyndighet enligt CBAM-förordningen är det enligt regeringen viktigt att den behöriga myndigheten får rätt att begära att en fysisk eller juridisk person ska lämna de upplysningar eller tillhandahålla de uppgifter som behövs för tillsynen. Vid behov är det också viktigt att myndigheten kan begära att få tillgång till varuprov av den importerade CBAM-varan för att kunna kontrollera eller på annat sätt granska den. *Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)* anser att 6 § kompletteringslagen i promemorians förslag, som reglerar den behöriga myndighetens rätt att bl.a. begära in upplysningar och ta del av handlingar, är oprecis och bör formuleras om för att få en mer precis lydelse. Domstolen föreslår att 6 § kompletteringslagen bör utformas med ledning av t.ex. 19 § första stycket andra meningen lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor. Regeringen håller med domstolen i denna bedömning och föreslår därför att 6 § kompletteringslagen får en delvis ny lydelse som tydligare redogör för den behöriga myndighetens befogenheter när det gäller rätten att begära in upplysningar m.m.

Den behöriga myndigheten måste också kunna meddela de förelägganden som behövs för att kunna fullgöra sina uppgifter som tillsynsmyndighet. *Naturvårdsverket* anser att det bör övervägas om förelägganden som meddelas med stöd av 7 § kompletteringslagen ska kunna förenas med vite. Regeringen bedömer emellertid att det inte behövs. Den behöriga myndigheten har möjligheten att med stöd av CBAM-förordningen meddela sanktionsavgifter vid överträdelser av förordningen, se närmare avsnitt 5.7 nedan. Vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek ska bl.a. CBAM-rapportörens benägenhet att efterkomma begäran om ytterligare information beaktas (artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden). Även i det fall en annan person än en godkänd CBAM-deklarant för in varor till unionens tullområde utan att uppfylla skyldigheterna enligt förordningen, ska den personen åläggas att betala en sanktionsavgift. En sådan sanktionsavgift ska enligt förordningen bestämmas med beaktande av bl.a. i vilken grad personen samarbetar med den behöriga myndigheten. Vidare kan den behöriga myndigheten fatta beslut om att återkalla statusen som godkänd CBAM-deklarant, bl.a. i fall då den godkända CBAM-deklaranten har varit inblandad i en allvarlig eller upprepad överträdelse av skyldigheterna att överlämna CBAM-certifikat eller att säkerställa att ett tillräckligt antal CBAM-certifikat på dennes konto i CBAM-registret i slutet av varje kvartal (artikel 17.8 i CBAM-förordningen). Dessa verktyg anser

regeringen är tillräckliga för att säkerställa en följsamhet i förhållande till de förelägganden som den behöriga myndigheten meddelar i sin tillsyn.

Om det behövs för tillsynen har den behöriga myndigheten rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen som används av en fysisk eller juridisk person. Den behöriga myndigheten ska även kunna få handräckning av polisen när det behövs för att få sådant tillträde. Den behöriga myndighetens rätt till tillträde gäller dock inte för bostäder. Eftersom det är fråga om ett administrativt förfarande för att se till att miljörättsliga åtgärder riktade mot ett importföretag följs, bedömer regeringen att den behöriga myndigheten av integritetsskäl inte bör ha rätt att få tillträde till bostäder. Som anges i avsnitt 5.2 är Naturvårdsverket behörig myndighet i Sverige. Naturvårdsverket har enligt 31 § lagen (2020:1173) om vissa utsläpp av växthusgaser motsvarande befogenheter på tillsynsområdet när det gäller att se till att delar av EU:s utsläppshandelssystem följs. Det saknas skäl att behandla den nu aktuella situationen på något annat sätt. Naturvårdsverket bör därför få åtminstone motsvarande befogenheter när det gäller tillsyn enligt den nya kompletteringslagen. I sammanhanget kan det även framhållas att kommissionen i sin tillsynsroll vid granskning av CBAM-deklarationer har långtgående befogenheter. Av CBAM-förordningen (artikel 19) framgår att kommissionens granskning i det avseendet får bestå i en verifiering av de uppgifter som lämnats i CBAM-deklarationen och i verifieringsrapporter på grundval av varje revision som anses nödvändig, inbegripet i den godkända CBAM-deklarantens lokaler.

5.6 Avgifter för myndigheters verksamhet

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt

1. denna lag eller föreskrifter som meddelas med stöd av lagen, eller
2. CBAM-förordningen eller EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Den behöriga nationella CBAM-myndigheten kommer att utöva tillsyn över att CBAM-förordningen och anslutande regelverk följs samt besluta om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant. I likhet med det som i övrigt gäller på miljöområdet bör utgångspunkten vara att avgifter ska täcka en myndighets kostnader för sådan verksamhet (jämför prop. 1997/98:45 s. 516). Naturvårdsverket, som är svensk behörig CBAM-myndighet, utövar även tillsyn och prövar frågor om tillstånd inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem. Lagen (2020:1173) om utsläpp av vissa växthusgaser kompletterar EU-förordningar som har antagits med stöd av utsläppshandelsdirektivet. I lagen finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgifter för bl.a. tillsyn och prövning (25 §). Bemyndigandet har inte utnyttjats men har trots det behållits (se prop.

2020/21:27 s. 59). Mot den bakgrunden bör det, även när det gäller tillsyn och prövning med anledning av CBAM-förordningen och den nya kompletteringslagen, finnas förutsättningar för att införa bestämmelser om avgifter om regeringen i ett senare skede skulle bedöma att det är lämpligt.

5.7 Bestämmelser om sanktionsavgift

Regeringens förslag: Den behöriga myndigheten ska få besluta om sanktionsavgift i enlighet med artiklarna 26 och 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Beslut om sanktionsavgift enligt artikel 26 i CBAM-förordningen får inte fattas efter den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationen borde ha lämnats in.

Beslut om sanktionsavgift enligt artikel 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden får inte fattas senare än utgången av år 2026.

Ett beslut om sanktionsavgift ska delges den avgiftsskyldige.

Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

En sanktionsavgift ska betalas till den myndighet som regeringen bestämmer inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges ovan ska myndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter om sanktionsavgifter enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)* anser att den föreslagna preskriptionsregeln bör utformas på ett annat sätt samt att tillsynsmyndigheten bör ge den som en sanktionsavgift riktas mot tillfälle att yttra sig innan beslutet om att ta ut en sådan avgift meddelas.

Skälen för regeringens förslag

CBAM-förordningens bestämmelser om sanktionsavgift

I CBAM-förordningen (skäl 26) anges att medlemsstaterna bör påföra sanktioner för överträdelser av förordningen och säkerställa att sådana sanktioner efterlevs. Vidare anges att påförandet av sanktioner enligt förordningen inte påverkar sådana sanktioner som kan påföras enligt unionsrätten eller nationell rätt för överträdelse av andra relevanta skyldigheter, särskilt sådana som hänför sig till tullregler.

Bestämmelserna om sanktionsavgift återfinns i CBAM-förordningens artikel 35.5 avseende övergångsperioden (1 oktober 2023–31 december 2025) och artikel 26 avseende tiden efter den 31 december 2025. I artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden förtydligas kriterierna för bestämmande av sanktionsavgift som ska beslutas under övergångsperioden.

Bestämmelserna är direkt tillämpliga i förhållande till enskilda fysiska och juridiska personer och ger inget utrymme för medlemsstaterna att specificera bestämmelserna eller att föreskriva några undantag. Det är den nationella behöriga myndigheten i respektive medlemsstat som beslutar om sanktionsavgift vid överträdelse av förordningens bestämmelser.

Sanktionsavgift för överträdelse efter den 31 december 2025

För tiden efter den 31 december 2025 ska sanktionsavgift beslutas för en godkänd CBAM-deklarant som inte i rätt tid överlämnar det antal CBAM-certifikat som motsvarar de utsläpp som är inbäddade i varor som importerats under det föregående kalenderåret. Avgiften ska vara identisk med den avgift för överskridande av utsläpp som regleras i artikel 16.3 i utsläppshandelsdirektivet. En sådan sanktionsavgift ska tillämpas för varje CBAM-certifikat som den godkända CBAM-deklaranten inte har överlämnat. Även i det fall en annan person än en godkänd CBAM-deklarant för in varor till unionens tullområde utan att uppfylla skyldigheterna enligt förordningen ska den personen åläggas att betala en sanktionsavgift. En sådan sanktionsavgift ska enligt förordningen vara effektiv, proportionell och avskräckande och ska, särskilt beroende på den bristande efterlevnadens varaktighet, allvarlighetsgrad, omfattning, avsiktliga karaktär och upprepning samt i vilken grad personen samarbetar med den behöriga myndigheten, uppgå till ett belopp på mellan tre och fem gånger den sanktionsavgift som ska tillämpas för godkända CBAM-deklaranter.

Sanktionsavgift under övergångsperioden

Under vissa förutsättningar ska sanktionsavgift beslutas under övergångsperioden (artikel 35.5 i CBAM-förordningen). Om kommissionen anser att en CBAM-rapport är ofullständig eller felaktig ska kommissionen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där importören är etablerad, eller i förekommande fall det indirekta tullombudet är etablerat, lämna de ytterligare uppgifter som den anser nödvändiga för att komplettera eller korrigera den rapporten. Sådana uppgifter ska lämnas i vägledande syfte och utan att det påverkar den behöriga myndighetens slutgiltiga bedömning. Den behöriga myndigheten ska därefter inleda ett s.k. korrigeringsförfarande och underrätta importören, eller det indirekta tullombudet, om de ytterligare uppgifter som behövs för att korrigera rapporten. Importören, eller det indirekta tullombudet, ska vid behov lämna en korrigerad rapport till den berörda behöriga myndigheten och till kommissionen.

Om den behöriga myndigheten inleder ett sådant korrigeringsförfarande och fastställer att importören, eller det indirekta tullombudet, inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att korrigera CBAM-rapporten eller om den berörda behöriga myndigheten fastställer att importören, eller det indirekta tullombudet, inte har uppfyllt skyldigheten att lämna in en CBAM-rapport ska den behöriga myndigheten ålägga importören, eller det indirekta tullombudet, en effektiv, proportionell och avskräckande sanktion.

I genomförandeförordningen för övergångsperioden (artikel 16) preciseras det vägledande intervall för sanktionsavgifter som ska påföras

under övergångsperioden och de kriterier som ska beaktas vid fastställandet av det faktiska beloppet. Där framgår bl.a. att sanktionsavgiften under övergångsperioden ska fastställas till ett belopp i intervallet 10–50 euro per ton inbäddade utsläpp som inte har rapporterats och att storleken på avgiften ska bestämmas med ledning av särskilda kriterier, däribland omfattningen av den information som inte har rapporterats och i vilken utsträckning CBAM-rapportören är villig att på begäran lämna ytterligare information samt rapportörens avsiktliga eller försumliga beteende. I genomförandeförordningen för övergångsperioden (skäl 13) anges att sanktionsavgiften ska beräknas på grundval av de riktvärden som kommissionen tillhandahåller för övergångsperioden för sådana inbäddade utsläpp som inte rapporterats.

Förfarandebestämmelser om sanktionsavgift

Enligt CBAM-förordningen (artikel 26.4 respektive artikel 35.5 i) ska den behöriga myndigheten underrätta den aktör för vilken en sanktionsavgift har beslutats om bl.a. skälen för beslutet och rätten att överklaga beslutet. Beslut om sanktionsavgift är en särskilt ingripande åtgärd. Sådana beslut bör därför av rättssäkerhetsskäl delges den avgiftsskyldige enligt delgivningslagen (2010:1932). *Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)* anser att den behöriga myndigheten bör ge den som en sanktionsavgift riktas mot tillfälle att yttra sig innan beslutet om att ta ut en sådan avgift meddelas och framhåller här bl.a. 10 kap. 16 § förordningen (2020:1180) om vissa utsläpp av växthusgaser som ett exempel som kan tjäna som förlaga för en sådan reglering. Regeringen håller med domstolen och anser att det av bl.a. rättssäkerhetsskäl är viktigt att den som en sanktionsavgift riktas mot får tillfälle att yttra sig innan ett beslut om en sådan avgift meddelas. Regeringen anser dock att en sådan förordningsfråga kan regleras på förordningsnivå, liksom bestämmelsen i 10 kap. 16 § förordningen (2020:1180) om vissa utsläpp av växthusgaser. Den behöver alltså inte tas med i kompletteringslagen och kommer därför inte att behandlas i denna proposition.

Regeringen anser vidare att en sanktionsavgift av rättssäkerhetsskäl inte bör få beslutas om lång tid har gått sedan överträdelsen ägde rum. I CBAM-förordningen (artikel 19) anges visserligen att kommissionen och behöriga myndigheter endast får granska CBAM-deklarationer inom den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationerna borde ha lämnats in. Det framgår inte tydligt av CBAM-förordningen att tidsfristen för granskning även gäller den nationella behöriga myndighetens möjlighet att besluta om sanktionsavgift. För tydlighets skull, och med beaktande av de preskriptionstider för sanktionsavgifter som gäller på det miljörättsliga området, bör det klargöras att beslut om sanktionsavgifter inte får fattas inom den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationerna borde ha lämnats in. *Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)* anser att den föreslagna preskriptionsregeln i 12 § första stycket kompletteringslagen bör utformas på ett annat sätt för att åstadkomma en förenkling och föreslår här att bestämmelsen i 30 kap. 6 § miljöbalken kan tjäna som ett vägledande exempel. Regeringen anser dock att den föreslagna preskriptionsbestämmelsen i 12 § första stycket kompletteringslagen är

ändamålsenlig och inte behöver ändras. Att som i 30 kap. 6 § miljöbalken låta preskriptionstiden löpa från den dag då förutsättningarna att besluta om sanktionsavgift inträffar riskerar att göra utredningsarbetet tungrovt för tillsynsmyndigheten. Det torde i regel vara först när CBAM-certifikat överlämnas till den behöriga myndigheten som det visar sig om det finns skäl att påföra sanktionsavgift. Den föreslagna preskriptionsbestämmelsen korresponderar också bättre mot bestämmelserna i artikel 19 CBAM-förordningen.

Regeringen anser vidare att även när det gäller sanktionsavgift med anledning av bristande efterlevnad i samband med rapportering under övergångsperioden bör en bestämmelse om preskription införas. I genomförandeförordningen för övergångsperioden (artikel 11) anges att kommissionen får granska CBAM-rapporter under övergångsperioden och upp till tre månader efter den tidpunkt då den sista CBAM-rapporten skulle ha lämnats in. Vidare anges (artikel 14) att den behöriga myndigheten under och efter övergångsperioden får initiera ett korrigeringsförfarande när det gäller felaktiga CBAM-rapporter eller uteblivna CBAM-rapporter. Med hänsyn till den preskriptionstid som föreslås för sanktionsavgift i samband med granskning av CBAM-deklarationer, samt med beaktande av övergångsperiodens syfte och avsaknaden av finansiella skyldigheter för CBAM-deklaranterna under denna period, bör beslut om sanktionsavgift med anledning av bristande efterlevnad under övergångsperioden inte få fattas senare än år 2026.

Det framgår inte av CBAM-förordningen om de sanktionsavgifter som kan komma att tas ut ska betalas till EU eller till medlemsstaterna. Bortsett från att det i CBAM-förordningen (artikel 26) anges att medlemsstaterna ska meddela kommissionen beslut om sanktionsavgifter och registrera slutbetalning i CBAM-registret regleras det inte i förordningen hur betalningen eller den närmare verkställigheten av betalning av avgifterna ska ske. I avsaknad av reglering i förordningen om vem sanktionsavgifterna tillfaller måste utgångspunkten vara att avgifterna ska tillfalla staten. Detta bör enligt regeringen framgå av kompletteringslagen. Det bör däremot lämnas till regeringen att bestämma till vilken myndighet betalning ska ske. Regeringen föreslår att en sanktionsavgift ska betalas inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet. Om sanktionsavgiften inte betalas inom denna tid föreslås att myndigheten ska lämna den obetalda avgiften för indrivning samt att verkställighet får ske enligt utsökningsbalkens regler.

Det är sannolikt att det kommer att behövas ytterligare kompletterande föreskrifter om sanktionsavgifter. Det är även möjligt att föreskrifterna i så fall kommer att gå utöver den normgivningskompetens som regleras i 8 kap. 7 § RF. Det behövs därför ett bemyndigande som anger att regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om sanktionsavgifter enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Regeringens förslag: Den behöriga myndighetens beslut enligt kompletteringslagen, enligt CBAM-förordningen och EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen eller enligt föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen och EU-förordningarna får överklagas till mark- och miljödomstolen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I CBAM-förordningen anges uttryckligen att följande beslut av den behöriga myndigheten ska kunna överklagas:

- Beslut att avslå en ansökan om beviljande av status som godkänd CBAM-deklarant (artikel 17.3).
- Beslut om återkallande av status som godkänd CBAM-deklarant (artikel 17.8).
- Beslut om fastställande av antal CBAM-certifikat som ska överlämnas när den behöriga myndigheten konstaterat att antalet CBAM-certifikat som har överlämnats är felaktigt, eller att ingen CBAM-deklaration lämnats in trots att det funnits en sådan skyldighet (artikel 19.5).
- Beslut om sanktionsavgift för tiden efter den 31 december 2025 (artikel 26.4) respektive för övergångsperioden (artikel 35.5).

Därutöver anges i genomförandeförordningen för övergångsperioden (artikel 9.4) att den behöriga myndighetens beslut att avslå en begäran från en rapporterande deklarant att få rätta en CBAM-rapport ska kunna överklagas.

Möjligheten att överklaga beslut enligt EU-förordningar som har fattas av en förvaltningsmyndighet följer redan av 41 § förvaltningslagen (2017:900). Någon bestämmelse om det behöver därför inte tas in i kompletteringslagen. Även när det gäller övriga beslut som kan tänkas meddelas med stöd av kompletteringslagen, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna gäller förvaltningslagens allmänna bestämmelser om överklagbarhet.

Regeringen anser att mark- och miljödomstolarna bör pröva överklaganden av den behöriga myndighetens beslut som meddelas med stöd av kompletteringslagen, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna. Det finns flera skäl för detta. Mark- och miljödomstolarna har erfarenhet av sådana miljörättsliga och tekniska bedömningar som kommer att aktualiseras. Vid beslut om t.ex. sanktionsavgift och överlämnande av ytterligare CBAM-certifikat kommer en central aspekt vid prövningen vara att bedöma om de

inbäddade utsläpp som deklarerats är korrekt angivna. Enligt 44 § utsläppshandelslagen överprövar även mark- och miljödomstolarna i bedömningshänseende närliggande beslut om tillstånd och återkallelse av tillstånd för anläggningar att släppa ut vissa växthusgaser.

Vissa enskilda beslut eller typer av beslut som meddelas av den behöriga myndigheten enligt CBAM-förordningen eller enligt anslutande rättsakter och författningar kommer sannolikt inte att medföra bedömningar relaterade till miljö. Sådana beslut skulle kunna följa den sedvanliga ordningen för överprövning av förvaltningsbeslut, dvs. att överklagande sker till allmän förvaltningsdomstol. Regeringen anser att det inte bör införas ett system där vissa beslut överklagas till mark- och miljödomstol, medan andra beslut överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Mark- och miljödomstolarna har erfarenhet av att pröva både frågor om tillstånd och tillsyn samt frågor om administrativa sanktionsavgifter. Genom att samla prövningarna hos mark- och miljödomstolarna skapas bättre förutsättningar för en sammanhållen praxis i närliggande frågor (jfr prop. 2005/06:184 s. 81 f.).

6 Behandling av personuppgifter

Regeringens bedömning: EU:s dataskyddsförordning, lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kommer att ske med anledning av den nya kompletteringslagen, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna. Någon ytterligare reglering om denna behandling behöver således inte införas.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: I genomförandeförordningen för övergångsperioden (artiklarna 15.3 och 33 samt skäl 22) regleras användning av personuppgifter som behandlas inom ramen för CBAM-förordningen. Sådan behandling ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), i det följande benämnd EU:s dataskyddsförordning.

EU:s dataskyddsförordning utgör den generella regleringen för personuppgiftsbehandling inom EU. Förordningen kompletteras i Sverige av bl.a. lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddslagen) och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Till följd av CBAM-förordningen kommer både den behöriga myndigheten och Tullverket att behandla personuppgifter. Det rör sig för den behöriga myndighetens del om uppgifter relaterade till importörer och producenter i tredjeländer. Som exempel kan nämnas namn, kontaktuppgifter, uppgift om ekonomisk ställning och om eventuell inblandning i brottslig verksamhet. De personuppgifter som Tullverket kommer att behandla med anledning av CBAM är sådana uppgifter som Tullverket redan behandlar inom ramen för Tullverkets nuvarande uppgifter, såsom namn och kontaktuppgifter. Den behöriga myndigheten kommer att behandla personuppgifter relaterade till CBAM i samband med bl.a. ansökningsprocesser för beviljande av status som godkänd CBAM-deklarant och i samband med förfaranden för beslut om sanktionsavgift. Tullverket och den behöriga myndigheten kan vidare komma att behandla sådana uppgifter inom ramen för samrådsförfaranden (artikel 17 i CBAM-förordningen) och sådant informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna, tullmyndigheterna och kommissionen som CBAM-förordningen föreskriver (se bl.a. artikel 13.2 i CBAM-förordningen).

När det gäller den behöriga myndighetens och Tullverkets behandling av personuppgifter är den behandlingen nödvändig för att myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter enligt CBAM-förordningen och den föreslagna kompletteringslagen. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen är alltså att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning). Den rättsliga grunden är fastställd i CBAM-förordningen och den nya kompletteringslagen (jfr artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning). Den behöriga myndighetens och Tullverkets ansvar för samarbete och informationsutbyte med bl.a. kommissionen och andra behöriga myndigheter och tullmyndigheter innebär en rättslig förpliktelse. För att fullgöra den rättsliga förpliktelsen är det nödvändigt för den behöriga myndigheten att behandla personuppgifter. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandling vid samarbete och informationsutbyte är artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning. Den rättsliga grunden är fastställd i CBAM-förordningen (jfr artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning). Det bedöms inte bli aktuellt för den behöriga myndigheten eller Tullverket att behandla sådana särskilda kategorier av personuppgifter som avses i EU:s dataskyddsförordning (jfr artikel 9). När det gäller myndigheternas behandling av uppgifter om inblandning i brottslig verksamhet är sådan behandling tillåten enligt 3 kap. 8 § dataskyddslagen. Det bedöms dock att uppgifter om lagöverträdelser kommer att behandlas i begränsad utsträckning.

Den personuppgiftsbehandling som kommer att bli följden av CBAM-förordningen och den nya kompletteringslagen bör sammantaget vara proportionell mot det mål som eftersträvas (jfr artikel 6.3 andra stycket i EU:s dataskyddsförordning). Målet som eftersträvas är att CBAM-förordningen ska fungera i praktiken och kunna tillämpas på ett ändamålsenligt sätt. Regeringen bedömer att integritetsintrånget kommer att vara begränsat och integritetsriskerna små med hänsyn till att de uppgifter som kommer att behandlas i regel inte är av känslig karaktär och till stor del kommer att behandlas inom ramen för automatiserade it-system med hög säkerhet.

Den nya behandlingen av personuppgifter är således förenlig med EU:s dataskyddsförordning. EU:s dataskyddsförordning, lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning bedöms utgöra en tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kommer att ske med anledning av den nya kompletteringslagen, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna. Regeringen anser därför att någon ytterligare reglering om denna behandling inte behöver införas.

7 Ikraftträdandebestämmelse

Regeringens förslag: Lagen ska träda i kraft den 1 juli 2024.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: CBAM-förordningen trädde i kraft den 17 maj 2023 och övergångsperioden med rapporteringsskyldighet för importörer, eller i förekommande fall indirekta tullombud, inleddes den 1 oktober 2023. Den första CBAM-rapporten för det första kvartalet (1 oktober–31 december 2023) ska ges in senast den 31 januari 2024. Kommissionen kommer därefter att börja granska CBAM-rapporter och förfaranden för korrigerings av CBAM-rapporter är att vänta under det första halvåret 2024. Den nya kompletteringslagen bör därför träda i kraft så snart som möjligt. För att tillgodose beredningskraven bör lagen kunna träda i kraft den 1 juli 2024.

8 Konsekvenser

I detta avsnitt redogörs för förslaget effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. *Regelrådet* och *Företagarna* anser att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning och efterfrågar en fullständig konsekvensutredning för CBAM-förordningens effekter samt att konsekvensutredning upprättas för kommande genomförandeakter.

Regeringen delar inte den bedömningen. Konsekvensutredningen omfattar det lagförslag som skickats på remiss. Konsekvenserna av det bakomliggande unionsrättsliga regelverket finns i kommissionens konsekvensutredning av CBAM-förordningen som helhet. Synpunkter på förslaget till CBAM-förordning och dess konsekvenser inhämtades i ett tidigare skede i samband med remitteringen av den faktagenomemoria som

Prop. 2023/24:77 upprättades av Finansdepartementet den 30 augusti 2021 (2020/21:FPM133). Konsekvenserna av kommande genomförandeakter kommer att beskrivas i en konsekvensutredning i den utsträckning dessa föranleder regeringen att lämna förslag på ny lagstiftning.

Syfte och alternativa lösningar

Regeringen föreslår ny lagstiftning som syftar till att tillgodose den nationella tillämpningen av CBAM-förordningen. CBAM-förordningen är bindande för Sverige och förändringar i nationell rätt föreslås för att uppnå en effektiv, enhetlig och ändamålsenlig tillämpning av CBAM-förordningen.

En alternativ lösning vore att inte föreslå förändringar i nationell rätt. Detta kan leda till svårigheter för den behöriga myndigheten att utföra sina uppgifter enligt CBAM-förordningen och leda till otydlighet för involverade aktörer om hur de ska fullgöra sina skyldigheter enligt CBAM-förordningen i praktiken.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten.

Offentligfinansiella effekter

Förslaget om kompletterande nationell lagstiftning bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter. *Ekonomistyrningsverket* anser att förslagets offentligfinansiella effekter bör utvecklas och att storleken av de sanktionsavgifter som CBAM-förordningen kommer ge upphov till bedöms. Sanktionsavgiftens storlek regleras inte i kompletteringslagen. Sanktionsavgiftens storlek bestäms i varje enskilt fall på grundval av bestämmelser i CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden. Regeringen anser inte att det är relevant att redogöra för storleken av sanktionsavgifterna i detta sammanhang.

Effekter för företag

De effekter som beaktats här avser endast förslaget om en nationell kompletterande lag och inte CBAM-förordningen i stort. Förslaget bedöms inte ha några betydande effekter för företag. Eftersom förslaget syftar till att uppnå en effektiv, enhetlig och ändamålsenlig tillämpning av CBAM-förordningen, kan det underlätta något för företag i de branscher som påverkas av CBAM.

Förslaget bedöms inte ha någon effekt för enskilda, kommuner eller regioner.

Effekter för mark- och miljödomstolarna och övriga myndigheter

Förslaget, och det tidigare utpekandet av Naturvårdsverket som behörig myndighet (se avsnitt 5.2), innebär ytterligare arbetsuppgifter för Naturvårdsverket och mark- och miljödomstolarna. Effekten av kompletterande lagstiftning är marginell för Naturvårdsverket jämfört med effekten av CBAM-förordningen och utpekandet av verket som behörig myndighet. Kostnaderna för förslaget bedöms kunna täckas av befintliga medel och de medel som Naturvårdsverket har tilldelats för arbete med CBAM i budgetpropositionen för 2024. *Naturvårdsverket* anser att verket redan för 2024 kommer att behöva ytterligare medel på grund av att antalet involverade aktörer är betydligt större än tidigare känt. Naturvårdsverket anger att det avser att återkomma i sitt budgetunderlag med en precisering av behoven. Regeringen anser att de medel som hittills avsatts för verket är tillräckliga. Om det skulle visa sig att behov om ytterligare medel uppstår får, precis som verket anger, frågan om ytterligare anslag hanteras inom ramen för budgetprocessen.

Regeringen föreslår att beslut enligt CBAM-förordningen, den föreslagna kompletteringslagen och anslutande rättsakter och föreskrifter ska kunna överklagas till mark- och miljödomstolen (se avsnitt 5.8). Naturvårdsverket är behörig myndighet och kommer att fatta de beslut som kan överklagas i det här sammanhanget. Eftersom Naturvårdsverket ligger i Stockholm kommer samtliga mål att överklagas till Mark- och miljödomstolen vid Nacka tingsrätt. Mark- och miljödomstolens avgöranden får överklagas till Mark- och miljööverdomstolen. Det rör sig i huvudsak om beslut om sanktionsavgift och beslut om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant. *Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)* och *Nacka tingsrätt (mark- och miljödomstolen)* bedömer, mot bakgrund av domstolarnas erfarenhet av handläggningen av ärenden rörande handel med utsläppsrätter, att kostnaderna för hanteringen av mål om överklagande enligt den föreslagna lagen inte torde rymmas inom befintliga anslagsramar för mark- och miljödomstolarna. Regeringen anser att det i dagsläget är svårt att bedöma hur många beslut som kommer att fattas av den behöriga myndigheten om sanktionsavgift och godkännande respektive återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant. Följande antaganden kan ändå göras.

Beslut om sanktionsavgift under övergångsperioden antas bli få med hänsyn till dess syfte att vara en läro- och anpassningsperiod för importörerna. Det kommer bl.a. att finnas förhållandevis generösa möjligheter att under en viss tid komplettera eller justera CBAM-rapporter och att använda alternativa metoder för att mäta och beräkna inbäddade utsläpp. När den finansiella skyldigheten inträder från och med den 1 januari 2026 ställs det dock mycket högre krav när det gäller mätning

och beräkning av utsläpp. Därtill ska de inbäddade utsläppen som deklarerats vara verifierade av en godkänd kontrollör. Det sagda medför att kostnaderna för mark- och miljödomstolarna under 2024 och 2025 inte torde behöva öka för att kunna hantera mål med anledning av CBAM. Målutvecklingen från 2026 är i dagsläget svår att bedöma. Regeringen avser därför att följa utvecklingen och vid behov inom ramen för budgetprocessen hantera fråga om medel till anslaget Sveriges Domstolar.

Med hänsyn till att importörerna under övergångsperioden har möjlighet att anpassa sina verksamheter till CBAM-förordningens krav bedöms följsamheten dock bli hög. Antalet beslut om sanktionsavgift väntas därmed även från 2026 och framåt bli förhållandevis lågt. Eftersom sanktionsavgifterna kan vara kännbara ekonomiskt är det rimligt att utgå från att den behöriga myndighetens beslut kommer att överklagas till mark- och miljödomstolarna i relativt stor utsträckning. Mål av nu aktuellt slag kan bli förhållandevis komplicerade och tidskrävande. Med beaktande av att det är fråga om ett begränsat antal beslut om sanktionsavgift kommer dock domstolarna endast att få hantera ett fåtal ärenden.

När det gäller beslut om att bevilja eller återkalla status som CBAM-deklarant är det möjligt att ansöka om godkännande först från och med den 31 december 2024. Hur många importörer som kommer att ansöka om godkännande är svårbedömt. Med hänsyn till att den prövning som ska göras väntas bli förhållandevis summarisk kan det antas att antalet avslag på ansökningar om godkännande kommer att bli få. Även antalet beslut om återkallande av status som godkänd CBAM-deklarant väntas på årsbasis bli få. Sammanfattningsvis bör därför kostnaderna för mark- och miljödomstolarna rymmas inom befintliga anslagsramar.

Tullverket har enligt CBAM-förordningen vissa utpekade uppgifter, främst när det gäller att tillhandahålla information om importerade varor och att från och med den 1 januari 2026 se till att någon annan än en godkänd CBAM-deklarant inte får importera CBAM-varor. Informationsöverföringen kan till stor del ske via Tullverkets befintliga it-system. Mot den bakgrunden bör därför eventuella ökade kostnader för Tullverket rymmas inom befintliga anslagsramar.

Effekter på övriga myndigheter bedöms vara små.

Övriga effekter

Förslaget väntas inte få några konsekvenser för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet, för jämställdheten mellan kvinnor och män eller för de nationella klimat- och miljömålen.

Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen

Lagens innehåll och uttryck i lagen

1 § Denna lag kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen, här benämnd CBAM-förordningen, och

2. EU-förordningar som meddelas med stöd av CBAM-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i CBAM-förordningen och de EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Paragrafen beskriver lagens innehåll.

I *första stycket* anges de EU-rättsakter som lagen kompletterar. Det anges även att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen i lagen kallas CBAM-förordningen. Hänvisningarna i lagen till EU-förordningarna är utformade på det sätt att de avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

I *andra stycket* klargörs att termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i EU-förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Behörig myndighet

2 § Regeringen bestämmer vilken förvaltningsmyndighet under regeringen som ska vara behörig myndighet enligt CBAM-förordningen.

Enligt CBAM-förordningen ska varje medlemsstat i EU utse en behörig myndighet. Paragrafen upplyser om att det är regeringen som bestämmer vilken myndighet som ska vara behörig myndighet. Av 8 a § förordningen (2012:989) med instruktion för Naturvårdsverket framgår att Naturvårdsverket är behörig myndighet enligt CBAM-förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Status som godkänd CBAM-deklarant

3 § Den behöriga myndigheten beslutar i frågor om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant enligt artiklarna 5 och 17 i CBAM-förordningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förfarandet vid ansökan om och återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

Den behöriga myndigheten får bestämma att ett beslut om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant ska gälla med omedelbar verkan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant.

Första stycket upplyser om att det är den behöriga myndigheten som beslutar i frågor om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant enligt CBAM-förordningen.

I *andra stycket* finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om förfarandet vid ansökan om och återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

I *tredje stycket* anges att den behöriga myndigheten får bestämma att ett beslut om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant ska gälla med omedelbar verkan. Möjligheten att bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart kan t.ex. användas för att förhindra att en aktör som är godkänd CBAM-deklarant men som inte bedriver sin verksamhet i enlighet med skyldigheterna i CBAM-förordningen får fortsätta att importera varor.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ackreditering

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer enligt artiklarna 8 och 18 i CBAM-förordningen.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

Tillsyn

5 § Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att denna lag, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna följs.

Paragrafen innehåller en bestämmelse som anger omfattningen av den behöriga myndighetens tillsyn.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

6 § För tillsynen enligt 5 § har den behöriga myndigheten rätt att begära att en fysisk eller juridisk person ska lämna de upplysningar eller tillhandahålla de handlingar som behövs för tillsynen. För denna tillsyn har den behöriga myndigheten också rätt att få tillgång till varuprov av den CBAM-vara som har importerats.

Genom paragrafen ges den behöriga myndigheten rätt att få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. Den behöriga myndigheten har också rätt att få tillgång till varuprov av den CBAM-vara som har importerats för att kunna granska varan.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

7 § Den behöriga myndigheten får besluta om de förelägganden som behövs för att den som har skyldigheter enligt föreskrifter som omfattas av tillsynen ska fullgöra dessa.

Paragrafen reglerar den behöriga myndighetens rätt att besluta om förelägganden i anledning av tillsynen. De föreskrifter som avses i paragrafen är de som anges i 5 §.

Överväganden finns i avsnitt 5.5.

8 § Den behöriga myndigheten har, om det behövs för tillsynen, rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen som används av en fysisk eller juridisk person. Detta gäller dock inte tillträde till bostäder.

Paragrafen reglerar den behöriga myndighetens tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen.

Av bestämmelsen framgår att den behöriga myndigheten har rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen som används av en fysisk eller juridisk person om det behövs för tillsynen. Rätten till tillträde kan t.ex. vara nödvändig om en aktör inte samarbetar och lämnar uppgifter som är nödvändiga för tillsynen. I ett sådant fall måste den behöriga myndigheten ändå kunna få tillgång till uppgifterna om de förvaras i byggnader, lokaler eller andra utrymmen. Den behöriga myndighetens rätt till tillträde gäller dock inte bostäder.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

9 § Polismyndigheten ska ge den behöriga myndigheten den hjälp som behövs för sådant tillträde som avses i 8 §.

Hjälp får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polismans särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver användas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

I paragrafen regleras skyldigheten för Polismyndigheten att bistå den behöriga myndigheten vid tillträde till bl.a. byggnader och lokaler.

Av *första stycket* följer att polisen ska ge tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs för tillträdet enligt 8 §.

I *andra stycket* klargörs att polisens hjälp endast får begäras om det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att polisens särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) att använda våld behöver användas. Vidare ska hjälp från polisen kunna begäras om det finns synnerliga skäl. Det kan exempelvis handla om situationer där det finns en överhängande risk för att dokumentation kommer att förstöras och det inte kan avvaktas med att verkställigheten löses på annat sätt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt

1. denna lag eller föreskrifter som meddelas med stöd av lagen, eller
2. CBAM-förordningen eller EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgifter för prövning och tillsyn.

Sanktionsavgift

11 § Den behöriga myndigheten får besluta om sanktionsavgift i enlighet med artiklarna 26 och 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1773 av den 17 augusti 2023 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 vad gäller rapporteringsskyldigheter inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden, här benämnd genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Paragrafen innehåller en upplysning om att den behöriga myndigheten får besluta om sanktionsavgift i enlighet med vissa bestämmelser i CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden. Bestämmelsen syftar till att sätta de kommande bestämmelserna om sanktionsavgifter i 12–16 §§ i en tydlig kontext.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

12 § Sanktionsavgift enligt artikel 26 i CBAM-förordningen får inte beslutas efter den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationen borde ha lämnats in.

Sanktionsavgift enligt artikel 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden får inte beslutas efter utgången av år 2026.

Paragrafen reglerar de bortre tidsgränserna för när sanktionsavgift får beslutas.

Första stycket innebär att sanktionsavgift inte får beslutas efter den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationen borde ha lämnats in. Bestämmelsen kompletterar den bortre tidsgräns för granskning av CBAM-deklarationer som framgår av CBAM-förordningen.

Andra stycket innebär att sanktionsavgift som grundar sig i misskötsamhet under övergångsperioden inte får beslutas efter utgången av år 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

13 § Ett beslut om sanktionsavgift ska delges den avgiftsskyldige.

Paragrafen anger en bestämmelse om att ett beslut om sanktionsavgift ska delges den avgiftsskyldige. Det innebär att den behöriga myndigheten ska använda sig av de delgivningssätt som regleras i delgivningslagen (2010:1932).

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

14 § Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

Paragrafen föreskriver att sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

15 § En sanktionsavgift ska betalas till den myndighet som regeringen bestämmer inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, ska myndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

Paragrafen reglerar betalning och indrivning av sanktionsavgifter.

I *första stycket* anges att en sanktionsavgift ska betalas till den myndighet som regeringen bestämmer. Sanktionsavgiften ska betalas inom trettio dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Av *andra stycket* framgår att om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, ska den myndighet till vilken avgiften ska betalas lämna den obetalda avgiften för indrivning. Andra stycket innehåller också upplysningar om att bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. samt att indrivning får ske enligt utsökningsbalken.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

16 § Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om sanktionsavgifter enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen att meddela ytterligare föreskrifter om sanktionsavgifter enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Överklagande

17 § Beslut enligt denna lag, enligt CBAM-förordningen och EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen eller enligt föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen och EU-förordningarna får överklagas till mark- och miljödomstolen.

Bestämmelser om överklagande av mark- och miljödomstolens domar och beslut finns i 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Paragrafen reglerar ordningen för överklaganden.

Första stycket innebär att beslut enligt lagen, enligt CBAM-förordningen och EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen eller enligt föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen och EU-förordningarna får överklagas till mark- och miljödomstolen.

I *andra stycket* anges i upplysande syfte att bestämmelser om överklagande av mark- och miljödomstolens domar och beslut finns i lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/956
av den 10 maj 2023**

om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given* lade kommissionen fram en ny tillväxtstrategi. Syftet med denna strategi är att omvandla unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, där det senast 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp (utsläpp efter avdrag för upptag) av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten är frikopplad från resursanvändningen. Den europeiska gröna given syftar till att skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande mot miljörelaterade risker och effekter. Samtidigt måste omställningen vara rättvis och inkluderande, och ingen får lämnas utanför. Kommissionen tillkännagav också i sitt meddelande av den 12 maj 2021 med titeln *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförening av luft, vatten och mark* främjandet av relevanta instrument och incitament för att bättre genomföra principen att förorenaren betalar som anges i artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och därmed slutföra utfasningen av "gratis förorening" i syfte att maximera synergierna mellan utfasning av fossila bränslen och nollföreningsambitionen.
- (2) Parisavtalet ⁽⁴⁾, som antogs den 12 december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (*UNFCCC (Parisavtalet)*), trädde i kraft den 4 november 2016. Parterna i Parisavtalet har enats om att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå och att göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå. I klimatpakten från Glasgow, som antogs den 13 november 2021, konstaterade partskonferensen för UNFCCC, i sin funktion som partsmöte för Parisavtalet, också att en begränsning av ökningen i den globala medeltemperaturen till 1,5 °C över förindustriell nivå avsevärt skulle minska riskerna och konsekvenserna från klimatförändringarna och den åtog sig att före utgången av 2022 stärka målen för 2030 för att minska ambitionsgapet.

⁽¹⁾ EUT C 152, 6.4.2022, s. 181.

⁽²⁾ EUT C 301, 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2023.

⁽⁴⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) Det centrala i den europeiska gröna given är att ta itu med klimatutmaningen och andra miljöproblem och att uppnå målen i Parisavtalet. Den europeiska gröna given värde har bara ökat mot bakgrund av covid-19-pandemins mycket allvarliga effekter på unionsmedborgarnas hälsa och ekonomiska välbefinnande.
- (4) Unionen har åtagit sig att senast 2030 minska unionens nettoutsläpp av växthusgaser i hela ekonomin med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer, i enlighet med vad som anges i inlagen till UNFCCC på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar om uppdateringen av Europeiska unionens och dess medlemsstaters nationellt fastställda bidrag.
- (5) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ^(*) fastställs målet om klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050 genom lagstiftning. I den förordningen fastställs också ett bindande inhemskt unionsmål att minska nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030.
- (6) Den särskilda rapporten 2018 från FN:s klimatpanel (IPCC) om effekterna av globala temperaturökningar på 1,5 °C över förindustriella nivåer och relaterade globala utsläppsvägar för växthusgaser utgör en stark vetenskaplig grund för att bekämpa klimatförändringen och visar behovet av att intensifiera klimatåtgärderna. Rapporten bekräftar att växthusgasutsläppen snabbt måste minskas för att minska sannolikheten för extrema väderhändelser, och att klimatförändringen måste begränsas till en global temperaturökning på 1,5 °C. Om vägar för begränsning som är förenliga med att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C över förindustriella nivåer inte snabbt aktiveras måste dessutom mycket dyrare och mer komplexa anpassningsåtgärder vidtas för att undvika effekterna av högre nivåer av global uppvärmning. Bidrag från arbetsgrupp I till IPCC:s sjätte utvärderingsrapport med titeln "Climate Change 2021: Physical Science Basis" (Klimat i förändring 2021: Den naturvetenskapliga grunden) påminner om att klimatförändringarna redan påverkar alla regioner på jorden och beräknar att klimatförändringarna under de kommande årtiondena kommer att öka i alla regioner. I den rapporten betonas att det utan omedelbara, snabba och storskaliga minskningar av utsläppen av växthusgaser kommer att vara omöjligt att begränsa uppvärmningen till nära 1,5 °C eller ens 2 °C.
- (7) Unionen har bedrivit en ambitiös klimatpolitik och infört ett regelverk för att uppnå sitt mål för minskade växthusgasutsläpp senast 2030. Den lagstiftning som genomför detta mål består bland annat av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ^(*), som inrättar ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen (EU:s utsläppshandelsystem) och ger harmoniserad prissättning av växthusgasutsläpp på unionsnivå för energointensiva sektorer och delsektorer, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 ^(*), som inför nationella mål för minskning av växthusgasutsläppen senast 2030, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 ^(*), enligt vilken medlemsstaterna ska kompensera växthusgasutsläpp från markanvändning med upptag av växthusgaser från atmosfären.
- (8) Unionen har visserligen avsevärt minskat sina inhemska växthusgasutsläpp men växthusgasutsläppen kopplade till import till unionen har ökat, och de undergräver därmed unionens ansträngningar för att minska sitt globala avtryck när det gäller växthusgasutsläpp. Unionen har ett ansvar att fortsätta att spela en ledande roll inom ramen för globala klimatåtgärder.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (9) Så länge ett betydande antal av unionens internationella partner har politiska strategier som inte når samma ambitionsnivå för klimatet finns det en risk för koldioxidläckage. Koldioxidläckage uppstår om företag inom vissa industrisektorer eller delsektorer, på grund av kostnader i samband med klimatpolitiken, överför produktion till andra länder eller om import från dessa länder ersätter likvärdiga men mindre intensiva produkter med avseende på växthusgasutsläpp. Sådana situationer skulle kunna leda till en ökning av de totala globala utsläppen och därmed äventyra den minskning av växthusgasutsläpp som är akut nödvändig för att världen ska kunna hålla ökningen av den globala medeltemperaturen klart under 2 °C över förindustriell nivå, och fortsätta ansträngningarna för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå. I takt med att unionen höjer sina klimatambitioner skulle denna risk för koldioxidläckage kunna undergräva effektiviteten i unionens åtgärder för utsläppsminskning.
- (10) Initiativet om en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen (CBAM) är en del av 55 %-lagstiftningspaketet. CBAM är en väsentlig del av unionens verktygslåda för att uppnå målet om en klimatneutral union senast 2050 i linje med Parisavtalet genom att hantera riskerna för koldioxidläckage till följd av unionens höjda klimatambitioner. CBAM förväntas också bidra till att främja utfasningen av fossila bränslen i tredjeländer.
- (11) Befintliga mekanismer för att hantera risken för koldioxidläckage i sektorer eller delsektorer där en sådan risk finns är den gratis tilldelningen under en övergångsperiod av utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och ekonomiska åtgärder för att kompensera för indirekta utsläppskostnader som uppstår genom att kostnader för växthusgasutsläpp förs vidare till elpriserna. Dessa mekanismer föreskrivs i artikel 10a.6 respektive 10b i direktiv 2003/87/EG. Gratis tilldelning av utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem till aktörer med bäst utsläppsprestanda har varit politiskt instrument för vissa industrisektorer för att hantera risken för koldioxidläckage. Sådan gratis tilldelning försvagar dock den prissignal som systemet ger, jämfört med full auktionering, vilket påverkar incitamenten för investeringar med syftet att ytterligare minska växthusgasutsläppen.
- (12) CBAM syftar till att ersätta dessa befintliga mekanismer genom att hantera risken för koldioxidläckage på ett annat sätt, nämligen genom att säkerställa likvärdig koldioxidprissättning för importerade och inhemska produkter. För att säkerställa en gradvis övergång från det nuvarande systemet med gratis utsläppsrätter till CBAM bör CBAM införas successivt samtidigt som gratis utsläppsrätter i sektorer som omfattas av CBAM fasas ut. Den kombinerade tillämpningen av gratis tilldelning av utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och av CBAM under övergångsperioden bör under inga omständigheter leda till en förmånligare behandling av unionsvaror jämfört med varor som importeras till unionens tullområde.
- (13) Koldioxidpriset stiger och företagen behöver långsiktig synlighet, förutsägbarhet och rättsäkerhet för att kunna fatta sina beslut om investeringar i utfasningen av fossila bränslen i industriprocesser. För att stärka den rättsliga ramen för bekämpning av koldioxidläckage bör därför en tydlig väg fastställas för en gradvis ytterligare utvidgning av CBAM:s tillämpningsområde till produkter, sektorer och delsektorer som löper risk för koldioxidläckage.
- (14) Syftet med CBAM är att förebygga risken för koldioxidläckage, men denna förordning kommer också att uppmuntra producenter från tredjeländer att använda teknik som är mer effektiv när det gäller minskning av växthusgaser så att färre genereras. Därför förväntas CBAM på ett ändamålsenligt sätt stödja minskningar av växthusgasutsläpp i tredjeländer.
- (15) Som ett instrument för att förhindra koldioxidläckage och minska växthusgasutsläppen bör CBAM säkerställa att importerade produkter omfattas av ett regelverk som tillämpar koldioxidkostnader som är likvärdiga med dem som betalas inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem, vilket resulterar i ett koldioxidpris för importprodukter som är likvärdigt med koldioxidpriset för inhemska produkter. CBAM är en klimatåtgärd som bör stödja minskningen av de globala växthusgasutsläppen och förebygga risken för koldioxidläckage, samtidigt som förenlighet med Världshandelsorganisationens lagstiftning säkerställs.

- (16) Denna förordning bör tillämpas på varor som importeras till unionens tullområde från tredjeländer, utom när deras produktion redan omfattas av EU:s utsläppshandelssystem genom tillämpningen av detta system på tredjeländer eller territorier, eller när produktionen omfattas av ett system för koldioxidprissättning som är helt länkat till EU:s utsläppshandelssystem.
- (17) I syfte att säkerställa att övergången till en koldioxidneutral ekonomi kontinuerligt åtföljs av ekonomisk och social sammanhållning bör vid en framtida översyn av denna förordning särdragen och de särskilda begränsningarna hos de yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget samt hos ö-stater som ingår i unionens tullområde beaktas, utan att integriteten och sammanhanget hos unionsrätten, inklusive den inre marknaden och den gemensamma politiken, undergrävs.
- (18) I syfte att förebygga risken för koldioxidläckage i offshoreanläggningar bör denna förordning tillämpas på varor, eller förädlade produkter från dessa varor som är resultatet av förfarandet för aktiv förädling, som förs till en konstgjord ö, en fast eller flytande struktur eller någon annan struktur på kontinentalsockeln eller i en medlemsstats exklusiva ekonomiska zon om den kontinentalsockeln eller den exklusiva ekonomiska zonen gränsar till unionens tullområde. Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa närmare villkor för tillämpningen av CBAM på sådana varor.
- (19) De växthusgasutsläpp som bör vara föremål för CBAM bör motsvara de växthusgasutsläpp som omfattas av bilaga I till direktiv 2003/87/EG, dvs. koldioxid samt, i tillämpliga fall, dikväveoxid och perfluorkolväten. CBAM bör inledningsvis tillämpas på direkta utsläpp av dessa växthusgaser från tidpunkten för produktionen av varor fram till importen av dessa varor till unionens tullområde, vilket motsvarar tillämpningsområdet för EU:s utsläppshandelssystem för att säkerställa samstämmighet. CBAM bör också tillämpas på indirekta utsläpp. Dessa indirekta utsläpp är utsläpp från produktion av el som används för att producera de varor som denna förordning tillämpas på. Införandet av indirekta utsläpp skulle ytterligare öka CBAM:s miljöeffektivitet och dess ambition att bidra till kampen mot klimatförändringarna. Indirekta utsläpp bör dock inledningsvis inte beaktas för de varor för vilka det i unionen tillämpas ekonomiska åtgärder som kompenserar för indirekta utsläppskostnader till följd av kostnader för växthusgasutsläpp som förs vidare till elpriserna. Dessa varor anges i bilaga II till denna förordning. Framtida översyner av EU:s utsläppshandelssystem i direktiv 2003/87/EG och i synnerhet översyner av kompensationsåtgärderna för indirekta kostnader bör återspeglas på lämpligt sätt när det gäller CBAM:s tillämpningsområde. Under övergångsperioden bör uppgifter samlas in för att ytterligare specificera metoden för beräkning av indirekta utsläpp. Denna metod bör beakta den mängd el som används för produktion av de varor som förtecknas i bilaga I till denna förordning samt ursprungsland, produktionskälla och emissionsfaktorer för denna el. Den specifika metoden bör specificeras ytterligare för att uppnå det lämpligaste sättet att förhindra koldioxidläckage och säkerställa CBAM:s miljöintegritet.
- (20) EU:s utsläppshandelssystem och CBAM delar ett gemensamt mål att prissätta växthusgasutsläpp som är inbäddade i samma sektorer och varor genom användning av särskilda utsläppsrätter eller certifikat. Båda systemen är av reglerande karaktär och motiveras av behovet av att minska växthusgasutsläppen, i linje med det bindande miljömål enligt unionsrätten som fastställts i förordning (EU) 2021/1119, nämligen att senast 2030 minska unionens nettoutsläpp av växthusgaser med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer och målet att uppnå klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050.
- (21) EU:s utsläppshandelssystem fastställer det totala antalet utfärdade utsläppsrätter (*utsläppstaket*) för växthusgasutsläppen från de verksamheter som omfattas av dess tillämpningsområde och möjliggör handel med utsläppsrätter (*systemet med utsläppstak och handel med utsläppsrätter*), men för att inte begränsa handelsflödena bör CBAM inte fastställa kvantitativa importbegränsningar. Dessutom tillämpas EU:s utsläppshandelssystem för anläggningar i unionen, men CBAM bör vara tillämplig på vissa varor som importeras till unionens tullområde.
- (22) CBAM-systemet har vissa särdrag jämfört med EU:s utsläppshandelssystem, bland annat när det gäller beräkningen av priset på CBAM-certifikat, möjligheterna att handla med CBAM-certifikat och deras giltighetstid. Dessa särdrag beror på behovet av att bevara CBAM:s effektivitet som en åtgärd för att förhindra koldioxidläckage över tid. De säkerställer också att hanteringen av CBAM-systemet inte blir alltför betungande, både när det gäller skyldigheter för

verksamhetsutövare och administrativa resurser, samtidigt som en grad av flexibilitet för verksamhetsutövarna, vilken är likvärdig med den inom EU:s utsläppshandelsystem, bibehålls. Att säkerställa en sådan balans är särskilt viktigt för berörda små och medelstora företag.

- (23) För att bevara sin effektivitet som en åtgärd för att motverka koldioxidläckage måste CBAM nära återspegla priset i EU:s utsläppshandelsystem. På marknaden för EU:s utsläppshandelsystem fastställs priset på utsläppsrätter som släpps ut på marknaden genom auktioner, men priset på CBAM-certifikat bör på ett rimligt sätt återspegla priset på sådana auktioner genom genomsnitt beräknade på veckobasis. Sådana veckovisa genomsnittspriser återspeglar nära prisfluktuationerna i EU:s utsläppshandelsystem och ger importörerna en rimlig marginal för att dra fördel av prisförändringarna i EU:s utsläppshandelsystem, samtidigt som det säkerställs att systemet förblir hanterbart för administrativa myndigheter.
- (24) Inom ramen för EU:s utsläppshandelsystem avgör utsläppstaket tillgången på utsläppsrätter och ger säkerhet om de maximala växthusgasutsläppen. Koldioxidpriset bestäms av balansen mellan denna tillgång och efterfrågan på marknaden. Knapphet är nödvändig för att det ska finnas ett prisincitament. Avsikten med denna förordning är inte att införa ett tak för antalet CBAM-certifikat som importörerna har tillgång till; en möjlighet för importörerna hade möjlighet att föra CBAM-certifikat framåt och handla med dem skulle kunna leda till situationer där priset för CBAM-certifikat inte längre återspeglade prisutvecklingen i EU:s utsläppshandelsystem. En sådan situation skulle försäkra incitamentet för utfasning av fossila bränslen, främja koldioxidläckage och försäkra CBAM:s övergripande klimatmål. Det skulle också kunna leda till olika priser för verksamhetsutövare från olika länder. Begränsningarna av möjligheterna att handla med CBAM-certifikat och att överföra dem till kommande perioder motiveras därför av behovet av att undvika att undergräva CBAM:s effektivitet och klimatmål och att säkerställa att verksamhetsutövare från olika länder behandlas på samma sätt. För att importörerna ska kunna behålla möjligheten att optimera sina kostnader bör i denna förordning dock föreskrivas ett system där myndigheterna kan återköpa en viss mängd överskott av certifikat från importörer. Denna mängd bör fastställas till en nivå som ger importörerna en rimlig marginal för att balansera sina kostnader under certifikatens giltighetstid, samtidigt som den övergripande prisöverföringseffekten bibehålls, vilket säkerställer att CBAM:s miljömål bibehålls.
- (25) Eftersom CBAM skulle tillämpas på import av varor till unionens tullområde i stället för på anläggningar, skulle vissa anpassningar och förenklingar också behöva tillämpas inom CBAM. En sådan förenkling bör vara införandet av ett enkelt och tillgängligt deklARATIONSSYSTEM varigenom importörerna rapporterar de totala verifierade växthusgasutsläpp som är inbäddade i varor som importerats under ett visst kalenderår. En annan tidsplanering än efterlevnadscykeln för EU:s utsläppshandelsystem bör också tillämpas för att undvika eventuella flaskhalsar som skulle kunna uppstå som en följd av skyldigheter för ackrediterade kontrollörer enligt denna förordning och direktiv 2003/87/EG.
- (26) Medlemsstaterna bör påföra sanktioner för överträdelse av denna förordning och säkerställa att sådana sanktioner efterlevs. Mer specifikt bör avgiftsbeloppet för en godkänd CBAM-deklarants underlåtenhet att överlämna CBAM-certifikat vara identiskt med det belopp som anges i artikel 16.3 och 16.4 i direktiv 2003/87/EG. Om varorna har förts in till unionen av en annan person än en godkänd CBAM-deklarant utan att skyldigheterna enligt denna förordning är uppfyllda, bör dock avgiftsbeloppet vara högre för att avgiften ska vara effektiv, proportionell och avskräckande, även med beaktande av att en sådan person inte är skyldig att överlämna CBAM-certifikat. Påförandet av sanktioner enligt denna förordning påverkar inte sådana sanktioner som kan påföras enligt unionsrätten eller nationell rätt för överträdelse av andra relevanta skyldigheter, särskilt sådana som hänför sig till tullregler.
- (27) EU:s utsläppshandelsystem är tillämpligt på vissa produktionsprocesser och verksamheter, men CBAM bör inriktas på motsvarande import av varor. Detta kräver att importerade varor tydligt identifieras genom deras klassificering i Kombinerade nomenklaturen (KN) som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 (*) och att de kopplas till inbäddade utsläpp.

(*) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUTL 256, 7.9.1987, s. 1).

- (28) Varor och bearbetade produkter som omfattas av CBAM bör återspegla den verksamhet som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, eftersom det systemet bygger på kvantitativa och kvalitativa kriterier kopplade till miljömålet i direktiv 2003/87/EG och är det mest omfattande regleringssystemet för växthusgasutsläpp i unionen.
- (29) Att fastställa CBAM:s tillämpningsområde på ett sätt som återspeglar den verksamhet som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem skulle också bidra till att säkerställa att importerade produkter beviljas en behandling som inte är mindre gynnsam än den som beviljas likadana produkter med inhemskt ursprung.
- (30) Även om CBAM:s slutliga mål är en bred produktäckning skulle det vara klokt att börja med ett visst antal sektorer med relativt homogena varor där det finns risk för koldioxidläckage. Unionssektorer som anses löpa risk för koldioxidläckage förtecknas i kommissionens delegerade beslut (EU) 2019/708⁽¹⁰⁾.
- (31) De varor som bör omfattas av denna förordning bör väljas ut efter en noggrann analys av deras relevans i fråga om sammanlagda växthusgasutsläpp och risken för koldioxidläckage i motsvarande sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, samtidigt som komplexiteten och den administrativa bördan för berörda verksamhetsutövare begränsas. I synnerhet bör vid urvalet hänsyn tas till basmaterial och basprodukter som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, i syfte att säkerställa att utsläpp som är inbäddade i utsläppsintensiva produkter som importeras till unionen omfattas av ett koldioxidpris som motsvarar det som tillämpas på unionens produkter och att minska riskerna för koldioxidläckage. De relevanta kriterierna för att begränsa urvalet bör vara följande: För det första, sektorernas relevans när det gäller utsläpp, dvs. om sektorn är en av dem som har de största sammanlagda växthusgasutsläppen, för det andra, om sektorn löper en betydande risk för koldioxidläckage, enligt definitionen i direktiv 2003/87/EG och för det tredje, behovet av att finna en balans mellan bred produktäckning när det gäller växthusgasutsläpp och begränsad komplexitet och administrativ börda.
- (32) Användningen av det första kriteriet skulle göra det möjligt att förteckna följande industrisektorer när det gäller sammanlagda utsläpp: järn och stål, raffinaderier, cement, aluminium, organiska baskemikalier, vätgas och gödselmedel.
- (33) Vissa sektorer som förtecknas i delegerat beslut (EU) 2019/708 bör dock inte tas upp i denna förordning i detta skede på grund av sina särdrag.
- (34) Särskilt organiska kemikalier bör inte omfattas av denna förordning på grund av tekniska begränsningar som vid tidpunkten för denna förordnings antagande inte gör det möjligt att klart definiera sådana importerade varors inbäddade utsläpp. För dessa varor är det tillämpliga riktmärket enligt EU:s utsläppshandelssystem en grundläggande parameter som inte möjliggör en entydig tilldelning av utsläpp som är inbäddade i enskilda importerade varor. En mer riktad tilldelning till organiska kemikalier kräver fler data och analyser.
- (35) Liknande tekniska begränsningar gäller för raffinaderiprodukter, för vilka det inte är möjligt att otvetydigt hänföra växthusgasutsläppen till enskilda produkter. Samtidigt är det relevanta riktmärket i EU:s utsläppshandelssystem inte direkt kopplat till specifika produkter, såsom bensin, diesel eller fotogen, utan till all raffinaderiproduktion.
- (36) Aluminiumprodukter bör ingå i CBAM eftersom de löper stor risk för koldioxidläckage. Dessutom konkurrerar de i flera industriella tillämpningar direkt med stålprodukter på grund av att de har liknande egenskaper som stålprodukter.
- (37) Vid tidpunkten för denna förordnings antagande är importen av vätgas till unionen relativt låg. Denna situation förväntas dock förändras avsevärt under de kommande åren eftersom unionens 55 %-paket främjar användningen av förnybar vätgas. För utfasningen av fossila bränslen i industrin som helhet kommer efterfrågan på förnybar vätgas att öka och följaktligen leda till icke-integrerade produktionsprocesser för produkter i senare led där vätgas är en prekursor. Att inkludera vätgas i CBAM:s tillämpningsområde är ett lämpligt sätt att ytterligare främja utfasning av vätgas från fossila bränslen.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade beslut (EU) 2019/708 av den 15 februari 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG vad gäller fastställandet av sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage, för perioden 2021–2030 (EUT L 120, 8.5.2019, s. 20).

- (38) På samma sätt bör vissa produkter omfattas av CBAM:s tillämpningsområde trots deras låga inbäddade utsläpp under produktionsprocessen, eftersom ett uteslutande av dem skulle öka sannolikheten för att inkluderandet av stålprodukter i CBAM kringgås genom att handelsmönstret ändras och inriktas på produkter i senare led.
- (39) Däremot bör denna förordning inledningsvis inte tillämpas på vissa produkter vars tillverkning inte medför betydande utsläpp, t.ex. järnskrot, vissa ferrolegeringar och vissa gödselmedel.
- (40) Import av el bör omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, eftersom denna sektor står för 30 procent av de totala växthusgasutsläppen i unionen. Unionens höjda klimatambitioner skulle öka klyftan i fråga om koldioxidkostnader mellan elproduktionen inom unionen och i tredjeländer. Denna klyfta i kombination med framstegen med att ansluta unionens elnät till grannländernas elnät skulle öka risken för koldioxidläckage på grund av ökad import av el, varav en betydande del produceras av kolkraftverk.
- (41) För att undvika en alltför stor administrativ börda för behöriga nationella myndigheter och importörer är det lämpligt att ange de begränsade fall vid vilka skyldigheterna enligt denna förordning inte bör gälla. Denna *de minimis*-bestämmelse påverkar dock inte den fortsatta tillämpningen av de bestämmelser i unionsrätten eller nationell rätt som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnad av skyldigheterna enligt denna förordning och särskilt av tullagstiftningen, inbegripet förebyggande av bedrägerier.
- (42) Eftersom importörer av varor som omfattas av denna förordning inte måste uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning vid importtillfället, bör särskilda administrativa åtgärder tillämpas för att säkerställa att dessa skyldigheter fullgörs i ett senare skede. Därför bör importörer endast ha rätt att importera varor som omfattas av denna förordning efter det att de har beviljats tillstånd av behöriga myndigheter.
- (43) Tullmyndigheterna bör inte tillåta import av varor av någon annan person än en godkänd CBAM-deklarant. I enlighet med artiklarna 46 och 48 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁽¹⁾ får tullmyndigheterna utföra kontroller av varorna, inbegripet när det gäller identifiering av den godkända CBAM-deklaranten, det åttasiffriga KN-numret, kvantitet och ursprungsland för de importerade varorna, deklaraionsdatum och tullförfarande. Kommissionen bör inkludera riskerna i samband med CBAM vid utformningen av de gemensamma riskkriterierna och standarderna enligt artikel 50 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (44) Under en övergångsperiod bör tullmyndigheterna informera tulldeklaranterna om skyldigheten att rapportera information, i syfte att bidra till insamlingen av information och till medvetenheten om behovet att, i tillämpliga fall, begära status som godkänd CBAM-deklarant. Sådan information bör kommuniceras av tullmyndigheterna på ett lämpligt sätt, så att det säkerställs att tulldeklaranterna görs medvetna om denna skyldighet.
- (45) CBAM bör baseras på ett deklaraionsssystem där en godkänd CBAM-deklarant, som kan företräda mer än en importör, årligen lämnar in en deklaraion om de inbäddade utsläppen i de varor som importerats till unionens tullområde och överlämnar det antal CBAM-certifikat som motsvarar de deklarerade utsläppen. Den första CBAM-deklaraion, för kalenderåret 2026, bör lämnas in senast den 31 maj 2027.
- (46) En godkänd CBAM-deklarant bör tillåtas att begära en minskning av antalet CBAM-certifikat som ska överlämnas, motsvarande det koldioxidpris som redan faktiskt har betalats i ursprungslandet för de deklarerade inbäddade utsläppen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (47) De deklarerade inbäddade utsläppen bör verifieras av en person som ackrediterats av ett nationellt ackrediteringsorgan som utsetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽¹⁾ eller enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2067⁽²⁾.
- (48) CBAM bör göra det möjligt för verksamhetsutövare vid produktionsanläggningar i tredjeländer att registrera sig i CBAM-registret och göra sina verifierade inbäddade utsläpp från produktion av varor tillgängliga för godkända CBAM-deklaranter. En verksamhetsutövare bör kunna välja att dess namn, adress och kontaktuppgifter i CBAM-registret inte ska vara tillgängliga för allmänheten.
- (49) CBAM-certifikat skulle skilja sig från utsläppsrätter inom EU:s utsläppshandelssystem för vilka daglig auktionering är ett väsentligt inslag. Behovet av att fastställa ett tydligt pris för CBAM-certifikat skulle göra ett dagligt offentliggörande alltför betungande och förvirrande för verksamhetsutövarna, eftersom dagspriser riskerar att vara föråldrade redan när de offentliggörs. Därför skulle ett offentliggörande av CBAM-priser på veckobasis på ett mer korrekt sätt återspegla prisutvecklingen för utsläppsrätter inom EU:s utsläppshandelssystem som släpps ut på marknaden och vara tillräckligt för samma klimatmål. Beräkningen av priset på CBAM-certifikat bör därför fastställas på grundval av en längre tidsram (på veckobasis) än den tidsram som fastställs i EU:s utsläppshandelssystem (dagligen). Kommissionen bör få i uppdrag att beräkna och offentliggöra detta genomsnittspris.
- (50) För att ge godkända CBAM-deklaranter flexibilitet när de ska uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning och göra det möjligt för dem att dra nytta av fluktuationer i priset på utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem bör CBAM-certifikat vara giltiga under en begränsad tidsperiod från och med deras inköpsdatum. Den godkända CBAM-deklaranten bör tillåtas att återsälja en del av överskottet av köpta certifikat. I syfte att överlämna CBAM-certifikat bör den godkända CBAM-deklaranten ackumulera det antal certifikat som krävs under året som motsvarar de tröskelvärden som fastställs i slutet av varje kvartal.
- (51) De fysiska egenskaperna hos el som produkt motiverar en något annorlunda utformning inom CBAM jämfört med andra varor. Standardiserade värden bör användas enligt tydligt angivna villkor och det bör vara möjligt för godkända CBAM-deklaranter att begära att deras skyldigheter enligt denna förordning ska beräknas på grundval av faktiska utsläpp. Elhandel skiljer sig från handel med andra varor, särskilt eftersom den handlas via sammanlänkade elnät, genom elbörser och särskilda handelsformer. Marknadskoppling är en tätt reglerad form av elhandel som gör det möjligt att samla köp- och säljbud i hela unionen.
- (52) För att undvika risken för kringgående och förbättra spårbarheten för faktiska koldioxidutsläpp från import av el och dess användning i varor bör beräkning av faktiska utsläpp endast vara tillåten enligt vissa strikta villkor. I synnerhet bör det vara nödvändigt att visa en tydlig nominering av den tilldelade sammanlänkningskapaciteten och att det finns ett direkt avtalsförhållande mellan köparen och producenten av den förnybara elen, eller mellan köparen och producenten av el som har utsläpp som är lägre än enligt standardiserade värden.
- (53) För att minska risken för koldioxidläckage bör kommissionen vidta åtgärder för att ta itu med metoder för kringgående. Kommissionen bör utvärdera risken för ett sådant kringgående inom alla sektorer som denna förordning är tillämplig på.
- (54) Parter i fördraget om energigemenskapen, vilket ingicks genom rådets beslut 2006/500/EG⁽³⁾, och parter i associeringsavtal, inbegripet djupgående och omfattande frihandelsområden, har förbundit sig till utfasning av fossila bränslen som så småningom bör leda till antagandet av mekanismer för koldioxidprissättning som liknar eller är likvärdiga med EU:s utsläppshandelssystem eller till att de deltar i EU:s utsläppshandelssystem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2067 av den 19 december 2018 om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 334, 31.12.2018, s. 94).

⁽³⁾ Rådets beslut 2006/500/EG av den 29 maj 2006 om Europeiska gemenskapens ingående av fördraget om energigemenskapen (EUT L 198, 20.7.2006, s. 15).

- (55) Integreringen av tredjeländer i unionens elmarknad är en viktig faktor för dessa länder för att påskynda deras övergång till energisystem med höga andelar förnybar energi. Marknadskoppling för el enligt kommissionens förordning (EU) 2015/1222 ⁽¹⁵⁾ gör det möjligt för tredjeländer att bättre integrera el från förnybara energikällor på elmarknaden, att utbyta sådan el på ett effektivt sätt inom ett större område, att balansera tillgång och efterfrågan inom den större unionsmarknaden och att minska koldioxidutsläppsintensiteten i sin elproduktion. Integrering av tredjeländer i unionens elmarknad bidrar också till en trygg elförsörjning i dessa länder och i de angränsande medlemsstaterna.
- (56) När tredjeländers elmarknader väl är nära integrerade i unionens elmarknad via marknadskoppling bör tekniska lösningar hittas för att säkerställa tillämpningen av CBAM på el som exporteras från dessa länder till unionens tullområde. Om tekniska lösningar inte kan hittas bör tredjeländer vars marknader är kopplade till unionens marknad omfattas av ett tidsbegränsat undantag från CBAM fram till 2030 enbart när det gäller export av el, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Dessa tredjeländer bör dock utarbeta en färdplan och åta sig att genomföra en mekanism för koldioxidprissättning som ger ett pris som är likvärdigt med EU:s utsläppshandelssystem, och bör åta sig att uppnå koldioxidneutralitet senast 2050 samt anpassa sig till unionens lagstiftning inom miljö-, klimat-, konkurrens- och energiområdena. Ett sådant undantag bör när som helst återkallas om det finns skäl att tro att landet i fråga inte fullgör sina åtaganden eller inte har antagit ett utsläppshandelssystem som är likvärdigt med EU:s utsläppshandelssystem senast 2030.
- (57) Övergångsbestämmelser bör tillämpas under en begränsad tidsperiod. För detta ändamål bör CBAM utan finansiell justering tillämpas, i syfte att underlätta dess smidiga tillämpning och därmed minska risken för störningar i handeln. Importörer bör vara skyldiga att kvartalsvis rapportera de inbäddade utsläppen i varor som importerats under det föregående kvartalet av kalenderåret, med uppgifter om direkta och indirekta utsläpp samt, i förekommande fall, det koldioxidpris som faktiskt betalats utomlands. Den sista CBAM-rapporten, vilken är den rapport som ska lämnas in för det sista kvartalet 2025, bör lämnas in senast den 31 januari 2026.
- (58) För att underlätta och säkerställa en väl fungerande CBAM bör kommissionen stödja de behöriga myndigheterna i fullgörandet av deras funktioner och skyldigheter enligt denna förordning. Kommissionen bör samordna, utfärda riktlinjer och stödja utbytet av bästa praxis.
- (59) För att tillämpa denna förordning på ett kostnadseffektivt sätt bör kommissionen förvalta CBAM-registret med uppgifter om godkända CBAM-deklaranter, verksamhetsutövare och anläggningar i tredjeländer.
- (60) En gemensam central plattform bör inrättas för försäljning och återköp av CBAM-certifikat. I syfte att övervaka transaktionerna på den gemensamma centrala plattformen bör kommissionen underlätta informationsutbytet och samarbetet mellan behöriga myndigheter samt mellan dessa myndigheter och kommissionen. Dessutom bör ett snabbt informationsflöde mellan den gemensamma centrala plattformen och CBAM-registret inrättas.
- (61) För att bidra till en effektiv tillämpning av denna förordning bör kommissionen utföra riskbaserade kontroller och granska innehållet i CBAM-deklarationerna i enlighet med detta.
- (62) För att ytterligare möjliggöra en enhetlig tillämpning av denna förordning bör kommissionen, som ett preliminärt underlag, ge de behöriga myndigheterna tillgång till sina egna beräkningar avseende de CBAM-certifikat som ska överlämnas, på grundval av sin granskning av CBAM-deklarationerna. Ett sådant preliminärt underlag bör endast lämnas i vägledande syfte och utan att det påverkar den behöriga myndighetens slutgiltiga beräkning. I synnerhet bör det inte vara möjligt att överklaga eller vidta andra avhjälpande åtgärder mot ett sådant preliminärt underlag från kommissionen.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 25.7.2015, s. 24).

- (63) Medlemsstaterna bör också kunna genomföra granskningar av enskilda CBAM-deklarationer för efterlevnadsändamål. Slutsatserna från granskningarna av enskilda CBAM-deklarationer bör delas med kommissionen. Dessa slutsatser bör också göras tillgängliga för andra behöriga myndigheter via CBAM-registret.
- (64) Medlemsstaterna bör ansvara för att korrekt fastställa och uppbära intäkter från tillämpningen av denna förordning.
- (65) Kommissionen bör regelbundet utvärdera tillämpningen av denna förordning och rapportera till Europaparlamentet och rådet. Dessa rapporter bör särskilt fokusera på möjligheterna att förbättra klimatåtgärderna mot uppnåendet av målet om en klimatneutral union senast 2050. Som en del av denna rapportering bör kommissionen samla in den information som är nödvändig i syfte att så snart som möjligt ytterligare utvidga denna förordnings tillämpningsområde till inbäddade indirekta utsläpp i de varor som förtecknas i bilaga II liksom till andra varor och tjänster som kan löpa risk för koldioxidläckage, såsom produkter i senare led, och i syfte att utveckla metoder för beräkning av inbäddade utsläpp på grundval av metoderna för miljöavtryck, i enlighet med kommissionens rekommendation 2013/179/EU⁽⁴⁾. Dessa rapporter bör också omfatta en bedömning av CBAM:s inverkan på koldioxidläckage, även när det gäller export, och dess ekonomiska, sociala och territoriella konsekvenser i hela unionen, med beaktande av särdragen och de särskilda begränsningarna hos de yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget och hos ö-stater som ingår i unionens tullområde.
- (66) Metoder för kringgående av denna förordning bör övervakas och åtgärdas av kommissionen, även när verksamhetsutövare ändrar sina varor något utan att detta påverkar deras grundläggande egenskaper, eller på konstlad väg delar upp sina transporter i syfte att undvika skyldigheterna enligt denna förordning. Situationer bör också övervakas där varor skulle kunna sändas till ett tredjeland eller en region i tredjeland före importen till unionsmarknaden, i syfte att undvika skyldigheterna enligt denna förordning, eller där verksamhetsutövare i tredjeländer skulle kunna exportera sina mindre växthusgasintensiva produkter till unionen och behålla sina mer växthusgasintensiva produkter för andra marknader, eller exportörers eller producenters omorganisation av mönster och kanaler för försäljning och produktion, eller andra former av dubbla tillverknings- och försäljningsmetoder, i syfte att undvika skyldigheterna enligt denna förordning.
- (67) Med full respekt för de principer som fastställs i denna förordning bör arbetet med att utvidga tillämpningsområdet för denna förordning ha som mål att senast 2030 inkludera alla sektorer som omfattas av direktiv 2003/87/EG. När kommissionen ser över och utvärderar tillämpningen av denna förordning bör den därför behålla en hänvisning till denna tidsplan och prioritera att i denna förordnings tillämpningsområde inkludera växthusgasutsläpp som är inbäddade i varor som är mest utsatta för koldioxidläckage och som är mest koldioxidintensiva, samt i produkter i senare led som innehåller en betydande andel av minst en av de varor som omfattas av denna förordning. Om kommissionen inte senast 2030 lägger fram ett lagstiftningsförslag om en sådan utvidgning av tillämpningsområdet för denna förordning, bör den informera Europaparlamentet och rådet om skälen till detta och vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå målet att så snart som möjligt inkludera alla sektorer som omfattas av direktiv 2003/87/EG.
- (68) Kommissionen bör också lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning två år från utgången av övergångsperioden, och därefter vartannat år. Tidpunkten för inlämnandet av rapporterna bör följa tidsplanerna för koldioxidmarknadens funktion enligt artikel 10.5 i direktiv 2003/87/EG. Rapporterna bör innehålla en bedömning av CBAM:s effekter.
- (69) För att möjliggöra en snabb och effektiv reaktion på oförutsebara, exceptionella och oprovcerade omständigheter som har destruktiva konsekvenser för den ekonomiska och industriella infrastrukturen i ett eller flera tredjeländer som omfattas av CBAM, bör kommissionen när så är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av denna förordning. Ett sådant lagstiftningsförslag bör ange de åtgärder som är mest lämpliga mot bakgrund av de omständigheter som råder i tredjelandet eller tredjeländerna, samtidigt som målen för denna förordning bevaras. Dessa åtgärder bör vara tidsbegränsade.

⁽⁴⁾ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

- (70) En dialog med tredjeländer bör fortsätta och det bör finnas utrymme för samarbete och lösningar som kan ligga till grund för de specifika val som ska göras när det gäller detaljerna kring CBAM under dess genomförande, särskilt under övergångsperioden.
- (71) Kommissionen bör sträva efter att på ett rättvist sätt och i linje med unionens internationella åtaganden samverka med de tredjeländer vars handel till unionen påverkas av denna förordning, i syfte att undersöka möjligheten till dialog och samarbete när det gäller genomförandet av specifika delar av CBAM. Kommissionen bör också undersöka möjligheten att ingå avtal som tar hänsyn till tredjeländers mekanism för koldioxidprissättning. Unionen bör tillhandahålla tekniskt bistånd för dessa ändamål till utvecklingsländer och till de minst utvecklade länder (MUL) enligt Förenta nationernas definition.
- (72) Inrättandet av CBAM kräver utveckling av bilateralt, multilateralt och internationellt samarbete med tredjeländer. För det ändamålet bör ett forum av länder med instrument för koldioxidprissättning eller andra jämförbara instrument (en "klimatklubb") inrättas, i syfte att främja genomförandet av en ambitiös klimatpolitik i alla länder och bana väg för en ram för koldioxidprissättning på global nivå. Klimatklubben bör vara öppen, frivillig, icke-exklusiv och särskilt inriktad på att sträva efter höga klimatambitioner i linje med Parisavtalet. Klimatklubben skulle kunna fungera under överinseende av en multilateral internationell organisation, och den bör underlätta jämförelse och, när så är lämpligt, samordning av relevanta åtgärder som påverkar utsläppsminskningen. Klimatklubben bör också stödja jämförbarheten hos klimatåtgärder genom att säkerställa kvaliteten på övervakning, rapporter och verifiering av klimatfrågor bland sina medlemmar och tillhandahålla medel för engagemang och transparens mellan unionen och dess handelspartner.
- (73) För att ytterligare stödja uppnåendet av målen i Parisavtalet i tredjeländer är det önskvärt att unionen fortsätter att ge ekonomiskt stöd genom unionens budget till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna i de minst utvecklade länderna, inbegripet i fråga om deras insatser för att fasa ut fossila bränslen och omvandlingen av deras tillverkningsindustrier. Det stödet från unionen bör också bidra till att underlätta anpassningen av de berörda industrierna till de nya lagstadgade krav som följer av denna förordning.
- (74) Eftersom syftet med CBAM är att uppmuntra till renare produktion är unionen fast besluten att arbeta tillsammans med och stödja låg- och medelinkomsttredjeländer i insatser att fasa ut fossila bränslen i deras tillverkningsindustrier som en del av den europeiska gröna given externa dimension och i linje med Parisavtalet. Unionen bör fortsätta att stödja dessa länder genom unionens budget, särskilt MUL, för att bidra till att säkerställa deras anpassning till skyldigheterna enligt denna förordning. Unionen bör också fortsätta att stödja begränsning av och anpassning till klimatförändringar i dessa länder, inbegripet i deras ansträngningar för att fasa ut fossila bränslen och omvandlingen av deras tillverkningsindustri, upp till taket i den fleråriga budgetramen och det ekonomiska stöd som unionen beviljar internationell klimatfinansiering. Unionen arbetar för att införa nya egna medel som grundar sig på intäkterna från försäljningen av CBAM-certifikat.
- (75) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾ och (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾.
- (76) Av effektivitetsskäl bör rådets förordning (EG) nr 515/97 ⁽⁹⁾ i tillämpliga delar gälla även för denna förordning.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (77) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller
- komplettering av denna förordning genom fastställande av krav och förfaranden för tredjeländer eller territorier som har strukits från förteckningen i punkt 2 i bilaga III, i syfte att säkerställa tillämpningen av denna förordning på dessa länder eller territorier vad gäller el,
 - ändring av förteckningen över tredjeländer och territorier som förtecknas i punkt 1 eller 2 i bilaga III, antingen genom att lägga till dessa länder eller territorier i den förteckningen, i syfte att från CBAM utesluta de tredjeländer eller territorier som är helt integrerade i, eller länkade till, EU:s utsläppshandelsystem i händelse av framtida avtal, eller genom att stryka tredjeländer eller territorier från den förteckningen, så att de omfattas av CBAM, om de inte faktiskt tar ut priset i EU:s utsläppshandelsystem på varor som exporteras till unionen,
 - komplettering av denna förordning genom att specificera villkoren för beviljande av ackreditering av kontrollörer, kontroll och tillsyn av ackrediterade kontrollörer, återkallande av ackreditering samt ömsesidigt erkännande och sakkunnigbedömning av ackrediteringsorganen,
 - komplettering av denna förordning genom att ytterligare specificera tidsschema, administration och andra aspekter av försäljning och återköp av CBAM-certifikat, och
 - ändring av förteckningen över varor i bilaga I genom att under vissa omständigheter lägga till varor som har ändrats något, i syfte att stärka åtgärderna mot metoder för kringgående.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽²⁰⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (78) Sådana samråd bör genomföras på ett öppet sätt och får inbegripa föregående samråd med berörda parter, såsom behöriga organ, näringslivet (inklusive små och medelstora företag), arbetsmarknadens parter såsom fackföreningar, organisationer i det civila samhället och miljöorganisationer.
- (79) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²¹⁾.
- (80) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, i tillämpliga fall, administrativa och ekonomiska sanktioner. CBAM bör därför förlita sig på lämpliga och effektiva mekanismer för att undvika förlust av intäkter.
- (81) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förebygga risken för koldioxidläckage och därmed minska de globala koldioxidutsläppen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av deras omfattning och verkan, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (82) För att i tid kunna anta delegerade akter och genomförandeakter enligt denna förordning bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽²⁰⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll

1. Genom denna förordning inrättas en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen (CBAM) för att hantera växthusgasutsläpp som är inbäddade i de varor som förtecknas i bilaga I, vid import av dessa varor till unionens tullområde, i syfte att förebygga risken för koldioxidläckage och därigenom minska de globala koldioxidutsläppen och stödja målen i Parisavtalet, även genom att skapa incitament för verksamhetsutövare i tredjeländer att minska utsläppen.
2. CBAM kompletterar det system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen som inrättats genom direktiv 2003/87/EG (*EU:s utsläppshandelsystem*) genom att tillämpa en likvärdig uppsättning regler på import till unionens tullområde av de varor som avses i artikel 2 i denna förordning.
3. CBAM inrättas i syfte att ersätta de mekanismer som inrättats genom direktiv 2003/87/EG för att förebygga risken för koldioxidläckage genom att återspegla den utsträckning i vilken utsläppsrätter tilldelas gratis i enlighet med artikel 10a i det direktivet.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på varor som förtecknas i bilaga I med ursprung i ett tredjeland, när dessa varor, eller förädlade produkter från dessa varor som är resultatet av det förfarande för aktiv förädling som avses i artikel 256 i förordning (EU) nr 952/2013, importeras till unionens tullområde.
2. Denna förordning ska också tillämpas på varor som förtecknas i bilaga I till denna förordning med ursprung i ett tredjeland, när dessa varor, eller förädlade produkter från dessa varor som är resultatet av det förfarande för aktiv förädling som avses i artikel 256 i förordning (EU) nr 952/2013, förs till en konstgjord ö, en fast eller flytande struktur eller någon annan struktur på kontinentalsockeln eller i en medlemsstats exklusiva ekonomiska zon som gränsar till unionens tullområde.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare villkor för tillämpningen av CBAM på sådana varor, särskilt vad gäller begrepp som är likvärdiga med import till unionens tullområde och övergång till fri omsättning, vad gäller förfarandena avseende inlämnande av CBAM-deklarationen för sådana varor och de kontroller som tullmyndigheterna ska utföra. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2 i denna förordning.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 ska denna förordning inte tillämpas på följande:
 - a) Varor förtecknade i bilaga I till denna förordning som importeras till unionens tullområde, förutsatt att dessa varors egentliga värde per sändning inte överstiger det värde som anges för varor av ringa värde enligt artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 ⁽²⁾.
 - b) Varor som ingår i det personliga bagaget hos resande som kommer från ett tredjeland, förutsatt att varornas egentliga värde inte överstiger det värde som anges för varor av ringa värde enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 1186/2009.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EUT L 324, 10.12.2009, s. 23).

- c) Varor som ska befordras eller användas inom ramen för militär verksamhet enligt artikel 1.49 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 ⁽²⁾.
4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 ska denna förordning inte tillämpas på varor med ursprung i de tredjeländer och territorier som anges i punkt 1 i bilaga III.
5. Importerade varor ska anses ha ursprung i tredjeländer i enlighet med de regler om icke-förmånsberättigande ursprung som avses i artikel 59 i förordning (EU) nr 952/2013.
6. Tredjeländer och territorier ska förtecknas i punkt 1 i bilaga III om de uppfyller samtliga följande villkor:
- a) EU:s utsläppshandelssystem är tillämpligt på det tredjelandet eller territoriet, eller ett avtal har ingåtts mellan det tredjelandet eller territoriet och unionen vilket till fullo länkar EU:s utsläppshandelssystem med det tredjelandets eller territoriets utsläppshandelssystem.
- b) Det koldioxidpris som betalats i det land där varorna har sitt ursprung tas faktiskt ut på de växthusgasutsläpp som är inbäddade i dessa varor utan några rabatter utöver dem som också tillämpas i enlighet med EU:s utsläppshandelssystem.
7. Om ett tredjeland eller territorium har en elmarknad som är integrerad med unionens inre marknad för el genom marknadskoppling, och det inte finns någon teknisk lösning för tillämpningen av CBAM på import av el till unionens tullområde från det tredjelandet eller territoriet, ska sådan import av el från det landet eller territoriet undantas från tillämpningen av CBAM, förutsatt att kommissionen har bedömt att samtliga följande villkor är uppfyllda i enlighet med punkt 8:
- a) Tredjelandet eller territoriet har ingått ett avtal med unionen som fastställer en skyldighet att tillämpa unionsrätten på elområdet, inbegripet lagstiftningen om utveckling av förnybara energikällor, samt andra regler på området energi, miljö och konkurrens.
- b) Den inhemska lagstiftningen i det tredjelandet eller territoriet genomför de huvudsakliga bestämmelserna i unionens lagstiftning om elmarknaden, inbegripet om utveckling av förnybara energikällor och sammankoppling av elmarknader.
- c) Tredjelandet eller territoriet har lämnat in en färdplan till kommissionen innehållande en tidsplan för antagandet av åtgärder för att genomföra de villkor som anges i leden d och e.
- d) Tredjelandet eller territoriet har åtagit sig att verka för klimatneutralitet senast 2050 och har, i tillämpliga fall, i enlighet med detta formellt formulerat och meddelat Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) en långsiktig utvecklingsstrategi för låga växthusgasutsläpp i mitten av århundradet som är anpassad till detta mål, och har genomfört det åtagandet i sin inhemska lagstiftning.
- e) Tredjelandet eller territoriet har, vid genomförandet av den färdplan som avses i led c, visat att det iakttagit de fastställda tidsfristerna och gjort betydande framsteg mot en anpassning av den inhemska lagstiftningen till unionsrätten på klimatområdet på grundval av den färdplanen, inbegripet i riktning mot koldioxidprissättning på en nivå som är likvärdig med nivån i unionen, särskilt vad gäller elproduktion; genomförandet av ett utsläppshandelssystem för el, med ett pris som är likvärdigt med EU:s utsläppshandelssystem, ska vara slutfört senast den 1 januari 2030.
- f) Tredjelandet eller territoriet har infört ett effektivt system för att förhindra indirekt import av el till unionen från andra tredjeländer eller territorier som inte uppfyller villkoren i leden a–e.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

8. Ett tredjeland eller territorium som uppfyller alla villkor i punkt 7 ska förtecknas i punkt 2 i bilaga III och lämna in två rapporter om uppfyllandet av dessa villkor, den första rapporten senast den 1 juli 2025 och den andra senast den 31 december 2027. Senast den 31 december 2025 och senast den 1 juli 2028 ska kommissionen, särskilt på grundval av färdplanen enligt punkt 7 c och de rapporter som mottagits från tredjelandet eller territoriet, bedöma om det tredjelandet eller territoriet fortfarande uppfyller villkoren i punkt 7.
9. Ett tredjeland eller territorium som förtecknas i punkt 2 i bilaga III ska strykas från den förteckningen om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:
- Kommissionen har skäl att anse att det tredjelandet eller territoriet inte har visat tillräckliga framsteg för att uppfylla något av villkoren i punkt 7, eller det tredjelandet eller territoriet har vidtagit åtgärder som är oförenliga med de mål som fastställts i unionens klimat- och miljölagstiftning.
 - Det tredjelandet eller territoriet har vidtagit åtgärder som strider mot dess mål om utfasning av fossila bränslen, såsom att ge offentligt stöd till inrättandet av ny produktionskapacitet som släpper ut mer än 550 gram koldioxid från fossilt bränsle per kilowattimme el.
 - Kommissionen har bevis för att utsläppen per kilowattimme från el som produceras i det tredjelandet eller territoriet har ökat med minst 5 % jämfört med den 1 januari 2026 till följd av ökad elexport till unionen.
10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 i syfte att komplettera denna förordning genom att fastställa krav och förfaranden för tredjeländer eller territorier som har tagits bort från förteckningen i punkt 2 i bilaga III, för att säkerställa att denna förordning tillämpas på dessa länder eller territorier vad gäller el. Om marknadskopplingen i sådana fall fortfarande är oförenlig med tillämpningen av denna förordning får kommissionen besluta att utesluta dessa tredjeländer eller territorier från sammankopplingen med unionsmarknaden och kräva uttrycklig kapacitetstilldelning vid gränsen mellan unionen och dessa tredjeländer eller territorier, så att CBAM kan tillämpas.
11. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra förteckningarna över tredjeländer eller territorier som förtecknas i punkt 1 eller 2 i bilaga III genom att lägga till eller ta bort ett tredjeland eller territorium, beroende på om de villkor som fastställs i punkt 6, 7 eller 9 i den här artikeln är uppfyllda med avseende på det tredjelandet eller territoriet.
12. Unionen får ingå avtal med tredjeländer eller territorier i syfte att beakta mekanismer för koldioxidprissättning i sådana länder eller territorier vid tillämpningen av artikel 9.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- varor*: varor som förtecknas i bilaga I.
- växthusgaser*: de växthusgaser som anges i bilaga I för var och en av de varor som förtecknas i den bilagan.
- utsläpp*: utsläpp av växthusgaser i atmosfären från produktion av varor.
- import*: övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.
- EUs utsläppshandelssystem*: systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen med avseende på annan verksamhet enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG än luftfartsverksamhet.
- unionens tullområde*: det område som definieras i artikel 4 i förordning (EU) nr 952/2013.
- tredjeland*: ett land eller territorium utanför unionens tullområde.

8. *kontinentalsockel*: kontinentalsockeln enligt definitionen i artikel 76 i Förenta nationernas havsrättskonvention.
9. *exklusiv ekonomisk zon*: en exklusiv ekonomisk zon enligt definitionen i artikel 55 i Förenta nationernas havsrättskonvention som av en medlemsstat har förklarats som en exklusiv ekonomisk zon enligt den konventionen.
10. *egentligt värde*: det egentliga värdet i fråga om varor av kommersiell natur enligt definitionen i artikel 1.48 i delegerad förordning (EU) 2015/2446.
11. *marknadskoppling*: tilldelning av överföringskapacitet genom ett unionssystem som samtidigt matchar order och tilldelar kapacitet mellan elområden i enlighet med förordning (EU) 2015/1222.
12. *explicit kapacitetstilldelning*: tilldelning av gränsöverskridande överföringskapacitet separat från handeln med el.
13. *behörig myndighet*: den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 11.
14. *tullmyndigheter*: medlemsstaternas tullförvaltningar enligt definitionen i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 952/2013.
15. *importör*: antingen den person som inger en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av varor i eget namn och för egen räkning eller, om tulldeklarationen inges av ett indirekt tullombud i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 952/2013, den person för vars räkning en sådan deklaration inges.
16. *tulldeklarant*: en deklarant enligt definitionen i artikel 5.15 i förordning (EU) nr 952/2013 som inger en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av varor i eget namn, eller den person i vars namn en sådan deklaration inges.
17. *godkänd CBAM-deklarant*: en person som en behörig myndighet har godkänt i enlighet med artikel 17.
18. *person*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av personer som inte är en juridisk person men som enligt unionsrätt eller nationell rätt tillerkänns rättskapacitet.
19. *etablerad i en medlemsstat*:
 - a) *beträffande fysiska personer*, varje person som har sin hemvist i en medlemsstat;
 - b) *beträffande juridiska personer och sammanslutningar av personer*, varje person vars säte, huvudkontor eller fasta etableringsställe finns i en medlemsstat.
20. *registrerings- och identifikationsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer)*: det nummer som tilldelats av tullmyndigheten när registreringen för tulländamål har fullföljts i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 952/2013.
21. *direkta utsläpp*: utsläpp från produktionsprocesserna för varor, inbegripet utsläpp från produktion av värme och kyla som förbrukas under produktionsprocesserna, oavsett var värmen eller kylan producerats.
22. *inbäddade utsläpp*: direkta utsläpp som frigörs under produktionen av varor och indirekta utsläpp från produktionen av el som förbrukas under produktionsprocesserna, beräknade i enlighet med de metoder som anges i bilaga IV och som anges närmare i de genomförandeakter som antas enligt artikel 7.7.
23. *ton CO₂e*: ett ton koldioxid (CO₂), eller en mängd av någon annan växthusgas som förtecknas i bilaga I och som har en motsvarande potential för global uppvärmning.
24. *CBAM-certifikat*: ett certifikat i elektroniskt format som motsvarar ett ton inbäddade CO₂e-utsläpp i varor.

25. *överlämnande*: avräkning av CBAM-certifikat mot deklarerade inbäddade utsläpp i importerade varor eller mot inbäddade utsläpp i importerade varor som borde ha deklarerats.
26. *produktionsprocesser*: kemiska och fysiska processer som utförs för att producera varor i en anläggning.
27. *standardiserat värde*: ett värde, beräknat eller hämtat från sekundära data, som representerar de inbäddade utsläppen i varor.
28. *faktiska utsläpp*: utsläpp beräknade på grundval av primära data från produktionsprocesser för varor och från produktion av el som förbrukats under dessa processer, såsom de fastställts i enlighet med de metoder som anges i bilaga IV.
29. *koldioxidpris*: det penningbelopp som betalas i ett tredjeland, inom ramen för ett system för minskning av koldioxidutsläpp, i form av en skatt, pålaga eller avgift eller i form av utsläppsätter inom ramen för ett utsläppshandelssystem för växthusgaser, beräknat på växthusgaser som omfattas av en sådan åtgärd och som frigörs under produktionen av varor.
30. *anläggning*: en stationär teknisk enhet där en produktionsprocess utförs.
31. *verksamhetsutövare*: varje person som driver eller kontrollerar en anläggning i ett tredjeland.
32. *nationellt ackrediteringsorgan*: ett nationellt ackrediteringsorgan som utsetts av varje medlemsstat enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 765/2008.
33. *utsläpps rätt inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem*: en utsläpps rätt enligt definitionen i artikel 3 a i direktiv 2003/87/EG för annan verksamhet enligt bilaga I till det direktivet än luftfartsverksamhet.
34. *indirekta utsläpp*: utsläpp från produktion av el som förbrukas under produktionsprocessen för varor, oavsett var den förbrukade elen produceras.

KAPITEL II

SKYLDIGHETER OCH RÄTTIGHETER FÖR GODKÄNDA CBAM-DEKLARANTER

Artikel 4

Import av varor

Varor får endast importeras till unionens tullområde av en godkänd CBAM-deklarant.

Artikel 5

Ansökan om godkännande

1. Varje importör som är etablerad i en medlemsstat ska, före import av varor till unionens tullområde, ansöka om status som godkänd CBAM-deklarant (*ansökan om godkännande*). Om importören utser ett indirekt tullombud i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 952/2013 och det indirekta tullombudet samtycker till att agera som godkänd CBAM-deklarant, ska det indirekta tullombudet lämna in ansökan om godkännande.
2. Om en importör inte är etablerad i en medlemsstat ska det indirekta tullombudet lämna in ansökan om godkännande.
3. En ansökan om godkännande ska lämnas in via CBAM-registret inrättat i enlighet med artikel 14.

4. Genom undantag från punkt 1 ska den person till vilken kapacitet har tilldelats för import och vilken nominerar den importkapaciteten, om överföringskapacitet för import av el tilldelas genom explicit kapacitetstilldelning, vid tillämpningen av denna förordning betraktas som en godkänd CBAM-deklarant i den medlemsstat där personen har deklarerat importen av el i tulldeklarationen. Import ska mätas per gräns för tidsperioder som inte överstiger en timme, och det ska inte gå att göra avdrag för export eller transitering under samma timme.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där tulldeklarationen har ingetts ska registrera personen i CBAM-registret.

5. Ansökan om godkännande ska innehålla följande uppgifter om sökanden:

- a) Namn, adress och kontaktuppgifter.
- b) Eori-nummer.
- c) Huvudsaklig ekonomisk verksamhet i unionen.
- d) Intyg från skattemyndigheten i den medlemsstat där sökanden är etablerad om att sökanden inte är föremål för ett utestående betalningskrav för nationella skatteskulder.
- e) En försäkran på heder och samvete om att sökanden inte varit inblandad i några allvarliga eller upprepade överträdelser av tullagstiftning, skatteregler eller regler om marknadsmissbruk under de fem år som föregick året för ansökan, inbegripet att sökanden inte har dömts för några allvarliga brott relaterade till sin ekonomiska verksamhet.
- f) Uppgifter som behövs för att bedöma sökandens ekonomiska och operativa förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning och, om så beslutas av den behöriga myndigheten på grundval av en riskbedömning, handlingar som styrker den informationen, såsom resultaträkning och balansräkning för upp till de senaste tre räkenskapsåren för vilka räkenskaperna avslutats.
- g) Uppskattat penningvärde och volymen på varuimporten till unionens tullområde per varuslag, för det kalenderår under vilket ansökan lämnas in och för det påföljande kalenderåret.
- h) Namn och kontaktuppgifter för de personer på vars vägnar sökanden agerar, i tillämpliga fall.

6. Den sökande får när som helst dra tillbaka sin ansökan.

7. Den godkända CBAM-deklaranten ska utan dröjsmål, via CBAM-registret, underrätta den behöriga myndigheten om alla de ändringar av uppgifter lämnade enligt punkt 5 i denna artikel som har inträffat efter antagandet av beslutet om beviljande av status som godkänd CBAM-deklarant enligt artikel 17 och som kan påverka det beslutet eller innehållet i det godkännande som beviljats enligt det beslutet.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på kommunikationen mellan sökanden, den behöriga myndigheten och kommissionen, om standardformatet för ansökan om godkännande och förfarandena för att lämna in en sådan ansökan via CBAM-registret, om det förfarande som ska följas av den behöriga myndigheten och om tidsfristerna vid handläggning av ansökningar om godkännande i enlighet med punkt 1 i denna artikel samt om reglerna för den behöriga myndighetens identifiering av de godkända CBAM-deklaranterna för import av el. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 6

CBAM-deklaration

1. Senast den 31 maj varje år, och den första gången 2027 för år 2026, ska varje godkänd CBAM-deklarant använda det CBAM-register som avses i artikel 14 för att lämna in en CBAM-deklaration för det föregående kalenderåret.

2. I CBAM-deklarationen ska följande uppgifter anges:
 - a) Den totala mängden av varje typ av vara som importerats under det föregående kalenderåret, uttryckt i megawattimmar för el och i ton för andra varor.
 - b) De totala inbäddade utsläppen i de varor som avses i led a i denna punkt, uttryckt i ton CO₂e-utsläpp per megawattimme för el eller, för andra varor, i ton CO₂e-utsläpp per ton av varje typ av vara, beräknade i enlighet med artikel 7 och verifierade i enlighet med artikel 8.
 - c) Det totala antal CBAM-certifikat som ska överlämnas motsvarande de totala inbäddade utsläpp som avses i led b i denna punkt efter det avdrag som ska göras för det koldioxidpris som betalats i ett ursprungsland i enlighet med artikel 9 och den justering som behövs för att återspegla den utsträckning i vilken utsläppsriåter inom ramen för EU:s utsläppshandelsystem tilldelas gratis i enlighet med artikel 31.
 - d) Kopior av verifieringsrapporter som ackrediterade kontrollörer utfärdat, enligt artikel 8 och bilaga VI.
3. När förädlade produkter som är resultatet av förfarandet för aktiv förädling enligt artikel 256 i förordning (EU) nr 952/2013 importeras ska den godkända CBAM-deklaranten i CBAM-deklarationen rapportera de utsläpp som är inbäddade i de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling och som resulterat i de importerade förädlade produkterna, även om de förädlade produkterna inte är varor som förtecknas i bilaga I till den här förordningen. Denna punkt ska också tillämpas när de förädlade produkter som är resultatet av förfarandet för aktiv förädling är återinförda varor enligt artikel 205 i förordning (EU) nr 952/2013.
4. Om de importerade varor som förtecknas i bilaga I till denna förordning är förädlade produkter som är resultatet av förfarandet för passiv förädling enligt artikel 259 i förordning (EU) nr 952/2013 ska den godkända CBAM-deklaranten, i CBAM-deklarationen, endast rapportera utsläppen från den förädlingsprocess som ägt rum utanför unionens tullområde.
5. Om de importerade varorna är återinförda varor enligt artikel 203 i förordning (EU) nr 952/2013 ska den godkända CBAM-deklaranten separat, i CBAM-deklarationen, rapportera "noll" för de totala inbäddade utsläpp som motsvarar dessa varor.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på CBAM-deklarationens standardformat, inbegripet detaljerade uppgifter för varje anläggning, ursprungsland och varutyp som ska rapporteras och som stödjer de totala mängder och antal som avses i punkt 2 i denna artikel, särskilt vad gäller inbäddade utsläpp och betalt koldioxidpris, förfarandet för inlämning av CBAM-deklarationen via CBAM-registret och arrangemangen för överlämnande av de CBAM-certifikat som avses i punkt 2 c i denna artikel, i enlighet med artikel 22.1, särskilt vad gäller processen och den godkända CBAM-deklarantens urval av certifikat för inlämning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 7

Beräkning av inbäddade utsläpp

1. Inbäddade utsläpp i varor ska beräknas enligt de metoder som anges i bilaga IV. För varor som förtecknas i bilaga II ska endast direkta utsläpp beräknas och beaktas.
2. Inbäddade utsläpp i andra varor än el ska fastställas på grundval av de faktiska utsläppen i enlighet med de metoder som anges i punkterna 2 och 3 i bilaga IV. När de faktiska utsläppen inte kan fastställas korrekt, liksom vid indirekta utsläpp, ska de inbäddade utsläppen fastställas genom hänvisning till standardiserade värden i enlighet med de metoder som anges i punkt 4.1 i bilaga IV.
3. Inbäddade utsläpp i importerad el ska fastställas genom hänvisning till standardiserade värden i enlighet med den metod som anges i punkt 4.2 i bilaga IV, såvida inte den godkända CBAM-deklaranten visar att kriterierna för att fastställa de inbäddade utsläppen på grundval av de faktiska utsläppen, som förtecknas i punkt 5 i bilaga IV, är uppfyllda.

4. Inbäddade indirekta utsläpp ska beräknas i enlighet med den metod som anges i punkt 4.3 i bilaga IV och specificeras närmare i de genomförandeakter som antas enligt punkt 7 i denna artikel, såvida inte den godkända CBAM-deklaranten visar att kriterierna för att fastställa de inbäddade utsläppen på grundval av faktiska utsläpp som förtecknas i punkt 6 i bilaga IV är uppfyllda.
5. Den godkända CBAM-deklaranten ska bevara dokumentation över de uppgifter som krävs för att beräkna de inbäddade utsläppen i enlighet med kraven i bilaga V. Dokumentationen ska vara tillräckligt detaljerad för att kontrollörer som ackrediterats enligt artikel 18 ska kunna verifiera de inbäddade utsläppen i enlighet med artikel 8 och bilaga VI och för att kommissionen och den behöriga myndigheten ska kunna granska CBAM-deklarationen i enlighet med artikel 19.2.
6. Den godkända CBAM-deklaranten ska bevara den dokumentation över uppgifter som avses i punkt 5, inbegripet kontrollörens rapport, till och med utgången av det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationen lämnades in eller borde ha lämnats in.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på
 - a) tillämpningen av elementen i de beräkningsmetoder som anges i bilaga IV, inbegripet fastställande av systemgränser för produktionsprocesser och relevanta insatsmaterial (prekursorer), emissionsfaktorer, anläggnings specifika värden för faktiska utsläpp och standardiserade värden och deras respektive tillämpning på enskilda varor liksom fastställande av metoder för att säkerställa tillförlitligheten hos data som ligger till grund för fastställandet av de standardiserade värdena, inbegripet detaljnivå för data och verifiering av data, och inbegripet ytterligare specifikationer av vilka varor som ska anses vara *enkla varor* och *komplexa varor* vid tillämpningen av punkt 1 i bilaga IV; i dessa genomförandeakter ska det också anges på vilka villkor det anses att faktiska utsläpp inte kan fastställas korrekt, samt de bevis som visar att de kriterier som måste vara uppfyllda för att det ska vara motiverat att använda faktiska utsläpp för el som förbrukas i produktionsprocesserna för varor vid tillämpningen av punkt 2 och som förtecknas i punkterna 5 och 6 i bilaga IV är uppfyllda, och
 - b) tillämpningen av elementen i beräkningsmetoderna enligt punkt 4 i enlighet med punkt 4.3 i bilaga IV.

Där det är objektivt motiverat ska de genomförandeakter som avses i första stycket föreskriva att standardiserade värden kan anpassas till särskilda områden, regioner eller länder i syfte att beakta specifika objektiva faktorer som påverkar utsläppen, t.ex. dominerande energikällor eller industriella processer. Dessa genomförandeakter ska bygga på befintlig lagstiftning för övervakning och verifiering av utsläpp och aktivitetsdata för anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG, särskilt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066⁽²⁴⁾, genomförandeförordning (EU) 2018/2067 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/331⁽²⁵⁾. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2 i denna förordning.

Artikel 8

Verifiering av inbäddade utsläpp

1. Den godkända CBAM-deklaranten ska säkerställa att de totala inbäddade utsläpp som deklarerats i den CBAM-deklaration som lämnas in enligt artikel 6 är verifierade av en kontrollör som är ackrediterad enligt artikel 18, på grundval av de verifieringsprinciper som anges i bilaga VI.
2. För inbäddade utsläpp i varor som produceras i anläggningar i ett tredjeland registrerade i enlighet med artikel 10 får den godkända CBAM-deklaranten välja att använda verifierade uppgifter som lämnats till CBAM-deklaranten i enlighet med artikel 10.7 för att fullgöra den skyldighet som avses i punkt 1 i den här artikeln.

⁽²⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (EUT L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/331 av den 19 december 2018 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 59, 27.2.2019, s. 8).

3. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för tillämpningen av de verifieringsprinciper som avses i bilaga VI vad gäller
- möjligheten att, under vederbörligen motiverade omständigheter och utan att äventyra en tillförlitlig uppskattning av de inbäddade utsläppen, frångå skyldigheten för kontrollören att besöka anläggningen där relevanta varor produceras,
 - definitionen av tröskelvärdet för att avgöra om felaktigheter eller avvikelser är väsentliga, och
 - den styrkande dokumentation som behövs för verifieringsrapporten, inklusive dess format.

När kommissionen antar de genomförandeakter som avses i första stycket ska den eftersträva likvärdighet och samstämmighet med de förfaranden som fastställs i genomförandeförordning (EU) 2018/2067. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2 i den här förordningen.

Artikel 9

Koldioxidpris som betalas i ett tredjeland

- En godkänd CBAM-deklarant får i CBAM-deklarationen begära en minskning av antalet CBAM-certifikat som ska överlämnas i syfte att beakta det koldioxidpris som betalats i ursprungslandet för de deklarerade inbäddade utsläppen. Minskningen får endast begäras om koldioxidpriset faktiskt har betalats i ursprungslandet. I ett sådant fall ska eventuella rabatter eller andra former av kompensation som är tillgängliga i det landet och som skulle ha lett till en minskning av koldioxidpriset beaktas.
- Den godkända CBAM-deklaranten ska bevara den dokumentation som krävs för att visa att de deklarerade inbäddade utsläppen omfattats av ett koldioxidpris i varornas ursprungsland som faktiskt har betalats i enlighet med vad som anges i punkt 1. Den godkända CBAM-deklaranten ska särskilt bevara bevis som rör eventuella rabatter eller andra former av tillgänglig kompensation, särskilt hänvisningarna till den relevanta lagstiftningen i det landet. Den information som ingår i den dokumentationen ska bestyrkas av en person som är oberoende i förhållande till den godkända CBAM-deklaranten och till myndigheterna i ursprungslandet. Den oberoende personens namn och kontaktuppgifter ska anges i dokumentationen. Den godkända CBAM-deklaranten ska också bevara bevis för den faktiska betalningen av koldioxidpriset.
- Den godkända CBAM-deklaranten ska bevara den dokumentation som avses i punkt 2 till och med utgången av det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationen lämnades in eller borde ha lämnats in.
- Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på omräkningen av det årliga genomsnittliga koldioxidpris som faktiskt betalats i enlighet med punkt 1 till en motsvarande minskning av antalet CBAM-certifikat som ska överlämnas, inbegripet omräkningen till euro av det koldioxidpris som faktiskt betalats i utländsk valuta till den årliga genomsnittliga växelkursen, bevisat för den faktiska betalningen av koldioxidpriset, exempel på eventuella relevanta rabatter eller andra former av kompensation i enlighet med punkt 1 i denna artikel, kvalifikationerna hos den oberoende person som avses i punkt 2 i denna artikel och villkoren för att fastställa den personens oberoende. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 10

Registrering av verksamhetsutövare och anläggningar i tredjeländer

- Kommissionen ska, på begäran av en verksamhetsutövare för en anläggning som är belägen i ett tredjeland, registrera informationen om verksamhetsutövaren och dess anläggning i det CBAM-register som avses i artikel 14.
- Den begäran om registrering som avses i punkt 1 ska innehålla följande information som ska införas i CBAM-registret vid registreringen:
 - Verksamhetsutövarens namn, adress och kontaktuppgifter.

- b) Platsen för varje anläggning, inklusive fullständig adress och geografiska koordinater uttryckta i longitud och latitud med sex decimaler.
- c) Anläggningens huvudsakliga ekonomiska verksamhet.
3. Kommissionen ska underrätta verksamhetsutövaren om registreringen i CBAM-registret. Registreringen ska gälla i fem år från och med den dag då den anmäldes till verksamhetsutövaren för anläggningen.
4. Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål informera kommissionen om alla ändringar av de uppgifter som avses i punkt 2 som uppstår efter registreringen och kommissionen ska uppdatera de relevanta uppgifterna i CBAM-registret.
5. Verksamhetsutövaren ska
- a) fastställa de inbäddade utsläppen, beräknade i enlighet med de metoder som anges i bilaga IV, per typ av varor som produceras vid den anläggning som avses i punkt 1 i denna artikel,
- b) säkerställa att de inbäddade utsläpp som avses i led a i denna punkt är verifierade i enlighet med de verifieringsprinciper som anges i bilaga VI av en kontrollör som ackrediterats enligt artikel 18,
- c) bevara en kopia av verifieringsrapporten samt dokumentation över de uppgifter som krävs för att beräkna de inbäddade utsläppen i varor i enlighet med kraven i bilaga V under en period av fyra år efter det att verifieringen har utförts.
6. Den dokumentation som avses i punkt 5 c i denna artikel ska vara tillräckligt detaljerad för att möjliggöra verifieringen av de inbäddade utsläppen i enlighet med artikel 8 och bilaga VI och för att möjliggöra granskning, i enlighet med artikel 19, av den CBAM-deklaration som lämnats av en godkänd CBAM-deklarant till vilken de relevanta uppgifterna lämnats ut i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.
7. En verksamhetsutövare får lämna ut de uppgifter om verifieringen av inbäddade utsläpp som avses i punkt 5 i denna artikel till en godkänd CBAM-deklarant. Den godkända CBAM-deklaranten ska ha rätt att använda de utlämnade uppgifterna för att fullgöra den skyldighet som avses i artikel 8.
8. Verksamhetsutövaren får när som helst begära att bli avregistrerad från CBAM-registret. Kommissionen ska, vid en sådan begäran och efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna, avregistrera verksamhetsutövaren och ta bort informationen om verksamhetsutövaren och dess anläggning från CBAM-registret, förutsatt att sådan information inte är nödvändig för granskningen av inlämnade CBAM-deklarationer. Kommissionen får, efter att ha gett berörd verksamhetsutövare möjlighet att yttra sig och efter att ha samrått med de relevanta behöriga myndigheterna, också avregistrera informationen om kommissionen konstaterar att informationen om denna verksamhetsutövare inte längre är korrekt. Kommissionen ska underrätta de behöriga myndigheterna om sådana avregistreringar.

KAPITEL III

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 11

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet som ska fullgöra funktionerna och förpliktelserna enligt denna förordning och underrätta kommissionen om detta.

Kommissionen ska göra en förteckning över alla behöriga myndigheter tillgänglig för medlemsstaterna och offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning* och göra den informationen tillgänglig i CBAM-registret.

2. De behöriga myndigheterna ska utbyta all information som är väsentlig eller relevant för att de ska kunna fullgöra sina funktioner och förpliktelser enligt denna förordning.

Artikel 12

Kommissionen

Utöver de övriga uppgifter som kommissionen ska utföra enligt denna förordning ska kommissionen bistå de behöriga myndigheterna i fullgörandet av deras funktioner och förpliktelser enligt denna förordning och samordna deras verksamhet genom att stödja utbytet av och utfärda riktlinjer för bästa praxis inom denna förordnings tillämpningsområde och genom att främja ett adekvat utbyte av information och samarbete mellan behöriga myndigheter samt mellan behöriga myndigheter och kommissionen.

Artikel 13

Tystnadsplikt och utlämnande av uppgifter

1. Alla uppgifter som den behöriga myndigheten eller kommissionen tar emot vid utövandet av sina förpliktelser och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund ska omfattas av tystnadsplikt. Sådana uppgifter får inte lämnas ut av den behöriga myndigheten eller kommissionen såvida inte det finns ett uttryckligt förhandstillstånd från den person eller myndighet som tillhandahållit dem eller det föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.
2. Genom undantag från punkt 1 får de behöriga myndigheterna och kommissionen dela sådana uppgifter med varandra, tullmyndigheterna, de myndigheter som ansvarar för administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder samt Europeiska åklagarmyndigheten, i syfte att säkerställa att personer fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning och att tullagstiftningen tillämpas. Sådana delade uppgifter ska omfattas av tystnadsplikt och får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när det föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 14

CBAM-register

1. Kommissionen ska inrätta ett CBAM-register över godkända CBAM-deklaranter i form av en standardiserad elektronisk databas med data om dessa godkända CBAM-deklaranters CBAM-certifikat. Kommissionen ska automatiskt och i realtid göra uppgifterna i CBAM-registret tillgängliga för tullmyndigheter och behöriga myndigheter.
2. Det CBAM-register som avses i punkt 1 ska innehålla konton med uppgifter om varje godkänd CBAM-deklarant, särskilt
 - a) den godkända CBAM-deklarantens namn, adress och kontaktuppgifter,
 - b) den godkända CBAM-deklarantens Eori-nummer,
 - c) CBAM-kontonumret,
 - d) identifikationsnummer, försäljningspris, försäljningsdatum och datum för överlämnande, återköp eller annullering av CBAM-certifikat för varje godkänd CBAM-deklarant.
3. I en separat del av CBAM-registret ska det finnas uppgifter om verksamhetsutövare och anläggningar i tredjeländer som är registrerade i enlighet med artikel 10.2.
4. De uppgifter i CBAM-registret som avses i punkterna 2 och 3 ska vara konfidentiella, med undantag för namn, adresser och kontaktuppgifter för verksamhetsutövarna och uppgifter om anläggningars lokalisering i tredjeländer. En verksamhetsutövare får välja att dess namn, adress och kontaktuppgifter inte ska göras tillgängliga för allmänheten. De offentliga uppgifterna i CBAM-registret ska göras tillgängliga av kommissionen i ett driftskompatibelt format.
5. Kommissionen ska årligen för var och en av de varor som förtecknas i bilaga I offentliggöra de sammanlagda utsläpp som är inbyggda i de importerade varorna.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter om CBAM-registrets infrastruktur och specifika processer och förfaranden, inbegripet den riskanalys som avses i artikel 15, de elektroniska databaser som innehåller de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln, uppgifterna i de konton i CBAM-registret som avses i artikel 16, överföringen till CBAM-registret av den information om försäljning, återköp och annullering av CBAM-certifikat som avses i artikel 20 samt den dubbelkontroll av uppgifter som avses i artikel 25.3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 15

Riskanalys

1. Kommissionen ska utföra riskbaserade kontroller av de data och transaktioner som registreras i CBAM-registret enligt artikel 14, för att säkerställa att det inte förekommer några oriktigheter i samband med köp, innehav, överlämnande, återköp och annullering av CBAM-certifikat.
2. Om kommissionen identifierar oriktigheter till följd av de kontroller som utförts enligt punkt 1 ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna så att ytterligare utredningar utförs i syfte att korrigera de identifierade oriktigheterna.

Artikel 16

Konton i CBAM-registret

1. Kommissionen ska tilldela varje godkänd CBAM-deklarant ett unikt CBAM-kontonummer.
2. Varje godkänd CBAM-deklarant ska beviljas åtkomst till sitt konto i CBAM-registret.
3. Kommissionen ska upprätta kontot så snart det godkännande som avses i artikel 17.1 har beviljats och underrätta den godkända CBAM-deklaranten om detta.
4. Om den godkända CBAM-deklaranten har upphört med sin ekonomiska verksamhet eller om godkännandet har återkallats, ska kommissionen avsluta den godkända CBAM-deklarantens konto, förutsatt att den godkända CBAM-deklaranten har fullgjort alla sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 17

Godkännande

1. Om en ansökan om godkännande lämnas in i enlighet med artikel 5 ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där sökanden är etablerad bevilja status som godkänd CBAM-deklarant, förutsatt att kriterierna i punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda. Statusen som godkänd CBAM-deklarant ska erkännas i alla medlemsstater.

Innan den behöriga myndigheten beviljar status som godkänd CBAM-deklarant ska den genomföra ett samrådsförfarande om ansökan om godkännande via CBAM-registret. Samrådsförfarandet ska omfatta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen och ska inte pågå längre än 15 arbetsdagar.

2. Kriterierna för beviljande av status som godkänd CBAM-deklarant ska vara följande:
 - a) Sökanden har inte varit inblandad i en allvarlig överträdelse eller upprepade överträdelser av tullagstiftning, skatteregler, regler om marknadsmissbruk eller denna förordning och delegerade akter och genomförandeakter som antagits enligt denna förordning, och sökanden har härvid särskilt inte begått några allvarliga brott i samband med sin ekonomiska verksamhet under de fem år som föregick ansökan.
 - b) Sökanden visar sin ekonomiska och operativa förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

- c) Sökanden är etablerad i den medlemsstat där ansökan lämnats in.
- d) Sökanden har tilldelats ett Eori-nummer i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 952/2013.

3. Om den behöriga myndigheten konstaterar att kriterierna i punkt 2 i denna artikel inte är uppfyllda, eller om sökanden inte har lämnat de uppgifter som anges i artikel 5.5, ska ansökan om beviljande av status som godkänd CBAM-deklarant avslås. Ett sådant beslut att avslå ansökan om beviljande av status som godkänd CBAM-deklarant ska innehålla skälen till avslaget och inkludera uppgifter om möjligheten att överklaga.

4. Ett beslut av den behöriga myndigheten att bevilja status som godkänd CBAM-deklarant ska registreras i CBAM-registret och innehålla följande uppgifter:

- a) Den godkända CBAM-deklarantens namn, adress och kontaktuppgifter.
- b) Den godkända CBAM-deklarantens Eori-nummer.
- c) Det CBAM-kontonummer som tilldelats den godkända CBAM-deklaranten i enlighet med artikel 16.1.
- d) Den garanti som krävs i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

5. För uppfyllandet av kriterierna i punkt 2 b i den här artikeln ska den behöriga myndigheten kräva att en garanti ställs om sökanden inte var etablerad under hela de båda räkenskapsår som föregick det år då ansökan i enlighet med artikel 5.1 lämnades in.

Den behöriga myndigheten ska fastställa garantibeloppet till ett belopp som beräknas som det sammanlagda värdet av det antal CBAM-certifikat som den godkända CBAM-deklaranten skulle vara skyldig att överlämna i enlighet med artikel 22 med avseende på import av varor som rapporterats i enlighet med artikel 5.5 g. Den ställda garantin ska vara en bankgaranti, som ska betalas vid första anfordran, från ett finansiellt institut som är verksamt i unionen eller en annan form av garanti som ger likvärdig säkerhet.

6. Om den behöriga myndigheten konstaterar att den ställda garantin inte säkerställer, eller inte längre är tillräcklig för att säkerställa, den godkända CBAM-deklarantens ekonomiska och operativa förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning, ska den kräva att den godkända CBAM-deklaranten väljer mellan att ställa en ytterligare garanti eller att ersätta den ursprungliga garantin med en ny garanti i enlighet med punkt 5.

7. Den behöriga myndigheten ska frisläppa garantin omedelbart efter den 31 maj det andra året då den godkända CBAM-deklaranten har överlämnat CBAM-certifikat i enlighet med artikel 22.

8. Den behöriga myndigheten ska återkalla statusen som godkänd CBAM-deklarant om

- a) den godkända CBAM-deklaranten begär ett återkallande, eller
- b) den godkända CBAM-deklaranten inte längre uppfyller kriterierna i punkt 2 eller 6 i denna artikel, eller om den godkända CBAM-deklaranten har varit inblandad i en allvarlig eller upprepad överträdelse av den skyldighet att överlämna CBAM-certifikat som avses i artikel 22.1 eller av den skyldighet att säkerställa ett tillräckligt antal CBAM-certifikat på sitt konto i CBAM-registret i slutet av varje kvartal som avses i artikel 22.2.

Innan den behöriga myndigheten återkallar en status som godkänd CBAM-deklarant ska den ge den godkända CBAM-deklaranten möjlighet att yttra sig och ska genomföra ett samrådsförfarande om det eventuella återkallandet av en sådan status. Samrådsförfarandet ska omfatta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen och ska inte pågå längre än 15 arbetsdagar.

Ett beslut om återkallande ska innehålla skälen till beslutet och information om rätten att överklaga.

9. Den behöriga myndigheten ska i CBAM-registret registrera uppgifter om
 - a) sökande vilkas ansökan om godkännande har avslagits enligt punkt 3, och
 - b) de personer vilkas status som godkänd CBAM-deklarant har återkallats enligt punkt 8.
10. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta villkoren för
 - a) tillämpningen av de kriterier som avses i punkt 2 i denna artikel, inbegripet kriteriet att inte ha varit inblandad i en allvarlig överträdelse eller i upprepade överträdelser enligt punkt 2 a i denna artikel,
 - b) tillämpningen av den garanti som avses i punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel,
 - c) tillämpningen av kriterierna för en allvarlig eller upprepad överträdelse enligt punkt 8 i denna artikel,
 - d) konsekvenserna av det återkallande av statusen som godkänd CBAM-deklarant som avses i punkt 8 i denna artikel, och
 - e) specifika tidsfrister och format för det samrådsförfarande som avses i punkterna 1 och 8 i denna artikel.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 18

Akreditering av kontrollörer

1. Varje person som ackrediterats i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2018/2067 för en relevant grupp av verksamheter ska vara en ackrediterad kontrollör vid tillämpning av denna förordning. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på identifiering av relevanta grupper av verksamheter genom en anpassning av de kvalifikationer hos en ackrediterad kontrollör som är nödvändiga för att denne ska kunna utföra kontroller enligt denna förordning till den relevanta grupp av verksamheter som förtecknas i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2018/2067 och som anges i ackrediteringsintyget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2 i denna artikel.
2. Ett nationellt ackrediteringsorgan får på begäran ackreditera en person som kontrollör inom ramen för tillämpningen av denna förordning om det, på grundval av den dokumentation som lämnats in till den, anser att denna person har förmåga att tillämpa de verifieringsprinciper som avses i bilaga VI när den fullgör uppgifterna i fråga om verifiering av de inbäddade utsläppen enligt artiklarna 8 och 10.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 i syfte att komplettera denna förordning genom att specificera villkoren för beviljande av ackreditering enligt punkt 2 i denna artikel, för kontroll och tillsyn av ackrediterade kontrollörer, för återkallande av ackreditering och för ömsesidigt erkännande och inbördes utvärdering av ackrediteringsorgan.

Artikel 19

Granskning av CBAM-deklarationer

1. Kommissionen ska ha tillsynsrollen i granskningen av CBAM-deklarationer.
2. Kommissionen får granska CBAM-deklarationer, i enlighet med en granskningsstrategi, inbegripet riskfaktorer, inom den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationerna borde ha lämnats in.

Granskningen får bestå i en verifiering av de uppgifter som lämnats i CBAM-deklarationen och i verifieringsrapporter på grundval av de uppgifter som lämnats av tullmyndigheterna i enlighet med artikel 25 och andra relevanta bevis, och på grundval av varje revision som anses nödvändig, inbegripet i den godkända CBAM-deklarantens lokaler.

Kommissionen ska via CBAM-registret meddela den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad om att en granskning har inletts och om resultaten av denna.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad får också granska en CBAM-deklaration inom den period som avses i första stycket i denna punkt. Den behöriga myndigheten ska via CBAM-registret meddela kommissionen om att en granskning har inletts och om resultaten av denna.

3. Kommissionen ska regelbundet ange specifika riskfaktorer och omständigheter att uppmärksamma, på grundval av en riskanalys i förhållande till genomförandet av CBAM på unionsnivå, med beaktande av information i CBAM-registret, uppgifter från tullmyndigheter och andra relevanta informationskällor, inbegripet de kontroller som utförs enligt artikel 15.2 och artikel 25.

Kommissionen ska också underlätta utbytet av information med behöriga myndigheter om bedräglig verksamhet och om sanktionsavgifter som påförts i enlighet med artikel 26.

4. Om en godkänd CBAM-deklarant underlåter att lämna in en CBAM-deklaration i enlighet med artikel 6, eller om kommissionen, på grundval av sin granskning enligt punkt 2 i den här artikeln, anser att det deklarerade antalet CBAM-certifikat är felaktigt, ska kommissionen bedöma den godkända CBAM-deklarantens skyldigheter enligt denna förordning på grundval av de uppgifter den förfogar över. Kommissionen ska fastställa en preliminär beräkning av det totala antalet CBAM-certifikat som borde ha överlämnats, senast den 31 december året efter det år då CBAM-deklarationen borde ha lämnats in, eller senast den 31 december det fjärde året efter det att den felaktiga CBAM-deklarationen har lämnats in, beroende på vad som är tillämpligt. Kommissionen ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna en sådan preliminär beräkning, i vägledande syfte och utan att det påverkar den slutgiltiga beräkning som fastställs av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad.

5. Om den behöriga myndigheten konstaterar att det deklarerade antalet CBAM-certifikat som ska överlämnas är felaktigt, eller att ingen CBAM-deklaration har lämnats in i enlighet med artikel 6, ska den fastställa antalet CBAM-certifikat som borde ha överlämnats av den godkända CBAM-deklaranten, med beaktande av de uppgifter som lämnats av kommissionen.

Den behöriga myndigheten ska underrätta den godkända CBAM-deklaranten om sitt beslut om det fastställda antalet CBAM-deklarationer och begära att den godkända CBAM-deklaranten överlämnar de ytterligare CBAM-certifikaten inom en månad.

Den behöriga myndighetens beslut ska innehålla skälen till beslutet och information om rätten att överklaga. Underrättelse om beslutet ska också ske via CBAM-registret.

Om den behöriga myndigheten, efter att ha mottagit den preliminära beräkningen från kommissionen i enlighet med punkterna 2 och 4 i denna artikel, beslutar att inte vidta några åtgärder, ska den behöriga myndigheten underrätta kommissionen om detta via CBAM-registret.

6. Om den behöriga myndigheten konstaterar att antalet överlämnade CBAM-certifikat överstiger det antal som borde ha överlämnats, ska den underrätta kommissionen utan dröjsmål. De överskjutande överlämnade CBAM-certifikaten ska återköpas i enlighet med artikel 23.

KAPITEL IV

CBAM-CERTIFIKAT

Artikel 20

Försäljning av CBAM-certifikat

1. En medlemsstat ska sälja CBAM-certifikat på en gemensam central plattform till godkända CBAM-deklaranter som är etablerade i den medlemsstaten.

2. Kommissionen ska inrätta och förvalta den gemensamma centrala plattformen efter ett gemensamt upphandlingsförfarande mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Kommissionen och de behöriga myndigheterna ska ha tillgång till informationen på den gemensamma centrala plattformen.

3. Informationen om försäljning, återköp och annullering av CBAM-certifikat på den gemensamma centrala plattformen ska överföras till CBAM-registret i slutet av varje arbetsdag.

4. CBAM-certifikat ska säljas till godkända CBAM-deklaranter till det pris som beräknats i enlighet med artikel 21.

5. Kommissionen ska säkerställa att varje CBAM-certifikat tilldelas ett unikt identifikationsnummer när det skapas. Kommissionen ska registrera det unika identifikationsnumret samt CBAM-certifikatets pris och försäljningsdatum i CBAM-registret på kontot för den godkända CBAM-deklarant som köper det certifikatet.

6. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 som kompletterar denna förordning genom att ytterligare specificera tidsschema, administration och andra aspekter som rör förvaltningen av försäljning och återköp av CBAM-certifikat, i syfte att uppnå samstämmighet med förfarandena i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 ^(*).

Artikel 21

Pris på CBAM-certifikat

1. Kommissionen ska beräkna priset på CBAM-certifikat som genomsnittet av slutpriserna för utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem på auktionsplattformen i enlighet med de förfaranden som fastställs i förordning (EU) nr 1031/2010, för varje kalendervecka.

För de kalenderveckor under vilka inga auktioner planeras på auktionsplattformen ska priset på CBAM-certifikat vara genomsnittet av utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem för den sista vecka då auktioner ägde rum på auktionsplattformen.

2. Kommissionen ska offentliggöra det genomsnittspris som avses i punkt 1 andra stycket på sin webbplats eller på annat lämpligt sätt den första arbetsdagen i påföljande kalendervecka. Detta pris ska tillämpas från och med den första arbetsdagen efter dagen för offentliggörandet till och med den första arbetsdagen i påföljande kalendervecka.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på tillämpningen av den metod som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel för att beräkna genomsnittspriset för CBAM-certifikat och de praktiska arrangemangen för offentliggörande av priset. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 22

Överlämnande av CBAM-certifikat

1. Senast den 31 maj varje år, och den första gången 2027 för år 2026, ska den godkända CBAM-deklaranten via CBAM-registret överlämna ett antal CBAM-certifikat som motsvarar de inbäddade utsläpp som deklarerats i enlighet med artikel 6.2 c och verifierats i enlighet med artikel 8 för det kalenderår som föregår överlämnandet. Kommissionen ska ta bort överlämnade CBAM-certifikat från CBAM-registret. Den godkända CBAM-deklaranten ska säkerställa att det antal CBAM-certifikat som krävs finns tillgängligt på dess konto i CBAM-registret.

^(*) Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 302, 18.11.2010, s. 1).

2. Den godkända CBAM-deklaranten ska säkerställa att antalet CBAM-certifikat på dess konto i CBAM-registret i slutet av varje kvartal motsvarar minst 80 % av de inbäddade utsläppen, fastställda genom hänvisning till standardiserade värden i enlighet med de metoder som anges i bilaga IV, för alla varor som den har importerat sedan början av kalenderåret.

3. Om kommissionen konstaterar att antalet CBAM-certifikat på en godkänd CBAM-deklarants konto inte uppfyller skyldigheterna enligt punkt 2 ska den, via CBAM-registret, underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad.

Den behöriga myndigheten ska underrätta den godkända CBAM-deklaranten om behovet av att säkerställa att ett tillräckligt antal CBAM-certifikat finns på dess konto inom en månad efter underrättelsen.

Den behöriga myndigheten ska registrera underrättelsen till, och svaret från, den godkända CBAM-deklaranten i CBAM-registret.

Artikel 23

Återköp av CBAM-certifikat

1. Om en godkänd CBAM-deklarant begär det ska den medlemsstat där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad återköpa de överskjutande CBAM-certifikat som finns kvar på deklarantens konto i CBAM-registret efter det att certifikaten har överlämnats i enlighet med artikel 22.

Kommissionen ska återköpa de överskjutande CBAM-certifikaten via den gemensamma centrala plattform som avses i artikel 20 på den medlemsstats vägnar där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad. Den godkända CBAM-deklaranten ska lämna in begäran om återköp senast den 30 juni under vart och ett av de år då CBAM-certifikat överlämnats.

2. Det antal certifikat som omfattas av återköp enligt punkt 1 ska vara begränsat till en tredjedel av det totala antal CBAM-certifikat som den godkända CBAM-deklaranten köpt under det föregående kalenderåret.

3. Återköpspriset för varje CBAM-certifikat ska vara det pris som den godkända CBAM-deklaranten betalat för certifikatet vid tidpunkten för köpet.

Artikel 24

Annullering av CBAM-certifikat

Den 1 juli varje år ska kommissionen annullera alla CBAM-certifikat som köpts under året före det föregående kalenderåret och som fanns kvar på en godkänd CBAM-deklarants konto i CBAM-registret. Dessa CBAM-certifikat ska annulleras utan kompensation.

Om det antal CBAM-certifikat som ska överlämnas bestrids i en pågående tvist i en medlemsstat ska kommissionen tillfälligt upphäva annulleringen av CBAM-certifikaten i den utsträckning som motsvarar det omtvistade beloppet. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad ska utan dröjsmål meddela all relevant information till kommissionen.

KAPITEL V

REGLER FÖR IMPORT AV VAROR

Artikel 25

Regler för import av varor

1. Tullmyndigheterna får inte tillåta att någon annan person än en godkänd CBAM-deklarant importerar varor.
2. Tullmyndigheterna ska regelbundet och automatiskt, i synnerhet genom den övervakningsmekanism som inrättats enligt artikel 56.5 i förordning (EU) nr 952/2013, till kommissionen lämna specifika uppgifter om de varor som deklarerats för import. Dessa uppgifter ska omfatta den godkända CBAM-deklarantens Eori-nummer och CBAM-kontonummer, varornas åttasiffriga KN-nummer, kvantitet, ursprungsland, tulldeklarationsdatum och tullförfarande.
3. Kommissionen ska lämna de uppgifter som avses i punkt 2 i denna artikel till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända CBAM-deklaranten är etablerad och ska för varje CBAM-deklarant dubbelkontrollera dessa uppgifter mot uppgifterna i CBAM-registret enligt artikel 14.
4. Tullmyndigheterna får i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU) nr 952/2013 meddela kommissionen och den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har beviljat statusen som godkänd CBAM-deklarant sådana konfidentiella uppgifter som tullmyndigheterna mottagit vid utförandet av sina förpliktelser eller som har lämnats till tullmyndigheterna på konfidentiell grund.
5. Förordning (EG) nr 515/97 ska i tillämpliga delar gälla för den här förordningen.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter som fastställer uppgifternas omfattning och periodicitet, tidpunkt och metoder när det gäller att lämna uppgifterna enligt punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

KAPITEL VI

EFTERLEVNAD

Artikel 26

Sanktioner

1. En godkänd CBAM-deklarant som inte senast den 31 maj varje år överlämnar det antal CBAM-certifikat som motsvarar de utsläpp som är inbäddade i varor som importerats under det föregående kalenderåret ska åläggas att betala en sanktionsavgift. Denna sanktionsavgift ska vara identisk med den avgift för överskridande utsläpp som anges i artikel 16.3 i direktiv 2003/87/EG, höjd enligt artikel 16.4 i det direktivet, och tillämplig under det år då varorna importerats. En sådan sanktionsavgift ska tillämpas för varje CBAM-certifikat som den godkända CBAM-deklaranten inte har överlämnat.
2. Om en annan person än en godkänd CBAM-deklarant för in varor till unionens tullområde utan att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning, ska den personen åläggas att betala en sanktionsavgift. En sådan sanktionsavgift ska vara effektiv, proportionell och avskräckande och ska, särskilt beroende på den bristande efterlevnadens varaktighet, allvarlighetsgrad, omfattning, avsiktliga karaktär och upprepning samt i vilken grad personen samarbetar med den behöriga myndigheten, uppgå till ett belopp på mellan tre och fem gånger den sanktionsavgift som avses i punkt 1 och som är tillämplig under det år varorna införs, för varje CBAM-certifikat som personen inte har överlämnat.
3. Betalning av sanktionsavgiften ska inte befria den godkända CBAM-deklaranten från skyldigheten att överlämna det utestående antalet CBAM-certifikat under ett visst år.

4. Om den behöriga myndigheten, inbegripet mot bakgrund av kommissionens preliminära beräkningar i enlighet med artikel 19, fastställer att en godkänd CBAM-deklarant har underlåtit att uppfylla skyldigheten att överlämna CBAM-certifikat enligt punkt 1 i den här artikeln, eller att en person har fört in varor till unionens tullområde utan att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning enligt punkt 2 i den här artikeln, ska den behöriga myndigheten påföra sanktionsavgiften enligt punkt 1 eller 2 i den här artikeln, beroende på vad som är tillämpligt. I detta syfte ska den behöriga myndigheten underrätta den godkända CBAM-deklaranten eller, om punkt 2 i denna artikel är tillämplig, personen om

- a) att den behöriga myndigheten har dragit slutsatsen att den godkända CBAM-deklaranten eller den person som avses i punkt 2 i denna artikel inte fullgjort skyldigheterna enligt denna förordning,
- b) skälen till denna slutsats,
- c) beloppet på den sanktionsavgift som ålagts den godkända CBAM-deklaranten eller den person som avses i punkt 2 i denna artikel,
- d) det datum då sanktionsavgiften förfaller till betalning,
- e) den åtgärd som den godkända CBAM-deklaranten eller den person som avses i punkt 2 i denna artikel ska vidta för att betala sanktionsavgiften, och
- f) rätten för den godkända CBAM-deklaranten, eller den person som avses i punkt 2 i denna artikel, att överklaga.

5. Om sanktionsavgiften inte har betalats senast den förfalldag som avses i punkt 4 d ska den behöriga myndigheten säkerställa betalning av den sanktionsavgiften med alla medel som står till dess förfogande enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

6. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de beslut om sanktionsavgifter som avses i punkterna 1 och 2 och registrera den slutbetalning som avses i punkt 5 i CBAM-registret.

Artikel 27

Kringgående

1. Kommissionen ska vidta åtgärder i enlighet med denna artikel, på grundval av relevanta och objektiva data, för att hantera metoder för kringgående av denna förordning.

2. Metoder för kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret för varor vilken härrör från en metod, process eller bearbetning för vilken det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än att helt eller delvis undvika någon av de skyldigheter som fastställs i denna förordning. En sådan metod, sådana processer eller sådan bearbetning kan bestå i, men är inte begränsad till,

- a) en mindre ändring av de berörda varorna för att de ska omfattas av KN-nummer som inte förtecknas i bilaga I, förutom när ändringen påverkar deras väsentliga egenskaper,
- b) en konstlad uppdelning av transporter i sändningar vars egentliga värde inte överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 2.3.

3. Kommissionen ska kontinuerligt övervaka situationen på unionsnivå i syfte att upptäcka metoder för kringgående, inbegripet genom marknadskontroll eller på grundval av relevanta informationskällor, såsom inlagor och rapportering från organisationer i det civila samhället.

4. En medlemsstat eller en part som har berörts eller gynnats av någon av de situationer som avses i punkt 2 kan anmäla detta till kommissionen om den stöter på metoder för kringgående. Intressenter som inte är direkt berörda eller gynnade parter, såsom miljöorganisationer och icke-statliga organisationer, som finner konkreta bevis för metoder för kringgående får också anmäla detta till kommissionen.

5. Den anmälan som avses i punkt 4 ska ange de skäl som den grundas på och innehålla relevanta data och statistik till stöd för påståendet om kringgående av denna förordning. Kommissionen ska inleda en utredning av ett påstående om kringgående antingen om det har anmälts av en medlemsstat eller av en berörd eller gynnad part eller annan intressent, förutsatt att anmälan uppfyller de krav som avses i denna punkt, eller om kommissionen själv fastställer att en sådan utredning är nödvändig. När kommissionen genomför utredningen får den biträdas av de behöriga myndigheterna och tullmyndigheterna. Kommissionen ska avsluta utredningen inom nio månader från dagen för anmälan. Om en utredning har inletts ska kommissionen underrätta alla behöriga myndigheter.

6. Om kommissionen, med beaktande av relevanta data, rapporter och statistik, även de som tillhandahålls av tullmyndigheterna, har tillräckliga skäl att anta att de omständigheter som avses i punkt 2 a i denna artikel inträffar i en eller flera medlemsstater enligt ett fast mönster, har den befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra förteckningen över varor i bilaga I genom att lägga till de relevanta något ändrade produkter som avses i punkt 2 a i denna artikel, för att motverka kringgående.

KAPITEL VII

UTÖVANDE AV DELEGERINGEN OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 28

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.10, 2.11, 18.3, 20.6 och 27.6 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 17 maj 2023. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med ytterligare perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.10, 2.11, 18.3, 20.6 och 27.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.
4. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
5. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
6. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
7. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.10, 2.11, 18.3, 20.6 och 27.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av CBAM-kommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VIII

RAPPORTERING OCH ÖVERSYN

Artikel 30

Kommissionens översyn och rapportering

1. Kommissionen ska, i samråd med relevanta intressenter, samla in den information som behövs i syfte att utvidga tillämpningsområdet för denna förordning såsom anges i och enligt punkt 2 a och i syfte att utveckla metoder för beräkning av inbäddade utsläpp på grundval av metoder för miljöavtryck.
2. Före utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 32 ska kommissionen överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet.

Rapporten ska innehålla en bedömning av

- a) möjligheten att utvidga tillämpningsområdet till
 - i) inbäddade indirekta utsläpp i de varor som förtecknas i bilaga II,
 - ii) inbäddade utsläpp i transport av de varor som förtecknas i bilaga I och transporttjänster,
 - iii) andra varor som medför risk för koldioxidläckage än de som förtecknas i bilaga I, särskilt organiska kemikalier och polymerer,
 - iv) andra insatsmaterial (prekursorer) för de varor som förtecknas i bilaga I,
- b) de kriterier som ska användas för att identifiera varor som ska inkluderas i förteckningen i bilaga I till denna förordning på grundval av de sektorer som medför risk för koldioxidläckage och som identifierats enligt artikel 10b i direktiv 2003/87/EG; den bedömningen ska åtföljas av en tidsplan fram till 2030 för gradvis inkludering av varorna i denna förordnings tillämpningsområde, särskilt med beaktande av risknivån för deras respektive koldioxidläckage,
- c) de tekniska kraven för beräkning av inbäddade utsläpp för andra varor som ska inkluderas i förteckningen i bilaga I,
- d) de framsteg som gjorts i internationella diskussioner om klimatåtgärder,
- e) systemet för förvaltning, inklusive de administrativa kostnaderna,
- f) effekterna av denna förordning på varor som förtecknas i bilaga I och som importeras från utvecklingsländer, med särskild tonvikt på de minst utvecklade länderna enligt Förenta nationernas definition (MUL) och effekterna av det tekniska bistånd som ges,
- g) metoden för beräkning av indirekta utsläpp enligt artikel 7.7 och punkt 4.3 i bilaga IV.

3. Minst ett år före övergångsperiodens utgång ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet som identifierar produkter längre ned i värdekedjan för de varor som förtecknas i bilaga I och med avseende på vilka kommissionen rekommenderar att inkludering i denna förordnings tillämpningsområde övervägs. I det syftet ska kommissionen i god tid utarbeta en metod som bör baseras på relevans när det gäller kumulativa växthusgasutsläpp och risken för koldioxidläckage.

4. De rapporter som avses i punkterna 2 och 3 ska när så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag före övergångsperiodens utgång, inbegripet en detaljerad konsekvensbedömning, särskilt i syfte att utvidga tillämpningsområdet för denna förordning på grundval av slutsatserna i de rapporterna.

5. Vartannat år efter övergångsperiodens utgång ska kommissionen, som en del av sin årliga rapport till Europaparlamentet och rådet enligt artikel 10.5 i direktiv 2003/87/EG, bedöma hur effektiv CBAM är för att hantera risken för koldioxidläckage för varor som produceras i unionen för export till tredjeländer som inte tillämpar EU:s utsläppshandelsystem eller någon liknande prissättningsmekanism för koldioxid. Rapporten ska särskilt bedöma utvecklingen av unionens export inom CBAM-sektorerna och utvecklingen när det gäller handelsflöden och de inbäddade utsläppen från dessa varor på den globala marknaden. Om det i rapporten konstateras att det finns en risk för koldioxidläckage för varor som tillverkas i unionen för export till sådana tredjeländer som inte tillämpar EU:s utsläppshandelsystem eller någon liknande prissättningsmekanism för koldioxid ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att hantera den risken på ett sätt som är förenligt med Världshandelsorganisationens regelverk och som tar hänsyn till utfasningen av fossila bränslen i anläggningar i unionen.

6. Kommissionen ska övervaka hur CBAM fungerar i syfte att utvärdera effekterna och eventuella justeringar av dess tillämpning.

Före den 1 januari 2028 och därefter vartannat år ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och CBAM:s funktionssätt. Rapporten ska åtminstone innehålla följande:

- a) En bedömning av CBAM:s inverkan på
 - i) koldioxidläckage, inbegripet i samband med export,
 - ii) de sektorer som omfattas,
 - iii) konsekvenser för den inre marknaden samt ekonomiska och territoriella konsekvenser i hela unionen,
 - iv) inflation och råvarupriser,
 - v) effekten på industrier som använder varor som förtecknas i bilaga I,
 - vi) internationell handel, inklusive resursförflyttning, och
 - vii) MUL.
- b) En bedömning av
 - i) systemet för förvaltning, inbegripet en bedömning av genomförandet och administrationen av medlemsstaters godkännande av CBAM-deklarationer,
 - ii) denna förordnings tillämpningsområde,
 - iii) metoder för kringgående,
 - iv) tillämpningen av sanktioner i medlemsstaterna,
- c) resultaten av utredningar och påförda sanktioner,
- d) aggregerad information om utsläppsintensiteten för varje ursprungsland för de olika varor som förtecknas i bilaga I.

7. Om en oförutsebar, exceptionell och oprovcerad händelse har inträffat som ett eller flera tredjeländer som omfattas av CBAM inte haft någon kontroll över, och denna händelse har destruktiva konsekvenser för den ekonomiska och industriella infrastrukturen i ett sådant land eller berörda länder, ska kommissionen bedöma situationen och till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport, när så är lämpligt åtföljd av ett lagstiftningsförslag, för att ändra denna förordning genom att fastställa nödvändiga provisoriska åtgärder för att hantera dessa exceptionella omständigheter.

8. Från och med utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 32 i denna förordning ska kommissionen, som en del av den årliga rapporteringen enligt artikel 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947⁽²⁾, utvärdera och rapportera om hur finansieringen enligt den förordningen har bidragit till utfasningen av fossila bränslen i tillverkningsindustrin i MUL.

KAPITEL IX

SAMORDNING MED GRATIS TILLDELNING AV UTSLÄPPSRÄTTER INOM RAMEN FÖR EU:s UTSLÄPPSHANDELSYSTEM

Artikel 31

Gratis tilldelning av utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och skyldighet att överlämna CBAM-certifikat

1. De CBAM-certifikat som ska överlämnas i enlighet med artikel 22 i denna förordning ska justeras för att återspegla den utsträckning i vilken utsläppsrätter från EU ETS tilldelas gratis i enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG till anläggningar som inom unionen producerar de varor som förtecknas i bilaga I till denna förordning.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på fastställandet av närmare regler för beräkning av den justering som avses i punkt 1 i denna artikel. Sådana närmare regler ska utarbetas med hänvisning till de principer som tillämpas i EU:s utsläppshandelssystem för gratis tilldelning av utsläppsrätter till anläggningar som inom unionen producerar de varor som förtecknas i bilaga I, med beaktande av de olika riktmärken som används i EU:s utsläppshandelssystem för gratis tilldelning i syfte att kombinera de riktmärkena till motsvarande värden för de berörda varorna och med beaktande av relevanta insatsmaterial (prekursorer). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2.

KAPITEL X

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 32

Övergångsperiodens omfattning

Under övergångsperioden från och med den 1 oktober 2023 till och med den 31 december 2025 ska importörens skyldigheter enligt denna förordning vara begränsade till de rapporteringsskyldigheter som anges i artiklarna 33, 34 och 35 i denna förordning. Om importören är etablerad i en medlemsstat och utser ett indirekt tullombud i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 952/2013, och om det indirekta tullombudet samtycker till detta, ska rapporteringsskyldigheterna gälla för detta indirekta tullombud. Om importören inte är etablerad i en medlemsstat ska rapporteringsskyldigheterna gälla för det indirekta tullombudet.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 av den 9 juni 2021 om inrättande av instrumentet för granskapet, utvecklingsarbete och internationellt samarbete – Europa i världen – om ändring och upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 (EUT L 209, 14.6.2021, s. 1).

Artikel 33

Import av varor

1. Tullmyndigheterna ska underrätta importören eller, i de situationer som avses i artikel 32, det indirekta tullombudet, om den rapporteringsskyldighet som avses i artikel 35 senast vid den tidpunkt då varorna övergår till fri omsättning.
2. Tullmyndigheterna ska regelbundet och automatiskt, särskilt genom den övervakningsmekanism som inrättats enligt artikel 56.5 i förordning (EU) nr 952/2013 eller genom elektronisk dataöverföring, till kommissionen lämna uppgifter om importerade varor, inbegripet förädlade produkter som framställts genom förfarandet för passiv förädling. Dessa uppgifter ska omfatta tulldeklarantens och importörens Eori-nummer, det åtta-siffriga KN-numret, kvantitet, ursprungsland, datum för tulldeklarationen och tullförfarandet.
3. Kommissionen ska lämna de uppgifter som avses i punkt 2 till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där tulldeklaranten, och i förekommande fall importören, är etablerad.

Artikel 34

Rapporteringskyldighet för vissa tullförfaranden

1. När förädlade produkter som framställts genom förfarandet för aktiv förädling enligt artikel 256 i förordning (EU) nr 952/2013 importeras, ska den rapporteringsskyldighet som avses i artikel 35 i den här förordningen inkludera information om de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling och som resulterat i de importerade förädlade produkterna, även om de förädlade produkterna inte förtecknas i bilaga I till den här förordningen. Denna punkt ska också tillämpas när de förädlade produkter som framställts genom förfarandet för aktiv förädling är återinförda varor enligt vad som avses i artikel 205 i förordning (EU) nr 952/2013.
2. Den rapporteringsskyldighet som avses i artikel 35 i denna förordning ska inte tillämpas på import av
 - a) förädlade produkter som framställts genom förfarandet för passiv förädling enligt artikel 259 i förordning (EU) nr 952/2013,
 - b) varor som klassificeras som återinförda varor i enlighet med artikel 203 i förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 35

Rapporteringskyldighet

1. Varje importör eller, i de situationer som avses i artikel 32, det indirekta tullombudet, som har importerat varor under ett visst kvartal av ett kalenderår ska, senast en månad efter utgången av det kvartalet, för det kvartalet till kommissionen lämna in en rapport (CBAM-rapport) innehållande uppgifter om de varor som importerats under det kvartalet.
2. CBAM-rapporten ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Den totala kvantiteten av varje typ av varor, uttryckt i megawattimmar för el och i ton för andra varor, angiven för varje anläggning som producerar varorna i ursprungslandet.
 - b) De faktiska totala inbäddade utsläppen, uttryckt i ton CO₂e per megawattimme för el eller, för andra varor, i ton CO₂e per ton av varje typ av vara, beräknade i enlighet med den metod som anges i bilaga IV.
 - c) De totala indirekta utsläppen, beräknade i enlighet med den genomförandeakt som avses i punkt 7.
 - d) Det koldioxidpris som ska betalas i ett ursprungsland för de inbäddade utsläppen i de importerade varorna, med beaktande av eventuella rabatter eller andra former av kompensation som är tillgängliga.

3. Kommissionen ska till de relevanta behöriga myndigheterna regelbundet överlämna en förteckning över de importörer eller indirekta tullombud som är etablerade i medlemsstaten, som den har skäl att anta har underlåtit att uppfylla skyldigheten att lämna in en CBAM-rapport i enlighet med punkt 1, inklusive motsvarande motiveringar.

4. Om kommissionen anser att en CBAM-rapport är ofullständig eller felaktig ska den till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där importören är etablerad eller, i de situationer som omfattas av artikel 32, där det indirekta tullombudet är etablerat, lämna de ytterligare uppgifter som den anser nödvändiga för att komplettera eller korrigera den rapporten. Sådana uppgifter ska lämnas i vägledande syfte och utan att det påverkar den behöriga myndighetens slutgiltiga bedömning. Den behöriga myndigheten ska inleda korrigeringsförfarandet och underrätta importören eller, i de situationer som omfattas av artikel 32, det indirekta tullombudet om de ytterligare uppgifter som behövs för att korrigera den rapporten. Den importören eller det indirekta tullombudet ska vid behov lämna en korrigerad rapport till den berörda behöriga myndigheten och till kommissionen.

5. Om den behöriga myndigheten i den medlemsstat som avses i punkt 4 i den här artikeln inleder ett korrigeringsförfarande, inbegripet med beaktande av uppgifter som mottagits i enlighet med punkt 4 i den här artikeln, och fastställer att importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att korrigera CBAM-rapporten, eller om den berörda behöriga myndigheten fastställer, inbegripet med beaktande av uppgifter som mottagits i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, att importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet har underlåtit att uppfylla skyldigheten att lämna in en CBAM-rapport i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, ska den behöriga myndigheten ålägga importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet en effektiv, proportionell och avskräckande sanktion. I detta syfte ska den behöriga myndigheten underrätta importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet och informera kommissionen om

- a) slutsatsen, och skälen till denna slutsats, att importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet har underlåtit att uppfylla skyldigheten att lämna in en rapport för ett visst kvartal eller att vidta nödvändiga åtgärder för att korrigera rapporten,
- b) beloppet för den sanktionsavgift som påförts importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet,
- c) det datum då sanktionsavgiften förfaller till betalning,
- d) den åtgärd som importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet ska vidta för att betala sanktionsavgiften, och
- e) rätten för importören eller, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 32, det indirekta tullombudet att överklaga.

6. Om den behöriga myndigheten, efter att ha mottagit uppgifterna från kommissionen enligt denna artikel, beslutar att inte vidta några åtgärder, ska den underrätta kommissionen om detta.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på

- a) de uppgifter som ska rapporteras, metod och format för rapporteringen, inbegripet detaljerade uppgifter per ursprungsland och typ av varor till stöd för de totalbelopp som avses i punkt 2 a, b och c, samt exempel på eventuella relevanta rabatter eller någon annan form av kompensation som är tillgänglig enligt vad som avses i punkt 2 d,
- b) det vägledande intervall för sanktionsavgifter som ska påföras enligt punkt 5 och de kriterier som ska beaktas vid fastställandet av det faktiska beloppet, inbegripet allvaret och varaktigheten av underlåtenheten att rapportera,
- c) närmare regler om omräkningen till euro av det årliga genomsnittliga koldioxidpris som avses i punkt 2 d uttryckt i utländsk valuta till den årliga genomsnittliga växelkursen,

- d) närmare regler om elementen i de beräkningsmetoder som anges i bilaga IV, inbegripet fastställande av systemgränser för produktionsprocesser, emissionsfaktorer, anläggningsspecifika värden för faktiska utsläpp och deras respektive tillämpning på enskilda varor samt fastställande av metoder för att säkerställa tillförlitligheten hos data, inbegripet detaljnivån, och
- e) metod och format för rapporteringskraven för indirekta utsläpp i importerade varor; detta format ska omfatta den mängd el som används för produktion av de varor som förtecknas i bilaga I samt ursprungsland, produktionskälla och emissionsfaktorer för denna el.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.2 i denna förordning. De ska tillämpas för varor som importerats under den övergångsperiod som avses i artikel 32 i denna förordning och ska bygga på befintlig lagstiftning för anläggningar som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG.

KAPITEL XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 36

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 1 oktober 2023. Som ett undantag gäller dock följande:
 - a) Artiklarna 5, 10, 14, 16 och 17 ska tillämpas från och med den 31 december 2024.
 - b) Artikel 2.2 och artiklarna 4, 6–9, 15 och 19, 20.1, 20.3, 20.4 och 20.5, 21–27 och 31 ska tillämpas från och med den 1 januari 2026.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 10 maj 2023.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
J. ROSWALL
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över varor och växthusgaser

1. För identifiering av varor ska denna förordning tillämpas på varor som omfattas av de nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nummer) som anges i följande tabell. KN-numren ska vara de som anges i förordning (EEG) nr 2658/87.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska de växthusgaser som hänför sig till de varor som avses i punkt 1 vara de som anges för de berörda varorna i följande tabell.

Cement

KN-nummer	Växthusgas
2507 00 80 – Andra kaolinartade leror	Koldioxid
2523 10 00 – Cementklinker	Koldioxid
2523 21 00 – Vit portlandcement, även artificiellt färgad	Koldioxid
2523 29 00 – Annan portlandcement	Koldioxid
2523 30 00 – Aluminatcement	Koldioxid
2523 90 00 – Annan hydraulisk cement	Koldioxid

Elektricitet

KN-nummer	Växthusgas
2716 00 00 – Elektrisk energi	Koldioxid

Gödselmedel

KN-nummer	Växthusgas
2808 00 00 – Salpetersyra; blandningar av svavelsyra och salpetersyra	Koldioxid och dikväveoxid
2814 – Ammoniak, vattenfri eller i vattenlösning	Koldioxid
2834 21 00 – Kaliumnitrat	Koldioxid och dikväveoxid
3102 – Kvävegödselmedel, mineraliska eller kemiska	Koldioxid och dikväveoxid
3105 – Mineraliska eller kemiska gödselmedel som innehåller två eller tre av grundämnena kväve, fosfor och kalium; andra gödselmedel; varor enligt detta kapitel i tablettform eller liknande former eller i förpackningar med en bruttovikt av högst 10 kg Utom: 3105 60 00 – Mineraliska eller kemiska gödselmedel som innehåller både fosfor och kalium	Koldioxid och dikväveoxid

Järn och stål

KN-nummer	Växthusgas
72 – Järn och stål Utom: 7202 – Ferrokisel 7202 30 00 – Ferrokiselmangan 7202 50 00 – Ferrokiselkrom 7202 70 00 – Ferromolybden 7202 80 00 – Ferrovolfraam och ferrokiselfvfram 7202 91 00 – Ferrotitan och ferrokiseltitan 7202 92 00 – Ferrovanadin 7202 93 00 – Ferroniob 7202 99 – Övriga: 7202 99 10 – Ferrofosfor 7202 99 30 – Ferrokiselmagnesium 7202 99 80 – Övriga 7204 – Avfall och skrot av järn eller stål; omsmältningstöt av järn eller stål	Koldioxid
2601 12 00 – Sintrad järnmalm, även anrikad, utom rostad svavelkis och andra rostade naturliga järnsulfider	Koldioxid
7301 – Spont av järn eller stål, även med borrade eller stansade hål eller tillverkad genom sammanfogning; profiler framställda genom svetsning, av järn eller stål	Koldioxid
7302 – Följande banbyggnadsmateriel av järn eller stål för järnvägar eller spårvägar: räler, moträler och kuggskenor, växeltingor, spårkorsningar, växelstag och andra delar till spårväxlar, sliprar, rälskarvjärn, rälstolar, rälstolskilar, underläggsplattor, klämplattor, spårhållare, spårplattor och annan speciell materiel för sammanbinding eller fästande av räler	Koldioxid
7303 00 – Rör och ihåliga profiler, av gjutjärn	Koldioxid
7304 – Rör och ihåliga profiler, av järn (annat än gjutjärn) eller stål, sömlösa	Koldioxid
7305 – Andra rör av järn eller stål (t.ex. svetsade, nitade eller på liknande sätt förslutna) med ett runt tvärsnitt och med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm	Koldioxid
7306 – Andra rör och andra ihåliga profiler, av järn eller stål (t.ex. hopböjda utan fogning, svetsade eller nitade)	Koldioxid
7307 – Rördelar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av järn eller stål	Koldioxid
7308 – Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räcken och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner	Koldioxid

KN-nummer	Växthusgas
7309 00 – Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning:	Koldioxid
7310 – Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning	Koldioxid
7311 00 – Behållare av järn eller stål för komprimerad eller till vätska förtätad gas	Koldioxid
7318 – Skruvar, bultar, muttrar, skruvkrökar, nitar, kilar, sprintar, saxsprinter, underläggsbrickor (inbegripet fjäderbrickor) och liknande artiklar, av järn eller stål	Koldioxid
7326 – Andra artiklar av järn eller stål	Koldioxid

Aluminium

KN-nummer	Växthusgas
7601 – Aluminium i obearbetad form	Koldioxid och perfluorkolväten
7603 – Pulver och fjäll av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7604 – Stång och profiler av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7605 – Tråd av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7606 – Plåt och band av aluminium, med en tjocklek av mer än 0,2 mm	Koldioxid och perfluorkolväten
7607 – Folier av aluminium (även tryckta eller på baksidan förstärkta med papper, papp, plast eller liknande material) med en tjocklek (förstärkningsmaterial inte inräknat) av högst 0,2 mm	Koldioxid och perfluorkolväten
7608 – Rör av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7609 00 00 – Rörelärlar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7610 – Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, räcken och pelare), av aluminium; plåt, stång, profiler, rör o.d. av aluminium, bearbetade för användning i konstruktioner	Koldioxid och perfluorkolväten
7611 00 00 – Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av aluminium, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning	Koldioxid och perfluorkolväten

KN-nummer	Växthusgas
7612 – Fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare (inbegripet förpackningsrör och förpackningstuber), av aluminium, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning	Koldioxid och perfluorkolväten
7613 00 00 – Behållare av aluminium för komprimerad eller till vätska förtätad gas	Koldioxid och perfluorkolväten
7614 – Tvinnad tråd, linor, flätade band o.d., av aluminium, utan elektrisk isolering	Koldioxid och perfluorkolväten
7616 – Andra varor av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten

Kemikalier

KN-nummer	Växthusgas
2804 10 00 – Vätgas	Koldioxid

BILAGA II

Förteckning över varor för vilka endast direkta utsläpp ska beaktas enligt artikel 7.1

Järn och stål

KN-nummer	Växthusgas
72 – Järn och stål Utom: 7202 – Ferrokisel 7202 30 00 – Ferrokiselmangan 7202 50 00 – Ferrokiselkrom 7202 70 00 – Ferromolybden 7202 80 00 – Ferrovolfam och ferrokiselvefram 7202 91 00 – Ferrotitan och ferrokiseltitan 7202 92 00 – Ferrovanadin 7202 93 00 – Ferroniob 7202 99 – Övriga: 7202 99 10 – Ferrofosfor 7202 99 30 – Ferrokiselmagnesium 7202 99 80 – Övriga 7204 – Avfall och skrot av järn eller stål; omsmältningssgöt av järn eller stål	Koldioxid
7301 – Spont av järn eller stål, även med borrade eller stansade hål eller tillverkad genom sammanfogning; profiler framställda genom svetsning, av järn eller stål	Koldioxid
7302 – Följande banbyggnadsmateriel av järn eller stål för järnvägar eller spårvägar: räler, moträler och kuggskenor, växeltungor, spårkorsningar, växelstag och andra delar till spårväxlar, sliprar, rälskarvjärn, rälstolar, rälstolskilar, underläggsplattor, klämplattor, spårhållare, spårplattor och annan speciell materiel för sammanbindning eller fästande av räler	Koldioxid
7303 00 – Rör och ihåliga profiler, av gjutjärn	Koldioxid
7304 – Rör och ihåliga profiler, av järn (annat än gjutjärn) eller stål, sömlösa	Koldioxid
7305 – Andra rör av järn eller stål (t.ex. svetsade, nitade eller på liknande sätt förslutna) med ett runt tvärsnitt och med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm	Koldioxid
7306 – Andra rör och andra ihåliga profiler, av järn eller stål (t.ex. hopböjda utan fogning, svetsade eller nitade)	Koldioxid
7307 – Rördelar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av järn eller stål	Koldioxid
7308 – Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räckan och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner	Koldioxid

KN-nummer	Växthusgas
7309 00 – Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning:	Koldioxid
7310 – Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning	Koldioxid
7311 00 – Behållare av järn eller stål för komprimerad eller till vätska förtätad gas	Koldioxid
7318 – Skruvar, bultar, muttrar, skruvkrokar, nitar, kilar, sprintar, saxsprintar, underläggsbrickor (inbegripet fjäderbrickor) och liknande artiklar, av järn eller stål	Koldioxid
7326 – Andra artiklar av järn eller stål	Koldioxid

Aluminium

KN-nummer	Växthusgas
7601 – Aluminium i obräddad form	Koldioxid och perfluorkolväten
7603 – Pulver och fjäll av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7604 – Stång och profiler av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7605 – Tråd av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7606 – Plåt och band av aluminium, med en tjocklek av mer än 0,2 mm	Koldioxid och perfluorkolväten
7607 – Folier av aluminium (även tryckta eller på baksidan förstärkta med papper, papp, plast eller liknande material) med en tjocklek (förstärkningsmaterial inte inräknat) av högst 0,2 mm	Koldioxid och perfluorkolväten
7608 – Rör av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7609 00 00 – Rördelar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
7610 – Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, räcken och pelare), av aluminium; plåt, stång, profiler, rör o.d. av aluminium, bearbetade för användning i konstruktioner	Koldioxid och perfluorkolväten
7611 00 00 – Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av aluminium, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning	Koldioxid och perfluorkolväten

KN-nummer	Växthusgas
7612 – Fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare (inbegripet förpackningsrör och förpackningstuber), av aluminium, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning	Koldioxid och perfluorkolväten
7613 00 00 – Behållare av aluminium för komprimerad eller till vätska förtätad gas	Koldioxid och perfluorkolväten
7614 – Tvinnad tråd, linor, flätade band o.d., av aluminium, utan elektrisk isolering	Koldioxid och perfluorkolväten
7616 – Andra varor av aluminium	Koldioxid och perfluorkolväten

Kemikalier

KN-nummer	Växthusgas
2804 10 00 – Vätgas	Koldioxid

BILAGA III

Tredjeländer och territorier som enligt artikel 2 inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning

1. TREDJELÄNDER OCH TERRITORIER SOM INTE OMFATTAS AV TILLÄMPNINGSSOMRÅDET FÖR DENNA FÖRORDNING

Denna förordning ska inte tillämpas på varor med ursprung i följande länder:

- Island
- Liechtenstein
- Norge
- Schweiz

Denna förordning ska inte tillämpas på varor med ursprung i följande territorier:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. TREDJELÄNDER OCH TERRITORIER SOM INTE OMFATTAS AV TILLÄMPNINGSSOMRÅDET FÖR DENNA FÖRORDNING NÄR DET GÄLLER IMPORT AV EL TILL UNIONENS TULLOMRÅDE

[Tredjeländer eller territorier som ska läggas till eller tas bort av kommissionen enligt artikel 2.11.]

—

BILAGA IV

Metoder för beräkning av inbäddade utsläpp vid tillämpningen av artikel 7

1. DEFINITIONER

I denna bilaga och i bilagorna V och VI gäller följande definitioner:

- a) *enkla varor*: varor som framställs i en produktionsprocess och som uteslutande kräver insatsmaterial (prekursorer) och insatsbränslen som inte har några inbäddade utsläpp.
- b) *komplexa varor*: andra varor än enkla varor.
- c) *specifika inbäddade utsläpp*: inbäddade utsläpp i ett ton varor, uttryckt som ton CO₂e per ton varor.
- d) *emissionsfaktor för koldioxid*: det viktade medelvärdet av koldioxidintensiteten för el som produceras från fossila bränslen inom ett geografiskt område, emissionsfaktorn för koldioxid erhålls genom att elsektorns koldioxidutsläppsdata divideras med bruttoelproduktionen baserad på fossila bränslen i det relevanta geografiska området, den uttrycks i ton koldioxid per megawattimme.
- e) *emissionsfaktor för el*: det standardiserade värdet, uttryckt i CO₂e, som representerar utsläppsintensiteten för el som förbrukas vid produktion av varor.
- f) *energi köpsavtal*: ett avtal enligt vilket en person förbinder sig att köpa el direkt från en elproducent.
- g) *systemansvarig för överföringssystem*: systemansvarig för överföringssystem enligt definitionen i artikel 2.35 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽¹⁾.

2. FASTSTÄLLANDE AV FAKTISKA SPECIFIKA INBÄDDADE UTSLÄPP FÖR ENKLA VAROR

Vid fastställande av de specifika faktiska inbäddade utsläppen för enkla varor som produceras i en viss anläggning ska direkta och, i tillämpliga fall, indirekta utsläpp räknas. För detta ändamål ska följande ekvation tillämpas:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

Här är

- SEE_g de specifika inbäddade utsläppen för varorna g, uttryckt som CO₂e per ton,
AttrEm_g de tillskrivna utsläppen för varorna g och
AL_g varornas aktivitetsnivå, det vill säga kvantiteten varor som producerats under rapporteringsperioden vid anläggningen i fråga.

Tillskrivna utsläpp: den del av anläggningens utsläpp under rapporteringsperioden som orsakas av den produktionsprocess som framställer varorna g vid tillämpning av de systemgränser för produktionsprocessen som fastställs i de genomförandeakter som antas enligt artikel 7.7. De tillskrivna utsläppen ska beräknas med hjälp av ekvationen

$$AttrEm_g = DirEm + IndirEm$$

där

- DirEm är de direkta utsläppen från produktionsprocessen, uttryckt i ton CO₂e, inom de systemgränser som avses i den genomförandeakt som antas enligt artikel 7.7, och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

IndirEm är de indirekta utsläppen från produktionen av el som förbrukas i produktionsprocesserna för varor, uttryckt i ton CO₂e, inom de systemgränser som avses i den genomförandeakt som antas enligt artikel 7.7.

3. FASTSTÄLLANDE AV FAKTISKA INBÄDDADE UTSLÄPP FÖR KOMPLEXA VAROR

Vid fastställande av de specifika faktiska inbäddade utsläppen för komplexa varor som produceras i en viss anläggning ska följande ekvation tillämpas:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

där

AttrEm_g är de tillskrivna utsläppen för varorna g

AL_g är varornas aktivitetsnivå, det vill säga kvantiteten varor som producerats under rapporteringsperioden i den anläggningen, och

EE_{ImpMat} är de inbäddade utsläppen för de insatsmaterial (prekursorer) som förbrukas i produktionsprocessen. Endast insatsmaterial (prekursorer) som förtecknas som relevanta för produktionsprocessens systemgränser i enlighet med den genomförandeakt som antagits enligt artikel 7.7 ska beaktas. De relevanta EE_{ImpMat} beräknas som

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

där

M_i är massan av insatsmaterialet (prekursor) i som används i produktionsprocessen, och

SEE_i är de specifika inbäddade utsläppen för insatsmaterialet (prekursor) i. För SEE_i ska verksamhetsutövaren vid anläggningen använda värdet för utsläpp från den anläggning där insatsmaterialet (prekursor) producerades, förutsatt att anläggningens data kan mätas på ett tillfredsställande sätt.

4. FASTSTÄLLANDE AV STANDARDISERADE VÄRDEN SOM AVSES I ARTIKEL 7.2 OCH 7.3

Vid fastställande av standardiserade värden ska endast faktiska värden användas för fastställandet av inbäddade utsläpp. I avsaknad av faktiska data får litteraturvärden användas. Kommissionen ska offentliggöra riktlinjer för den metod som används för att korrigera för rökgaser eller växthusgaser som används som insatsmaterial i processen, innan den samlar in de data som krävs för att fastställa de relevanta standardiserade värdena för varje typ av varor som förtecknas i bilaga I. De standardiserade värdena ska fastställas på grundval av bästa tillgängliga data. Bästa tillgängliga data ska vara baserade på tillförlitlig och allmänt tillgänglig information. De standardiserade värdena ska ses över regelbundet genom genomförandeakter som antas enligt artikel 7.7 på grundval av mest aktuella och tillförlitliga uppgifter, inbegripet uppgifter från ett tredjeland eller en grupp av tredjeländer.

4.1. Standardiserade värden som avses i artikel 7.2

Om den godkända CBAM-deklaranten inte korrekt kan fastställa de faktiska utsläppen ska standardiserade värden användas. Dessa värden ska fastställas på grundval av den genomsnittliga utsläppsintensiteten för varje exportland och för var och en av de varor som förtecknas i bilaga I utom el, ökad med ett proportionellt utformat påslag. Detta påslag ska fastställas i genomförandeakter som antas enligt artikel 7.7 i och ska läggas på en lämplig nivå för att säkerställa CBAM:s miljöintegritet, på grundval av mest aktuella och tillförlitliga uppgifter, inbegripet uppgifter som samlats in under övergångsperioden. När tillförlitliga uppgifter för exportlandet inte kan tillämpas på en typ av varor ska de standardiserade värdena baseras på den genomsnittliga utsläppsintensiteten för de X procent anläggningar inom EU:s utsläppshandelssystem som har sämst prestanda för den typen av varor. Värdet på X ska fastställas i de genomförandeakter som antas enligt artikel 7.7 och ska läggas på en lämplig nivå för att säkerställa CBAM:s miljöintegritet, på grundval av mest aktuella och tillförlitliga uppgifter, inbegripet uppgifter som samlats in under övergångsperioden.

4.2. Standardiserade värden för importerad el som avses i artikel 7.3

Standardiserade värden för importerad el ska fastställas för ett tredjeland, en grupp av tredjeländer eller en region inom ett tredjeland på grundval av antingen specifika standardiserade värden, i enlighet med punkt 4.2.1, eller, om dessa värden inte finns tillgängliga, alternativa standardiserade värden, i enlighet med punkt 4.2.2.

Om elen produceras i ett tredjeland, en grupp av tredjeländer eller en region inom ett tredjeland och transiteras genom tredjeländer, grupper av tredjeländer, regioner inom ett tredjeland eller medlemsstater i syfte att importeras till unionen, ska de standardiserade värdena från det tredjeland, den grupp av tredjeländer eller den region inom ett tredjeland där elen producerades användas.

4.2.1. Specifika standardiserade värden för ett tredjeland, en grupp av tredjeländer eller en region inom ett tredjeland

Specifika standardiserade värden ska fastställas till emissionsfaktorn för koldioxid i tredjelandet, gruppen av tredjeländer eller regionen inom ett tredjeland, baserat på bästa uppgifter som kommissionen har tillgång till.

4.2.2. Alternativa standardiserade värden

Om ett specifikt standardiserat värde inte finns tillgängligt för ett tredjeland, en grupp av tredjeländer eller en region inom ett tredjeland, ska det alternativa standardiserade värdet för el fastställas till emissionsfaktorn för koldioxid i unionen.

Om det på grundval av tillförlitliga uppgifter kan visas att emissionsfaktorn för koldioxid i ett tredjeland, en grupp av tredjeländer eller en region inom ett tredjeland är lägre än det specifika standardiserade värde som kommissionen fastställt eller lägre än emissionsfaktorn för koldioxid i unionen, får ett alternativt standardiserat värde baserat på emissionsfaktorn för koldioxid användas för det tredjelandet, den gruppen av tredjeländer eller den regionen inom ett tredjeland.

4.3 Standardiserade värden för inbäddade indirekta utsläpp

Standardiserade värden för indirekta utsläpp som är inbäddade i en vara producerad i ett tredjeland ska fastställas på grundval av ett standardiserat värde som beräknas på genomsnittet av antingen emissionsfaktorn för unionens elnät, emissionsfaktorn för ursprungslandets elnät eller emissionsfaktorn för koldioxid för prisbildningskällor i ursprungslandet, för den el som används för produktionen av den varan.

Om ett tredjeland, eller en grupp av tredjeländer, på grundval av tillförlitliga uppgifter visar för kommissionen att den genomsnittliga emissionsfaktorn för elnätet eller emissionsfaktorn för koldioxid för prisbildningskällor i tredjelandet eller gruppen av tredjeländer är lägre än det standardiserade värdet för indirekta utsläpp, ska ett alternativt standardiserat värde baserat på den genomsnittliga emissionsfaktorn för koldioxid fastställas för detta land eller denna grupp av länder.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2025 anta en genomförandeakt enligt artikel 7.7 för att närmare ange vilken av de beräkningsmetoder som fastställts i enlighet med första stycket som ska tillämpas vid beräkningen av standardiserade värden. För detta ändamål ska kommissionen grunda sig på de mest aktuella och tillförlitliga uppgifterna, inbegripet uppgifter som samlats in under övergångsperioden, om den mängd el som används för produktion av de varor som förtecknas i bilaga I samt om ursprungsland, produktionskälla och emissionsfaktorer för den elen. Den specifika beräkningsmetoden ska fastställas på grundval av det lämpligaste sättet att uppnå båda de följande kriterierna:

- Förhindra koldioxidläckage.
- Säkerställa CBAM:s miljöintegritet.

5. VILLKOR FÖR TILLÄMPNING AV FAKTISKA INBÄDDADE UTSLÄPP I IMPORTERAD EL

En godkänd CBAM-deklarant får tillämpa faktiska inbäddade utsläpp i stället för standardiserade värden för den beräkning som avses i artikel 7.3 om följande kumulativa kriterier är uppfyllda:

- a) Den mängd el för vilken användningen av faktiska inbäddade utsläpp begärs omfattas av ett energiköpsavtal mellan den godkända CBAM-deklaranten och en elproducent i ett tredjeland.
- b) Den anläggning som producerar el är antingen direkt ansluten till unionens överföringssystem eller det kan visas att det vid tidpunkten för exporten inte fanns någon fysisk överbelastning i nätet mellan anläggningen och unionens överföringssystem.
- c) Den anläggning som producerar el släpper ut högst 550 gram koldioxid från fossilt bränsle per kilowattimme el.
- d) Den mängd el för vilken användning av faktiska inbäddade utsläpp begärs har tydligt nominerats för den tilldelade sammanlänkningskapaciteten av alla systemansvariga för överföringssystem i ursprungslandet, destinationslandet och, i förekommande fall, varje transitland, och den nominerade kapaciteten och elproduktionen i anläggningen avser samma tidsperiod, som inte får vara längre än en timme.
- e) Uppfyllandet av ovanstående kriterier intygas av en ackrediterad kontrollör som minst en gång i månaden ska få delrapporter som visar hur dessa kriterier uppfylls.

Den ackumulerade mängden el enligt energiköpsavtalet och dess motsvarande faktiska inbäddade utsläpp ska undantas från beräkningen av landets emissionsfaktor eller emissionsfaktorn för koldioxid som används för beräkningen av inbäddade indirekta elutsläpp i varor i enlighet med punkt 4.3.

6. VILLKOR FÖR TILLÄMPNING AV FAKTISKA INBÄDDADE UTSLÄPP FÖR INDIREKTA UTSLÄPP

En godkänd CBAM-deklarant får tillämpa faktiska inbäddade utsläpp i stället för standardiserade värden för den beräkning som avses i artikel 7.4 om CBAM-deklaranten kan påvisa en direkt teknisk länk mellan den anläggning där den importerade varan produceras och elproduktionskällan eller om verksamhetsutövaren för den anläggningen har ingått ett energiköpsavtal med en elproducent i ett tredjeland för en mängd el som motsvarar den mängd för vilken användning av ett visst värde begärs.

7. ANPASSNING AV STANDARDISERADE VÄRDEN SOM AVSES I ARTIKEL 7.2 PÅ GRUNDVAL AV REGIONSPECIFIKA EGENSKAPER

Standardiserade värden kan anpassas till särskilda områden och regioner inom tredjeländer där det råder särskilda förhållanden i form av objektiva emissionsfaktorer. Om data som är anpassade till dessa specifika lokala förhållanden finns tillgängliga och bättre riktade standardiserade värden kan fastställas, får de senare användas.

Om deklaranter för varor med ursprung i ett tredjeland, en grupp av tredjeländer eller en region inom ett tredjeland, på grundval av tillförlitliga uppgifter kan visa att alternativa regionspecifika anpassningar av standardiserade värden är lägre än de standardiserade värden som fastställs av kommissionen, får sådana regionspecifika anpassningar användas.

BILAGA V

Dokumentationskrav för uppgifter som används för beräkning av inbäddade utsläpp vid tillämpningen av artikel 7.5

1. MINIMIUPPGIFTER SOM SKA BEVARAS AV EN GODKÄND CBAM-DEKLARANT FÖR IMPORTERADE VAROR:
 1. Uppgifter som identifierar den godkända CBAM-deklaranten:
 - a) Namn.
 - b) CBAM-kontonummer.
 2. Uppgifter om importerade varor:
 - a) Typ och mängd av varje varuslag.
 - b) Ursprungsland.
 - c) Faktiska utsläpp eller standardiserade värden.
 2. MINIMIUPPGIFTER SOM SKA BEVARAS AV EN GODKÄND CBAM-DEKLARANT FÖR INBÄDDADE UTSLÄPP I IMPORTERADE VAROR SOM FASTSTÄLLS PÅ GRUNDVAL AV FAKTISKA UTSLÄPP
För varje typ av importerade varor där inbäddade utsläpp fastställs på grundval av faktiska utsläpp ska följande ytterligare uppgifter bevaras:
 - a) Identifiering av den anläggning där varorna tillverkades.
 - b) Kontaktuppgifter till verksamhetsutövaren vid den anläggning där varorna tillverkades.
 - c) Verifieringsrapporterna enligt bilaga VI.
 - d) Varornas specifika inbäddade utsläpp
-

BILAGA VI

Principer för verifiering och verifieringsrapporters innehåll vid tillämpningen av artikel 8

1. PRINCIPER FÖR VERIFIERING

Följande principer ska gälla:

- a) Kontrollörerna ska utföra verifieringar med professionell skepsis.
- b) De totala inbäddade utsläpp som ska deklarerars i CBAM-deklarationen ska anses vara verifierade endast om kontrollören med rimlig säkerhet konstaterar att verifieringsrapporten är fri från väsentliga felaktigheter och väsentliga avvikelser i fråga om beräkningen av inbäddade utsläpp i enlighet med reglerna i bilaga IV.
- c) Kontrollören ska obligatoriskt göra anläggningsbesök, utom när särskilda kriterier för att avstå från anläggningsbesök är uppfyllda.
- d) För att avgöra om felaktigheter eller avvikelser är väsentliga ska kontrollören använda de tröskelvärden som anges i de genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 8.3.

För parametrar för vilka inga sådana tröskelvärden har fastställts ska kontrollören använda en expertbedömning för att avgöra om felaktigheter eller avvikelser, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter eller avvikelser, med hänsyn till deras storlek och art, ska anses vara väsentliga.

2. EN VERIFIERINGSRAPPORTS INNEHÅLL

Kontrollören ska utarbeta en verifieringsrapport som ska fastställa varornas inbäddade utsläpp och specificera alla frågor som är relevanta för det utförda arbetet och som åtminstone ska innehålla följande uppgifter:

- a) Identifiering av de anläggningar där varorna tillverkades.
- b) Kontaktuppgifter till verksamhetsutövaren vid de anläggningar där varorna tillverkades.
- c) Den tillämpliga rapporteringsperioden.
- d) Kontrollörens namn och kontaktuppgifter.
- e) Kontrollörens ackrediteringsnummer och ackrediteringsorganets namn.
- f) Datum för anläggningsbesöken, i förekommande fall, eller skälen till att ett anläggningsbesök inte utfördes.
- g) Kvantiteter av varje typ av deklarerade varor som producerats under rapporteringsperioden.
- h) Kvantifiering av direkta utsläpp från anläggningen under rapporteringsperioden.
- i) En beskrivning av hur anläggningens utsläpp tillskrivs olika typer av varor.
- j) Kvantitativa uppgifter om varor, utsläpp och energiflöden som inte är förknippade med dessa varor.
- k) När det gäller komplexa varor:
 - i) kvantiteter av varje insatsmaterial (prekursor) som används,
 - ii) de specifika inbäddade utsläpp som är förknippade med vart och ett av de insatsmaterial (prekursorer) som används,
 - iii) om faktiska utsläpp används: identifiering av de anläggningar där insatsmaterialet (prekursorerna) har producerats och de faktiska utsläppen från produktionen av detta material.

- l) Ett verifieringsutlåtande där kontrollören bekräftar att han eller hon med rimlig säkerhet konstaterar att rapporten är fri från väsentliga felaktigheter och väsentliga avvikelser i fråga om beräkningsreglerna i bilaga IV.
 - m) Information om väsentliga felaktigheter som påträffats och korrigerats.
 - n) Information om väsentliga avvikelser från beräkningsreglerna i bilaga IV som påträffats och korrigerats.
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/1773

av den 17 augusti 2023

om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 vad gäller rapporteringskyldigheter inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen ⁽¹⁾, särskilt artikel 35.7, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2023/956 fastställs rapporteringskyldigheter för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden från och med den 1 oktober 2023 till och med den 31 december 2025.
- (2) Under övergångsperioden ska importörer eller indirekta tullombud rapportera mängden importerade varor, de direkta och indirekta utsläpp som är inbäddade i dem och eventuella koldioxidpriser som ska betalas för dessa utsläpp, inbegripet koldioxidpriser som ska betalas för utsläpp som är inbäddade i relevanta prekursorer.
- (3) Den första rapporten bör lämnas in senast den 31 januari 2024 för varor som importerats under det fjärde kvartalet 2023. Den sista rapporten bör lämnas in senast den 31 januari 2026 för varor som importerats under det fjärde kvartalet 2025.
- (4) Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för dessa rapporteringskrav.
- (5) Rapporteringskraven bör begränsas till vad som är nödvändigt för att minimera bördan för importörerna under övergångsperioden och underlätta ett smidigt genomförande av CBAM-deklarationskraven efter övergångsperioden.
- (6) I enlighet med bilaga IV till förordning (EU) 2023/956 bör de detaljerade reglerna för beräkning av inbäddade utsläpp från importerade varor baseras på den metod som är tillämplig enligt systemet för handel med utsläppsrätter för anläggningar i EU, vilket särskilt anges i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 ⁽²⁾. Principerna för att fastställa inbäddade utsläpp från de varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 bör syfta till att identifiera de relevanta produktionsprocesserna för varukategorier och att övervaka de direkta och indirekta utsläppen från dessa produktionsprocesser. Rapporteringen under övergångsperioden bör också ta hänsyn till befintliga normer och förfaranden i relevant unionslagstiftning. När det gäller produktion av vätgas och dess derivat bör rapporteringen ta hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽³⁾.
- (7) Systemgränserna för produktionsprocesser, inklusive utsläppsdata på anläggningsnivå, tillskrivna utsläpp från produktionsprocesser och inbäddade utsläpp från varor, bör användas för att fastställa vilka uppgifter som ska tillhandahållas för att uppfylla rapporteringskyldigheterna. När det gäller dessa skyldigheter bör importörerna och de indirekta tullombuden se till att det finns tillgång till nödvändig information från verksamhetsutövarna vid anläggningarna. Denna information bör erhållas i god tid så att importörerna och de indirekta tullombuden kan fullgöra sina rapporteringskyldigheter. Informationen bör inbegripa standardiserade emissionsfaktorer som ska användas för att beräkna direkta inbäddade utsläpp, särskilt emissionsfaktorer för bränsle och processemissionsfaktorer samt referensfaktorer för effektivitet för el- och värmeproduktion.

⁽¹⁾ EUT L 130, 16.5.2023, s. 52.⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (EUT L 334, 31.12.2018, s. 1).⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (8) Från det att rapporteringsperioden inleds den 1 oktober 2023 har importörer och indirekta tullombud begränsad tid för att säkerställa att rapporteringsskyldigheterna fullgörs. Synergier kan uppnås med de övervaknings- och rapporteringssystem som redan används av verksamhetsutövare i tredjeländer. Ett tillfälligt undantag från beräkningsmetoderna för rapportering av inbäddade utsläpp bör därför tillåtas för en begränsad period, fram till slutet av 2024. Denna flexibilitet bör gälla när verksamhetsutövaren i ett tredjeland omfattas av ett obligatoriskt övervaknings- och rapporteringssystem kopplat till ett system för koldioxidprissättning, eller av andra obligatoriska övervaknings- och rapporteringssystem, eller när verksamhetsutövaren övervakar anläggningens utsläpp, inbegripet för ett utsläppsminskningsprojekt.
- (9) Under en begränsad period, till och med den 31 juli 2024, bör rapporterade deklareranter, som inte skulle kunna erhålla all information från verksamhetsutövare i tredjeländer för att fastställa de importerade varornas faktiska inbäddade utsläpp i enlighet med den metod som anges i bilaga III till denna förordning, kunna använda och hänvisa till en alternativ metod för att fastställa de direkta inbäddade utsläppen.
- (10) Rapporteringsskyldigheterna bör också ge utrymme för viss flexibilitet när det gäller att fastställa produktionsstegen i anläggningar som inte står för en betydande del av de inbäddade direkta utsläppen från de importerade varorna. Detta är typiskt fallet för de sista stegen i tillverkningen av stål- eller aluminiumprodukter i senare led. I detta fall bör ett undantag från de obligatoriska rapporteringskraven införas och uppskattade värden bör få rapporteras för produktionsstegen i anläggningar vars bidrag till direkta utsläpp inte överstiger 20 % av de totala inbäddade utsläppen från de importerade varorna. Detta tröskelvärde bör säkerställa tillräcklig flexibilitet för små verksamhetsutövare i tredjeländer.
- (11) Ett av målen med övergångsperioden är att samla in uppgifter för att i genomförandekanten i enlighet med artikel 7.7 i förordning (EU) 2023/956 ytterligare specificera metoden för beräkning av inbäddade indirekta utsläpp efter den perioden. I detta sammanhang bör rapporteringen av indirekta utsläpp under övergångsperioden vara öppen och utformad för att göra det möjligt att välja det lämpligaste värdet bland dem som förtecknas i avsnitt 4.3 i bilaga IV till förordning (EU) 2023/956. Rapporteringen av indirekta utsläpp bör dock inte omfatta rapportering baserad på den genomsnittliga emissionsfaktorn i unionens nät, eftersom detta värde redan är känt av kommissionen.
- (12) De uppgifter som samlas in under övergångsperioden bör ligga till grund för de rapporter som kommissionen ska lägga fram i enlighet med artikel 30.2 och 30.3 i förordning (EU) 2023/956. Uppgifter som samlas in under övergångsperioden bör också bidra till att fastställa en enhetlig övervaknings-, rapporterings- och verifieringsmetod efter övergångsperioden. Bedömningen av insamlade uppgifter bör särskilt användas för kommissionens arbete i syfte att anpassa den metod som är tillämplig efter övergångsperioden.
- (13) Det vägledande intervall för sanktionsavgifter som ska åläggas en rapporterad deklarerant som inte har uppfyllt rapporteringsskyldigheterna bör baseras på de standardvärden som kommissionen har gjort tillgängliga och offentliggjort för övergångsperioden för de inbäddade utsläpp som inte rapporterats. Det vägledande största intervallet bör överensstämma med sanktionsavgiften enligt artikel 16.3 och 16.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (*), samtidigt som hänsyn tas till att skyldigheten under övergångsperioden är begränsad till rapportering av uppgifter. De kriterier som ska användas av de behöriga myndigheterna för att fastställa det faktiska beloppet för sanktionsavgiften bör baseras på hur allvarlig underlåtenheten att rapportera är och hur länge den varar. Kommissionen bör övervaka CBAM-rapporterna för att tillhandahålla en vägledande bedömning av den information som de behöriga myndigheterna behöver och för att säkerställa konsekvens i de sanktionsavgifter som ska tillämpas.
- (14) För att säkerställa ett effektivt genomförande av rapporteringsskyldigheterna bör kommissionen inrätta en elektronisk databas, CBAM-övergångsregistret, för att samla in den information som rapporteras under övergångsperioden. CBAM-övergångsregistret bör ligga till grund för inrättandet av CBAM-registret i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2023/956.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EGT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (15) CBAM-övergångsregistret bör bli det system som används för inlämning och handläggning av CBAM-rapporter för rapporterade deklarerar, inbegripet kontroller, vägledande bedömningar och översynsförfaranden. För att säkerställa en korrekt bedömning av rapporteringsskyldigheterna bör CBAM-övergångsregistret vara interoperabelt med befintliga tullsystem.
- (16) För att säkerställa ett effektivt och enhetligt rapporteringssystem bör tekniska arrangemang för CBAM-övergångsregistret fastställas, såsom arrangemang för utveckling, testning och införande samt för underhåll och potentiella ändringar av de elektroniska systemen, dataskydd, uppdatering av uppgifter, begränsning av uppgiftsbehandling, systemägande och säkerhet. Dessa arrangemang bör vara förenliga med principen om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard enligt artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (*) och artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (**) samt med säkerheten i samband med behandlingen enligt artikel 33 i förordning (EU) 2018/1725 och artikel 32 i förordning 2016/679.
- (17) För att säkerställa en kontinuerlig uppgiftsrapportering vid alla tidpunkter är det viktigt att tillhandahålla alternativa lösningar som kan användas i händelse av ett tillfälligt fel i de elektroniska systemen för datarapportering. I detta syfte bör kommissionen arbeta på en kontinuitetsplan för CBAM.
- (18) För att göra tillgången till CBAM-övergångsregistret säker bör det system för enhetlig användaradministration och digital signatur som avses i artikel 16 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1070 (†) användas för att hantera autentiseringen av och åtkomstkontrollen för rapporterade deklarerar.
- (19) För att identifiera de rapporterade deklarerarna och upprätta en förteckning över rapporterade deklarerar med deras registrerings- och identifieringsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer) bör CBAM-övergångsregistret vara interoperabelt med det system för registrering och identifiering av ekonomiska aktörer som avses i artikel 30 i genomförandeförordning (EU) 2023/1070.
- (20) För kontroll- och rapporteringsändamål bör de nationella systemen tillhandahålla den nödvändiga information om varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956, i enlighet med kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2151 (**).
- (21) Identifiering av importerade varor genom deras klassificering i Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 (*) och bestämmelserna om lagring i genomförandeförordning (EU) 2023/1070 bör användas för att tillhandahålla information om importerade varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956.
- (22) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter. De personuppgifter om ekonomiska aktörer och andra personer som behandlas av de elektroniska systemen bör begränsas till det dataset som anges i bilaga I till denna förordning. Om det vid tillämpningen av denna genomförandeförordning är nödvändigt att behandla personuppgifter, bör detta utföras i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(†) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1070 av den 1 juni 2023 om tekniska arrangemang för utveckling, underhåll och användning av elektroniska system för utbyte och lagring av information enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 (EUT L 143, 2.6.2023, s. 65).

(‡) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2151 av den 13 december 2019 om upprättande av ett arbetsprogram för utveckling och införande av de elektroniska system som föreskrivs i unionens tullkodex (EUT L 325, 16.12.2019, s. 168).

(§) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (Taric) (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

personuppgifter. I detta avseende bör all behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaternas myndigheter omfattas av förordning (EU) 2016/679 och nationella krav på skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter. Kommissionen ska behandla personuppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Personuppgifter bör sparas i en form som inte möjliggör identifiering av registrerade längre än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka uppgifterna behandlas. Lagringsperioden för uppgifter i CBAM-övergångsregistret ska i detta avseende vara begränsad till fem år från mottagandet av CBAM-rapporten.

- (23) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 28 juli 2023.
- (24) Eftersom den första rapporteringsperioden inleds den 1 oktober 2023 bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.
- (25) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från CBAM-kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler för rapporteringsskyldigheter enligt artikel 35 i förordning (EU) 2023/956 för varor som förtecknas i bilaga 1 till den förordningen och som importeras till unionens tullområde under övergångsperioden 1 oktober 2023–31 december 2025 (*övergångsperioden*).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *rapporterande deklaratant*: någon av följande personer:
 - a) Den importör som inger en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av varor i eget namn och för egen räkning.
 - b) Den person som innehar ett tillstånd att inge en tulldeklaration enligt artikel 182.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁽¹⁰⁾ och som deklarerar importen av varor.
 - c) Det indirekta tullombudet, om tulldeklarationen inges av det indirekta tullombud som utsetts i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 952/2013, när importören är etablerad utanför unionen eller om det indirekta tullombudet har samtyckt till rapporteringsskyldigheterna i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) 2023/956.
- (2) *rabatt*: varje belopp som minskar det belopp som betalas eller ska betalas av en person som är betalningsskyldig för ett koldioxidpris, före eller efter betalningen, i monetär form eller i någon annan form.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1)

KAPITEL II

RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER FÖR RAPPORTERANDE DEKLARANTER I SAMBAND MED RAPPORTERING

Artikel 3

Rapporteringskyldigheter för rapporterande deklarerat

1. Varje rapporterande deklarat ska, på grundval av de uppgifter som får lämnas av verksamhetsutövaren, i enlighet med bilaga III till denna förordning, lämna följande uppgifter om varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 och som importerats under det kvartal som CBAM-rapporten avser:

- a) Mängden importerade varor, uttryckt i megawattimmar för el och i ton för andra varor.
- b) Varutyp enligt KN-numret.

2. Varje rapporterande deklarat ska lämna följande uppgifter om de inbäddade utsläppen från de varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956, enligt förteckningen i bilaga I till denna förordning, i CBAM-rapporterna:

- a) De importerade varornas ursprungsland.
 - b) Den anläggning där varorna producerades, identifierad med hjälp av följande uppgifter:
 - (1) Den tillämpliga FN-koden för handels- och transportplatser (UN/LOCODE) för platsen.
 - (2) Anläggningens företagsnamn, anläggningens adress och en engelsk transkription av denna.
 - (3) Geografiska koordinater för anläggningens huvudsakliga utsläppskälla.
 - c) De produktionsvägar som används, enligt definitionen i avsnitt 3 i bilaga II till denna förordning, vilka ska återspegla den teknik som används för produktionen av varorna, samt information om specifika parametrar för den angivna produktionsväg som valts i enlighet med avsnitt 2 i bilaga IV för att fastställa de inbäddade direkta utsläppen.
 - d) Varornas specifika inbäddade direkta utsläpp, som ska fastställas genom omvandling av de tillskrivna direkta utsläppen från produktionsprocesserna till specifika utsläpp för varorna uttryckt som CO₂e per ton i enlighet med avsnitten F och G i bilaga III till denna förordning.
 - e) De rapporteringskrav som påverkar varornas inbäddade utsläpp enligt avsnitt 2 i bilaga IV till denna förordning.
 - f) För el som importerad vara ska den rapporterande deklarenten lämna följande uppgifter:
 - (1) Den emissionsfaktor som används för el, uttryckt som ton CO₂e per MWh (megawattimme), fastställd i enlighet med avsnitt D i bilaga III till denna förordning.
 - (2) Den datakälla eller metod som används för att fastställa emissionsfaktorn för el, fastställd i enlighet med avsnitt D i bilaga III till denna förordning.
 - g) För stålvaror, identifikationsnumret för det specifika stålverk där ett visst parti råmaterial producerades, om detta är känt.
3. För specifika inbäddade indirekta utsläpp ska varje rapporterande deklarat rapportera följande information, enligt förteckningen i bilaga I till denna förordning, i CBAM-rapporterna:
- a) Elförbrukning, uttryckt i megawattimmar, i produktionsprocessen per ton producerade varor.

- b) Uppgift om huruvida deklaranter rapporterar faktiska utsläpp eller standardvärden som har gjorts tillgängliga och offentliggjorts av kommissionen för övergångsperioden i enlighet med avsnitt D i bilaga III till denna förordning.
 - c) Motsvarande emissionsfaktor för den förbrukade elen.
 - d) Mängden specifika inbäddade indirekta utsläpp, som ska fastställas genom omvandling av de tillskrivna inbäddade indirekta utsläppen från produktionsprocesserna till indirekta utsläpp specifika för varorna uttryckt som CO₂e per ton i enlighet med avsnitten F och G i bilaga III till denna förordning.
4. Om reglerna för att fastställa data skiljer sig från dem som anges i bilaga III till denna förordning ska den rapporterande deklaranter lämna ytterligare uppgifter och beskrivningar om den metodologiska grunden för de regler som används för att fastställa de inbäddade utsläppen. De regler som beskrivs ska leda till liknande täckning och noggrannhet för utsläppsdata, inbegripet systemgränser, produktionsprocesser som övervakas, emissionsfaktorer och andra metoder som används för beräkningarna och rapporteringen.
5. För rapporteringen får den rapporterande deklaranter begära att verksamhetsutövaren använder en elektronisk mall som tillhandahålls av kommissionen, och lämna innehållet i meddelandet i avsnitten 1 och 2 i bilaga IV.

Artikel 4

Beräkning av inbäddade utsläpp

1. Vid tillämpning av artikel 3.2 ska de specifika inbäddade utsläppen från varor som tillverkas i en anläggning fastställas med hjälp av en av följande metoder, vilka bygger på det val av övervakningsmetod som fastställs i enlighet med punkt B.2 i bilaga III till denna förordning, bestående av antingen
- a) att utsläppen från bränsle-/materialmängder fastställs på grundval av aktivitetsdata som erhålls genom mätsystem och beräkningsfaktorer från laboratorieanalyser eller standardvärden, eller
 - b) att utsläppen från utsläppskällor fastställs genom kontinuerlig mätning av koncentrationen av den berörda växthusgasen i rökgasen och rökgasflödet.
2. Genom undantag från punkt 1 får de specifika inbäddade utsläppen från varor som tillverkas i en anläggning till och med den 31 december 2024 fastställas med hjälp av en av följande övervaknings- och rapporteringsmetoder, om de leder till liknande täckning och noggrannhet för utsläppsdata jämfört med de metoder som förtecknas i den punkten:
- a) Ett system för koldioxidprissättning där anläggningen är belägen.
 - b) Ett obligatoriskt system för utsläppsövervakning där anläggningen är belägen.
 - c) Ett system för utsläppsövervakning vid anläggningen som kan omfatta verifiering utförd av en ackrediterad kontrollör.
3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får den rapporterande deklaranter till och med den 31 juli 2024 för varje import av varor för vilken den rapporterande deklaranter inte har alla de uppgifter som förtecknas i artikel 3.2 och 3.3, använda andra metoder för att fastställa utsläppen, inbegripet standardvärden som tillhandahålls och offentliggörs av kommissionen för övergångsperioden eller andra standardvärden enligt bilaga III. I sådana fall ska den rapporterande deklaranter i CBAM-rapporterna ange och hänvisa till den metod som använts för att fastställa sådana värden.

Artikel 5

Användning av uppskattade värden

Genom undantag från artikel 4 får upp till 20 % av de totala inbäddade utsläppen från komplexa varor baseras på uppskattningar som gjorts tillgängliga av anläggningarnas verksamhetsutövare.

Artikel 6

Insamling och rapportering av uppgifter om aktiv förädling

1. För varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling och som därefter övergår till fri omsättning, antingen samma varor eller som förädlade produkter, ska den rapporterande deklaranter, i CBAM-rapporterna för det kvartal som följer på det kvartal då avslutandet av tullförfarandet ägde rum i enlighet med artikel 257 i förordning (EU) nr 952/2013, lämna följande uppgifter:

- a) De kvantiteter av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 och som har övergått till fri omsättning efter aktiv förädling under den perioden.
 - b) Inbäddade utsläpp motsvarande de kvantiteter av varor som avses i led a och som har övergått till fri omsättning efter aktiv förädling under den perioden.
 - c) Ursprungslandet för de varor som avses i led a, om detta är känt.
 - d) De anläggningar där de varor som avses i led a producerades, om de är kända.
 - e) De kvantiteter av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 och som har hänförs till ett förfarande för aktiv förädling som lett till förädlade produkter som övergått till fri omsättning under den perioden.
 - f) Inbäddade utsläpp som motsvarar de varor som har använts för att producera de kvantiteter av bearbetade produkter som avses i led e.
 - g) Vid befrielse från den avräkningsnota som beviljats av tullen i enlighet med artikel 175 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 ⁽¹⁾ ska den rapporterande deklaranter lämna in medgivandet av befrielse.
2. Rapporteringen och beräkningen av de inbäddade utsläpp som avses i punkt 1 b och f ska göras i enlighet med artiklarna 3, 4 och 5.

3. Genom undantag från punkt 2 ska, när förädlade produkter eller varor som hänförs till aktiv förädling övergår till fri omsättning i enlighet med artikel 170.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446, de inbäddade utsläpp som avses i punkterna 1 b och f beräknas på grundval av de viktade genomsnittliga inbäddade utsläppen av samtliga varor i samma CBAM-varukategori enligt definitionen i bilaga II till denna förordning som hänförs till förfarandet för aktiv förädling från och med den 1 oktober 2023.

De inbäddade utsläpp som avses i första stycket ska beräknas enligt följande:

- a) De inbäddade utsläppen i punkt 2 b ska vara de totala inbäddade utsläppen från de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling och som importeras.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

- b) De inbäddade utsläppen enligt punkt 2 f ska vara de totala inbäddade utsläppen från de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling och som användes i en eller flera förädlingsprocesser multiplicerade med den procentandel av de förädlade produkter som framställs därav som importeras.

Artikel 7

Rapportering av information om det koldioxidpris som ska betalas

1. I tillämpliga fall ska den rapporterade deklaranter i CBAM-rapporterna lämna följande information om det koldioxidpris som ska betalas i ett ursprungsland för de inbäddade utsläppen:

- a) Typ av produkt angiven med KN-nummer.
- b) Typ av koldioxidpris.
- c) Det land där ett koldioxidpris ska betalas.
- d) Form av rabatt eller andra former av kompensation som är tillgängliga i det landet och som skulle ha lett till en minskning av det koldioxidpriset.
- e) Beloppet på det koldioxidpris som ska betalas, en beskrivning av instrumentet för koldioxidprissättning och eventuella kompensationsmekanismer.
- f) Uppgift om bestämmelse i den rättsakt där koldioxidpriset, rabatten eller andra former av relevant kompensation fastställs, inklusive en kopia av rättsakten.
- g) Mängden inbäddade direkta eller indirekta utsläpp som omfattas.
- h) Mängden inbäddade utsläpp som omfattas av eventuella rabatter eller andra former av kompensation, inbegripet gratis tilldelningar, i tillämpliga fall.

2. De monetära belopp som avses i punkt 1 e kommer att räknas om till euro på grundval av de genomsnittliga växelkurserna för det år som föregår det år då rapporten ska lämnas in. De årliga genomsnittliga växelkurserna ska baseras på noteringar som offentliggörs av Europeiska centralbanken. För valutor för vilka en notering inte offentliggörs av Europeiska centralbanken ska de årliga genomsnittliga växelkurserna baseras på offentligt tillgänglig information om de effektiva växelkurserna. De årliga genomsnittliga växelkurserna ska tillhandahållas av kommissionen i CBAM-övergångsregistret.

Artikel 8

Inlämning av CBAM-rapporter

1. För varje kvartal från och med den 1 oktober 2023 till och med den 31 december 2025 ska den rapporterade deklaranter lämna in CBAM-rapporterna till CBAM-övergångsregistret senast en månad efter utgången av det kvartalet.

2. I CBAM-övergångsregistret ska den rapporterade deklaranter lämna uppgifter och ange om

- a) CBAM-rapporten lämnas in av en importör i eget namn och för egen räkning,
- b) CBAM-rapporten lämnas in av ett indirekt tullombud på en importörs vägnar.

3. Om ett indirekt tullombud inte samtycker till att fullgöra importörens rapporteringskyldigheter enligt denna förordning ska det indirekta tullombudet underrätta importören om skyldigheten att följa denna förordning. Underrättelsen ska innehålla de uppgifter som avses i artikel 33.1 i förordning (EU) 2023/956.

4. CBAM-rapporterna ska innehålla informationen i bilaga I till denna förordning.
5. CBAM-rapporten ska, när den har lagts in i CBAM-övergångsregistret, tilldelas ett unikt rapport-ID.

Artikel 9

Ändring och korrigerings av CBAM-rapporter

1. En rapporterande deklaratant får ändra en inlämnad CBAM-rapport fram till två månader efter utgången av det berörda rapporteringskvartalet.
2. Genom undantag från punkt 1 får en rapporterande deklaratant ändra CBAM-rapporterna för de två första rapporteringsperioderna fram till tidsfristen för inlämning av den tredje CBAM-rapporten.
3. På motiverad begäran från den rapporterande deklaratanten ska den behöriga myndigheten bedöma begäran och vid behov tillåta den rapporterande deklaratanten att lämna in en CBAM-rapport på nytt eller korrigera den efter den tidsfrist som avses i punkterna 1 och 2 och inom ett år efter utgången av det berörda rapporteringskvartalet. Den nya inlämningen av en korrigerad CBAM-rapport, eller korrigeringen, beroende på vad som är tillämpligt, ska ske senast en månad efter den behöriga myndighetens godkännande.
4. De behöriga myndigheterna ska motivera avslaget på den begäran som avses i punkt 3 och informera den rapporterande deklaratanten om rätten att överklaga.
5. En CBAM-rapport som är föremål för en pågående tvist får inte ändras. Den kan bytas ut för att ta hänsyn till utgången av tvisten.

KAPITEL III

ADMINISTRATION AV CBAM-RAPPORTERING

Artikel 10

CBAM-övergångsregistret

1. CBAM-övergångsregistret ska vara en standardiserad och säker elektronisk databas som innehåller gemensamma dataelement för rapportering under övergångsperioden och för tillhandahållande av åtkomst, ärendehantering och konfidentialitet.
2. CBAM-övergångsregistret ska möjliggöra kommunikation, kontroller och informationsutbyte mellan kommissionen, de behöriga myndigheterna, tullmyndigheterna och de rapporterande deklaratanterna i enlighet med kapitel V.

Artikel 11

Kommissionens kontroller av CBAM-rapporter och användning av information

1. Kommissionen får kontrollera CBAM-rapporterna för att bedöma de rapporterande deklaratanternas efterlevnad av rapporteringsskyldigheterna under övergångsperioden och fram till tre månader efter det att den sista CBAM-rapporten skulle ha lämnats in.

2. Kommissionen ska använda CBAM-övergångsregistret och informationen i det registret för att utföra de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) 2023/956.

Artikel 12

Kommissionens vägledande bedömning

1. I vägledande syfte ska kommissionen till medlemsstaterna överlämna en förteckning över rapporterade deklareranter som är etablerade i den medlemsstat för vilken kommissionen har skäl att tro att de har underlåtit att uppfylla skyldigheten att lämna in en CBAM-rapport.
2. Om kommissionen anser att en CBAM-rapport inte innehåller alla de uppgifter som krävs enligt artiklarna 3–7 eller anser att en rapport är ofullständig eller felaktig i enlighet med artikel 13, ska kommissionen överlämna den vägledande bedömningen av CBAM-rapporten till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den rapporterade deklaranter är etablerad.

Artikel 13

Ofullständiga eller felaktiga CBAM-rapporter

1. En CBAM-rapport ska anses vara ofullständig om den rapporterade deklaranter inte har rapporterat i enlighet med bilaga I till denna förordning.
2. En CBAM-rapport ska anses vara felaktig i följande fall:
 - a) Uppgifterna eller informationen i den inlämnade rapporten uppfyller inte kraven i artiklarna 3–7 och bilaga III till denna förordning.
 - b) Den rapporterade deklaranter har lämnat felaktiga uppgifter.
 - c) Den rapporterade deklaranter lämnar inte en tillfredsställande motivering till användningen av andra rapporteringsregler än dem som förtecknas i bilaga III till denna förordning.

Artikel 14

De behöriga myndigheternas bedömning av CBAM-rapporter och användning av information

1. Den behöriga myndigheten i den rapporterade deklaranter etableringsmedlemsstat ska inleda granskningen och bedöma de uppgifter, den information och den förteckning över rapporterade deklareranter som meddelats av kommissionen samt den vägledande bedömning som avses i artikel 12, inom tre månader från det att förteckningen eller den vägledande bedömningen översändes.
2. De behöriga myndigheterna ska använda CBAM-övergångsregistret och informationen i det registret för att utföra de uppgifter som fastställs i denna förordning och förordning (EU) 2023/956.
3. Under övergångsperioden eller därefter får de behöriga myndigheterna inleda korrigeringsförfarandet avseende något av följande:
 - a) Ofullständiga eller felaktiga CBAM-rapporter.
 - b) Underlåtenhet att lämna in en CBAM-rapport.
4. Om den behöriga myndigheten inleder korrigeringsförfarandet ska den rapporterade deklaranter underrättas om att rapporten är under granskning och att ytterligare uppgifter krävs. Den behöriga myndighetens begäran om ytterligare information ska innehålla de uppgifter som krävs enligt artiklarna 3–7. Den rapporterade deklaranter ska lämna de ytterligare uppgifterna via CBAM-övergångsregistret.

5. Den behöriga myndigheten, eller en annan myndighet som utsetts av den behöriga myndigheten, ska bevilja tillstånd att komma åt CBAM-övergångsregistret och förvalta registreringen på nationell nivå med beaktande av Eori-numret i enlighet med det tekniska arrangemang som anges i artikel 20.

Artikel 15

Konfidentialitet

1. Alla beslut av de behöriga myndigheterna och all information som den behöriga myndigheten erhåller vid utövandet av sin verksamhet i samband med rapportering enligt denna förordning, som är av konfidentiell natur, eller som tillhandahålls på konfidentiell grund, ska omfattas av tystnadsplikt. Sådan information får inte lämnas ut av den behöriga myndigheten utan uttryckligt tillstånd från den person eller den myndighet som överlämnat den.

Genom undantag från första stycket får sådan information lämnas ut utan tillstånd i de fall där denna förordning så föreskriver och där den behöriga myndigheten är skyldig eller bemyndigad att lämna ut sådan information enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning.

2. De behöriga myndigheterna får meddela sådan konfidentiell information som avses i punkt 1 till unionens tullmyndigheter.

3. Varje utlämnande eller meddelande av information som avses i punkterna 1 och 2 ska ske i enlighet med tillämpliga dataskyddsbestämmelser.

KAPITEL IV

EFTERLEVNAD

Artikel 16

Sanktionsavgifter

1. Medlemsstaterna ska tillämpa sanktionsavgifter i följande fall:

- a) När den rapporterande deklaranter inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att fullgöra skyldigheten att lämna in en CBAM-rapport.
- b) När CBAM-rapporten är felaktig eller ofullständig i enlighet med artikel 13 och den rapporterande deklaranter inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att korrigera CBAM-rapporten om den behöriga myndigheten har inlett korrigeringsförfarandet i enlighet med artikel 14.4.

2. Sanktionsavgiften ska vara mellan 10 och 50 euro per ton orapporterade utsläpp. Sanktionsavgiften ska höjas i enlighet med det europeiska konsumentprisindexet.

3. När de behöriga myndigheterna fastställer det faktiska beloppet för en sanktionsavgift för de orapporterade utsläpp som beräknats på grundval av de standardvärden som har gjorts tillgängliga och offentliggjorts av kommissionen för övergångsperioden, ska de beakta följande faktorer:

- a) Omfattningen av orapporterad information.
- b) De kvantiteter av importerade varor som inte rapporterats och de utsläpp som inte rapporterats för dessa varor.
- c) Den rapporterande deklaranterens beredvillighet att tillmötesgå begäran om information eller korrigera CBAM-rapporten.

- d) Den rapporterande deklaratens avsiktliga eller försumliga beteende.
 - e) Den rapporterande deklaratens tidigare beteende när det gäller uppfyllande av rapporteringsskyldigheterna.
 - f) Graden av samarbetsvilja hos den rapporterande deklaranter för att avsluta överträdelsen.
 - g) Om den rapporterande deklaranter frivilligt har vidtagit åtgärder för att säkerställa att liknande överträdelser inte kan begås i framtiden.
4. Högre sanktionsavgifter ska tillämpas om mer än två ofullständiga eller felaktiga rapporter i den mening som avses i artikel 13 har lämnats in i rad eller om underlåtenheten att rapportera överskrider sex månader.

KAPITEL V

TEKNISKA UPPGIFTER OM CBAM-ÖVERGÅNGSREGISTRET

AVSNITT 1

Inledning

Artikel 17

Centralt system inom tillämpningsområdet

1. CBAM-övergångsregistret ska vara interoperabelt med
 - a) systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur för användarregistrering och åtkomsthantering (UUM&DS-systemet) för kommissionen, medlemsstaterna och rapporterande deklaranter, enligt vad som avses i artikel 16 i genomförandeförordning (EU) 2023/1070,
 - b) systemet för registrering och identifiering av ekonomiska aktörer (Eori-systemet), för att validera och hämta information om ekonomiska aktörers identitet, enligt vad som avses i artikel 30 i genomförandeförordning (EU) 2023/1070, för de uppgifter som anges i bilaga V till denna förordning,
 - c) Surveillance-systemet för att hämta information om tulldeklarationer för import av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 för kontroller av CBAM-rapporter och efterlevnad, utvecklat genom tullkodexprojektet avseende Surveillance 3 (SURV3), enligt vad som avses i artikel 99 i genomförandeförordning (EU) 2023/1070,
 - d) Taric-systemet, enligt vad som avses i förordning (EEG) nr 2658/87.
2. CBAM-övergångsregistret ska vara interoperabelt med decentraliserade system som utvecklats eller upgraderats genom genomförandebeslut (EU) 2019/2151, i syfte att hämta information om tulldeklarationer för import av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956, enligt vad som anges i bilagorna VI och VII till denna förordning, och för att kontrollera CBAM-rapporterna och säkerställa att de rapporterande deklaranterna uppfyller kraven när denna information inte finns tillgänglig i SURV3-systemet.

Artikel 18

Kontaktpunkter för de elektroniska systemen

Kommissionen och medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter för vart och ett av de elektroniska system som avses i artikel 17 i denna förordning, för utbyte av uppgifter för att säkerställa att dessa system utvecklas, drivs och underhålls på ett samordnat sätt.

Kommissionen och medlemsstaterna ska meddela varandra uppgifterna rörande dessa kontaktpunkter och omedelbart underrätta varandra om eventuella ändringar av dessa uppgifter.

AVSNITT 2

CBAM-övergångsregistret

Artikel 19

CBAM-övergångsregistrets struktur

CBAM-övergångsregistret ska bestå av följande gemensamma komponenter (*gemensamma komponenter*):

- a) CBAM-portalen för näringsidkare (CBAM TP).
- b) CBAM-portalen för behöriga myndigheter (CBAM CAP) med två separata utrymmen:
 - (1) Ett för de nationella behöriga myndigheterna (CBAM CAP/N).
 - (2) Ett annat för kommissionen (CBAM CAP/C).
- c) Åtkomsthanteringen för CBAM-användare.
- d) CBAM-registrets back-end-tjänster (CBAM BE).
- e) Den offentliga CBAM-sidan på webbplatsen Europa.

Artikel 20

Villkor för samarbete i CBAM-övergångsregistret

1. Kommissionen ska föreslå samarbetsvillkoren, servicenivåavtalet och säkerhetsplanen för överenskommelse med de behöriga myndigheterna. Kommissionen ska driva CBAM-övergångsregistret i enlighet med de överenskomna villkoren.
2. CBAM-övergångsregistret ska användas med avseende på CBAM-rapporterna och de importdeklarationer som dessa rapporter avser.

Artikel 21

Åtkomsthantering för CBAM-användare

1. Autentiseringen av och åtkomstkontrollen för den rapporterande deklaranter för de varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956, för åtkomst till CBAM-registrets komponenter, ska göras med hjälp av systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur som avses i artikel 17.1 a.
2. Kommissionen ska tillhandahålla autentiseringstjänster som gör det möjligt för användare av CBAM-övergångsregistret att på ett säkert sätt få tillgång till registret.
3. Kommissionen ska använda systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur för att bevilja sin personal tillstånd att komma åt CBAM-övergångsregistret och ge de behöriga myndigheterna delegeringar för att utfärda sina tillstånd.
4. De behöriga myndigheterna ska använda systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur för att bevilja sin personal och de rapporterande deklaranter som är etablerade i deras medlemsstat tillstånd att komma åt CBAM-övergångsregistret.
5. En behörig myndighet får välja att använda ett system för identitets- och åtkomsthantering som inrättats i dess medlemsstat i enlighet med artikel 26 i denna förordning (nationellt eIDA-tullsystem) för att tillhandahålla de nödvändiga behörighetsuppgifterna för åtkomst till CBAM-övergångsregistret.

Artikel 22

CBAM-portalen för näringsidkare

1. CBAM-portalen för näringsidkare ska vara den enda ingången till CBAM-övergångsregistret för rapporterande deklareranter. Portalen ska vara tillgänglig via internet.
2. CBAM-portalen för näringsidkare ska samverka med CBAM-registrets back-end-tjänster.
3. CBAM-portalen för näringsidkare ska användas av den rapporterande deklareranden för att
 - a) lämna in CBAM-rapporterna via ett webbgränssnitt eller ett systemgränssnitt, och
 - b) ta emot anmälningar som rör deras efterlevnadsskyldigheter enligt CBAM.
4. CBAM-portalen för näringsidkare ska erbjuda möjligheter för de rapporterande deklareranderna att lagra information om anläggningar i tredjeländer och inbäddade utsläpp för senare återanvändning.
5. Åtkomsten till CBAM-portalen för näringsidkare ska uteslutande administreras av den åtkomsthantering för CBAM som avses i artikel 26.

Artikel 23

CBAM-portalen för behöriga myndigheter (CBAM CAP) för de nationella behöriga CBAM-myndigheterna (CBAM CAP/N)

1. CBAM-portalen för behöriga myndigheter för de nationella behöriga myndigheterna ska vara den enda ingången till CBAM-övergångsregistret för de behöriga myndigheterna. Portalen ska vara tillgänglig via internet.
2. CBAM-portalen för behöriga myndigheter för de nationella behöriga myndigheterna ska samverka med CBAM-registrets back-end-tjänster via kommissionens interna nätverk.
3. CBAM-portalen för behöriga myndigheter för de nationella behöriga myndigheterna ska användas av de behöriga myndigheterna för att utföra de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) 2023/956.
4. Åtkomsten till CBAM-portalen för behöriga myndigheter för de nationella behöriga myndigheterna ska uteslutande administreras av den åtkomsthantering för CBAM som avses i artikel 26.

Artikel 24

CBAM-portalen för behöriga myndigheter (CBAM CAP) för kommissionen (CBAM CAP/C)

1. CBAM-portalen för behöriga myndigheter för kommissionen ska vara kommissionens enda ingång till CBAM-övergångsregistret. Portalen ska vara tillgänglig via kommissionens interna nätverk och internet.
2. CBAM-portalen för behöriga myndigheter för kommissionen ska samverka med CBAM-registrets back-end-tjänster via kommissionens interna nätverk.
3. CBAM-portalen för behöriga myndigheter för kommissionen ska användas av kommissionen för att utföra de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) 2023/956.

4. Åtkomsten till CBAM-portalen för behöriga myndigheter för kommissionen ska uteslutande administreras av den åtkomsthantering för CBAM som avses i artikel 26.

Artikel 25

CBAM-registrets back-end-tjänster (CBAM BE)

1. CBAM-registrets back-end-tjänster ska hantera alla förfrågningar från
 - a) rapporterande deklaranter via CBAM-portalen för näringsidkare,
 - b) de behöriga myndigheterna via CBAM-portalen för behöriga myndigheter/N,
 - c) kommissionen via CBAM-portalen för behöriga myndigheter/C.
2. CBAM-registrets back-end-tjänster ska centralt lagra och hantera all information som anförtrots CBAM-övergångsregistret. De ska garantera uppgifternas varaktighet, integritet och samstämmighet.
3. CBAM-registrets back-end-tjänster ska administreras av kommissionen.
4. Åtkomsten till CBAM-registrets back-end-tjänster ska uteslutande administreras av den åtkomsthantering för CBAM som avses i artikel 26.

Artikel 26

System för åtkomsthantering

Kommissionen ska inrätta systemet för åtkomsthantering för att validera de ansökningar om åtkomst som lämnas in av rapporterande deklaranter och andra personer inom systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur enligt artikel 17.1 a genom att koppla samman medlemsstaternas och EU:s system för identitets- och åtkomsthantering i enlighet med artikel 27.

Artikel 27

Administrationssystem

Kommissionen ska inrätta administrationssystemet för att hantera autentisering och tillstånd, identitetsuppgifter för rapporterande deklaranter och andra personer, för beviljande av åtkomst till de elektroniska systemen.

Artikel 28

Medlemsstaternas system för identitets- och åtkomsthantering

Medlemsstaterna ska inrätta eller använda ett befintligt system för identitets- och åtkomsthantering för att garantera

- a) en säker registrering och lagring av identitetsuppgifter för rapporterande deklaranter och andra personer,
- b) ett säkert utbyte av signerade och krypterade identitetsuppgifter för rapporterande deklaranter och andra personer.

AVSNITT 3

De elektroniska systemens funktioner och utbildning i att använda dem

Artikel 29

Utveckling, testning, införande och administration av de elektroniska systemen

1. De gemensamma komponenterna i CBAM-övergångsregistret ska utvecklas, testas, införas och administreras av kommissionen och får testas av medlemsstaterna. Den behöriga myndigheten i den rapporterande deklarerans etableringsmedlemsstat ska underrätta kommissionen om besluten om sanktionsavgifter med respektive resultat av det förfarandet genom elektroniska system som utvecklats på nationell nivå och som är kopplade till efterlevnad och sanktionsavgifter, eller på annat sätt.
2. Kommissionen ska utforma och upprätthålla de gemensamma specifikationerna för gränssnitten med komponenter i elektroniska system som utvecklats på nationell nivå i nära samarbete med medlemsstaterna.
3. När så är lämpligt ska gemensamma tekniska specifikationer fastställas av kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna och med förbehåll för medlemsstaternas granskning, så att de kan användas i god tid. Medlemsstaterna och, när så är lämpligt, kommissionen ska delta i utvecklingen och införandet av systemen. Kommissionen och medlemsstaterna ska också samarbeta med rapporterande deklareranter och andra berörda parter.

Artikel 30

Underhåll och förändringar av de elektroniska systemen

1. Kommissionen ska underhålla de gemensamma komponenterna och medlemsstaterna ska underhålla sina nationella komponenter.
2. Kommissionen ska säkerställa oavbruten drift av de elektroniska systemen.
3. Kommissionen får ändra de elektroniska systemens gemensamma komponenter för att korrigera funktionsfel, lägga till nya funktioner eller ändra befintliga funktioner.
4. Kommissionen ska informera medlemsstaterna om ändringar och uppdateringar av de gemensamma komponenterna.
5. Kommissionen ska offentliggöra informationen om ändringar och uppdateringar av de elektroniska system som anges i punkterna 3 och 4.

Artikel 31

Tillfälligt fel i de elektroniska systemen

1. Vid ett tillfälligt fel i CBAM-övergångsregistret ska rapporterande deklareranter och andra personer lämna in nödvändiga uppgifter för att fullgöra de formaliteter som krävs med hjälp av de metoder som fastställs av kommissionen, inbegripet andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik.
2. Kommissionen ska informera medlemsstaterna och rapporterande deklareranter om de elektroniska systemen är otillgängliga på grund av tillfälliga fel.
3. Kommissionen ska utarbeta en kontinuitetsplan för CBAM som medlemsstaterna och kommissionen ska komma överens om. Om det uppstår ett tillfälligt fel i CBAM-övergångsregistret ska kommissionen utvärdera villkoren för att aktivera planen.

Artikel 32

Stöd till utbildning i användningen av de gemensamma komponenterna och deras funktioner

Kommissionen ska stödja medlemsstaterna när det gäller användningen av och funktionerna hos de elektroniska systemens gemensamma komponenter genom att tillhandahålla lämpligt utbildningsmaterial.

AVSNITT 4

Dataskydd, hantering av uppgifter samt ägande av och säkerhet i elektroniska system

Artikel 33

Skydd av personuppgifter

1. De personuppgifter som registreras i CBAM-övergångsregistret och komponenterna i elektroniska system som utvecklats på nationell nivå ska behandlas i syfte att genomföra förordning (EU) 2023/956, med beaktande av de särskilda mål för dessa databaser som fastställs i denna förordning. Personuppgifterna kan behandlas för följande ändamål:

- a) Autentiseringsändamål och åtkomsthantering.
- b) Övervakning, kontroller och granskning av CBAM-rapporter.
- c) Meddelanden och underrättelser.
- d) Efterlevnad och rättsliga förfaranden.
- e) It-infrastrukturens funktion, inbegripet interoperabilitet med decentraliserade system enligt denna förordning.
- f) Statistik och översyn av hur förordning (EU) 2023/956 och denna förordning fungerar.

2. Medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter på dataskyddsområdet och Europeiska datatillsynsmannen ska samarbeta i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) 2018/1725 för att säkerställa en samordnad tillsyn av behandlingen av personuppgifter som registreras i CBAM-övergångsregistret och komponenterna i elektroniska system som utvecklats på nationell nivå.

3. Bestämmelserna i denna artikel ska inte påverka rätten till rättelse av personuppgifter i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 34

Begränsning av dataåtkomst och databehandling

1. En rapporterande deklaratant får ha tillgång till eller på annat sätt behandla de uppgifter som har registrerats av den rapporterande deklaratanten i CBAM-övergångsregistret. Kommissionen och behöriga myndigheter får också ha tillgång till dem och på annat sätt behandla dem.

2. Om incidenter och problem i de operativa processerna upptäcks i tillhandahållandet av tjänster i de system för vilka kommissionen är personuppgiftsbiträde, får kommissionen endast ha åtkomst till uppgifterna i dessa processer för att åtgärda en registrerad incident eller ett registrerat problem. Kommissionen ska se till att sådana uppgifter behandlas konfidentiellt.

Artikel 35

Systemägande

Kommissionen ska vara systemägare till CBAM-övergångsregistret.

Artikel 36

Systemsäkerhet

1. Kommissionen ska garantera säkerheten i CBAM-övergångsregistret.
2. För dessa ändamål ska kommissionen och medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att
 - a) förhindra att obehöriga personer får åtkomst till installationer som används för behandling av uppgifter,
 - b) förhindra att obehöriga personer för in uppgifter och tar del av, ändrar eller raderar uppgifter,
 - c) upptäcka sådan verksamhet som avses i leden a och b.
3. Kommissionen och medlemsstaterna ska informera varandra om all verksamhet som kan resultera i en överträdelse eller misstänkt överträdelse av säkerheten i CBAM-övergångsregistret.
4. Kommissionen och medlemsstaterna ska upprätta säkerhetsplaner för CBAM-övergångsregistret.

Artikel 37

Personuppgiftsansvarig för CBAM-övergångsregistret

För CBAM-övergångsregistret och i samband med behandling av personuppgifter ska kommissionen och medlemsstaterna agera som gemensamt personuppgiftsansvariga enligt definitionen i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 och enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 38

Lagringsperiod för uppgifter

1. För att uppnå de mål som eftersträvas enligt denna förordning och förordning (EU) 2023/956, särskilt artikel 30, ska lagringsperioden för uppgifterna i CBAM-övergångsregistret begränsas till fem år från mottagandet av CBAM-rapporten.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska, om ett överklagande har inletts eller om ett domstolsförfarande har inletts avseende uppgifter som lagras i CBAM-övergångsregistret, dessa uppgifter sparas till dess att överklagandeförfarandet eller domstolsförfarandet har avslutats och ska enbart användas för ovannämnda överklagandeförfarande eller domstolsförfarande.

Artikel 39

Bedömning av de elektroniska systemen

Kommissionen och medlemsstaterna ska utföra bedömningar av de komponenter som de ansvarar för och i synnerhet analysera dessa komponents säkerhet och integritet och konfidentialiteten för de uppgifter som behandlas inom dessa komponenter.

Kommissionen och medlemsstaterna ska informera varandra om resultaten av dessa bedömningar.

Artikel 40

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 augusti 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Uppgifter som ska lämnas i CBAM-rapporterna

Den rapporterande deklaranter ska följa den CBAM-rapportstruktur som anges i tabell 1 i denna bilaga och som tillhandahålls i CBAM-övergångsregistret och inkludera de detaljerade uppgifter som anges i tabell 2 i denna bilaga när CBAM-rapporten lämnas in.

Tabell 1:

CBAM-rapportstruktur

CBAM-rapport
Datum för utfärdande av rapporten
Rapportutkast-ID
Rapport-ID
Rapporteringsperiod
År
-Rapporterande deklaratant
— Adress
-Ombud (*)
— Adress
-Importör (*)
— Adress
-Behörig myndighet
-Underskrifter
— Rapportbekräftelse
— Typ av tillämplig rapporteringsmetod
-Anmärkningar
-Importerade CBAM-varor
Varupostnummer
— Ombud (*)
— Adress
— Importör (*)
— Adress
— Varukod
HS-undernummer
KN-nummer
— Varuuppgifter
— Ursprungsland
— Importerad kvantitet per tullförfarande
— Förfarande

Information om aktiv förädling
Importområde
Varumått (per förfarande)
Varumått (aktiv förädling)
Särskilda referenser för varor
Varumått (importerade)
Totala utsläpp från importerade varor
Styrkande handlingar (för varor)
Bifogade filer
Anmärkningar
Utsläpp från CBAM-varor
Utsläppssekvensnummer
Produktionsland
Anläggningens företagsnamn
Adress
Kontaktuppgifter
Anläggning
Adress
Varumått (producerade)
Utsläpp från anläggning
Direkta inbäddade utsläpp
Indirekta inbäddade utsläpp
Produktionsmetod och kvalificeringsparametrar
Kvalificeringsparametrar för direkta utsläpp
Kvalificeringsparametrar för indirekta utsläpp
Styrkande handlingar (för utsläppsdefinition)
Bifogade filer
Koldioxidpris som ska betalas
Varor som omfattas av det koldioxidpris som ska betalas
Varumått (som omfattas)
Anmärkningar

(*) Anmärkning: Ombud/importörer ska registreras antingen på CBAM-rapportnivå eller på nivån för importerade CBAM-varor, vilket ska vara beroende av om det är samma eller olika ombud/importörer för de importerade CBAM-varorna.

Tabell 2

Krav på detaljerade uppgifter i CBAM-rapporten

CBAM-rapport
Datum för utfärdande av rapporten
Rapportutkast-ID
Rapport-ID
Rapporteringsperiod
År
Total mängd importerade varor
Totala utsläpp
—Rapporterande deklaratant
Identifikationsnummer
Namn
Roll
— Adress
Etableringsmedlemsstat
Underuppdelning
Ort
Gata
Extra rad för gata
Nummer
Postnummer
Box
—Ombud (*)
Identifikationsnummer
Namn
— Adress
Etableringsmedlemsstat
Underuppdelning
Ort
Gata
Extra rad för gata
Nummer
Postnummer
Box
—Importör (*)
Identifikationsnummer
Namn

—Adress
Etableringsmedlemsstat eller etableringsland
Underuppdelning
Ort
Gata
Extra rad för gata
Nummer
Postnummer
Box
–Behörig myndighet
Referensnummer
–Underskrifter
—Rapportbekräftelse
Rapportbekräftelse av globala uppgifter
Bekräftelse av användning av uppgifter
Datum för undertecknande
Ort för undertecknande
Underskrift
Undertecknarens befattning
—Typ av tillämplig rapporteringsmetod
Annan tillämplig rapporteringsmetod
–Anmärkningar
Ytterligare information
–Importerade CBAM-varor
Varupostnummer
—Ombud (*)
Identifikationsnummer
Namn
—Adress
Etableringsmedlemsstat
Underuppdelning
Ort
Gata
Extra rad för gata
Nummer
Postnummer
Box

— Importör (*)
Identifikationsnummer
Namn
— Adress
Etableringsmedlemsstat eller etableringsland
Underuppdelning
Ort
Gata
Extra rad för gata
Nummer
Postnummer
Box
— Varukod
HS-undernummer
KN-nummer
— Varuuppgifter
Varubeskrivning
— Ursprungsland
Landskod
— Importerad kvantitet per tullförfarande
Sekvensnummer
— Förfarande
Begärt förfarande
Föregående förfarande
Information om aktiv förädling
Medlemsstat för tillstånd för aktiv förädling
Befrielse från avräkningsnota vid aktiv förädling
Tillstånd
Globaliseringstid börjar
Globaliseringstid slutar
Sista dag för inlämning av avräkningsnota
— Importområde
Importområde
— Varumått (per förfarande)
Nettovikt
Extra enheter
Typ av måttenhet

—Varumått (aktiv förädling)
Nettovikt
Extra enheter
Typ av måttenhet
—Särskilda referenser för varor
Ytterligare information
—Varumått (importerade)
Nettovikt
Extra enheter
Typ av måttenhet
—Totala utsläpp från importerade varor
Utsläpp från varor per produktenhet
Totala utsläpp från varor
Direkta utsläpp från varor
Indirekta utsläpp från varor
Typ av måttenhet för utsläpp
—Styrkande handlingar (för varor)
Sevensnummer
Typ
Land där handlingen utfärdats
Referensnummer
Postnummer i dokumentraden
Namn på utfärdande myndighet
Giltighetstidens startdatum
Giltighetstidens slutdatum
Beskrivning
—Bifogade filer
Filnamn
URI
MIME
Inkluderat binärt objekt
—Anmärkningar
Ytterligare information
—Utsläpp från CBAM-varor
Utsläppssekvensnummer
Produktionsland

_____	Anläggningens företagsnamn
_____	Verksamhetsutövarens ID
_____	Verksamhetsutövarens namn
_____	Adress
_____	Landskod
_____	Underuppdelning
_____	Ort
_____	Gata
_____	Extra rad för gata
_____	Nummer
_____	Postnummer
_____	Box
_____	Kontaktuppgifter
_____	Namn
_____	Telefonnummer
_____	E-post:
_____	Anläggning
_____	Anläggnings-ID
_____	Anläggningens namn
_____	Ekonomisk aktivitet
_____	Adress
_____	Etableringsland
_____	Underuppdelning
_____	Ort
_____	Gata
_____	Extra rad för gata
_____	Nummer
_____	Postnummer
_____	Box
_____	Områdes- eller registernummer
_____	UN/LOCODE
_____	Latitud
_____	Longitud
_____	Typ av koordinater
_____	Varumått (producerade)
_____	Nettovikt
_____	Extra enheter
_____	Typ av måttenhet

Utsläpp från anläggning
Anläggningens totala utsläpp
Anläggningens direkta utsläpp
Anläggningens indirekta utsläpp
Typ av måttenhet för utsläpp
Direkta inbäddade utsläpp
Typ av bestämning
Typ av bestämning (el)
Typ av tillämplig rapporteringsmetod
Tillämplig rapporteringsmetod
Specifika (direkta) inbäddade utsläpp
Annan källangivelse
Källa till emissionsfaktorn (för el)
Emissionsfaktor
Importerad el
Totala inbäddade utsläpp av importerad el
Typ av måttenhet
Källa till emissionsfaktorvärde
Motivering
Uppfyllande av villkor
Indirekta inbäddade utsläpp
Typ av bestämning
Källa till emissionsfaktor
Emissionsfaktor
Specifika (indirekta) inbäddade utsläpp
Typ av måttenhet
Förbrukad el
Källa för el
Källa till emissionsfaktorvärde
Produktionsmetod och kvalificeringsparametrar
Sekvensnummer
Metod-ID
Metodens namn
Identifikationsnummer för det specifika stålverket
Ytterligare information

—————	Kvalificeringsparametrar för direkta utsläpp
	Sekvensnummer
	Parameter-ID
	Parameternamn
	Beskrivning
	Typ av parametervärde
	Parametervärde
	Ytterligare information
—————	Kvalificeringsparametrar för indirekta utsläpp
	Sekvensnummer
	Parameter-ID
	Parameternamn
	Beskrivning
	Typ av parametervärde
	Parametervärde
	Ytterligare information
—————	Styrkande handlingar (för utsläppsdefinition)
	Sekvensnummer
	Typ av utsläppshandling
	Land där handlingen utfärdats
	Referensnummer
	Postnummer i dokumentraden
	Namn på utfärdande myndighet
	Giltighetstidens startdatum
	Giltighetstidens slutdatum
	Beskrivning
—————	Bifogade filer
	Filnamn
	URI
	MIME
	Inkluderat binärt objekt
—————	Koldioxidpris som ska betalas
	Sekvensnummer
	Typ av instrument
	Beskrivning och angivande av rättsakt
	Belopp för det koldioxidpris som ska betalas
	Valuta

Växelkurs
Belopp (euro)
Landskod
Varor som omfattas av det koldioxidpris som ska betalas
Sekvensnummer
Typ av varor som omfattas
KN-nummer för varor som omfattas
Mängd av utsläpp som omfattas
Kvantitet som omfattas av gratis tilldelningar, eventuell rabatt eller annan form av kompensation
Kompletterande upplysningar
Ytterligare information
Varumått (som omfattas)
Nettovikt
Extra enheter
Typ av måttenhet
Anmärkningar
Sekvensnummer
Ytterligare information

(*) Anmärkning: Ombud/importörer ska registreras antingen på CBAM-rapportnivå eller på nivån för importerade CBAM-varor, vilket ska vara beroende av om det är samma eller olika ombud/importörer för de importerade CBAM-varorna.

BILAGA II

Definitioner och produktionsvägar för varor

1. DEFINITIONER

I denna bilaga och i bilagorna III, IV och VIII–IX gäller följande definitioner:

0. *aktivitetsdata*: den mängd bränsle eller material som förbrukats eller framställts genom en process med relevans för den beräkningsbaserade metoden, uttryckt i terajoule, massa i ton eller (för gaser) volym i normalkubikmeter, beroende på vad som är lämpligt.
1. *aktivitetsnivå*: den kvantitet av varor som produceras (uttryckt i MWh för el eller i ton för andra varor) inom gränserna för en produktionsprocess.
2. *rapporteringsperiod*: en period som verksamhetsutövaren vid en anläggning har valt att använda som referens för att fastställa inbäddade utsläpp.
3. *bränsle-/materialflöde*: ett av följande:
 - a) En specifik bränsletyp, ett specifikt råmaterial eller en specifik produkt som ger upphov till utsläpp av relevanta växthusgaser vid en eller flera utsläppskällor till följd av dess förbrukning eller produktion.
 - b) En specifik bränsletyp, ett specifikt råmaterial eller en specifik produkt som innehåller kol och som ingår i beräkningen av växthusgasutsläpp med hjälp av en massbalansmetod.
4. *utsläppskälla*: en separat identifierbar del av en anläggning eller en process inom en anläggning, från vilken relevanta växthusgaser släpps ut.
5. *osäkerhet*: en parameter, kopplad till resultatet av fastställandet av en storhet, som karaktäriserar spridningen av de värden som rimligen kan tillskrivas denna storhet, inbegripet effekterna av både systematiska och slumpmässiga faktorer; osäkerheten uttrycks i procent och beskriver ett konfidensintervall runt medelvärdet som omfattar 95 % av de värden som fås fram med beaktande av varje asymmetri i fördelningen av värden.
6. *beräkningsfaktorer*: effektivt värmevärde, emissionsfaktor, preliminär emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omvandlingsfaktor, kolinnehåll eller biomassafraktion.
7. *förbränningsutsläpp*: växthusgasutsläpp som uppkommer vid ett bränsles exotermiska reaktion med syre.
8. *emissionsfaktor*: det genomsnittliga växthusgasutsläppet i förhållande till aktivitetsdata för en bränsle-/materialmängd om man antar en fullständig oxidation vid förbränning och en fullständig omvandling vid alla andra kemiska reaktioner.
9. *oxidationsfaktor*: kvoten mellan kol som oxiderats till koldioxid som en följd av förbränning och det totala kolinnehållet i bränslet, uttryckt som en fraktion, där kolmonoxid (CO) som släpps ut i atmosfären anses som den molekvalenta mängden koldioxid.
10. *omvandlingsfaktor*: kvoten mellan kol utsläppt som koldioxid och det totala kolinnehållet i bränsle-/materialmängden innan utsläppsprocessen äger rum, uttryckt som en fraktion, där kolmonoxid (CO) som släpps ut i atmosfären anses som den molekvalenta mängden koldioxid.
11. *noggrannhet*: grad av överensstämmelse mellan ett mätresultat och det sanna värdet på den specifika storheten eller ett referensvärde som fastställs empiriskt med internationellt accepterade och spårbara kalibreringsmaterial och standardmetoder, med beaktande av både slumpmässiga och systematiska faktorer.
12. *kalibrering*: en serie åtgärder som, under angivna villkor, fastställer förhållandena mellan de värden som anges av ett mätinstrument eller mätsystem, eller värden som representeras av ett fysiskt mått eller ett referensmaterial, och motsvarande värden för en kvantitet som realiserats genom en referensstandard.
13. *konservativ*: att en uppsättning antaganden är fastställd för att säkerställa att de rapporterade utsläppen inte underskattas och att produktionen av värme, el eller varor inte överskattas.

14. *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung, av skogsbruk och därmed förknippad industri, inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av avfall, inklusive industriavfall och kommunalt avfall av biologiskt ursprung.
15. *avfall*: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med, med undantag av ämnen som avsiktligt modifierats eller kontaminerats för att uppfylla denna definition.
16. *restprodukt*: ett ämne som inte är den slutprodukt, eller en av de slutprodukter, som en produktionsprocess direkt är avsedd att producera; den är inte ett huvudsyfte med produktionsprocessen och processen har inte avsiktligt modifierats för att producera den.
17. *restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk*: restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk och som inte inbegriper restprodukter från relaterad industri eller bearbetning.
18. *lagstadgad metrologisk kontroll*: en kontroll utförd av en offentlig myndighet eller en regel- och tillsynsmyndighet av ett mätinstruments mätfunktioner avsedda för tillämpningsområdet, med hänsyn till allmänintresse, folkhälsa, allmän säkerhet, allmän ordning, miljöskydd, uttag av skatter och avgifter, konsumentskydd och handel på lika villkor.
19. *dataflödesaktiviteter*: aktiviteter som rör förvärv, bearbetning och hantering av data som behövs för att utarbeta en utsläppsrapport från primära datakällor.
20. *mätssystem*: en komplett uppsättning mätinstrument och annan utrustning, såsom provtagnings- och databearbetningsutrustning som används för att fastställa variabler såsom aktivitetsdata, kolinnehållet, värmevärdet eller emissionsfaktorn för växthusgasutsläppen.
21. *effektivt värmevärde*: den specifika energimängd som frigörs som värme när ett bränsle eller material förbränns fullständigt med syrgas under standardförhållanden, minus förångningsvärme från vattenånga då eventuellt vatten bildas.
22. *processutsläpp*: andra växthusgasutsläpp än förbränningsutsläpp, som uppkommer på grund av avsiktliga och oavsiktliga reaktioner mellan ämnen eller omvandling av ämnen i ett primärt syfte som inte är värmegenerering, inbegripet från följande processer:
 - a) Kemisk, elektrolytisk eller pyrometallurgisk reduktion av metallföreningar i malm, koncentrat och sekundärmaterial.
 - b) Avskiljning av orenheter från metaller och metallföreningar.
 - c) Sönderfall av karbonater, inbegripet sådana som används för rökgasrening.
 - d) Kemiska synteser av produkter och mellanprodukter där det kolhaltiga materialet ingår i reaktionen.
 - e) Användning av kolhaltiga tillsatser eller råvaror.
 - f) Kemisk eller elektrolytisk reduktion av oxider av halvmetaller eller icke-metaller såsom kiseloxider och fosfater.
23. *parti*: en viss mängd bränsle eller material som genomgår representativ provtagning och karakterisering, och som transporteras i en sändning eller överförs löpande över en viss tidsperiod.
24. *blandat bränsle*: ett bränsle som innehåller både biomassa och fossilt kol.
25. *blandat material*: ett material som innehåller både biomassa och fossilt kol.
26. *preliminär emissionsfaktor*: den antagna sammanlagda emissionsfaktorn för ett bränsle eller material baserat på kolinnehållet i dess biomassafraktion och dess fossila fraktion innan det multipliceras med den fossila fraktionen för att ge emissionsfaktorn.
27. *fossil fraktion*: kvoten mellan fossilt och oorganiskt kol och det totala kolinnehållet i ett bränsle eller material, uttryckt som en fraktion.

28. *biomassafraktion*: kvoten mellan det kol som härrör från biomassa och den totala kolhalten i ett bränsle eller material, uttryckt som en fraktion.
29. *kontinuerlig mätning av utsläpp*: en serie mätningar som syftar till att fastställa värdet av en kvantitet baserat på tidsperioder, antingen genom mätningar i skorstenen eller extraktiva förfaranden med ett mätinstrument nära skorstenen; detta innefattar inte mätmetoder som är baserade på insamling av enskilda prov från skorstenen.
30. *ingående koldioxid*: koldioxid som ingår i en bränsle-/materialmängd.
31. *fossilt kol*: oorganiskt och organiskt kol som inte är biomassa.
32. *mätpunkt*: den utsläppskälla för vilken system för kontinuerlig mätning av utsläpp används för utsläppsmätning eller det tvärsnitt av ett rörlledningssystem för vilket koldioxidflödet fastställs med hjälp av system för kontinuerlig mätning.
33. *diffusa utsläpp*: oregelbundna eller oavsiktliga utsläpp från källor som inte är lokaliserade eller som är alltför olikartade eller för små för att övervakas individuellt.
34. *standardförhållanden*: en temperatur på 273,15 K och tryckförhållanden på 101 325 Pa, som definierar normalkubikmeter (Nm³).
35. *proxidata*: årliga värden som är empiriskt underbyggda eller som härrör från godtagna källor och som en verksamhetsutövare använder för att ersätta ett dataset i syfte att säkerställa fullständig rapportering om det inte är möjligt att få fram alla nödvändiga data eller faktorer i den tillämpliga övervakningsmetoden.
36. *mätbar värme*: ett nettovärmeflöde som transporteras genom identifierbara rör eller kanaler med hjälp av ett värmetransportmedium såsom ånga, varmluft, vatten, olja, flytande metaller och salter, och för vilket en värmemätare är installerad eller kan installeras.
37. *värmemätare*: en värmeenergimätare eller annan enhet för mätning och registrering av den mängd värmeenergi som produceras baserat på flödesvolym och temperaturer.
38. *icke mätbar värme*: all annan värme än mätbar värme.
39. *avgas*: en gas som innehåller ofullständigt oxiderat kol i gasform under standardförhållanden och som är ett resultat av någon av de processer som anges i punkt 22.
40. *produktionsprocess*: de kemiska eller fysiska processer som utförs i delar av en anläggning för att producera varor inom en aggregerad varukategori som definieras i tabell 1 i del 2 i denna bilaga, och dess angivna systemgränser för insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp.
41. *produktionsväg*: en specifik teknik som används i en produktionsprocess för att producera varor inom en aggregerad varukategori.
42. *dataset*: en typ av uppgifter, på anläggningsnivå eller produktionsprocessnivå, beroende på vad som är relevant i det berörda fallet, t.ex. något av följande:
 - a) Den mängd bränsle eller material som förbrukats eller framställts genom en produktionsprocess med relevans för den beräkningsbaserade metoden, uttryckt i terajoule, massa i ton eller för gaser som volym i normalkubikmeter, beroende på vad som är lämpligt, även för avgaser.
 - b) En beräkningsfaktor.
 - c) Nettomängd mätbar värme, och de relevanta parametrar som krävs för att fastställa denna kvantitet, särskilt
 - massflödet av värmeöverföringsmediet, och
 - entalpin för överfört och återsänt värmeöverföringsmedium, enligt sammansättning, temperatur, tryck och mättnad.
 - d) Mängden icke mätbar värme, som specificeras genom den berörda mängd bränsle som används för att producera värmen och det effektiva värmevärdet (NCV) för bränslemixen.
 - e) Mängden el.

- f) Mängden koldioxid som överförs mellan anläggningar.
- g) Mängden prekursorer som mottagits från utanför anläggningen och deras relevanta parametrar, såsom ursprungsland, använd produktionsväg, specifika direkta och indirekta utsläpp, koldioxidpris som ska betalas.
- h) Relevanta parametrar för det koldioxidpris som ska betalas.
43. *minimikrav*: övervakningsmetoder som utnyttjar de minsta tillåtna insatserna för att fastställa data i syfte att få fram utsläppsdata som är godtagbara med avseende på förordning (EU) 2023/956.
44. *rekommenderade förbättringar*: övervakningsmetoder som är beprövade för att säkerställa att uppgifter är mer korrekta och mindre benägna att innehålla fel än om man endast tillämpar minimikrav och som kan väljas frivilligt.
45. *felaktighet*: ett utelämnande, en missvisande uppgift eller ett fel i de rapporterade uppgifterna från verksamhetsutövaren, utan hänsyn till tillåten osäkerhet för mätningar och laboratorieanalyser.
46. *väsentlig felaktighet*: en felaktighet som, enligt kontrollören, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter överskrider väsentlighetsnivån eller kan påverka den behöriga myndighetens behandling av verksamhetsutövarens rapport.
47. *rimlig säkerhet*: en hög men inte absolut säkerhetsnivå, som är klart uttryckt i verifieringsutlåtandet, om huruvida den rapport från verksamhetsutövaren som är föremål för verifiering är fri från väsentliga felaktigheter.
48. *godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem*: det övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem där anläggningen etableras för ett system för koldioxidprissättning, eller obligatoriska system för utsläppsovervakning, eller ett system för utsläppsovervakning vid anläggningen som kan inbegripa verifiering utförd av en ackrediterad kontrollör, i enlighet med artikel 4.2 i denna förordning.
2. MAPPNING AV KN-NUMMER TILL AGGREGERADE VARUKATEGORIER

I tabell 1 i denna bilaga fastställs aggregerade varukategorier för varje KN-nummer som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956. Dessa kategorier används för att definiera systemgränser för produktionsprocesser för fastställande av inbäddade utsläpp som motsvarar de varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956.

Tabell 1

Mappning av KN-nummer till aggregerade varukategorier

KN-nummer	Aggregerad varukategori	Växthusgas
<i>Cement</i>		
2507 00 80 – Andra kaolinartade leror	Brända leror	Koldioxid
2523 10 00 – Cementklinker	Cementklinker	Koldioxid
2523 21 00 – Vit portlandcement, även artificiellt färgad	Cement	Koldioxid
2523 29 00 – Annan portlandcement		
2523 90 00 – Annan hydraulisk cement		
2523 30 00 – Aluminatcement	Aluminatcement	Koldioxid
<i>Elektricitet</i>		
2716 00 00 – Elektrisk energi	Elektricitet	Koldioxid
<i>Gödselmedel</i>		
2808 00 00 – Salpetersyra; blandningar av svavelsyra och salpetersyra	Salpetersyra	Koldioxid och dikväveoxid

3102 10 – Karbamid (urinämne), även löst i vatten	Urea (urinämnen)	Koldioxid
2814 – Ammoniak, vattenfri eller i vattenlösning	Ammoniak	Koldioxid
2834 21 00 – Kaliumnitrat 3102 – Kvävegödselmedel, mineraliska eller kemiska utom 3102 10 (urea) 3105 – Mineraliska eller kemiska gödselmedel som innehåller två eller tre av grundämnena kväve, fosfor och kalium; andra gödselmedel — Utom: 3105 60 00 – Mineraliska eller kemiska gödselmedel som innehåller både fosfor och kalium	Blandade gödselmedel	Koldioxid och dikväveoxid
<i>Järn och stål</i>		
2601 12 00 – Sintrad järnmalm, även anrikad, utom rostad svavelkis och andra rostade naturliga järnsulfider	Sintrad järnmalm	Koldioxid
7201 – Tackjärn och spegeljärn i form av tackor eller i andra obearbetade former Vissa produkter enligt 7205 (granulat och pulver av tackjärn, spegeljärn, järn eller stål) kan omfattas här.	Tackjärn	Koldioxid
7202 1 – Ferromangan	FeMn	Koldioxid
7202 4 – Ferrokrom	FeCr	Koldioxid
7202 6 – Ferronickel	FeNi	Koldioxid
7203 – Järnbaserade produkter erhållna genom direkt reduktion av järnmalm samt andra porösa järnbaserade produkter	DRI	Koldioxid
7206 – Järn och olegerat stål i form av göt eller i andra obearbetade former (med undantag av järn enligt nr 7203) 7207 – Halvfärdiga produkter av järn eller olegerat stål 7218 – Rostfritt stål i form av göt eller i andra obearbetade former; halvfärdiga produkter av rostfritt stål 7224 – Annat legerat stål i form av göt eller i andra obearbetade former; halvfärdiga produkter av annat legerat stål	Råstål	Koldioxid
7205 – Granulat och pulver av tackjärn, spegeljärn, järn eller stål (om de inte omfattas av kategorin tackjärn) 7208 – Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, varmvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag 7209 – Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag 7210 – Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag	Järn- eller stålprodukter	Koldioxid

<p>7211 – Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av mindre än 600 mm och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag</p> <p>7212 – Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av mindre än 600 mm, pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag</p> <p>7213 – Stång av järn eller olegerat stål, varmvalsad, i oregelbundet upprullade ringar</p> <p>7214 – Annan stång av järn eller olegerat stål, smidd, varmvalsad, varmdragen eller varmsträngpressad, även vriden efter valsningen men inte vidare bearbetad</p> <p>7215 – Annan stång av järn eller olegerat stål</p> <p>7216 – Profiler av järn eller olegerat stål</p> <p>7217 – Tråd av järn eller olegerat stål</p> <p>7219 – Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av minst 600 mm</p> <p>7220 – Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av mindre än 600 mm</p> <p>7221 – Stång av rostfritt stål, varmvalsad, i oregelbundet upprullade ringar</p> <p>7222 – Annan stång av rostfritt stål; profiler av rostfritt stål</p> <p>7223 – Tråd av rostfritt stål</p> <p>7225 – Valsade platta produkter av annat legerat stål, med en bredd av minst 600 mm</p> <p>7226 – Valsade platta produkter av annat legerat stål, med en bredd av mindre än 600 mm</p> <p>7227 – Stång av annat legerat stål, varmvalsad, i oregelbundet upprullade ringar</p> <p>7228 – Annan stång av annat legerat stål; profiler av annat legerat stål; borrstål, ihåligt av legerat eller olegerat stål</p> <p>7229 – Tråd av annat legerat stål</p> <p>7301 – Spont av järn eller stål, även med borrade eller stansade hål eller tillverkad genom sammanfogning; profiler framställda genom svetsning, av järn eller stål</p> <p>7302 – Följande banbyggnadsmateriel av järn eller stål för järnvägar eller spårvägar: räler, moträler och kuggskenor, växelungor, spårkorsningar, växelstag och andra delar till spårväxlar, sliprar, rälskarvjärn, rälstolar, rälstolskilar, underläggsplattor, klämplattor, spårhållare, spårplattor och annan speciell materiel för sammanbindning eller fästande av räler</p> <p>7303 – Rör och ihåliga profiler, av gjutjärn</p> <p>7304 – Rör och ihåliga profiler, av järn (annat än gjutjärn) eller stål, sömlösa</p> <p>7305 – Andra rör av järn eller stål (t.ex. svetsade, nitade eller på liknande sätt förslutna) med ett runt tvärsnitt och med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm</p> <p>7306 – Andra rör och andra ihåliga profiler, av järn eller stål (t.ex. hopböjda utan fogning, svetsade eller nitade)</p>		
--	--	--

<p>7307 – Rördelar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av järn eller stål</p> <p>7308 – Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räcken och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner</p> <p>7309 – Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning</p> <p>7310 – Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning</p> <p>7311 – Behållare av järn eller stål för komprimerad eller till vätska förtätad gas</p> <p>7318 – Skruvar, bultar, muttrar, skruvkrokar, nitar, kilar, sprintar, saxsprintar, underläggsbrickor (inbegripet fjäderbrickor) och liknande artiklar, av järn eller stål</p> <p>7326 – Andra artiklar av järn eller stål</p>		
<p><i>Aluminium</i></p>		
<p>7601 – Aluminium i obearbetad form</p>	<p>Aluminium i obearbetad form</p>	<p>Koldioxid och perfluorkarbonväten</p>
<p>7603 – Pulver och fjäll av aluminium</p> <p>7604 – Stång och profiler av aluminium</p> <p>7605 – Tråd av aluminium</p> <p>7606 – Plåt och band av aluminium, med en tjocklek av mer än 0,2 mm</p> <p>7607 – Folier av aluminium (även tryckta eller på baksidan förstärkta med papper, papp, plast eller liknande material) med en tjocklek (förstärkningsmaterial inte inräknat) av högst 0,2 mm</p> <p>7608 – Rör av aluminium</p> <p>7609 00 00 – Rördelar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av aluminium</p> <p>7610 – Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, räcken och pelare), av aluminium; plåt, stång, profiler, rör o.d. av aluminium, bearbetade för användning i konstruktioner</p> <p>7611 00 00 – Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av aluminium, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning</p>	<p>Aluminiumprodukter</p>	<p>Koldioxid och perfluorkarbonväten</p>

7612 – Fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare (inbegripet förpackningsrör och förpackningstuber), av aluminium, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning		
7613 00 00 – Behållare av aluminium för komprimerad eller till vätska förtätad gas		
7614 – Tvinnad tråd, linor, flätade band o.d., av aluminium, utan elektrisk isolering		
7616 – Andra varor av aluminium		
<i>Kemikalier</i>		
2804 10 000 – Väte	Väte	Koldioxid

3. PRODUKTIONSVÄGAR, SYSTEMGRÄNSER OCH RELEVANTA PREKURSORER

3.1 Sektorsövergripande regler

För att fastställa varornas aktivitetsnivå (producerad kvantitet), som används som nämnare i ekvationerna 50 och 51 (avsnitt F.1 i bilaga III), ska övervakningsreglerna i avsnitt F.2 i bilaga III tillämpas.

Om flera produktionsvägar används i samma anläggning för att producera varor som omfattas av samma KN-nummer, och om dessa produktionsvägar tillskrivs separata produktionsprocesser, ska de inbäddade utsläppen av dessa varor beräknas separat för varje produktionsväg.

För övervakning av direkta utsläpp ska alla utsläppskällor och bränsle-/materialmängder i samband med produktionsprocessen övervakas, i förekommande fall med beaktande av de särskilda krav som fastställs i avsnitten 3.2–3.19 i denna bilaga och reglerna i bilaga III.

Om koldioxidavskiljning används ska reglerna i avsnitt B.8.2 i bilaga III tillämpas.

För övervakningen av indirekta utsläpp ska den totala elförbrukningen för varje produktionsprocess fastställas, inom de systemgränser som definieras i enlighet med avsnitten 3.2–3.19 i denna bilaga och i enlighet med avsnitt A.4 i bilaga III, i tillämpliga fall. Den relevanta emissionsfaktorn för el ska fastställas i enlighet med avsnitt D.2 i bilaga III.

Om relevanta prekursorer anges avser de motsvarande aggregerade varukategorier.

3.2 Brända leror

3.2.1. Särskilda bestämmelser

Leror som omfattas av KN-nummer 2507 00 80 och som inte är brända tillskrivs inbäddade utsläpp på noll. De ska ingå i CBAM-rapporten, men inga ytterligare uppgifter från lerproducenten krävs. Följande bestämmelser avser endast leror som omfattas av det KN-numret och som är brända.

3.2.2. Produktionsväg

För brända leror ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till produktionsprocesserna, såsom beredning av råvaror, blandning, torkning och bränning samt rökgasrening.
- Koldioxidutsläpp från förbränning av bränslen samt från råvaror, i förekommande fall.

Relevanta prekursorer: Inga.

3.3 **Cementklinker**

3.3.1 *Särskilda bestämmelser*

Ingen åtskillnad ska göras mellan grå och vit cementklinker.

3.3.2 *Produktionsväg*

För cementklinker ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Bränning av kalksten och andra karbonater i råvarorna, konventionella fossila ugnbränslen, alternativa fossilbaserade bränslen och råmaterial för ugnar, ugnbränslen av biomassa (t.ex. avfallsbaserade bränslen), icke-ugnbränslen, icke-karbonat kolinnehåll i kalksten och skiffer, eller alternativa råvaror såsom flygaska som används i obearbetat kalkstensmjöl i ugnen och råvaror som används för tvättning av rökgas.
- De ytterligare bestämmelser som anges i avsnitt B.9.2 i bilaga III ska gälla.

Relevanta prekursorer: Inga.

3.4 **Cement**

3.4.1 *Särskilda bestämmelser*

Inga.

3.4.2 *Produktionsväg*

När det gäller cement ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla koldioxidutsläpp från bränsleförbränning, i förekommande fall för torkning av material.

Relevanta prekursorer:

- Cementklinker.
- Bränd lera, om den används i processen.

3.5 **Aluminatcement**

3.5.1 *Särskilda bestämmelser*

Inga.

3.5.2 *Produktionsväg*

För aluminatcement ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla koldioxidutsläpp från bränsleförbränning som är direkt eller indirekt kopplade till processen.
- Processutsläpp från karbonater i råvaror, i förekommande fall, och rökgasrening.

Relevanta prekursorer: Inga.

3.6 **Vätgas**

3.6.1 *Särskilda bestämmelser*

Endast produktion av ren vätgas eller blandningar av väte med kväve som kan användas i framställning av ammoniak ska beaktas. Produktion av syntesgas eller vätgas inom raffinaderier eller organiska kemiska anläggningar omfattas inte, när vätgasen uteslutande används inom dessa anläggningar och inte används för produktion av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956.

3.6.2 *Produktionsvägar*

3.6.2.1 Ångreformerings och partiell oxidation

För dessa produktionsvägar ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till vätgasproduktion och rökgasrening.

- Alla bränslen som används i produktionsprocessen för vätgas, oavsett om de används för energi eller inte, och bränslen som används för andra förbränningsprocesser, inbegripet för produktion av varmvatten eller ånga.

Relevanta prekursorer: Inga.

3.6.2.2 Elektrolys av vatten

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp, i förekommande fall, omfatta följande:

- Alla utsläpp från bränsleanvändning som är direkt eller indirekt kopplade till produktionsprocessen för vätgas och från rökgasrening.

Indirekta utsläpp: Om den producerade vätgasen genom certifiering har godkänts som förenlig med kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1184 (*) får en emissionsfaktor på noll användas för elen. I alla andra fall ska reglerna om indirekta inbäddade utsläpp (avsnitt D i bilaga III) tillämpas.

Relevanta prekursorer: Inga.

Tillskrivning av utsläpp till produkter: Om det samproducerade syret ventileras ska alla utsläpp från produktionsprocessen hänföras till vätgas. Om biprodukten syre används i andra produktionsprocesser vid anläggningen eller säljs, och de direkta eller indirekta utsläppen inte är lika med noll, ska utsläppen från produktionsprocessen tillskrivas vätgas baserat på molproportioner med hjälp av följande ekvation:

$$Em_{H_2} = Em_{total} \left(1 - \frac{\frac{m_{O_2,sold}}{M_{O_2}}}{\frac{m_{H_2,prod}}{M_{H_2}} + \frac{m_{O_2,prod}}{M_{O_2}}} \right) \quad (\text{ekvation 1})$$

där

Em_{H_2} är de direkta eller indirekta utsläpp som tillskrivs vätgas som producerats under rapporteringsperioden, uttryckt i ton koldioxid,

Em_{total} är de direkta eller indirekta utsläppen från hela produktionsprocessen under rapporteringsperioden, uttryckt i ton koldioxid,

$m_{O_2,sold}$ är massan syre som sålts eller använts i anläggningen under rapporteringsperioden, uttryckt i ton,

$m_{O_2,prod}$ är massan syre som producerats under rapporteringsperioden, uttryckt i ton,

$m_{H_2,prod}$ är massan vätgas som producerats under rapporteringsperioden, uttryckt i ton,

M_{O_2} är molmassan för O_2 (31,998 kg/kmol), och

M_{H_2} är molmassan för H_2 (2,016 kg/kmol).

3.6.2.3 Kloralkalielektrolys och produktion av klorater

För dessa produktionsvägar ska övervakningen av direkta utsläpp, i förekommande fall, omfatta följande:

- Alla utsläpp från bränsleanvändning som är direkt eller indirekt kopplade till produktionsprocessen för vätgas och från rökgasrening.

Indirekta utsläpp: Om den producerade vätgasen genom certifiering har godkänts som förenlig med kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1184 (*), får en emissionsfaktor på noll användas för elen. I alla andra fall ska reglerna om indirekta inbäddade utsläpp (avsnitt D i bilaga III) tillämpas.

Relevanta prekursorer: Inga.

Tillskrivning av utsläpp till produkter: Eftersom vätgas betraktas som en biprodukt i denna produktionsprocess ska endast en molproportion av den totala processen tillskrivas den fraktion vätgas som säljs eller används som prekursor inom anläggningen. Förutsatt att de direkta eller indirekta utsläppen inte är lika med noll ska utsläppen från produktionsprocessen tillskrivas vätgas som används eller säljs med hjälp av följande ekvationer:

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1184 av den 10 februari 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 genom fastställande av en unionsmetod med närmare regler för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung (EUT L 157, 20.6.2023, s. 11).

Kloralkalielektrolys:

$$Em_{H_2,sold} = Em_{total} \left(\frac{\frac{m_{H_2,sold}}{M_{H_2}}}{\frac{m_{H_2,prod}}{M_{H_2}} + \frac{m_{Cl_2,prod}}{M_{Cl_2}} + \frac{m_{NaOH,prod}}{M_{NaOH}}} \right) \quad (\text{ekvation 2})$$

Tillverkning av natriumsulfat:

$$Em_{H_2,sold} = Em_{total} \left(\frac{\frac{m_{H_2,sold}}{M_{H_2}}}{\frac{m_{H_2,prod}}{M_{H_2}} + \frac{m_{NaClO_3,prod}}{M_{NaClO_3}}} \right) \quad (\text{ekvation 3})$$

där

$Em_{H_2,sold}$ är de direkta eller indirekta utsläpp som tillskrivs vätgas som sålts eller använts som prekursor under rapporteringsperioden, uttryckt i ton koldioxid,

Em_{total} är de direkta eller indirekta utsläppen från produktionsprocessen under rapporteringsperioden, uttryckt i ton koldioxid,

$m_{H_2,sold}$ är massan vätgas som sålts eller använts som prekursor under rapporteringsperioden, uttryckt i ton,

$m_{H_2,prod}$ är massan vätgas som producerats under rapporteringsperioden, uttryckt i ton,

$m_{Cl_2,prod}$ är massan klor som producerats under rapporteringsperioden, uttryckt i ton,

$m_{NaOH,prod}$ är massan natriumhydroxid (kaustiksoda) som producerats under rapporteringsperioden, uttryckt i ton, beräknad som 100 % NaOH,

$m_{NaClO_3,prod}$ är massan natriumklorat som producerats under rapporteringsperioden, uttryckt i ton, beräknad som 100 % NaClO₃,

M_{H_2} är molmassan för H₂ (2,016 kg/kmol),

M_{Cl_2} är molmassan för Cl₂ (70,902 kg/kmol),

M_{NaOH} är molmassan för NaOH (39,997 kg/kmol), och

M_{NaClO_3} är molmassan för NaClO₃ (106,438 kg/kmol).

3.7 Ammoniak

3.7.1 Särskilda bestämmelser

Både vattenhaltig och vattenfri ammoniak ska rapporteras tillsammans som 100 % ammoniak.

Om koldioxid från framställningen av ammoniak används som råvara för produktion av urea eller andra kemikalier ska avsnitt B.8.2 b i bilaga III tillämpas. Om ett avdrag för koldioxid tillåts enligt det avsnittet och om det skulle leda till negativa specifika inbäddade direkta utsläpp av ammoniak ska de specifika inbäddade direkta utsläppen av ammoniak vara noll.

3.7.2 Produktionsvägar

3.7.2.1 Haber-Bosch-processen med ångreformering av naturgas eller biogas

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla bränslen som är direkt eller indirekt kopplade till framställning av ammoniak och material som används för rökgasrening.
- Alla bränslen ska övervakas, oavsett om de används som energitillförsel eller ej.
- Om biogas används ska bestämmelserna i avsnitt B.3.3 i bilaga III tillämpas.
- Om vätgas från andra produktionsvägar tillförs processen ska den behandlas som en prekursor med egna inbäddade utsläpp.

Relevanta prekursorer: Separat producerad vätgas, om den används i processen.

3.7.2.2 Haber-Bosch-processen med förgasning av kol eller andra bränslen

Denna produktionsväg gäller när vätgas framställs genom förgasning av kol, tunga raffinaderibränslen eller andra fossila råvaror. Insatsmaterial kan omfatta biomassa, för vilken bestämmelserna i avsnitt B.3.3 i bilaga III ska beaktas.

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla bränslen som är direkt eller indirekt kopplade till framställning av ammoniak och material som används för rökgasrening.
- Varje insatsbränsle ska övervakas som en enda bränsleström, oavsett om det används som energitillförsel eller ej.
- Om vätgas från andra produktionsvägar tillförs processen ska den behandlas som en prekursor med egna inbäddade utsläpp.

Relevanta prekursorer: Separat producerad vätgas, om den används i processen.

3.8 Salpetersyra

3.8.1 Särskilda bestämmelser

Mängden producerad salpetersyra ska övervakas och rapporteras som 100 % salpetersyra.

3.8.2 Produktionsväg

När det gäller salpetersyra ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från alla bränslen som är direkt eller indirekt kopplade till produktion av salpetersyra och material som används för rökgasrening.
- Dikväveoxidutsläpp från alla källor som släpper ut dikväveoxid från produktionsprocessen, inklusive orenade och renade utsläpp. Utsläpp av dikväveoxid från förbränning av bränslen undantas från övervakningen.

Relevanta prekursorer: Ammoniak (som 100 % ammoniak).

3.9 Urea

3.9.1 Särskilda bestämmelser

Om den koldioxid som används vid produktionen av urea härrör från ammoniakproduktion ska den räknas som avdrag i de inbäddade utsläppen av ammoniak som ureapreursor, om bestämmelserna i avsnitt 3.7 i denna bilaga tillåter ett sådant avdrag. Om ammoniak som produceras utan direkta utsläpp av fossil koldioxid används som prekursor får dock den använda koldioxiden dras av från de direkta utsläppen från den anläggning som producerar koldioxiden, förutsatt att man i den delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 12.3b i direktiv 2003/87/EG definierar produktion av urea som ett fall där koldioxid är permanent kemiskt bunden så att den inte kommer ut i atmosfären vid normal användning, inbegripet vid normal verksamhet efter att produkten är uttjänt. Om ett sådant avdrag skulle leda till negativa specifika direkta inbäddade utsläpp av urea ska de specifika direkta inbäddade utsläppen av urea vara noll.

3.9.2 Produktionsväg

För urea ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från alla bränslen som är direkt eller indirekt kopplade till produktion av urea och material som används för rökgasrening.
- Om koldioxid tas emot från en annan anläggning som insatsmaterial i processen ska den koldioxid som tas emot och inte är bunden i urea betraktas som ett utsläpp, om den inte redan räknas som utsläpp från den anläggning där koldioxiden producerades, inom ramen för ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem.

Relevanta prekursorer: Ammoniak (som 100 % ammoniak).

3.10 Blandade gödselmedel

3.10.1 Särskilda bestämmelser

Detta avsnitt gäller tillverkning av alla typer av kvävehaltiga gödselmedel, inklusive ammoniumnitrat, kalciumammoniumnitrat, ammoniumsulfat, ammoniumfosfater, karbamidammoniumnitratlösningar, samt NP-gödselmedel (kväve-fosfor), NK-gödselmedel (kväve-kalium) och NPK-gödselmedel (kväve-fosfor-kalium). Alla typer av åtgärder omfattas, t.ex. blandning, neutralisering, granulering, pelletering, oavsett om endast fysisk blandning eller kemiska reaktioner äger rum.

Mängden av olika kväveföreningar i slutprodukten ska registreras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1009 ⁽²⁾:

- Innehåll av kväve som ammonium (NH₄⁺).
- Innehåll av kväve som nitrat (NO₃⁻).
- Innehåll av kväve som urea.
- Innehåll av kväve i andra (organiska) former.

De direkta och indirekta utsläppen från de produktionsprocesser som omfattas av denna aggregerade varukategori får fastställas för hela rapporteringsperioden och tillskrivas alla blandade gödselmedel proportionellt per ton slutprodukt. För varje gödselmedelsklass ska inbäddade utsläpp beräknas separat med beaktande av den relevanta massan av prekursorer som används och med tillämpning av genomsnittliga inbäddade utsläpp under rapporteringsperioden för var och en av prekursorerna.

3.10.2 Produktionsväg

För blandade gödselmedel ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från alla bränslen som är direkt eller indirekt kopplade till gödselmedelsproduktion, såsom bränslen som används i torkar och för uppvärmning av insatsmaterial, och material som används för rökgasrening.

Relevanta prekursorer:

- Ammoniak (som 100 % ammoniak), om den används i processen.
- Salpetersyra (som 100 % salpetersyra), om den används i processen.
- Urea, om det används i processen.
- Blandade gödselmedel (särskilt salter som innehåller ammonium eller nitrat), om de används i processen.

3.11 Sintrad järnmalm

3.11.1 Särskilda bestämmelser

Denna aggregerade varukategori omfattar alla typer av kulsinterproduktion (för försäljning av kulsinter och för direkt användning i samma anläggning) och sintring. I den utsträckning som den omfattas av KN-nummer 2601 12 00 kan även järnmalm som används som prekursorer för ferrokrom (FeCr), ferromangan (FeMn) eller ferronickel (FeNi) omfattas.

3.11.2 Produktionsväg

För sintrad järnmalm ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta

- koldioxid från processmaterial såsom kalksten och andra karbonater eller karbonhaltig malm,
- koldioxid från alla bränslen, inklusive koks, avgaser såsom koksugns gas, masugns gas eller konvertergas, som är direkt eller indirekt kopplad till produktionsprocessen och material som används för rökgasrening.

Relevanta prekursorer: Inga.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1009 av den 5 juni 2019 om fastställande av bestämmelser om tillhandahållande på marknaden av EU-gödselprodukter och om ändring av förordningarna (EG) nr 1069/2009 och (EG) nr 1107/2009 samt om upphävande av förordning (EG) nr 2003/2003 (EUT L 170, 25.6.2019, s. 1).

3.12 **FeMn (ferromangan), FeCr (ferrokrom) och FeNi (ferronickel)**

3.12.1 *Särskilda bestämmelser*

Denna process omfattar endast framställning av legeringar enligt KN-nummer 7202 1, 7202 4 och 7202 6. Andra järnmateriäl med en betydande legeringshalt, t.ex. spegeljärn, omfattas inte. NPI (nickeltackjärn) ingår om nickelhalten överstiger 10 %.

Om avgaser eller andra rökgaser släpps ut utan rening ska kolmonoxid som ingår i rökgasen betraktas som molekvalent för koldioxidutsläpp.

3.12.2 *Produktionsväg*

För ferromangan, ferrokrom och ferronickel ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxidutsläpp som orsakas av bränsletillförsel, oavsett om de används för energiändamål eller ej.
- Koldioxidutsläpp från insatsmaterial i processen, såsom kalksten, och från rökgasrening.
- Koldioxidutsläpp från förbrukning av elektroder eller elektropastor.
- Återstående kol i produkten eller i slagg eller avfall beaktas med hjälp av en massbalansmetod i enlighet med avsnitt B.3.2 i bilaga III.

Relevanta prekursorer: Sintrad malm, om den används i processen.

3.13 **Tackjärn**

3.13.1 *Särskilda bestämmelser*

Denna aggregerade varukategori omfattar olegerat tackjärn från masugnar samt legeringshaltiga tackjärn (t.ex. spegeljärn), oavsett fysisk form (t.ex. göt, granulat). NPI (nickeltackjärn) ingår om nickelhalten är lägre än 10 %. I integrerade stälverk är flytande tackjärn ("räjärn") som direkt tillförs syrgaskonvertern den produkt som separerar produktionsprocessen för tackjärn från produktionsprocessen för råstäl. Om anläggningen inte säljer eller överför tackjärn till andra anläggningar behöver utsläppen från tackjärnproduktionen inte övervakas separat. En gemensam produktionsprocess som inbegriper tillverkning av råstäl och, om inte annat följer av reglerna i avsnitt A.4 i bilaga III, får ytterligare produktion i senare led definieras.

3.13.2 *Produktionsvägar*

3.13.2.1 *Masugnsväg*

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från bränslen och reduktionsmedel såsom koks, koksstof, kol, eldningsolja, plastavfall, naturgas, träavfall, träkol samt från avgaser såsom koksugns gas, masugns gas eller konvertergas.
- När biomassa används ska bestämmelserna i avsnitt B.3.3 i bilaga III beaktas.
- Koldioxid från processmaterial som kalksten, magnesit och andra karbonater, karbonatiska malmer, material för rökgasrening.
- Återstående kol i produkten eller i slagg eller avfall beaktas med hjälp av en massbalansmetod i enlighet med avsnitt B.3.2 i bilaga III.

Relevanta prekursorer:

- Sintrad järnmalm.
- Tackjärn eller direktreducerat järn (DRI) från andra anläggningar eller produktionsprocesser, om det används i processen.
- Ferromangan, ferrokrom, ferronickel, om det används i processen.
- Väte om det används i processen.

3.13.2.2 *Smältreduktion*

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från bränslen och reduktionsmedel såsom koks, koksstof, kol, eldningsolja, plastavfall, naturgas, träavfall, träkol, avgaser från processen eller konvertergas osv.

- När biomassa används ska bestämmelserna i avsnitt B.3.3 i bilaga III beaktas.
- Koldioxid från processmaterial som kalksten, magnesit och andra karbonater, karbonatiska malmer, material för rökgasrening.
- Återstående kol i produkten eller i slagg eller avfall beaktas med hjälp av en massbalansmetod i enlighet med avsnitt B.3.2 i bilaga III.

Relevanta prekursorer:

- Sintrad järnmalm.
- Tackjärn eller DRI från andra anläggningar eller produktionsprocesser, om de används i processen.
- Ferromangan, ferrokrom, ferronickel, om det används i processen.
- Väte om det används i processen.

3.14 DRI (direktreducerat järn)

3.14.1 Särskilda bestämmelser

Det finns bara en definierad produktionsväg, även om olika tekniker kan använda olika malmkvaliteter, vilket kan kräva pelleting eller sintring, och olika reduktionsmedel (naturgas, olika fossila bränslen eller biomassa, väte). Därför kan prekursorer som sintrad malm eller väte vara relevanta. Som produkter kan järnsvamp, sintrat järn eller andra former av direktreducerat järn vara relevanta, inbegripet DRI som omedelbart matas in i ljusbågsugnar eller andra processer nedströms.

Om anläggningen inte säljer eller överför DRI till andra anläggningar behöver utsläppen från DRI-produktionen inte övervakas separat. En gemensam produktionsprocess som omfattar ståttillverkning och, om inte annat följer av reglerna i avsnitt A.4 i bilaga III, ytterligare produktion i senare led får användas.

3.14.2 Produktionsväg

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från bränslen och reduktionsmedel såsom naturgas, eldningsolja, avgaser från processen eller konvertergas osv.
- När biogas eller andra former av biomassa används ska bestämmelserna i avsnitt B.3.3 i bilaga III beaktas.
- Koldioxid från processmaterial som kalksten, magnesit och andra karbonater, karbonatiska malmer, material för rökgasrening.
- Återstående kol i produkten eller i slagg eller avfall beaktas med hjälp av en massbalansmetod i enlighet med avsnitt B.3.2 i bilaga III.

Relevanta prekursorer:

- Sintrad järnmalm, om den används i processen.
- Väte, om det används i processen.
- Tackjärn eller DRI från andra anläggningar eller produktionsprocesser, om de används i processen.
- Ferromangan, ferrokrom, ferronickel, om det används i processen.

3.15 Råstål

3.15.1 Särskilda bestämmelser

Systemgränserna ska omfatta alla nödvändiga verksamheter och enheter för att erhålla råstål:

- Om processen inleds med råjärn (flytande tackjärn) ska systemgränserna omfatta syrekonverter, vakuumavgasning, sekundär metallurgi, AOD-process (argon oxygen decarburisation)/VOD-process (vacuum oxygen decarburisation), stränggjutning eller gjutning av göt, i förekommande fall varmvalsning eller smidning, samt alla nödvändiga hjälpverksamheter såsom överföring, upphettning och rökgasrening.

- Om en ljusbågsugn används i processen ska systemgränserna omfatta alla relevanta verksamheter och enheter, såsom själva ljusbågsugnen, sekundär metallurgi, vakuumavgasning, AOD-process (*argon oxygen decarburisation*)/VOD-process (*vacuum oxygen decarburisation*), stränggjutning eller gjutning av göt, i förekommande fall varmvalsning eller smidning, samt alla nödvändiga hjälpverksamheter såsom överföring, uppvärmning av råvaror och utrustning, återuppvärmning och rökgasrening.
- Endast primär varmvalsning och grov formning genom smide för att framställa halvfabrikat enligt KN-nummer 7207, 7218 och 7224 ingår i denna aggregerade varukategori. Alla andra processer för valsning och smidning ingår i den aggregerade varukategorin "järn- eller stålprodukter".

3.15.2 Produktionsvägar

3.15.2.1 Basisk syrgasprocess för stålframställning

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från bränslen som kol, naturgas, eldningsolja, avgaser såsom masugns gas, koksugns gas eller konvertergas osv.
- Koldioxid från processmaterial som kalksten, magnesit och andra karbonater, karbonatiska malmer, material för rökgasrening.
- Kol som kommer in i processen i skrot, legeringar, grafit etc. och kol som återstår i produkten eller i slagg eller avfall beaktas genom användning av en massbalansmetod i enlighet med avsnitt B.3.2 i bilaga III.

Relevanta prekursorer:

- Tackjärn, DRI, om det används i processen.
- Ferromangan, ferrokrom, ferronickel, om det används i processen.
- Råstål från andra anläggningar eller produktionsprocesser om det används i processen.

3.15.2.2 Ljusbågsugn

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxid från bränslen som kol, naturgas, eldningsolja samt avgaser såsom masugns gas, koksugns gas eller konvertergas.
- Koldioxid från förbrukningen av elektroder och elektropastor.
- Koldioxid från processmaterial som kalksten, magnesit och andra karbonater, karbonatiska malmer, material för rökgasrening.
- Kol som kommer in i processen, t.ex. i form av skrot, legeringar och grafit, och kol som återstår i produkten eller i slagg eller avfall beaktas genom användning av en massbalansmetod i enlighet med avsnitt B.3.2 i bilaga III.

Relevanta prekursorer:

- Tackjärn, DRI, om det används i processen.
- Ferromangan, ferrokrom, ferronickel, om det används i processen.
- Råstål från andra anläggningar eller produktionsprocesser om det används i processen.

3.16 Järn- eller stålprodukter

3.16.1 Särskilda bestämmelser

Om inte annat följer av reglerna i avsnitt A.4 i bilaga III och avsnitten 3.11–3.15 i denna bilaga får produktionsprocessen för järn- eller stålprodukter tillämpas i följande fall:

- Systemgränserna omfattar som en enda process alla steg i en integrerad stålanläggning från produktion av tackjärn eller DRI, råstål, halvferdiga produkter samt färdiga stålprodukter enligt de KN-nummer som förtecknas i avsnitt 2 i denna bilaga.

- Systemgränserna omfattar produktion av råstål, halvfärdiga produkter och färdiga stålprodukter enligt de KN-nummer som förtecknas i avsnitt 2 i denna bilaga.
- Systemgränserna omfattar produktion av färdiga stålprodukter enligt de KN-nummer som förtecknas i avsnitt 2 i denna bilaga, med början från råstål, halvfärdiga produkter eller från andra färdiga stålprodukter enligt de KN-nummer som förtecknas i avsnitt 2 och som antingen tas emot från andra anläggningar eller produceras inom samma anläggning men genom en separat produktionsprocess.

Dubbberäkning eller luckor i övervakningen av en anläggnings produktionsprocesser ska undvikas. Följande produktionssteg ska omfattas av produktionsprocessen för "järn- eller stålprodukter":

- Alla produktionssteg för tillverkning av varor som omfattas av de KN-nummer som anges i avsnitt 2 i denna bilaga för den aggregerade varukategorin "järn- eller stålprodukter", som inte redan omfattas av separata produktionsprocesser för tackjärn, DRI eller råstål, i enlighet med kraven i avsnitten 3.11–3.15 i denna bilaga, som tillämpas vid anläggningen.
- Alla produktionssteg som tillämpas vid anläggningen, med början från råstål, inbegripet, men inte begränsat till, upphettning, omsmältning, gjutning, varmvalsning, kallvalsning, smidning, betning, glödning, plätering, beläggning, galvanisering, tråddragning, skärning, svetsning, slutfärdigbearbetning.

För produkter som innehåller mer än 5 viktprocent av andra material, t.ex. isoleringsmaterial enligt KN-nummer 7309 00 30, ska endast järn- eller stålmassan rapporteras som massan av de tillverkade varorna.

3.16.2 Produktionsväg

För järn- och stålprodukter ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla koldioxidutsläpp från förbränning av bränslen och processutsläpp från rökgasrening i samband med produktionssteg som tillämpas vid anläggningen, inbegripet men inte begränsat till upphettning, omsmältning, gjutning, varmvalsning, kallvalsning, smidning, betning, glödning, plätering, beläggning, galvanisering, tråddragning, skärning, svetsning och efterbehandling av järn- eller stålprodukter.

Relevanta prekursorer:

- Råstål, om det används i processen.
- Tackjärn, DRI, om det används i processen.
- Ferromangan, ferrokrom, ferronickel, om det används i processen.
- Järn- eller stålprodukter, om de används i processen.

3.17 – Aluminium i obearbetad form

3.17.1 Särskilda bestämmelser

Denna aggregerade varukategori omfattar både olegerat och legerat aluminium, i fysisk form som är typisk för obearbetade metaller, såsom göt, plattor, stångämnen eller granulat. I integrerade aluminiumanläggningar ingår även flytande aluminium som direkt tillskrivs tillverkningen av aluminiumprodukter. Om anläggningen inte säljer eller överför obearbetat aluminium till andra anläggningar behöver utsläppen från produktion av obearbetat aluminium inte övervakas separat. En gemensam produktionsprocess som omfattar obearbetat aluminium och, om inte annat följer av reglerna i avsnitt A.4 i bilaga III, får ytterligare processer för att tillverka aluminiumprodukter definieras.

3.17.2 Produktionsvägar

3.17.2.1 Primär (elektrolytisk) smältning

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxidutsläpp från förbrukning av elektroder eller elektropastor.
- Koldioxidutsläpp från alla bränslen som används (t.ex. för torkning och förvärmning av råvaror, uppvärmning av elektrolysceller, uppvärmning som krävs för gjutning).
- Koldioxidutsläpp från rökgasrening, från soda eller kalksten i förekommande fall.
- Perfluorkarbonutsläpp orsakade av anodeffekter övervakade i enlighet med avsnitt B.7 i bilaga III.

Relevanta prekursorer: Inga.

3.17.2.2 Sekundär smältning (återvinning)

Sekundär smältning (återvinning) av aluminium använder aluminiumskrot som huvudsaklig insatsvara. När obearbetat aluminium från andra källor tillsätts behandlas det emellertid som en prekursor. När produkten från denna process innehåller mer än 5 % legeringselement ska produktens inbäddade utsläpp dessutom beräknas som om massan legeringselement var obearbetat aluminium från primär smältning.

För denna produktionsväg ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Koldioxidutsläpp från alla bränslen som används för torkning och förvärmning av råvaror som används i smältugnar, vid förbehandling av skrot såsom avlägsnande av beläggningar och oljeavskiljning, och förbränning av tillhörande restprodukter, samt bränslen som krävs för gjutning av tackor, stångämnar eller plattor.
- Koldioxidutsläpp från bränslen som används i tillhörande verksamheter, såsom behandling av avdraget material och återvinning av slag.
- Koldioxidutsläpp från rökgasrening, från soda eller kalksten i förekommande fall.

Relevanta prekursorer:

- Obearbetat aluminium från andra källor, om det används i processen.

3.18 – Aluminiumprodukter

3.18.1 Särskilda bestämmelser

Om inte annat följer av reglerna i avsnitt A.4 i bilaga III och avsnitt 3.17 i denna bilaga får produktionsprocessen för aluminiumprodukter tillämpas i följande fall:

- Systemgränserna omfattar som en enda process alla steg i en integrerad aluminiumanläggning från produktion av obearbetat aluminium till halvfärdiga produkter samt aluminiumprodukter enligt de KN-nummer som förtecknas i avsnitt 2 i denna bilaga.
- Systemgränserna omfattar tillverkning av aluminiumprodukter enligt de KN-nummer som förtecknas i avsnitt 2 i denna bilaga, från halvfärdiga produkter eller från andra aluminiumprodukter enligt de KN-nummer som förtecknas i avsnitt 2, som antingen tas emot från andra anläggningar eller produceras inom samma anläggning men genom en separat produktionsprocess.

Dubbelräkning eller luckor i övervakningen av en anläggnings produktionsprocesser ska undvikas. Följande produktionssteg ska omfattas av produktionsprocessen för "aluminiumprodukter":

- Alla produktionssteg för tillverkning av varor som omfattas av de KN-nummer som anges i avsnitt 2 i denna bilaga för den aggregerade varukategorin "aluminiumprodukter", som inte redan omfattas av separata produktionsprocesser för obearbetat aluminium, i enlighet med kraven i avsnitt 3.17 i denna bilaga, som tillämpas vid anläggningen.
- Alla produktionssteg som tillämpas vid anläggningen, med början från obearbetat aluminium, inbegripet, men inte begränsat till, upphettning, omsmältning, gjutning, valsning, strängpressning, smidning, beläggning, galvanisering, tråddragning, skärning, svetsning, efterbehandling.

När produkten innehåller mer än 5 viktprocent legeringselement ska produktens inbäddade utsläpp beräknas som om legeringselementens massa var obearbetat aluminium från primär smältning.

För produkter som innehåller mer än 5 viktprocent av andra material, t.ex. isoleringsmaterial enligt KN-nummer 7611 00 00, ska endast aluminiummassan rapporteras som massan av de tillverkade varorna.

3.18.2 Produktionsväg

För aluminiumprodukter ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

- Alla koldioxidutsläpp från bränsleförbrukning i processer som bildar aluminiumprodukter och rökgasrening.

Relevanta prekursorer:

- Obearbetat aluminium, om det används i produktionsprocessen (behandla primärt och sekundärt aluminium separat, om uppgifterna är kända).
- Aluminiumprodukter, om de används i tillverkningsprocessen.

3.19 **Elektricitet**

3.19.1 *Särskilda bestämmelser*

För el ska endast direkta utsläpp övervakas och rapporteras. Emissionsfaktorn för el ska fastställas i enlighet med avsnitt D.2 i bilaga III.

3.19.2 *Produktionsvägar*

När det gäller el ska övervakningen av direkta utsläpp omfatta följande:

— Alla förbränningsutsläpp och processutsläpp från rökgasrening.

Relevanta prekursorer: Inga.

BILAGA III

Regler för fastställande av uppgifter, inbegripet om utsläpp på anläggningsnivå, tillskrivna utsläpp från produktionsprocesser och inbäddade utsläpp från varor

A. PRINCIPER

A.1. Allmän strategi

1. För att fastställa inbäddade utsläpp från varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 ska följande verksamheter utföras:
 - a) Produktionsprocesserna för varor som produceras i anläggningen ska identifieras med hjälp av de aggregerade varukategorier som definieras i bilaga II.2 samt de relevanta produktionsvägar som förtecknas i bilaga II.3, med beaktande av reglerna för fastställande av systemgränser för produktionsprocesser i enlighet med avsnitt A.4 i denna bilaga.
 - b) På nivån för den anläggning som producerar varorna ska de direkta utsläppen av de växthusgaser som anges i bilaga II för dessa varor övervakas i enlighet med de metoder som anges i avsnitt B i denna bilaga.
 - c) Om mätbar värme importeras till, produceras i, förbrukas i eller exporteras från anläggningen ska nettovärmeflöden och utsläpp i samband med produktionen av den värmen övervakas i enlighet med de metoder som anges i avsnitt C i denna bilaga.
 - d) I syfte att övervaka indirekta utsläpp som är inbäddade i de producerade varorna ska elförbrukningen i de relevanta produktionsprocesserna övervakas i enlighet med de metoder som anges i avsnitt D.1 i denna bilaga. När el produceras inom anläggningen eller av en källa med en direkt teknisk länk ska de utsläpp som är förknippade med denna elproduktion övervakas för att fastställa emissionsfaktorn för den elen. När anläggningen tar emot el från nätet ska emissionsfaktorn för den elen fastställas i enlighet med avsnitt D.2.3 i denna bilaga. Alla mängder el som överförs mellan produktionsprocesserna eller exporteras från anläggningen ska också övervakas.
 - e) De direkta utsläppen vid anläggningarna, med produktion och förbrukning av värme, produktion och förbrukning av el samt alla relevanta avgasflöden, ska hänföras till de produktionsprocesser som är förknippade med de varor som produceras genom tillämpning av de regler som anges i avsnitt F i denna bilaga. Dessa tillskrivna utsläpp ska användas för att beräkna de specifika direkta och indirekta inbäddade utsläppen från de producerade varorna, med tillämpning av avsnitt F i denna bilaga.
 - f) När det i bilaga II.3 definieras relevanta prekursorer för varor som produceras i anläggningarna, vilket gör dessa varor till "komplexa varor", ska de inbäddade utsläppen av den relevanta prekursorern fastställas i enlighet med avsnitt E i denna bilaga och läggas till de inbäddade utsläppen från de sammansatta varor som produceras, genom tillämpning av reglerna i avsnitt G i denna bilaga. När prekursorer i sig är komplexa varor ska denna process upprepas på nytt tills inga fler prekursorer berörs.
2. När en verksamhetsutövare inte på ett tillfredsställande sätt kan fastställa faktiska data för ett eller flera dataset genom att tillämpa de metoder som anges i avsnitt A.3 i denna bilaga, och om ingen annan metod för att täppa till dataluckor finns tillgänglig, får de standardvärden som görs tillgängliga och offentliggörs av kommissionen för övergångsperioden användas på de villkor som anges i artikel 4.3 i denna förordning. I så fall ska en kort förklaring av skälen till att faktiska uppgifter inte använts läggas till.
3. Övervakningen ska omfatta en rapporteringsperiod som säkerställer att icke-representativa data på grund av kortvariga variationer i produktionsprocesserna och uppgiftsluckor undviks i största möjliga utsträckning. Standardrapporteringsperioden är ett kalenderår. Verksamhetsutövaren får dock välja följande alternativ:
 - a) Om anläggningen har en efterlevnadsskyldighet enligt ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem får det systemets rapporteringsperiod användas, om den omfattar minst tre månader.

- b) Verksamhetsutövarens räkenskapsår, under förutsättning att en sådan period säkerställer högre datakvalitet än användningen av kalenderåret.

De inbäddade utsläppen från varor ska beräknas som genomsnittet för den valda rapporteringsperioden.

4. När det gäller utsläpp utanför anläggningens gränser som är relevanta för beräkningen av inbäddade utsläpp ska data för den senast tillgängliga rapporteringsperioden användas, såsom de erhållits från leverantören av insatsvaran (t.ex. el, värme, prekursor). Utsläpp utanför anläggningens gränser omfattar

- a) indirekta utsläpp när el tas emot från nätet,
b) utsläpp från el och värme som importeras från andra anläggningar,
c) inbäddade direkta och indirekta utsläpp av prekursorer från andra anläggningar.

5. Utsläppsdata för en fullständig rapporteringsperiod ska uttryckas i ton CO₂e avrundat till hela ton.

Alla parametrar som används för att beräkna utsläppen ska avrundas så att de innefattar alla viktiga siffror för beräkning och rapportering av utsläpp.

Specifika direkta och indirekta inbäddade utsläpp ska uttryckas i ton CO₂e per ton varor, avrundat för att inkludera alla signifikanta siffror, med högst fem siffror efter decimaltecknet.

A.2. Övervakningsprinciper

För övervakning av faktiska data på anläggningsnivå och för dataset som är nödvändiga för att tillskriva utsläpp till varor ska följande principer gälla:

1. Fullständighet: Övervakningsmetoden ska omfatta alla parametrar som är nödvändiga för att fastställa de inbäddade utsläppen från de varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 i enlighet med de metoder och formler som anges i denna bilaga.

- a) Direkta utsläpp på anläggningsnivå omfattar förbrännings- och processutsläpp.
b) Direkta inbäddade utsläpp omfattar de tillskrivna utsläppen från den berörda produktionsprocessen i enlighet med avsnitt F i denna bilaga, baserat på direkta utsläpp vid anläggningen, utsläpp relaterade till relevanta värmeflöden och materialflöden mellan processsystemgränser, inklusive avgaser, i förekommande fall. Direkta inbäddade utsläpp omfattar dessutom de direkta inbäddade utsläppen av relevanta prekursorer.
c) Indirekta utsläpp på anläggningsnivå omfattar utsläpp relaterade till elförbrukning inom anläggningen.
d) Indirekta inbäddade utsläpp omfattar de indirekta utsläppen från de varor som produceras inom anläggningen och de indirekta inbäddade utsläppen av relevanta prekursorer.
e) För varje parameter ska en lämplig metod i enlighet med avsnitt A.3 i denna bilaga väljas för att säkerställa att varken dubbelräkning eller dataluckor uppstår.

2. Konsekvens och jämförbarhet: Övervakningen och rapporteringen ska vara konsekvent och jämförbar över tid. För detta ändamål ska de valda metoderna fastställas i en skriftlig dokumentation av övervakningsmetoder så att metoderna används konsekvent. Metoden ska endast ändras om det är objektivt motiverat. Relevanta skäl är bland annat följande:

- a) Förändringar i utformningen av installationen av den teknik som används, av insatsmaterialen och bränslena eller av de producerade varorna.
b) Nya datakällor eller övervakningsmetoder måste införas på grund av förändringar hos de handelspartner som ansvarar för de uppgifter som används i övervakningsmetoden.
c) Uppgifternas noggrannhet kan förbättras, dataflödena kan förenklas eller kontrollsystemet förbättras.

3. Öppenhet och insyn: Övervakningsdata ska inhämtas, registreras, sammanställas, analyseras och dokumenteras, inbegripet antaganden, referenser, aktivitetsdata, emissionsfaktorer, beräkningsfaktorer, data om inbäddade utsläpp av inköpta prekursorer, mätbar värme och el, standardvärden för inbäddade utsläpp, information om ett koldioxidpris som ska betalas och alla andra uppgifter som är relevanta för tillämpningen av denna bilaga, på ett transparent sätt som gör det möjligt att reproducera fastställandet av utsläppsdata, även av oberoende tredje parter, såsom ackrediterade kontrollörer. Dokumentationen ska innehålla en förteckning över alla metodändringar.

Fullständig och transparent dokumentation ska bevaras vid anläggningen över alla uppgifter som är relevanta för att fastställa de producerade varornas inbäddade utsläpp, inbegripet nödvändiga styrkande handlingar, i minst fyra år efter rapporteringsperioden. Denna dokumentation får lämnas ut till en rapporterande deklarat.

4. Noggrannhet: Den valda övervakningsmetoden ska säkerställa att fastställandet av utsläpp varken är systematiskt eller medvetet felaktigt. Osäkerhetskällor ska identifieras och reduceras så långt som är praktiskt möjligt. Det ska genom tillbörlig akksamhet säkerställas att beräkningar och mätningar av utsläpp har högsta näbara noggrannhet.

Om dataluckor har uppstått eller förväntas vara oundvikliga ska ersättningsdata bestå av konservativa uppskattningar. Ytterligare fall där utsläppsdata ska baseras på konservativa uppskattningar omfattar följande:

- a) Kolmonoxid som släpps ut i atmosfären ska beräknas som den molekvalenta mängden koldioxid.
 - b) Alla utsläpp från biomassa i massbalanser och för överförd koldioxid, när det inte är möjligt att fastställa biomassans innehåll i material eller bränslen ska utsläppen anses härröra från fossilt kol.
5. Metodens integritet: Den valda övervakningsmetoden ska göra det möjligt att med rimlig säkerhet fastställa att de rapporterade utsläppen är korrekta. Utsläppen ska fastställas med lämpliga övervakningsmetoder enligt denna bilaga. Utsläppsrapporter ska inte innehålla några väsentliga felaktigheter eller snedvridding i val och presentation av information, och ska ge en trovärdig och väl avvägd redogörelse för de inbäddade utsläppen från anläggningens producerade varor.
 6. Frivilliga åtgärder för att höja kvaliteten på de uppgifter som ska rapporteras får tillämpas, särskilt dataflödes- och kontrollverksamheter i enlighet med avsnitt H i denna bilaga.
 7. Kostnadseffektivitet: Vid val av övervakningsmetod ska de förbättringar som uppnås till följd av större noggrannhet vägas mot merkostnader. Övervakningen och rapporteringen av utsläpp ska därför eftersträva högsta näbara noggrannhet, om inte detta är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader.
 8. Fortlöpande förbättringar: Det ska kontrolleras regelbundet om övervakningsmetoderna kan förbättras. Om verifiering av utsläppsdata utförs ska eventuella rekommendationer om förbättringar i verifieringsrapporterna övervägas för genomförande inom rimlig tid, såvida inte förbättringen skulle medföra orimliga kostnader eller vara tekniskt ogenomförbar.

A.3. Metoder som representerar den bästa tillgängliga datakällan

1. För fastställande av inbäddade utsläpp från varor och för underliggande dataset, såsom utsläpp relaterade till enskilda bränsle-/materialmängder eller utsläppskällor, mängder mätbar värme, ska den övergripande principen vara att alltid välja den bästa tillgängliga datakällan. För detta ändamål ska följande vägledande principer gälla:
 - a) De övervakningsmetoder som beskrivs i denna bilaga är att föredra. Om det för ett visst dataset inte finns någon övervakningsmetod som beskrivs i denna bilaga, eller om den skulle medföra orimliga kostnader eller är tekniskt ogenomförbar, får övervakningsmetoder från ett annat godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem användas på de villkor som anges i artikel 4.2 i denna förordning, om de omfattar det dataset som krävs. Om sådana metoder inte finns tillgängliga, inte är tekniskt genomförbara eller skulle medföra orimliga

- kostnader, får indirekta metoder för att fastställa datasetet i enlighet med punkt 2 användas. Om sådana metoder inte finns tillgängliga, inte är tekniskt genomförbara eller skulle medföra orimliga kostnader, får standardvärden som görs tillgängliga och offentliggörs av kommissionen för övergångsperioden användas på de villkor som anges i artikel 4.3 i denna förordning.
- b) För direkta eller indirekta bestämningsmetoder anses en metod lämplig om det säkerställs att alla mätningar, analyser, provtagningar, kalibreringar och valideringar för bestämning av det specifika datasetet utförs med hjälp av metoder som definieras i relevanta EN- eller ISO-standarder. Om sådana standarder inte finns tillgängliga får nationella standarder användas. Om inga offentliggjorda tillämpliga standarder finns, ska lämpliga utkast till standarder, riktlinjer för branschstandarder för bästa praxis eller andra vetenskapligt beprövade metoder användas, vilket begränsar snedvridningen vid provtagning och mätning.
 - c) Inom en av de metoder som nämns i led a ska mätinstrument eller laboratorieanalyser under verksamhetsutövarens kontroll vara att föredra framför mätinstrument eller analyser som står under kontroll av en annan juridisk person, t.ex. bränsle- eller materialleverantör eller handelspartner när det gäller producerade varor.
 - d) Mätinstrument ska väljas så att de uppvisar minsta osäkerhet vid användning utan att medföra orimliga kostnader. Instrument som omfattas av lagstadgad metrologisk kontroll är att föredra, utom när det finns andra instrument med betydligt mindre osäkerhet vid användning. Vågar får endast användas i miljöer som är lämpliga i enlighet med deras användningsspecifikationer.
 - e) Om laboratorieanalyser används eller om laboratorier utför provbehandling, kalibreringar, metodvalideringar eller verksamhet som rör kontinuerliga utsläppsmätningar, ska kraven i avsnitt B.5.4.3 i denna bilaga tillämpas.
2. Indirekta bestämningsmetoder: Om det inte finns någon direkt bestämningsmetod tillgänglig för ett dataset som krävs, särskilt i de fall där mätbar nettovärme går till olika produktionsprocesser, ska verksamhetsutövaren föreslå en indirekt metod för fastställande, t.ex.
- a) beräkning på grundval av en känd kemisk eller fysisk process med hjälp av lämpliga godkända hänvisningsvärden för kemiska och fysiska egenskaper för de ämnen som berörs, lämpliga stökiometriska faktorer och termodynamiska egenskaper såsom reaktionsentalpi, beroende på vad som är lämpligt,
 - b) beräkning på grundval av anläggningens konstruktionsuppgifter, t.ex. energieffektivitet hos tekniska enheter eller beräknad energiförbrukning per enhet av produkten,
 - c) korrelationer som bygger på empiriska tester för bestämning av uppskattningsvärden för det föreskrivna datasetet från icke-kalibrerad utrustning eller uppgifter som dokumenteras i produktionsprotokoll. För detta ändamål ska det säkerställas att korrelationen uppfyller kraven enligt god branschpraxis och att den endast tillämpas för att fastställa värden som faller inom det område för vilket den fastställdes. Giltigheten av sådana korrelationer ska utvärderas minst en gång om året.
3. För att fastställa de bästa tillgängliga datakällorna ska den datakälla väljas som är högst i den rangordning som presenteras under punkt 1 och som redan finns tillgänglig vid anläggningen. Om det är tekniskt möjligt att tillämpa en datakälla högre i rangordningen utan att ådra sig orimliga kostnader, ska dock en sådan bättre datakälla tillämpas utan onödigt dröjsmål. Om olika datakällor finns tillgängliga för samma dataset på samma nivå i rangordningen i punkt 1 ska den datakälla som säkerställer det tydligaste dataflödet med lägst inneboende risk och kontrollrisk avseende felaktigheter väljas.
4. De datakällor som valts i punkt 3 ska användas för att fastställa och rapportera inbäddade utsläpp.
5. För kontrollsystemets syften i enlighet med avsnitt H i denna bilaga ska ytterligare datakällor eller metoder för att fastställa datasetet, i den mån det är möjligt utan att ådra sig orimliga kostnader, identifieras för att möjliggöra bekräftelse av datakällorna enligt punkt 3. De utvalda datakällorna ska, om sådana finns, fastställas i dokumentationen av övervakningsmetoder.

6. Rekommenderade förbättringar: Det ska regelbundet, men minst en gång per år, kontrolleras om nya uppgiftskällor har blivit tillgängliga, i syfte att förbättra övervakningsmetoderna. Om sådana nya datakällor anses vara mer exakta i enlighet med den rangordning som presenteras i punkt 1 ska de fastställas i dokumentationen av om övervakningsmetoder och tillämpas så snart som möjligt.
7. Teknisk genomförbarhet: Om det hävdas att det inte är tekniskt möjligt att tillämpa en viss bestämningsmetod, ska en motivering till detta anges i dokumentationen av övervakningsmetoden. Den ska omprövas vid de regelbundna kontrollerna i enlighet med punkt 6. Motiveringen ska baseras på om huruvida anläggningen har de tekniska resurser som krävs för en föreslagen datakälla eller övervakningsmetod som kan genomföras inom den föreskrivna tiden i enlighet med denna förordning. De tekniska resurserna ska innefatta tillgång till den teknik som krävs.
8. Orimliga kostnader: Om det hävdas att tillämpningen av en särskild metod för fastställande av ett dataset medför orimliga kostnader, ska en motivering till detta anges i dokumentationen av övervakningsmetoden. Den ska omprövas vid de regelbundna kontrollerna i enlighet med punkt 6. Huruvida kostnaderna är orimliga ska fastställas enligt följande.

Kostnader för att fastställa ett visst dataset ska betraktas som orimliga om verksamhetsutövarens kostnadsuppskattning överstiger vinsten med en viss bestämningsmetod. För detta ändamål ska vinsten beräknas genom att en förbättringsfaktor multipliceras med ett referenspris på 20 euro per CO₂e, och kostnaderna ska innefatta en lämplig avskrivningstid baserat på utrustningens ekonomiska livslängd, i tillämpliga fall.

Förbättringsfaktorn ska vara följande:

- a) Förbättringen av den uppskattade osäkerheten i en mätning, uttryckt i procent, multiplicerad med de uppskattade relaterade utsläppen under rapporteringsperioden. Relaterade utsläpp:
 - (1) De direkta utsläppen från den berörda bränsle-/materialmängden eller utsläppskällan.
 - (2) Utsläpp som tillskrivs en kvantitet av mätbar värme.
 - (3) De indirekta utsläppen för den berörda mängden el.
 - (4) Inbäddade utsläpp från ett framställt material eller en prekursor som förbrukas.
- b) En procent av de relaterade utsläppen, om det inte sker någon förbättring av mätosäkerheten.

Åtgärder för att förbättra en anläggnings övervakningsmetod ska inte anses medföra orimliga kostnader upp till ett ackumulerat belopp på 2 000 euro per år.

A.4. Uppdelning av anläggningar i produktionsprocesser

Anläggningar ska delas upp i produktionsprocesser med systemgränser som säkerställer att relevanta insatsvaror, utgående varor och utsläpp kan övervakas i enlighet med avsnitten B–E i denna bilaga och direkta och indirekta utsläpp kan hänföras till varugrupper som definieras i bilaga II.2, genom tillämpning av reglerna i avsnitt F i denna bilaga.

Anläggningarna ska delas in i produktionsprocesser enligt följande:

- a) En enda produktionsprocess ska fastställas för var och en av de aggregerade varukategorier som definieras i bilaga II.2 och som är relevanta för anläggningen.
- b) Genom undantag från led a ska separata produktionsprocesser definieras för varje produktionsväg där olika produktionsvägar i enlighet med bilaga II.3 tillämpas för samma aggregerade varukategori i samma anläggning, eller där verksamhetsutövaren frivilligt väljer olika varor eller grupper av varor för separat övervakning. En mer uppdelad definition av produktionsprocesser får också användas om den överensstämmer med ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem som är tillämpligt på anläggningen.

- c) Om åtminstone en del av de prekursorer som är relevanta för komplexa varor produceras i samma anläggning som de komplexa varorna, och om respektive prekursorer inte överförs från anläggningen för försäljning eller användning i andra anläggningar, får produktionen av prekursorer och komplexa varor omfattas av en gemensam produktionsprocess, genom undantag från led a. Separat beräkning av inbäddade utsläpp av prekursorer ska utelämnas i detta fall.
- d) Följande sektoriella undantag från led a får tillämpas:
- (1) När två eller flera varor från de aggregerade varukategorierna sintrad malm, tackjärn, ferromangan, ferrokrom, ferronickel, DRI, råstål eller järn- eller stålprodukter produceras i samma anläggning, får de inbäddade utsläppen övervakas och rapporteras genom att en gemensam produktionsprocess fastställs för alla dessa varor.
 - (2) När två eller flera varor från grupperna obearbetade aluminiumprodukter eller aluminiumprodukter tillverkas i samma anläggning får de inbäddade utsläppen övervakas och rapporteras genom att en gemensam produktionsprocess fastställs för alla dessa varor.
 - (3) För produktion av blandade gödselmedel får övervakningen och rapporteringen för respektive produktionsprocess förenklas genom att man fastställer ett enhetligt värde för inbäddade utsläpp per ton kväve i de blandade gödselmedlen, oberoende av den kemiska formen av kväve (ammonium, nitrat eller urea).
- e) När en del av anläggningen används för produktion av varor som inte förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 är det en rekommenderad förbättring att den delen övervakas som en ytterligare produktionsprocess i syfte att bekräfta att anläggningens uppgifter om totala utsläpp är fullständiga.

B. ÖVERVAKNING AV DIREKTA UTSLÄPP PÅ ANLÄGGNINGSNIVÅ

B.1 Fullständighet i bränsle-/materialmängder och utsläppskällor

Anläggningens gränser och dess produktionsprocesser ska vara tydligt kända för verksamhetsutövaren och definieras i dokumentationen av övervakningsmetoder, med beaktande av de sektorspecifika kraven i bilaga II.2 samt i avsnitt B.9 i denna bilaga. Följande principer ska gälla:

1. Som ett minimum ska alla relevanta utsläppskällor för växthusgaser och bränsle-/materialmängder som direkt eller indirekt hänger samman med produktionen av de varor som förtecknas i bilaga II.2 omfattas.
2. Det är en rekommenderad förbättring att alla utsläppskällor och bränsle-/materialmängder för hela anläggningen täcks, för att det ska gå att göra rimlighetskontroller och kontrollera energi- och utsläppseffektiviteten för anläggningen som helhet.
3. Alla utsläpp från reguljär verksamhet ska inkluderas, liksom från onormala händelser, inbegripet igångsättning, avstängning och nödsituationer, under rapporteringsperioden.
4. Utsläpp från mobila maskiner för transporter ska undantas.

B.2 Val av övervakningsmetod

Den tillämpliga metoden ska vara någon av följande.

1. Den beräkningsbaserade metoden, som består i att utsläpp från bränsle-/materialmängder fastställs på grundval av aktivitetsdata som erhålls genom mätsystem och ytterligare parametrar från laboratorieanalyser eller standardvärden. Den beräkningsbaserade metoden får tillämpas i enlighet med standardmetoden eller massbalansmetoden.
2. Den mätningbaserade metoden, som består i att utsläppen från utsläppskällor fastställs genom system för kontinuerlig mätning av koncentrationen av den berörda växthusgasen i rökgasen och rökgasflödet.

Genom undantag får andra metoder användas på de villkor som anges i artiklarna 4.2, 4.3 och 5 i denna förordning.

Den övervakningsmetod som ger de mest exakta och tillförlitliga resultaten ska väljas, utom när sektorspecifika krav i enlighet med avsnitt B.9 kräver en särskild metod. Den övervakningsmetod som tillämpas får vara en kombination av metoder som gör att olika delar av anläggningens utsläpp övervakas med någon av de tillämpliga metoderna.

I dokumentationen av övervakningsmetoder ska följande tydligt anges:

- För vilken bränsle-/materialmängd den beräkningsbaserade standardmetoden eller massbalansmetoden används, inbegripet en detaljerad beskrivning av fastställandet av varje relevant parameter i avsnitt B.3.4 i denna bilaga.
- För vilken utsläppskälla en mätningbaserad metod används, inklusive en beskrivning av alla relevanta delar i avsnitt B.6 i denna bilaga.
- Med hjälp av ett lämpligt diagram och en lämplig processbeskrivning av anläggningen, bevis för att det varken förekommer dubbelräkning eller uppgiftsluckor i anläggningens utsläpp.

Anläggningens utsläpp ska fastställas enligt följande:

$$Em_{int} = \sum_{i=1}^n Em_{calc,i} + \sum_{j=1}^m Em_{mass,j} + \sum_{k=1}^l Em_{other,k} \quad (\text{ekvation 4})$$

där

Em_{int} är anläggningens (direkta) utsläpp uttryckta i ton CO₂e,

$Em_{calc,i}$ är utsläppen från bränsle-/materialmängd i fastställda med hjälp av en beräkningsbaserad metod uttryckta i ton CO₂e,

$Em_{mass,j}$ är utsläppen från utsläppskälla j fastställda med hjälp av en mätningbaserad metod uttryckta i ton CO₂, och

$Em_{other,k}$ är utsläpp fastställda med en annan metod, index k uttryckta i ton CO₂e.

B.3 Formler och parametrar för den beräkningsbaserade metoden för koldioxid

B.3.1 Standardmetod

Utsläppen ska beräknas separat för varje bränsle-/materialmängd enligt följande:

B.3.1.1 Förbränningsutsläpp:

Förbränningsutsläpp ska beräknas med hjälp av standardmetoden enligt följande:

$$Em_i = AD_i \cdot EF_i \cdot OF_i \quad (\text{ekvation 5})$$

där

Em_i är utsläppen [t CO₂] från bränsle i ,

EF_i är emissionsfaktorn [t CO₂/TJ] för bränsle i ,

AD_i är aktivitetsdata [TJ] för bränsle i , beräknat som

$$AD_i = FQ_i \cdot NCV_i \quad (\text{ekvation 6})$$

FQ_i är den mängd bränsle som förbrukas [t eller m³] av bränsle i ,

NCV_i är det effektiva värmevärdet (lägre värmevärde) [TJ/t eller TJ/m³] för bränsle i ,

OF_i är oxidationsfaktorn (dimensionslös) för bränsle i , beräknat som

$$OF = 1 - C_{ash}/C_{total} \quad (\text{ekvation 7})$$

C_{ash} är det kol som ingår i stoft för rening av aska och rökgaser, och

C_{total} är det totala kol som ingår i det bränsle som förbränns.

Det konservativa antagandet att $OF = 1$ får alltid användas för att minska övervakningsinsatserna.

Under förutsättning att detta leder till en högre noggrannhet får standardmetoden för förbränningsutsläpp ändras enligt följande:

- Aktivitetsdata uttrycks som bränslemängd (dvs. i t eller m³).
- EF uttrycks i t CO₂/t bränsle eller t CO₂/m³ bränsle, beroende på vad som är tillämpligt.
- Det effektiva värmevärdet får utelämnas vid beräkningen. Det är dock en rekommenderad förbättring att effektivt värmevärde rapporteras, för att möjliggöra konsekvent kontroll och övervakning av energieffektiviteten i hela produktionsprocessen.

Om emissionsfaktorn för ett bränsle i ska beräknas utifrån analyserna av kolinnehåll och effektivt värmevärde ska följande ekvation användas:

$$EF_i = CC_i \cdot f / NCV_i \quad (\text{ekvation 8})$$

Om emissionsfaktorn för ett material eller bränsle uttryckt i t CO₂/t ska beräknas utifrån ett analyserat kolinnehåll, används följande ekvation:

$$EF_i = CC_i \cdot f \quad (\text{ekvation 9})$$

där

f är förhållandet mellan molmassorna för CO₂ och C: $f = 3,664 \text{ t CO}_2/\text{t C}$.

Eftersom emissionsfaktorn för biomassa ska vara noll, förutsatt att kriterierna i avsnitt B.3.3 är uppfyllda, kan detta beaktas för blandade bränslen (dvs. bränslen som innehåller både fossila komponenter och biomassakomponenter) enligt följande:

$$EF_i = EF_{pre,i} \cdot (1 - BF_i) \quad (\text{ekvation 10})$$

där

$EF_{pre,i}$ är den preliminära emissionsfaktorn för bränsle i (dvs. emissionsfaktorn om det totala bränslet är fossilt) och

BF_i är biomassafraktionen (dimensionslös) av bränsle i .

För fossila bränslen och när biomassafraktionen inte är känd ska BF_i sättas till det konservativa värdet noll.

B.3.1.2 Processutsläpp:

Processutsläppen ska beräknas med hjälp av standardmetoden enligt följande:

$$Em_j = AD_j \cdot EF_j \cdot CF_j \quad (\text{ekvation 11})$$

där

AD_j är aktivitetsdata [ton material] för material j ,

EF_j är emissionsfaktorn [t CO₂/t] för material j , och

CF_j är omvandlingsfaktorn (dimensionslös) för material j .

Det konservativa antagandet att $CF_j = 1$ får alltid användas för att minska övervakningsinsatserna.

När processen innefattar blandade insatsmaterial som innehåller oorganiska såväl som organiska former av kol får verksamhetsutövaren välja

- att fastställa en preliminär total emissionsfaktor för det blandade materialet genom att analysera det totala kolinnehållet (CC_i) och använda en omvandlingsfaktor och – i tillämpliga fall – biomassafraktion och effektivt värmevärde för det totala kolinnehållet, eller
- att fastställa det organiska och oorganiska innehållet separat och behandla det som två separata bränsle-/materialmängder.

Med beaktande av tillgängliga mätsystem för aktivitetsdata och metoder för att fastställa emissionsfaktorn för utsläpp från nedbrytningen av karbonater ska den metod som ger mer exakta resultat väljas för varje bränsle-/materialmängd enligt följande två metoder:

- Metod A (insatsbaserad): Emissionsfaktorn, omvandlingsfaktorn och aktivitetsdata ska avse mängden insatsmaterial i processen. De standardiserade emissionsfaktorer för rena karbonater som anges i tabell 3 i bilaga VIII ska användas, med beaktande av materialets sammansättning, fastställd i enlighet med avsnitt B.5 i denna bilaga.
- Metod B (produktionsbaserad): Emissionsfaktorn, omvandlingsfaktorn och aktivitetsdata ska avse mängden produktion från processen. De standardiserade emissionsfaktorerna för metalloxider efter utfasning av fossila bränslen enligt tabell 4 i bilaga VIII ska användas, med beaktande av det relevanta materialets sammansättning, fastställd i enlighet med avsnitt B.5 i denna bilaga.

För andra processutsläpp av koldioxid än från karbonater ska metod A tillämpas.

B.3.2 Massbalansmetod

De koldioxidmängder som är relevanta för varje bränsle-/materialmängd ska beräknas på grundval av kolinnehållet i varje material, utan åtskillnad mellan bränslen och processmaterial. Koldioxid som lämnar anläggningen i produkter i stället för att släppas ut beaktas i utgående bränsle-/materialmängder, som därför har negativa aktivitetsdata.

De utsläpp som motsvarar varje bränsle-/materialmängd ska beräknas enligt följande:

$$Em_k = f \cdot AD_k \cdot CC_k \quad (\text{ekvation 12})$$

där

AD_k är aktivitetsdata [ton] för material k , för produktion är AD_k negativt,

f är förhållandet mellan molmassorna för CO_2 och C: $f = 3,664 \text{ t CO}_2/\text{t C}$, och

CC_k är kolinnehållet i material k (dimensionslöst och positivt).

Om kolinnehållet i ett bränsle k beräknas utifrån en emissionsfaktor uttryckt i $\text{t CO}_2/\text{TJ}$ ska följande ekvation användas:

$$CC_k = EF_k \cdot NCV_k / f \quad (\text{ekvation 13})$$

Om kolinnehållet i ett material eller bränsle k beräknas utifrån en emissionsfaktor uttryckt i $\text{t CO}_2/\text{t}$ ska följande ekvation användas:

$$CC_k = EF_k / f \quad (\text{ekvation 14})$$

För blandade bränslen, dvs. bränslen som innehåller både fossila komponenter och biomassakomponenter eller blandade material, får biomassafraktionen beaktas, förutsatt att kriterierna i avsnitt B.3.3 är uppfyllda enligt följande:

$$CC_k = CC_{pre,k} \cdot (1 - BF_k) \quad (\text{ekvation 15})$$

där

$CC_{pre,k}$ är det preliminära kolinnehållet i bränsle k (dvs. emissionsfaktorn om det totala bränslet är fossilt) och

BF_k är biomassafraktionen av bränsle k (dimensionslös).

För fossila bränslen eller material och där biomassafraktionen inte är känd ska BF sättas till det konservativa värdet noll. Om biomassa används som insatsmaterial eller bränsle, och utgående material innehåller kol, ska den totala massbalansen behandla biomassafraktionen konservativt, vilket innebär att andelen biomassa i den totala mängden kol inte får överstiga den totala andelen biomassa som ingår i insatsmaterial och bränslen, utom om verksamhetsutövaren lägger fram bevis för en högre biomassafraktion i de producerade materialen med en (stökiometrisk) metod för att "spåra atomen" eller genom ^{14}C -analyser.

B.3.3 Kriterier för nollklassificering av utsläpp från biomassa

Om biomassa används som bränsle för förbränning ska den uppfylla kriterierna i detta avsnitt. Om biomassa som används för förbränning inte uppfyller dessa krav ska dess kolinnehåll betraktas som fossilt kol.

1. Biomassan ska uppfylla de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som anges i artikel 29.2–29.7 och 29.10 i direktiv (EU) 2018/2001.
2. Genom avvikelse från föregående punkt ska biomassa som ingår i eller som produceras från avfall och andra restprodukter än restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk endast uppfylla kriterierna i artikel 29.10 i direktiv (EU) 2018/2001. Denna punkt ska också tillämpas på avfall och restprodukter som först bearbetas till en produkt innan den bearbetas ytterligare till bränslen.
3. El, värme och kyla som produceras från fast kommunalt avfall ska inte omfattas av de kriterier som fastställs i artikel 29.10 i direktiv (EU) 2018/2001.
4. Kriterierna i artikel 29.2–7 och 29.10 i direktiv (EU) 2018/2001 ska gälla oberoende av biomassans geografiska ursprung.
5. Efterlevnaden av kriterierna i artikel 29.2–7 och 29.10 i direktiv (EU) 2018/2001 ska bedömas i enlighet med artiklarna 30 och 31.1 i det direktivet.

B.3.4 Relevanta parametrar

I enlighet med formlerna i avsnitten B.3.1–B.3.3 i denna bilaga ska följande parametrar fastställas för varje bränsle-/materialmängd:

1. Standardmetod, förbränning:
 - Minimikrav: Bränslemängd (t eller m³), emissionsfaktor (t CO₂/t eller t CO₂/m³).
 - Rekommenderad förbättring: Bränslemängd (t eller m³), effektivt värmevärde (TJ/t eller TJ/m³), emissionsfaktor (t CO₂/TJ), oxidationsfaktor, biomassafraktion, bevis för att kriterierna i avsnitt B.3.3 är uppfyllda.
2. Standardmetod, processutsläpp:
 - Minimikrav: Aktivitetsdata (t eller m³), emissionsfaktor (t CO₂/t eller t CO₂/m³).
 - Rekommenderad förbättring: Aktivitetsdata (t eller m³), emissionsfaktor (t CO₂/t eller t CO₂/m³), omvandlingsfaktor.
3. Massbalans:
 - Minimikrav: Materialmängd (t), kolhalt (t C/t material).
 - Rekommenderad förbättring: Materialmängd (t), kolhalt (t C/t material), effektivt värmevärde (TJ/t), biomassafraktion, bevis för att kriterierna i avsnitt B.3.3 är uppfyllda.

B.4 Krav på aktivitetsdata

B.4.1 Kontinuerlig eller partvis mätning

Om kvantiteter av bränslen eller material, inklusive varor eller mellanprodukter, måste fastställas för en rapporteringsperiod får en av följande metoder väljas och fastställas i dokumentationen av övervakningsmetoder:

1. På grundval av kontinuerlig mätning i den process där materialet förbrukas eller produceras.
2. På grundval av sammanställning av mätningar av kvantiteter som levereras eller produceras separat (partvis) med beaktande av relevanta lagerförändringar. För detta ändamål ska följande gälla:
 - a) Den mängd bränsle eller material som förbrukats under rapporteringsperioden beräknas som den mängd bränsle eller material som importerats under rapporteringsperioden minus den mängd bränsle eller material som exporterats, plus mängden bränsle eller material i lager i början av rapporteringsperioden minus mängden bränsle eller material i lager i slutet av rapporteringsperioden.

- b) Produktionsnivåerna för varor eller mellanprodukter ska beräknas som den kvantitet som exporterats under rapporteringsperioden minus den importerade kvantiteten minus mängden produkter eller material som fanns i lager i början av rapporteringsperioden, plus mängden produkter eller material som fanns i lager i slutet av rapporteringsperioden. Produkter från en produktionsprocess som återförs till samma produktionsprocess dras av från produktionsnivåerna, för att undvika dubbelräkning.

Om det inte är tekniskt möjligt eller om det skulle leda till orimligt höga kostnader att fastställa de mängder som lagerhålls genom direkt mätning får dessa kvantiteter uppskattas baserat på

1. uppgifter från tidigare år och i jämförelse med lämpliga aktivitetsnivåer under rapporteringsperioden, eller
2. dokumenterade förfaranden och motsvarande uppgifter i reviderade räkenskaper för rapporteringsperioden.

Om det är tekniskt ogenomförbart att fastställa mängden produkter, material eller bränsle för hela rapporteringsperioden eller om det skulle medföra orimliga kostnader, får det näst mest lämpliga datumet väljas för att skilja en rapporteringsperiod från nästa. Den ska stämmas av mot den rapporteringsperiod som krävs. De avvikelser som kan gälla för varje produkt, material eller bränsle ska anges tydligt, och ligga till grund för ett värde som är representativt för rapporteringsperioden och konsekvent beaktas för det följande året.

B.4.2 Verksamhetsutövarens kontroll över mätsystem

Den metod som föredras för att fastställa kvantiteter av produkter, material eller bränslen ska vara att anläggningens verksamhetsutövare använder mätsystem som verksamhetsutövaren själv kontrollerar. Mätsystem som ligger utanför verksamhetsutövarens kontroll, särskilt om de står under kontroll av leverantören av materialet eller bränslet, får användas i följande fall:

1. När verksamhetsutövaren inte har något eget mätsystem tillgängligt för att fastställa respektive dataset.
2. När det inte är tekniskt möjligt att fastställa datasetet i verksamhetsutövarens eget mätsystem eller om det skulle medföra orimliga kostnader.
3. När verksamhetsutövaren kan bevisa att det mätsystem som ligger utanför verksamhetsutövarens kontroll ger mer tillförlitliga resultat och är mindre utsatt för risker för felaktigheter.

Om mätsystem som ligger utanför verksamhetsutövarens kontroll används ska följande datakällor tillämpas:

- (1) Belopp på fakturor som utfärdats av en handelspartner under förutsättning att en affärstransaktion mellan två oberoende handelspartner äger rum.
- (2) Direkta avläsningar av mätsystemen.

B.4.3 Krav på mätsystem

Det ska finnas en grundlig förståelse av den osäkerhet som är förknippad med att mäta kvantiteter av bränslen och material, inbegripet driftsmiljöns inverkan och, i förekommande fall, osäkerheten vid bestämning av lager. Mätinstrument ska väljas som säkerställer minsta möjliga osäkerhet utan att medföra orimliga kostnader och som är lämpliga för den miljö som de används i, i enlighet med tillämpliga tekniska standarder och krav. Om sådana finns ska instrument som omfattas av lagstadgad metrologisk kontroll föredras. I detta fall kan det största tillåtna fel vid drift som medges enligt gällande nationell lagstiftning om lagstadgad metrologisk kontroll för den relevanta mätningssuppgiften användas som osäkerhetsvärde.

När ett mätinstrument behöver bytas ut på grund av funktionsfel eller på grund av att kalibreringen visar att kraven inte längre uppfylls, ska det ersättas med instrument som säkerställer att samma eller en bättre osäkerhetsnivå uppnås jämfört med det befintliga instrumentet.

B.4.4 *Rekommenderad förbättring*

Det betraktas som en rekommenderad förbättring att en mätosäkerhet uppnås som motsvarar de totala utsläppen från bränsle-/materialmängden eller utsläppskällan, med minst osäkerhet för den största delen av utsläppen. När det gäller utsläpp på mer än 500 000 t CO₂ per år ska osäkerheten för hela rapporteringsperioden, med beaktande av lagerförändringar, i tillämpliga fall vara 1,5 % eller bättre. För utsläpp under 10 000 t CO₂ per år ska en osäkerhet som är lägre än 7,5 % godtas.

B.5 **Krav på beräkningsfaktorer för koldioxid**

B.5.1 *Metoder för att fastställa beräkningsfaktorer*

För att fastställa de beräkningsfaktorer som krävs för den beräkningsbaserade metoden får en av följande metoder väljas:

1. Användning av standardvärden.
2. Användning av proxydata baserade på empiriska korrelationer mellan den relevanta beräkningsfaktorn och andra egenskaper som är bättre tillgängliga för mätning.
3. Användning av värden baserade på laboratorieanalys.

Beräkningsfaktorer ska fastställas i överensstämmelse med det tillstånd som används för relaterade aktivitetsdata med avseende på bränslets eller materialets tillstånd då det köps in eller används i processen som orsakar utsläpp, innan det torkas eller på annat sätt behandlas för laboratorieanalys. Om detta skulle medföra orimliga kostnader, eller om större noggrannhet kan uppnås, får aktivitetsdata och beräkningsfaktorer rapporterats konsekvent med hänsyn till det tillstånd i vilket laboratorieanalyser görs.

B.5.2 *Tillämpliga standardvärden*

Standardvärden av typ I ska endast tillämpas om inget standardvärde av typ II finns tillgängligt för samma parameter och material eller bränsle.

Standardvärdena för typ I ska vara följande:

- a) Standardiserade faktorer som anges i bilaga VIII.
- b) Standardiserade faktorer som ingår i IPCC:s senaste riktlinjer för växthusgasinventeringar (¹).
- c) Värden baserade på tidigare laboratorieanalyser som inte är äldre än fem år och som anses vara representativa för bränslet eller materialet.

Standardvärdena för typ II ska vara följande:

- a) Standardiserade faktorer som används av det land där anläggningen är beläggen för sin nationella inventeringsrapport till sekretariatet för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.
- b) Värden som offentliggörs av nationella forskningsinstitutioner, offentliga myndigheter, standardiseringsorgan, statistikbyråer osv. för mer uppdelad utsläpprapportering än enligt föregående punkt.
- c) Värden som specificeras och garanteras av bränsle- eller materialleverantören, om det finns bevis för att kolinnehållet uppvisar ett 95-procentigt konfidensintervall som inte överstiger 1 %.
- d) Stökiometriska värden för kolinnehållet och relaterade hänvisningsvärden för ett rent ämnes effektiva värmevärde.
- e) Värden baserade på tidigare laboratorieanalyser som inte är äldre än två år och som anses vara representativa för bränslet eller materialet.

(¹) FN:s internationella panel för klimatförändringar (IPCC): IPCC:s riktlinjer för förteckningar över nationella växthusgaser.

För att säkerställa konsekvens över tid ska eventuella standardvärden som används fastställas i dokumentationen av övervakningsmetoder och endast ändras om det finns belägg för att det nya värdet är lämpligare och mer representativt för det använda bränslet eller materialet än det föregående. Om standardvärdena ändras på årsbasis ska den tillförlitliga tillämpliga källan till detta värde fastställas i dokumentationen av övervakningsmetoden i stället för värdet i sig.

B.5.3 Fastställande av korrelationer för bestämning av proxydata

En proxyvariabel för kolinnehållet eller emissionsfaktorn får härledas från följande parametrar, i kombination med en empirisk korrelation som fastställs minst en gång per år i enlighet med kraven för laboratorieanalyser i avsnitt B.5.4 i denna bilaga enligt följande:

- a) Densitetsmåten för särskilda oljor eller gaser, inbegripet sådana som är gemensamma för raffinaderi- och stålindustrin.
- b) Det effektiva värmevärdet för särskilda koltyper.

Korrelationen måste uppfylla kraven enligt god branschpraxis och får endast tillämpas på de värden för proxyvariabeln som faller inom det område för vilket den fastställts.

B.5.4 Krav för laboratorieanalyser

När det krävs laboratorieanalyser för att fastställa egenskaperna (inbegripet fukt, renhet, koncentration, kolinnehåll, biomassafraktion, effektivt värmevärde, densitet) hos produkter, material, bränslen eller avgaser, eller för att upprätta samband mellan parametrar för indirekt bestämning av nödvändiga data, ska analyserna uppfylla kraven i detta avsnitt.

Resultatet av varje analys ska endast användas för den leveransperiod eller det bränsle- eller materialparti för vilken eller vilket proven har tagits, och vilken eller vilket proverna var avsedda att representera. När en specifik parameter fastställs ska resultaten av alla analyser som har gjorts användas med avseende på den parametern.

B.5.4.1 Användning av standarder

Alla analyser, kalibreringar, valideringar och all provtagning som används för att fastställa beräkningsfaktorer ska utföras genom tillämpning av metoder som baseras på motsvarande ISO-standarder. Om sådana standarder inte finns ska lämpliga EN-standarder eller nationella standarder eller krav som fastställts i ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem gälla. Om inga offentliggjorda tillämpliga standarder finns, får lämpliga utkast till standarder, industris riktlinjer för bästa praxis eller andra vetenskapligt beprövade metoder användas, vilket begränsar snedvridningen vid provtagning och mätning.

B.5.4.2 Rekommendationer om provtagningsplan och minsta analysfrekvens

De minimifrekvenser för analys av olika bränslen och material som förtecknas i tabell 1 i denna bilaga ska användas. En annan analysfrekvens får användas i följande fall:

- a) När tabellen inte innehåller någon tillämplig minimifrekvens.
- b) När det i ett behörigt övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem föreskrivs en annan minsta analysfrekvens för samma typ av material eller bränsle.
- c) När den minimifrekvens som anges i tabell 1 i denna bilaga skulle medföra orimliga kostnader.
- d) När det kan visas att på grundval av historiska data, inklusive analytiska värden för respektive bränsle och material från den närmast föregående handelsperioden, överstiger inte variationen i de analytiska värdena för respektive bränsle och material 1/3 av osäkerhetsfaktorn för att fastställa aktivitetsdata för det berörda bränslet eller materialet.

Om en anläggning drivs endast en del av året, eller om bränsle eller material levereras i partier som förbrukas under mer än rapporteringsperiod, får en mer lämplig tidsplan för analyser väljas, under förutsättning att det leder till en osäkerhet som är jämförbar med den som avses i föregående stycke.

Tabell 1

Minsta analysfrekvens

Bränsle/material	Minsta analysfrekvens
Naturgas	Minst en gång per vecka.
Andra gaser, särskilt syntesgas och processgas som exempelvis blandad raffinaderigas, koksugns gas, masugns gas, konvertergas, oljefälts- och gasfälts gas	Minst en gång per dag – med hjälp av lämpliga förfaranden vid olika tidpunkter på dagen
Eldningsolja (t.ex. lätt, medium eller tung eldningsolja, bitumen)	En gång per 20 000 ton bränsle och minst sex gånger per år
Kol, kokskol, koks, petroleumkoks, torv	En gång per 20 000 ton bränsle/material och minst sex gånger per år
Andra bränslen	En gång per 10 000 ton bränsle och minst fyra gånger per år
Obehandlat fast avfall (ren fossil eller blandad biomassa/fossil)	En gång per 5 000 ton avfall och minst fyra gånger per år
Flytande avfall, förbehandlat fast avfall.	En gång per 10 000 ton avfall och minst fyra gånger per år
Karbonatbergarter (inklusive kalksten och dolomit)	En gång per 50 000 ton material och minst fyra gånger per år
Lera och skiffer	Mängd material som motsvarar utsläpp på 50 000 ton koldioxid och minst fyra gånger per år
Annat material (primära, mellan- och slutprodukter)	Beroende på typen av material och variationen, mängd material som motsvarar utsläpp på 50 000 ton koldioxid och minst fyra gånger per år

Proverna ska vara representativa för det totala parti eller den leveranstid för vilka de tas. För att säkerställa representativiteten måste hänsyn tas till materialets heterogenitet, liksom till alla andra relevanta aspekter, såsom tillgänglig provtagningsutrustning, eventuell separation av faser eller lokal fördelning av partikelstorlekar, provens stabilitet osv. Provtagningsmetoden ska fastställas i dokumentationen av övervakningsmetoden.

Det anses vara en rekommenderad förbättring att en särskild provtagningsplan används för varje relevant material eller bränsle, i enlighet med tillämpliga standarder, som innehåller relevant information om metoder för beredning av prover, inbegripet information om ansvarsområden, platser, frekvenser och kvantiteter samt metoder för lagring och transport av prover.

B.5.4.3 Rekommendationer för laboratorier

De laboratorier som används för att utföra analyser för bestämning av beräkningsfaktorer ska vara ackrediterade enligt EN ISO/IEC 17025 för de berörda analysmetoderna. Laboratorier som inte är ackrediterade får endast användas för bestämning av beräkningsfaktorer om det finns belegg för att tillgång till ackrediterade laboratorier inte är tekniskt genomförbar eller skulle medföra orimliga kostnader och att det icke ackrediterade laboratoriet har tillräcklig kompetens. Ett laboratorium ska anses ha tillräcklig kompetens om det uppfyller samtliga följande krav:

1. Det är ekonomiskt oberoende av verksamhetsutövaren eller åtminstone organisatoriskt skyddat från påverkan från anläggningens ledning.
2. Det tillämpar tillämpliga standarder för de begärda analyserna.

3. Det har personal som har kompetens för de särskilda uppgifter som ingår i uppdraget.
4. Det hanterar provtagning och beredning av prover, inbegripet kontroll av provernas integritet, på lämpligt sätt.
5. Det utför regelbundet kvalitetssäkring av kalibrering, provtagning och analysmetoder med lämpliga metoder, vilket innefattar regelbundet deltagande i kvalifikationsprovningssystem, tillämpning av analysmetoder för certifierade referensmaterial, eller genom jämförelse med ett ackrediterat laboratorium.
6. Det hanterar utrustning korrekt, inklusive genom att upprätthålla och genomföra förfaranden för kalibrering, justering, underhåll och reparation av utrustning samt dokumentation av detta.

B.5.5 Rekommenderade metoder för fastställande av beräkningsfaktorer

Det anses vara en rekommenderad förbättring att standardvärden tillämpas endast för bränsle-/materialmängder som motsvarar mindre utsläppsmängder och att tillämpa laboratorieanalyser för alla större bränsle-/materialmängder. I följande förteckning presenteras de tillämpliga metoderna i följd av ökad datakvalitet:

1. Standardvärden av typ I.
2. Standardvärden av typ II.
3. Korrelationer för att fastställa proxydata.
4. Analyser som utförts utanför verksamhetsutövarens kontroll, t.ex. av leverantören av bränslet eller materialet, och som ingår i inköpsdokumentationen, utan ytterligare information om de metoder som använts.
5. Analyser i icke ackrediterade laboratorier eller i ackrediterade laboratorier, men med förenklade provtagningsmetoder.
6. Analyser i ackrediterade laboratorier, med tillämpning av bästa praxis för provtagning.

B.6 Krav på en mätbaserad metod för koldioxid och dikväveoxid

B.6.1 Allmänna bestämmelser

För en mätbaserad metod krävs användning av ett system för kontinuerlig utsläppsmätning (CEMS) installerat vid en lämplig mätpunkt.

För övervakningen av dikväveoxidutsläpp är det obligatoriskt att använda den mätbaserade metoden. För koldioxid ska den endast användas om det finns belägg för att det leder till mer korrekta uppgifter än den beräkningsbaserade metoden. Kraven på mätsystemens osäkerhet enligt avsnitt B.4.3 i denna bilaga ska gälla.

Kolmonoxid som släpps ut i atmosfären ska behandlas som den molekvalenta mängden koldioxid.

Om flera utsläppskällor förekommer i en och samma anläggning och inte kan mätas som en enda utsläppskälla ska verksamhetsutövaren mäta utsläppen från dessa källor separat och sammanfatta resultaten för de sammanlagda utsläppen av gasen i fråga under rapporteringsperioden.

B.6.2 Metod och beräkning

B.6.2.1 Utsläpp under en rapporteringsperiod (årliga utsläpp)

De totala utsläppen från en utsläppskälla under rapporteringsperioden ska fastställas genom att alla timvärden sammanställs för den uppmätta koncentrationen av växthusgaser under rapporteringsperioden och multipliceras med timvärdena för rökgasflödet där timvärdena ska vara medelvärden för alla enskilda mätningresultat för varje driftstämme med hjälp av formeln

$$GHGEM_{total}[t] = \sum_{i=1}^{HoursOp} (GHGconc_{hourly,i} \cdot V_{hourly,i}) \cdot 10^{-6} [t/g] \quad (\text{ekvation 16})$$

där

$GHG Em_{total}$ är de totala årliga utsläppen av växthusgaser (GHG) i ton,

$GHG conc_{hourly,i}$ är timmedelvärdet för koncentrationer av växthusgasutsläpp uttryckt som g/Nm³ i det rökgasflöde som mäts under drift för timme eller en kortare referensperiod i ,

$V_{hourly,i}$ är rökgasvolymen i Nm³ för en timme eller en kortare referensperiod i , fastställd genom integrering av flödes hastigheten under referensperioden, och

$HoursOp$ sammanlagt antal timmar (eller kortare referensperioder) för vilka den mätningbaserade metoden tillämpas, inklusive de timmar för vilka uppgifter har ersatts i enlighet med avsnitt B.6.2.6 i denna bilaga.

Indexet i avser den enskilda driftstimmen (eller de enskilda referensperioderna).

Timmedelvärden för varje uppmätt parameter ska beräknas före ytterligare bearbetning med hjälp av alla datapunkter som är tillgängliga för den specifika timmen. Om uppgifter för kortare referensperioder kan genereras utan extra kostnader ska dessa perioder användas för att fastställa de årliga utsläppen.

B.6.2.2 Bestämning av koncentrationen av växthusgaser

Koncentrationen av den berörda växthusgasen i rökgasen ska fastställas genom kontinuerlig mätning vid en representativ punkt genom

- direkt mätning av koncentrationen av växthusgaser,
- indirekt mätning: vid hög koncentration i rökgasen får växthuskoncentrationen beräknas med hjälp av en indirekt koncentrationsmätning med beaktande av de uppmätta koncentrationsvärdena för alla andra komponenter i i gasflödet, med hjälp av följande formel:

$$GHGconc[\%] = 100\% - \sum_i Conc_i[\%] \quad (\text{ekvation 17})$$

där

$conc_i$ är koncentrationen av gaskomponenten i .

B.6.2.3 Koldioxidutsläpp från biomassa

I tillämpliga fall får alla koldioxidmängder som härrör från biomassa och som uppfyller kriterierna i avsnitt B.3.3 i denna bilaga subtraheras från de totala uppmätta koldioxidutsläppen, förutsatt att en av följande metoder används för mängden koldioxidutsläpp från biomassa:

1. En beräkningsbaserad metod, även metoder med analyser och provtagning baserad på ISO 13833 (*Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av andelen koldioxid av biogent respektive fossilt ursprung – Provtagning och bestämning av radioaktivt kol*).
2. En annan metod som bygger på en relevant standard, inbegripet ISO 18466 (*Utsläpp från stationära källor – Bestämning av biogenandel i koldioxid (CO₂) i rökgas med balansmetoden*).
3. En annan metod som är tillåten enligt ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem.

B.6.2.4 Fastställande av utsläpp av CO₂e från N₂O

När det gäller mätningar av dikväveoxid ska de totala årliga utsläppen av dikväveoxid från alla utsläppskällor (uppmätta i ton och angivna med tre decimalers noggrannhet) omvandlas till årliga utsläpp av koldioxidekvivalenter (avrundade ton) med hjälp av följande formel och GWP-värdena enligt bilaga VIII.3:

$$CO_2e [t] = N_2O_{annual}[t] \times GWP_{N_2O} \quad (\text{ekvation 18})$$

där

N_2O_{annual} är de totala årliga dikväveoxidutsläppen, beräknade i enlighet med avsnitt B.6.2.1 i denna bilaga.

B.6.2.5 Fastställande av rökgasflödet

Rökgasflödet kan bestämmas med en av följande metoder:

- Beräkning med hjälp av en lämplig massbalans, med beaktande av alla relevanta parametrar på insatssidan, som för koldioxidutsläpp minst ska omfatta uppgifter om insatsmaterial, insatsluftflöde och processens effektivitet, och på produktionssidan minst ska omfatta uppgifter om produktionsresultatet och koncentrationen av syre (O₂), svaveldioxid (SO₂) och kväveoxider (NO_x).
- Bestämning genom kontinuerliga flödesmätningar vid en representativ punkt.

B.6.2.6 Behandling av mätluckor

Om utrustningen för kontinuerlig mätning av en parameter är manöveroduglig, utom räckvidd eller ur funktion under en del av timmen eller referensperioden, ska det relaterade timmedelvärdet beräknas proportionellt i förhållande till de återstående datapunkterna för den aktuella timmen eller den kortare referensperioden förutsatt att minst 80 % av det maximala antalet datapunkter för en parameter finns att tillgå.

Om mindre än 80 % av det maximala antalet datapunkter för en parameter är tillgängliga ska följande metoder användas:

- För en parameter som direkt mäts som koncentration används ett ersättningsvärde i form av summan av en genomsnittlig koncentration och den dubbla standardavvikelsen i samband med detta genomsnitt, beräknat med hjälp av följande ekvation:

$$C_{subst} = \bar{C} + 2 \sigma_c \quad (\text{ekvation 19})$$

där

\bar{C} är det aritmetiska medelvärdet för koncentrationen av den specifika parametern under hela rapporteringsperioden eller, om särskilda omständigheter tillämpas när uppgifter saknas, en lämplig tidsperiod som återspeglar de specifika omständigheterna och

σ_c är den bästa uppskattningen av standardavvikelsen för koncentrationen av denna specifika parameter under hela rapporteringen eller, om särskilda omständigheter tillämpas när uppgifter saknas, en lämplig tidsperiod som återspeglar de specifika omständigheterna.

Om rapporteringsperioden inte är tillämplig för att fastställa sådana ersättningsvärden på grund av väsentliga tekniska förändringar i anläggningen ska en annan tillräckligt representativ tidsram väljas för bestämning av genomsnittet och standardavvikelsen, om möjligt med minst sex månaders varaktighet.

- När det gäller en annan parameter än koncentration ska ersättningsvärdena fastställas med hjälp av en lämplig massbalansmodell eller en energibalans i processen. Denna modell ska valideras med hjälp av de återstående uppmätta parametrarna för den mättingsbaserade metoden och uppgifter vid regelbundna arbetsförhållanden, med beaktande av en tidsperiod av samma varaktighet som dataluckan.

B.6.3 Kvalitetskrav

Alla mätningar ska utföras genom tillämpning av metoder baserade på

1. ISO 20181:2023 (*Stationary source emissions – Quality assurance of automated measuring systems*),
2. ISO 14164:1999 (*Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av gasströmmars volymflöde i rörledningar – Automatiska metoder*),
3. ISO 14385-1:2014 (*Utsläpp och utomhusluft – Växthusgaser - Del 1: Kalibrering av automatiska mätsystem*),
4. ISO 14385-2:2014 (*Utsläpp och utomhusluft – Växthusgaser – Del 2: Fortlöpande kvalitetssäkring av automatiska mätsystem*),
5. andra relevanta ISO-standarder, särskilt ISO 16911-2 (*Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av hastighet och volymflöde i kanaler*).

Om inga offentliggjorda tillämpliga standarder finns, ska lämpliga utkast till standarder, riktlinjer för branschstandarder för bästa praxis eller andra vetenskapligt beprövade metoder användas, vilket begränsar snedvridningen vid provtagning och mätning.

Alla relevanta aspekter av systemet för kontinuerlig mätning ska beaktas, inbegripet utrustningens placering, kalibrering, mätning, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll.

De laboratorier som utför mätningar, kalibreringar och relevanta utrustningsbedömningar för system för kontinuerlig mätning av utsläpp ska vara akkrediterade enligt ISO/IEC 17025 för de relevanta analysmetoderna eller kalibreringarna. Om laboratoriet inte har sådan akkreditering ska tillräcklig kompetens i enlighet med avsnitt B.5.4.3 i denna bilaga säkerställas.

B.6.4 Bekräftande beräkningar

Koldioxidutsläpp som fastställs med en mätningbaserad metod ska bekräftas genom beräkning av de årliga utsläppen av varje berörd växthusgas för samma utsläppskällor och bränsle-/materialmängder. För detta ändamål får kraven i avsnitten B.4–B.6 i denna bilaga förenklas på lämpligt sätt.

B.6.5 Minimikrav för kontinuerliga utsläppsmätningar

Som ett minimikrav ska en osäkerhet på 7,5 % av utsläppen av växthusgaser från en utsläppskälla under hela rapporteringsperioden uppnås. För mindre utsläppskällor eller under exceptionella omständigheter får en osäkerhet på 10 % tillåtas. Det är en rekommenderad förbättring att en osäkerhet på 2,5 % uppnås åtminstone för utsläppskällor som släpper ut mer än 100 000 ton fossil CO_{2e} per rapporteringsperiod.

B.7 Krav för bestämning av perfluorkarbonutsläpp

Övervakningen ska omfatta utsläpp av perfluorkarboner (PFC) till följd av anodeffekter, inklusive diffusa utsläpp av perfluorkarboner. Utsläpp som inte beror på anodeffekter ska fastställas på grundval av uppskattningsmetoder i enlighet med industrins bästa praxis, särskilt riktlinjer från International Aluminium Institute.

Utsläpp av perfluorkarboner ska beräknas från de utsläpp som är mätbara i en rörledning eller skorsten (*utsläpp från punktkällor*) samt diffusa utsläpp med hjälp av rörledningens insamlingseffektivitet:

$$\text{Perfluorkarbonutsläpp (totalt)} = \text{perfluorkarbonutsläpp (rörledning)/insamlingseffektivitet} \quad (\text{ekvation 20})$$

Insamlingseffektiviteten ska mätas när de anläggnings specifika emissionsfaktorerna fastställs.

Utsläpp av CF₄ och C₂F₆ genom en rörledning eller skorsten ska beräknas med hjälp av en av följande metoder:

1. Metod A där anodeffektminuterna per celdygn registreras.
2. Metod B där anodeffektöverspänningen registreras.

B.7.1 Beräkningsmetod A – slope-metoden:

Följande ekvationer ska användas för att fastställa perfluorkarbonutsläpp:

$$CF_4\text{-utsläpp [t]} = AEM \times (SEF_{CF_4}/1\ 000) \times Pr_{Al} \quad (\text{ekvation 21})$$

$$C_2F_6\text{-utsläpp [t]} = CF_4\text{-utsläpp} \times F_{C_2F_6} \quad (\text{ekvation 22})$$

där

AEM är anodeffektminuter/celdygn,

SEF_{CF₄} är slope-emissionsfaktor uttryckt i (kg CF₄/producerat t Al)/(anodeffektminuter/celdygn). Om olika celltyper används kan olika regressionsemissionsfaktorer (SEF) tillämpas efter behov,

Pr_{Al} är produktionen av primäraluminium [t] under rapporteringsperioden, och

F_{C₂F₆} är massfraktion C₂F₆ [t C₂F₆/t CF₄].

Anodeffektminuter per celdygn uttrycker anodeffekternas frekvens (antal anodeffekter/celdygn) multiplicerat med anodeffektens genomsnittliga varaktighet (anodeffektminuter/antal förekomster):

$$AEM = \text{frekvens} \times \text{genomsnittlig varaktighet} \quad (\text{ekvation 23})$$

Emissionsfaktor: Emissionsfaktorn för CF₄ (slope-emissionsfaktor, SEF_{CF4}) uttrycker mängden [kg] CF₄-utsläpp per ton framställt aluminium per anodeffektminut per celdygn. Emissionsfaktorn (massfraktion F_{C2F6}) för C₂F₆ uttrycker mängden [kg] C₂F₆-utsläpp i proportion till mängden [kg] CF₄-utsläpp.

Minimikrav: Tekniskspecifika emissionsfaktorer från tabell 2 i denna bilaga tillämpas.

Rekommenderad förbättring: Anläggningspecifika emissionsfaktorer för CF₄ och C₂F₆ fastställs genom kontinuerliga eller intermittenta fältmätningar. För att fastställa dessa emissionsfaktorer ska industrins bästa praxis tillämpas, särskilt de senaste riktlinjerna från International Aluminium Institute. Emissionsfaktorn ska också beakta utsläpp som inte beror på anodeffekter. Varje emissionsfaktor ska fastställas med en högsta osäkerhet av ± 15 %. Emissionsfaktorerna ska fastställas minst vart tredje år, eller tidigare om nödvändigt på grund av relevanta ändringar vid anläggningen. Relevanta ändringar innebär en ändring av spridningen av anodeffektens varaktighet, eller en ändring av kontrollalgoritmen som påverkar mixen av anodeffektstyper eller egenskaperna hos anodeffektens termineringsrutin.

Tabell 2

Tekniskspecifika emissionsfaktorer som rör aktivitetsdata för slope-metoden

Teknik	Emissionsfaktor för CF ₄ (SEF _{CF4}) [(kg CF ₄ /t Al) / (AE-Mins/ celdygn)]	Emissionsfaktor för C ₂ F ₆ (F _{C2F6}) [t C ₂ F ₆ / t CF ₄]
Legacy Point Feed Pre Bake (äldre mätpunkt, Prebake-teknik) (PFPB L)	0,122	0,097
Modern Point Feed Pre Bake (modern mätpunkt, Prebake-teknik) (PFPB M)	0,104	0,057
Modern Point-Fed Prebake utan helautomatiserade anodeffektstrategier för perfluorkarbonutsläpp (PFPB MW)	– (*)	– (*)
Centre Worked Prebake (CWPB)	0,143	0,121
Side Worked Prebake (SWPB)	0,233	0,280
Vertical Stud Söderberg (VSS)	0,058	0,086
Horizontal Stud Söderberg (HSS)	0,165	0,077

(*) Anläggningen måste fastställa faktorn genom egna mätningar. Om detta inte är tekniskt genomförbart eller medför orimliga kostnader ska värdena för CWPB-metoden användas.

B.7.2 Beräkningsmetod B – överspänningsmetod

För överspänningsmetoden ska följande ekvationer användas:

$$CF_4\text{-utsläpp [t]} = OVC \times (AEO/CE) \times Pr_{Al} \times 0,001 \quad (\text{ekvation 24})$$

$$C_2F_6\text{-utsläpp [t]} = CF_4\text{-utsläpp} \times F_{C2F6} \quad (\text{ekvation 25})$$

där

OVC är överspänningskoefficienten (emissionsfaktor) uttryckt som kg CF₄ per ton aluminium som framställs per mV överspänning,

AEO är överspänningen avseende anodeffekten per cell [mV] fastställd som integralen av (tid × spänning som överstiger målspänningen) dividerat med tiden (varaktighet) för datainsamlingen,

CE är den genomsnittliga aktuella effektiviteten för aluminiumframställning [%],

Pr_{Al} är den årliga produktionen av primärt aluminium [t], och

$F_{C_2F_6}$ är massfraktionen C_2F_6 [$t C_2F_6 / t CF_4$].

Termen AEO/CE (anodeffektöverspänning/aktuell effektivitet) uttrycker den tidsintegrerade genomsnittliga anodeffektöverspänningen [mV överspänning] per genomsnittlig aktuell effektivitet [%].

Minimikrav: Tekniskspecifika emissionsfaktorer från tabell 3 i denna bilaga ska tillämpas.

Rekommenderad förbättring: Anläggningspecifika emissionsfaktorer används för CF_4 [(kg $CF_4/t Al$)/(mV)] och C_2F_6 [$t C_2F_6 / t CF_4$] fastställda genom kontinuerliga eller intermittenta fältmätningar. För att fastställa dessa emissionsfaktorer ska industrins bästa praxis tillämpas, särskilt de senaste riktlinjerna från International Aluminium Institute. Emissionsfaktorerna ska fastställas med en högsta osäkerhet av $\pm 15\%$. Emissionsfaktorerna ska fastställas minst vart tredje år, eller tidigare om nödvändigt på grund av relevanta ändringar vid anläggningen. Relevanta ändringar innebär en ändring av spridningen av anodeffektens varaktighet, eller en ändring av kontrollalgoritmen som påverkar mixen av anodeffektstyper eller egenskaperna hos anodeffektens termineringsrutin.

Tabell 3

Tekniskspecifika emissionsfaktorer relaterade till aktivitetsdata om överspänning.

Teknik	Emissionsfaktor för CF_4 [(kg $CF_4/t Al$)/mV]	Emissionsfaktor för C_2F_6 [$t C_2F_6 / t CF_4$]
Centre Worked Prebake (CWPB)	1,16	0,121
Side Worked Prebake (SWPB)	3,65	0,252

B.7.3 Fastställande av utsläpp av koldioxidequivaler

Utsläppen av koldioxidequivaler (CO_2e) ska beräknas utifrån utsläppen CF_4 och C_2F_6 enligt följande, med användning av de globala uppvärmningspotentialer som anges i bilaga VIII.

$$PFC\text{-utsläpp [t } CO_2e] = CF_4 \text{ emissions [t]} \times GWP_{CF_4} + C_2F_6\text{-utsläpp [t]} \times GWP_{C_2F_6} \quad (\text{ekvation 26})$$

B.8 Krav för koldioxid som överförs mellan anläggningar

B.8.1 Koldioxid som ingår i gaser (ingående koldioxid)

Ingående koldioxid som överförs till en anläggning, även sådan koldioxid som ingår i naturgas, i en avgas (inbegripet masugnsavgas eller koksugnsavgas) eller i insatsmaterial i processen (inbegripet syntesgas), ska inkluderas i emissionsfaktorn för den bränsle-/materialmängden.

Om ingående koldioxid överförs från anläggningen som en del av en bränsle-/materialmängd till en annan anläggning ska den inte räknas som utsläpp från den anläggning där den har sitt ursprung. Om den ingående koldioxiden släpps ut (t.ex. ventilerad eller facklad) eller överförs till enheter som själva inte övervakar utsläpp i enlighet med denna förordning eller ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem, ska den dock räknas som utsläpp från den anläggning där den har sitt ursprung.

B.8.2 Behörighet att dra av lagrad eller använd koldioxid

I följande fall får koldioxid som härrör från fossilt kol och som härrör från förbränning eller processer som leder till processutsläpp, eller som importerats från andra anläggningar, även i form av ingående koldioxid, räknas som koldioxid som inte har släppts ut:

1. Om koldioxiden används inom anläggningen eller överförs från anläggningen till något av följande:
 - a) En anläggning för avskiljning av koldioxid som övervakar utsläpp enligt denna förordning eller ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem.
 - b) En anläggning eller ett transportnät för långsiktig geologisk lagring av koldioxid som övervakar utsläpp i enlighet med denna förordning eller ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem.
 - c) En lagringsplats för långsiktig geologisk lagring som övervakar utsläpp enligt denna förordning eller ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem.
2. Om koldioxiden används inom anläggningen eller överförs från anläggningen till en enhet som övervakar utsläpp i enlighet med denna förordning eller ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem i syfte att framställa produkter i vilka det kol som härrör från koldioxiden är permanent kemiskt bundet så att den inte kommer ut i atmosfären vid normal användning, inbegripet normal verksamhet efter att produkten är uttjänt, enligt definitionen i den delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 12.3b i direktiv 2003/87/EG.

Koldioxid som överförs till en annan anläggning för de ändamål som anges i punkterna 1 och 2 får räknas som ej utsläppt endast i den mån bevis tillhandahålls genom hela spårbarhetskedjan till lagringsplatsen eller anläggningen för koldioxidens användning, inklusive eventuella transportörer, för den del av koldioxiden som faktiskt lagrats eller använts för produktion av kemiskt stabila produkter jämfört med den totala mängden koldioxid som överförts från ursprungsanläggningen.

Om koldioxid används inom samma anläggning för de syften som anges i punkterna 1 och 2 ska de övervakningsmetoder som anges i avsnitten 21–23 i bilaga IV till genomförandeförordning (EU) 2018/2066 tillämpas.

B.8.3 Övervakningsregler överföringar av koldioxid

Identiteten och kontaktuppgifterna för en ansvarig person vid de mottagande anläggningarna eller enheterna ska tydligt anges i dokumentationen av övervakningsmetoder. Den mängd koldioxid som inte anses ha släppts ut ska rapporteras i meddelandet enligt bilaga IV.

Identiteten och kontaktuppgifterna för en ansvarig person för de anläggningar eller enheter från vilka koldioxiden har mottagits ska tydligt anges i dokumentationen av övervakningsmetoder. Mängden mottagen koldioxid ska rapporteras i det meddelande som avses i bilaga IV.

För att fastställa den mängd koldioxid som överförs från en anläggning till en annan ska en mätningbaserad metod användas. För mängden koldioxid som är permanent kemiskt bunden i produkter ska en beräkningsbaserad metod användas, helst med användning av en massbalans. De kemiska reaktioner som tillämpas och alla relevanta stökiometriska faktorer ska fastställas i dokumentationen av övervakningsmetoden.

B.9 Sektorsspecifika krav

B.9.1 Ytterligare regler för förbränningsenheter

Förbränningsutsläpp ska omfatta alla koldioxidutsläpp från förbränning av bränslen som innehåller kol, inklusive avfall, oberoende av någon annan klassificering av sådana utsläpp eller bränslen. Om det är oklart om ett material fungerar som bränsle eller som insatsmaterial i processen, t.ex. för reduktion av metallmalm, ska materialets utsläpp övervakas på samma sätt som förbränningsutsläpp. Alla stationära enheter för förbränning ska beaktas, inbegripet pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning.

Övervakningen ska dessutom omfatta processutsläpp av koldioxid från tvättning av rökgas, särskilt koldioxid från kalksten eller andra karbonater för avsvavning och liknande tvättning, och från urea som används i deNO_x-enheter.

B.9.1.1 Avsvavling och annan tvättning av sur gas

Processutsläpp av koldioxid från användningen av karbonater för tvättning av sur gas från rökgasströmmen ska beräknas på grundval av förbrukad karbonat (metod A). Vid avsvavling kan beräkningen alternativt baseras på mängden producerat gips (metod B). I det senare fallet ska emissionsfaktorn vara det stökiometriska förhållandet mellan torr gips ($\text{CaSO}_4 \times 2\text{H}_2\text{O}$) och koldioxid som släpps ut: 0,2558 t CO_2/t gips.

B.9.1.2 DeNO_x

Om urea används som reduktionsmedel i en deNO_x -enhet ska processkoldioxidutsläppen från dess användning beräknas med hjälp av metod A, med tillämpning av en emissionsfaktor baserad på det stökiometriska förhållandet 0,7328 t CO_2/t urea.

B.9.1.3 Övervakning av fackling

Vid beräkning av utsläppen från fackling, rutinfackling och driftfackling (körnringar, start och avstängning samt akutsatsar) inbegripas. Ingående koldioxid i facklad gas ska inkluderas.

Om noggrannare övervakning inte är tekniskt genomförbar eller skulle leda till orimliga kostnader ska en referensemissionsfaktor på 0,00393 t CO_2/Nm^3 användas, härledd från förbränning av ren etan som används som konservativ proxyvariabel för facklad gas.

Det är en rekommenderad förbättring att anläggningsspecifika emissionsfaktorer fastställs utifrån en uppskattning av molekylvikten för facklad gas, med hjälp av processmodellering som bygger på standardmodeller inom branschen. Genom att ta hänsyn till de relativa proportionerna och molekylvikterna för varje mängd som bidrar, får man fram ett vägt årsgenomsnitt för den facklade gasens molekylvikt.

För aktivitetsdata godtas en högre mätosäkerhet än för andra bränslen som förbränns.

B.9.2 Ytterligare regler för utsläpp från produktion av cementklinker

B.9.2.1 Ytterligare regler för metod A (insatsbaserad)

Om metod A (baserat på tillförsel till ugnen) används för att fastställa processutsläpp ska följande särskilda regler gälla:

- När cementugnsstof (CKD) eller bypass-stof lämnar ugnssystemet ska de relaterade mängderna råvara inte betraktas som insatsmaterial i processen. Utsläpp från cementugnsstof ska övervakas separat i enlighet med avsnitt B.9.2.3 i denna bilaga.
- Antingen obearbetat kalkstensmjöl som helhet eller separata insatsmaterial kan karakteriseras för att undvika dubbelräkning eller utelämnande av returmaterial eller bypass-material. Om aktivitetsdata bestäms på grundval av producerad klinker får nettomängden av obearbetat kalkstensmjöl fastställas genom ett anläggningsspecifikt empiriskt förhållande mellan obearbetat kalkstensmjöl och klinker. Det anläggningsspecifika empiriska förhållandet ska uppdateras minst en gång per år med hjälp av branschens riktlinjer för bästa praxis.

B.9.2.2 Ytterligare regler för metod B (produktionsbaserad)

Om metod B (baserad på klinkerproduktion) används för att fastställa processutsläpp ska följande särskilda regler gälla:

Aktivitetsdata ska fastställas såsom klinkerproduktionen [t] under rapporteringsperioden antingen

- genom direkt vägning av klinkern, eller
- utgående från cementleveranser med hjälp av följande formel (materialbalans inräknat levererad klinker, tillhandahållen klinker och variationer i klinkerlagret):

$$Cl_{i,prod} = (Cem_{div} - Cem_{sv}) \cdot CCR - Cl_i + Cl_d - Cl_{sv} \quad (\text{ekvation 27})$$

där

- $Cl_{i,prod}$ är mängden producerad klinker uttryckt i ton,
 Cem_{deliv} är mängden cementleveranser uttryckt i ton,
 CEM_{SV} är variationerna i cementlagret uttryckt i ton,
 CCR är förhållandet klinker/cement (ton klinker per ton cement),
 Cl_i är mängden producerad klinker uttryckt i ton,
 Cl_d är mängden levererad klinker uttryckt i ton, och
 $Cl_{i,sv}$ är mängden variationer i klinkerlagret uttryckt i ton.

Förhållandet klinker/cement ska antingen härledas separat för varje enskild cementprodukt baserat på laboratorieanalyser enligt bestämmelserna i avsnitt B.5.4 eller beräknas som förhållande ur differensen av cementleveranser och lagerförändringar och alla material som används som tillsats i cementen, inbegripet bypass-stoft och cementugnsstof.

Som minimikrav för att fastställa emissionsfaktorn ska ett standardvärde på 0,525 t CO₂/ton klinker tillämpas.

B.9.2.3 Utsläpp från kasserat stoft

Processutsläpp av koldioxid från bypass-stoft eller cementugnsstof (CKD) som lämnar ugnssystemet ska läggas till utsläppen, med korrigerig för delvis förbränning av cementugnsstof.

Minimikrav: En emissionsfaktor på 0,525 t koldioxid/ton stoft ska tillämpas.

Rekommenderad förbättring: Emissionsfaktorn (EF) bestäms minst en gång per år i enlighet med bestämmelserna i avsnitt B.5.4 i denna bilaga och med hjälp av följande formel:

$$EF_{CKD} = \left(\frac{EF_{Cl_i}}{1+EF_{Cl_i}} \cdot d \right) / \left(1 - \frac{EF_{Cl_i}}{1+EF_{Cl_i}} \cdot d \right) \quad (\text{ekvation 28})$$

där

- EF_{CKD} är emissionsfaktorn för delvis förbränt cementugnsstof [t CO₂/t CKD],
 EF_{Cl_i} är den anläggningsspecifika emissionsfaktorn för klinker [t CO₂/t klinker], och
 d är förbränningsgraden för cementugnsstof (frigiort CO₂ i % av total CO₂ från karbonater i den oarbetade blandningen).

B.9.3 Ytterligare regler för utsläpp från produktion av salpetersyra

B.9.3.1 Allmänna regler för mätning av dikväveoxid

Utsläpp av dikväveoxid (N₂O) ska fastställas med hjälp av en mätningbaserad metod. N₂O-koncentrationerna i rökgasen från varje utsläppskälla ska mätas vid en representativ punkt, efter utrustning för rening av NO_x/N₂O, om rening används. Teknik som kan mäta N₂O-koncentrationer i alla utsläppskällor både under renade och orenade förhållanden ska tillämpas. Alla mätningar ska justeras till torr gas-förhållanden när detta krävs och rapporteras på ett samstämmigt sätt.

B.9.3.2 Fastställande av rökgasflödet

För övervakning av rökgasflödet ska den massbalansmetod som anges i avsnitt B.6.2.5 i denna bilaga användas, såvida det inte är tekniskt omöjligt. I detta fall får en alternativ metod tillämpas, t.ex. en annan massbalansmetod baserad på omfattande parametrar såsom tillförsel av ammoniak, eller fastställande av flöde genom kontinuerlig flödesmätning.

Rökgasflödet ska beräknas enligt följande formel:

$$V_{flue\ gas\ flow} [Nm^3/h] = V_{air} \times (1 - O_{2,air}) / (1 - O_{2,flue\ gas}) \quad (\text{ekvation 29})$$

där

V_{air} är det totala luftinflödet i standardförhållanden uttryckt i Nm³/h,

$O_{2,air}$ är volymfraktionen O₂ i torr luft (= 0,2095), och

$O_{2,flue\ gas}$ är volymfraktionen O₂ i rökgasen.

V_{air} ska beräknas som summan av alla inkommande luftflöden till produktionsenheten för salpetersyra, särskilt primärt och sekundärt luftinflöde, och i tillämpliga fall processintern luftavgivning.

Alla mätningar ska justeras till torr gas-förhållanden och rapporteras på ett samstämt sätt.

B.9.3.3 Syrgaskoncentrationer (O₂)

Om detta behövs för beräkning av rökgasflödet i enlighet med avsnitt B.9.3.2 i denna bilaga ska syrekoncentrationerna i rökgasen mätas med tillämpning av kraven i avsnitt B.6.2.2 i denna bilaga. Alla mätningar ska justeras till torr gas-förhållanden och rapporteras på ett samstämt sätt.

C. VÄRMEFLÖDEN

C.1 Regler för fastställande av mätbar nettovärme

C.1.1 Principer

Alla angivna mängder mätbar värme ska alltid avse nettomängden mätbar värme, fastställt som värmeinnehållet (entalpin) i det värmeflöde som överförs till den värmeförbrukande processen eller den externa användaren minus värmeinnehållet i återflödet.

Värmeförbrukande processer som är nödvändiga för produktion och distribution av värme, t.ex. luftavskiljare, beredning av spädvatten och regelbundna utblåsningar, ska räknas in i värmesystemets effektivitet och ska räknas med i de inbäddade utsläppen från varor.

Om samma värmemedium som används av flera på varandra följande processer och värme förbrukas med början vid olika temperaturnivåer, ska den mängd värme som förbrukas av varje process fastställas separat, såvida inte processerna är en del av den övergripande produktionsprocessen för samma varor. Återuppvärmning av överföringsmediet mellan på varandra följande värmeförbrukande processer ska behandlas som kompletterande värmeproduktion.

I de fall värme används för att tillhandahålla kylning via en absorptionskylningsprocess, ska den kylningsprocessen betraktas som en värmeförbrukande process.

C.1.2 Metod för att fastställa nettomängderna mätbar värme

Vid val av datakällor för kvantifiering av energiflöden i enlighet med avsnitt A.4 i denna bilaga ska följande metoder för att fastställa nettomängderna mätbar värme övervägas:

C.1.2.1 Metod 1: Med hjälp av mätningar

Enligt denna metod ska alla relevanta parametrar mätas, särskilt temperatur, tryck, samt det överförda och återförda värmemediets tillstånd. När det gäller ånga ska mediets tillstånd avse ångans mättnads- eller överhettingsgrad. Värmeöverföringsmediets (volymetriska) flöde ska mätas. Baserat på de uppmätta värdena ska entalpin och den specifika volymen för värmeöverföringsmediet fastställas med hjälp av lämpliga ångtabeller eller lämplig programvara.

Mediets massflöde ska beräknas som

$$\dot{m} = \dot{V} / v \quad (\text{ekvation 30})$$

där

\dot{m} är massflödet i kg/s,

\dot{V} är det volymetriska flödet i m³/s, och

v är den specifika volymen i m³/kg.

Eftersom massflödet anses vara detsamma för överfört och återfört medium ska värmeflödet beräknas utifrån skillnaden i entalpi mellan det överförda flödet och det återförda, enligt följande:

$$\dot{V} = (h_{\text{flow}} - h_{\text{return}}) \cdot \dot{m} \quad (\text{ekvation 31})$$

där

\dot{Q} är värmeflödet i kJ/s,

h_{flow} är entalpin för det överförda flödet i kJ/kg,

h_{return} är entalpin för återflödet i kJ/kg, och

\dot{m} är massflödet i kg/s.

När ånga eller varmvatten används som värmeöverföringsmedium och condensatet inte återförs, eller när det inte är möjligt att uppskatta entalpin för det återförda condensatet, ska h_{return} bestämmas baserat på en temperatur på 90 °C.

Om det är känt att massflödena inte är identiska, ska följande gälla:

- Om det finns tillgängliga bevis för att condensatet stannar kvar i produkten (t.ex. i processer med "direkt ånginsprutning"), ska mängden för respektive condensats entalpi inte dras av.
- Om det är känt att värmeöverföringsmediet går förlorat (t.ex. på grund av läckage eller bortledning) ska en uppskattning för respektive massflöde dras av från massflödet för det överförda värmeöverföringsmediet.

För att fastställa det årliga nettovärmeflödet utifrån ovannämnda uppgifter ska någon av följande metoder användas, beroende på vilken mätutrustning och uppgiftsbehandling som finns tillgänglig:

- Fastställa årliga genomsnittliga värden för de parametrar som avgör den årliga genomsnittliga entalpin för det överförda och återförda värmemediet, multiplicerat med det totala årliga massflödet med hjälp av ekvation 31.
- Fastställa timvärden för värmeflödet och summera dessa värden över värmesystemets årliga sammanlagda drifttid. Beroende på uppgiftsbehandlingssystemet, får timvärdena ersättas med andra lämpliga tidsintervall.

C.1.2.2 Metod 2: Beräkning av en proxyvariabel baserad på uppmätt effektivitet

Mängderna mätbar nettovärme ska fastställas utifrån insatsbränsle och uppmätt effektivitet för värmeproduktionen:

$$Q = \eta_H \cdot E_{in} \quad (\text{ekvation 32})$$

$$E_{in} = \sum AD_i \cdot NCV_i \quad (\text{ekvation 33})$$

där

Q är mängden värme uttryckt som TJ,

η_H är den uppmätta effektiviteten för värmeproduktionen,

E_{in} är insatsenergin från bränslen,

AD_i är de årliga aktivitetsdata (dvs. förbrukade mängder) för bränslena i , och
 NCV_i är de effektiva värmevärdena för bränslena i .

Värdet för ηH ska antingen mätas under en rimligt lång period som i tillräckligt hög grad tar hänsyn till olika lasttillstånd i anläggningen eller hämtas från tillverkarens dokumentation. I detta avseende ska den särskilda dellastkurvan beaktas med hjälp av en årlig belastningsfaktor enligt följande:

$$L_F = \frac{E_{In}}{E_{Max}} \quad (\text{ekvation 34})$$

där

L_F är belastningsfaktorn,

E_{In} är energitillförseln, fastställd med hjälp av ekvation 33 under rapporteringsperioden, och

E_{Max} är den maximala bränsletillförseln om den värmeproducerande enheten hade körts vid 100 % nominell belastning under hela kalenderåret.

Effektiviteten ska baseras på en situation där alla kondensat återförs. En temperatur av 90 °C ska antas för det kondensat som återförs.

C.1.2.3 Metod 3: Beräkning av en proxyvariabel baserad på referenseffektiviteten

Denna metod är identisk med metod 3, men en referenseffektivitet på 70 % ($\eta_{ref,H} = 0,7$) används i ekvation 32.

C.1.3 Specialregler

Om en anläggning *förbrukar* mätbar värme som produceras från andra exotermiska kemiska processer än förbränning, såsom produktion av ammoniak eller salpetersyra, ska denna förbrukade värmemängd bestämmas separat från annan mätbar värme och denna värmeförbrukning tillskrivas noll CO₂e-utsläpp.

Om mätbar värme återvinns från icke-mätbar värme som produceras från bränslen och används i produktionsprocesser efter den användningen, t.ex. från avgaser, för att undvika dubbelräkning, ska den relevanta mängden mätbar nettovärme dividerad med en referenseffektivitet på 90 % dras av från bränslemängden.

C.2 Fastställande av emissionsfaktorn för bränslemixen för mätbar värme

Om en produktionsprocess förbrukar mätbar värme som produceras inom anläggningen ska de värmerelaterade utsläppen fastställas med hjälp av en av följande metoder:

C.2.1 Emissionsfaktor för mätbar värme som produceras i anläggningen på annat sätt än genom kraftvärme

För mätbar värme som produceras vid förbränning av bränslen inom anläggningen, utom värme som produceras genom kraftvärme, ska emissionsfaktorn för den berörda bränslemixen fastställas och de utsläpp som kan tillskrivas produktionsprocessen beräknas enligt följande:

$$Em_{Heat} = EF_{mix} \cdot Q_{consumed} / \eta \quad (\text{ekvation 35})$$

där

Em_{Heat} är de värmerelaterade utsläppen från produktionsprocessen i t CO₂,

EF_{mix} är emissionsfaktorn för respektive bränslemix uttryckt i t CO₂/TJ inklusive utsläpp från rökgasrening, i tillämpliga fall,

$Q_{consumed}$ är den mängd mätbar värme som förbrukas i produktionsprocessen uttryckt som TJ, och

η är värmeproduktionsprocessens effektivitet.

EF_{mix} ska beräknas enligt följande:

$$EF_{\text{mix}} = (\sum AD_i \cdot NCV_i \cdot EF_i + Em_{\text{FGC}}) / (\sum AD_i \cdot NCV_i) \quad (\text{ekvation 36})$$

där

AD_i är de årliga aktivitetsdata (dvs., mängder som har förbrukats) för bränslena i som används för produktionen av mätbar värme uttryckt i ton eller Nm^3 ,

NCV_i är de effektiva värmevärdena för bränslena i uttryckta i TJ/t eller TJ/ Nm^3 ,

EF_i är emissionsfaktorerna för bränslena i uttryckta i t CO_2/TJ , och

Em_{FGC} är processutsläpp från rökgasrening uttryckta i t CO_2 .

När en avgas ingår i den bränslemix som används och om emissionsfaktorn för avgasen är högre än den standardiserade emissionsfaktor för naturgas som anges i tabell 1 i bilaga VIII, ska den standardiserade emissionsfaktorn användas för att beräkna EF_{mix} i stället för avgasernas emissionsfaktor.

C.2.2 Emissionsfaktor för mätbar värme som produceras i anläggningen genom kraftvärme

När mätbar värme och el produceras genom kraftvärme ska de relevanta utsläpp som tillskrivs mätbar värme och el fastställas i enlighet med detta avsnitt. Reglerna för el ska i förekommande fall även gälla för produktion av mekanisk energi.

Utsläppen från en kraftvärmeenhet ska fastställas enligt följande:

$$Em_{\text{CHP}} = \sum_i AD_i \cdot NCV_i \cdot EF_i + Em_{\text{FGC}} \quad (\text{ekvation 37})$$

där

Em_{CHP} är utsläppen från kraftvärmeenheten under rapporteringsperioden uttryckt i t CO_2 ,

AD_i är de årliga aktivitetsdata (dvs. mängder som har förbrukats) för de bränslen i som används för kraftvärmeenheten uttryckt i ton eller Nm^3 ,

NCV_i är de effektiva värmevärdena för bränslena i uttryckt i TJ/t eller TJ/ Nm^3 ,

EF_i är emissionsfaktorerna för bränslena i uttryckta i t CO_2/TJ och

Em_{FGC} är processutsläpp från rökgasrening uttryckta i t CO_2 .

Energitiutförseln till kraftvärmeenheten ska beräknas i enlighet med ekvation 33. De respektive genomsnittliga verkningsgraderna under rapporteringsperioden för värmeproduktion och elproduktion (eller mekanisk energi, i tillämpliga fall) ska beräknas enligt följande:

$$\eta_{\text{heat}} = \frac{Q_{\text{net}}}{E_{\text{In}}} \quad (\text{ekvation 38})$$

$$\eta_{\text{el}} = \frac{E_{\text{el}}}{E_{\text{In}}} \quad (\text{ekvation 39})$$

där

η_{heat} är den genomsnittliga effektiviteten i värmeproduktionen under rapporteringsperioden (dimensionslös),

Q_{net} är nettomängden värme som kraftvärmeenheten har producerat under rapporteringsperioden uttryckt i TJ, fastställd i enlighet med avsnitt C.1.2,

E_{In} är energitiutförseln, fastställd med hjälp av ekvation 33 uttryckt i TJ,

η_{el} är den genomsnittliga effektiviteten i elproduktionen under rapporteringsperioden (dimensionslös), och

E_{el} är nettoproduktionen av el i kraftvärmeenheten under rapporteringsperioden uttryckt i TJ.

När det inte är tekniskt möjligt att fastställa effektiviteterna η_{heat} och η_{el} eller om detta skulle medföra orimliga kostnader, ska värden baserade på teknisk dokumentation (konstruktionsvärden) för anläggningen användas. Om inga sådana värden finns tillgängliga ska de konservativa standardvärdena $\eta_{\text{heat}} = 0,55$ och $\eta_{\text{el}} = 0,25$ användas.

Tillskrivningsfaktorerna för värme och el från kraftvärmeproduktion ska beräknas enligt följande:

$$F_{CHP,heat} = \frac{\eta_{heat}}{\eta_{ref,heat}} \quad (\text{ekvation 40})$$

$$F_{CHP,el} = \frac{\eta_{el}}{\eta_{ref,heat} + \eta_{ref,el}} \quad (\text{ekvation 41})$$

där

- $F_{CHP,Heat}$ är tillskrivningsfaktorn för värme (dimensionslös),
- $F_{CHP,El}$ är tillskrivningsfaktorn för el (eller mekanisk energi, i förekommande fall) (dimensionslös),
- $\eta_{ref,heat}$ är referenseffektiviteten för värmeproduktion i en fristående panna (dimensionslös), och
- $\eta_{ref,el}$ är referenseffektiviteten för elproduktion utan kraftvärme (dimensionslös).

Lämpliga bränslespecifika referensvärden för effektivitet anges i bilaga IX.

Den särskilda emissionsfaktorn för kraftvärmerelaterad mätbar värme som ska användas för att tillskriva utsläpp till produktionsprocesser ska beräknas som

$$EF_{CHP,heat} = Em_{CHP} \cdot F_{CHP,heat} / Q_{net} \quad (\text{ekvation 42})$$

där

- $EF_{CHP,heat}$ är emissionsfaktorn för produktion av mätbar värme i kraftvärmeenheten uttryckt som t CO₂/TJ och
- Q_{net} är den nettovärme som produceras av kraftvärmeenheten uttryckt i TJ.

Den särskilda emissionsfaktorn för den kraftvärmerelaterade el som ska användas för att tillskriva indirekta utsläpp till produktionsprocesser ska beräknas som

$$EF_{CHP,El} = Em_{CHP} \cdot F_{CHP,El} / E_{el,prod} \quad (\text{ekvation 43})$$

där

- $E_{El,prod}$ är den el som produceras av kraftvärmeenheten.

När en avgas ingår i den bränslemix som används och om emissionsfaktorn för avgasen är högre än den standardiserade emissionsfaktorn för naturgas som anges i tabell 1 i bilaga VIII, används den standardiserade emissionsfaktorn för att beräkna EF_{mix} i stället för avgasernas emissionsfaktor.

C.2.3 Emissionsfaktor för mätbar värme som produceras utanför anläggningen

När en produktionsprocess förbrukar mätbar värme som produceras utanför anläggningen ska de värmerelaterade utsläppen fastställas med hjälp av en av följande metoder:

1. När den anläggning som producerar den mätbara värmen omfattas av ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem, eller när verksamhetsutövaren för den anläggning som förbrukar den mätbara värmen genom relevanta bestämmelser i värmeleveransavtalet säkerställer att den anläggning som producerar värmen utför utsläppsövervakning i enlighet med denna bilaga, ska emissionsfaktorn för mätbar värme fastställas med hjälp av relevanta ekvationer i avsnitt C.2.1 eller C.2.2, på grundval av uppgifter om utsläpp från verksamhetsutövaren för den anläggning som producerar den mätbara värmen.
2. Om metoden enligt punkt 1 inte är tillgänglig ska ett standardiserat värde användas, baserat på standardiserade emissionsfaktorn för det bränsle som oftast används i landets industrisektor, där pannverkningsgraden antas vara 90 %.

D. ELEKTRICITET**D.1 Beräkning av elrelaterade utsläpp**

De utsläpp som avser elproduktion eller elförbrukning vid beräkning av inbäddade utsläpp i enlighet med avsnitt F.1 ska beräknas med hjälp av ekvationen

$$Em_{el} = E_{el} \cdot EF_{el} \quad (\text{ekvation 44})$$

där

Em_{el} är utsläppen relaterade till producerad eller förbrukad el, uttryckta i t CO₂,

E_{el} är den producerade eller förbrukade elen uttryckt i MWh eller TJ, och

EF_{el} är den emissionsfaktor som för el som tillämpas, uttryckt i t CO₂/MWh eller t CO₂/TJ.

D.2 Regler för fastställande av emissionsfaktorn för el som importerad vara

För att fastställa de specifika faktiska inbäddade utsläppen från el som importerad vara ska endast direkta utsläpp vara tillämpliga i enlighet med bilaga IV.2 till förordning (EU) 2023/956.

Emissionsfaktorn för beräkning av de specifika faktiska inbäddade utsläppen från el ska fastställas enligt följande:

- Det specifika standardvärdet för ett tredjeland, en grupp av tredjeländer eller en region inom ett tredjeland, som den relevanta emissionsfaktorn för koldioxid enligt punkt D.2.1 i denna bilaga, ska användas.
- Om inget specifikt standardvärde finns tillgängligt enligt led a ska den emissionsfaktor för koldioxid i EU som anges i punkt D.2.2 i denna bilaga användas.
- Om en rapporterande deklaratant lämnar tillräcklig bevisning baserad på officiell och offentlig information för att visa att emissionsfaktorn för koldioxid i det tredjeland, den grupp av tredjeländer eller den region inom ett tredjeland som el importeras från är lägre än värdena i enlighet med leden a och b, och om villkoren i punkt D.2.3 i denna bilaga är uppfyllda, ska de påstådda lägre värdena fastställas på grundval av tillgängliga och tillförlitliga uppgifter som lämnats.
- En rapporterande deklaratant får tillämpa faktiska inbäddade utsläpp i stället för standardvärden för beräkningen av inbäddade utsläpp från den importerade elen, om de kumulativa kriterierna a–d i avsnitt 5 i bilaga IV till förordning (EU) 2023/956 är uppfyllda, och beräkningen baseras på uppgifter som elproducenten har fastställt i enlighet med den här bilagan och som har beräknats med hjälp av avsnitt D.2.3 i den här bilagan.

D.2.1 Emissionsfaktor för koldioxid baserad på specifika standardvärden

I enlighet med avsnitt 4.2.1 i bilaga IV till förordning (EU) 2023/956 ska emissionsfaktorer för koldioxid i tredjelandet, gruppen av tredjeländer eller regionen inom ett tredjeland användas, baserat på bästa uppgifter som kommissionen har tillgång till. Vid tillämpningen av denna förordning ska dessa koldioxidemissionsfaktorer baseras på uppgifter från Internationella energioorganet (IEA) och tillhandahållas av kommissionen i CBAM-övergångsregistret.

D.2.2 EU:s emissionsfaktor för koldioxid

Enligt avsnitt 4.2.2 i bilaga IV till förordning (EU) 2023/956 ska unionens emissionsfaktor för koldioxid tillämpas. Vid tillämpningen av denna förordning ska unionens emissionsfaktor för koldioxid baseras på uppgifter från Internationella energioorganet (IEA) och tillhandahållas av kommissionen i CBAM-övergångsregistret.

D.2.3 Emissionsfaktor för koldioxid baserad på tillförlitliga uppgifter som visats av den rapporterande deklaratanten

Vid tillämpning av avsnitt D.2, punkt c i denna bilaga ska den rapporterande deklaratanten tillhandahålla dataset från alternativa officiella källor, inbegripet nationell statistik för den femårsperiod som slutar två år före rapporteringen.

För att återspegla effekterna av strategier för minskade koldioxidutsläpp, såsom ökad produktion av förnybar energi, samt klimatförhållanden, såsom särskilt kalla år, på den årliga elförsörjningen i de berörda länderna, ska den rapporterade deklaranter beräkna emissionsfaktorn för koldioxid på grundval av det viktade genomsnittet av emissionsfaktorn för koldioxid för den femårsperiod som slutar två år före rapporteringen.

För detta ändamål ska den rapporterade deklaranter beräkna de årliga emissionsfaktorerna för koldioxid per fossilbränsleteknik och dess respektive bruttoelproduktion i det tredjeland som kan exportera el till EU, på grundval av följande ekvation:

$$Em_{el,y} = \frac{\sum_i^n EF_i \times E_{el,i,y}}{E_{el,y}} \quad (\text{ekvation 45})$$

där

$Em_{el,y}$ är den årliga emissionsfaktorn för koldioxid för all teknik för fossila bränslen under det aktuella året i det tredjeland som kan exportera el till EU,

$E_{el,y}$ är den totala bruttoelproduktionen från all teknik för fossila bränslen under det året, EF_i är emissionsfaktorn för koldioxid för varje teknik för fossila bränslen i , och

$E_{el,i,y}$ är den årliga bruttoelproduktionen för varje teknik för fossila bränslen i .

Den rapporterade deklaranter ska beräkna emissionsfaktorn för koldioxid som ett glidande medelvärde för dessa år med början med innevarande år minus två, baserat på följande ekvation:

$$Em_{el,t} = \frac{\sum_{y=t-2}^{t-1} 6Em_{el,i}}{5} \quad (\text{ekvation 46})$$

där

$Em_{el,t}$ är den emissionsfaktor för koldioxid som är resultatet av det glidande medelvärdet av emissionsfaktorerna för koldioxid för de fem föregående åren, med början från innevarande år minus sex år,

$Em_{el,y}$ är emissionsfaktorn för koldioxid för varje år i ,

i är det variabla indexet för de år som ska beaktas, och

y är innevarande år.

D.2.4 Emissionsfaktor för koldioxid baserad på faktiska koldioxidutsläpp från anläggningen

Enligt avsnitt 5 i bilaga IV till förordning (EU) 2023/956 får en rapporterad deklaranter tillämpa faktiska inbäddade utsläpp i stället för standardvärden för beräkningen av inbäddade utsläpp av den importerade elen om de kumulativa kriterierna a–d i det avsnittet är uppfyllda.

D.3 Regler för fastställande av elmängder som används för produktion av andra varor än elektricitet

För att fastställa inbäddade utsläpp ska mätning av elmängder tillämpas på verklig effekt, inte skenbar effekt (komplex effekt). Endast komponenten aktiv effekt ska mätas och den reaktiva effekten ska inte beaktas.

För elproduktion ska aktivitetsnivån avse nettoel som lämnar kraftverkets eller kraftvärmeanläggningens systemgränser, efter avdrag för internt förbrukat el.

D.4 Regler för fastställande av inbäddade indirekta utsläpp för el som insatsvara för produktion av andra varor än el

Under övergångsperioden ska emissionsfaktorer för el fastställas på grundval av

- den genomsnittliga emissionsfaktorn för ursprungslandets elnät, baserat på uppgifter från Internationella energioorganet (IEA) som kommissionen tillhandahåller i CBAM-övergångsregistret, eller

- b) alla andra emissionsfaktorer för ursprungslandets elnät baserade på offentligt tillgängliga uppgifter som representerar den genomsnittliga emissionsfaktorn eller emissionsfaktorn för koldioxid enligt avsnitt 4.3 i bilaga IV till förordning (EU) 2023/956.

Genom undantag från leden a och b får faktiska emissionsfaktorer för el användas i de fall som anges i avsnitten D.4.1–D.4.3.

D.4.1 Emissionsfaktor för el som produceras i anläggningen på annat sätt än genom kraftvärme

För el som produceras vid förbränning av bränslen inom anläggningen, utom el som produceras genom kraftvärme, ska emissionsfaktorn för el EF_{el} fastställas baserat på den relevanta bränslemixen och de utsläpp som kan tillskrivas produktionsprocessen ska beräknas som

$$EF_{el} = (\sum AD_i \cdot NCV_i \cdot EF_i + Em_{FGC}) / El_{prod} \quad (\text{ekvation 47})$$

där

AD_i är de årliga aktivitetsdata (dvs. mängder som har förbrukats) för bränslena i som används för elproduktion uttryckta i ton eller Nm^3 ,

NCV_i är de effektiva värmevärdena för bränslena i uttryckta i Tj/t eller Tj/ Nm^3 ,

EF_i är emissionsfaktorerna för bränslena i uttryckta i t CO_2/Tj ,

Em_{FGC} är processutsläpp från rökgasrening uttryckta i t CO_2 , och

El_{prod} är nettomängden producerad el uttryckt i MWh. Detta kan omfatta mängder el som produceras från andra källor än förbränning av bränslen.

När en avgas ingår i den bränslemix som används och om emissionsfaktorn för avgasen är högre än den standardiserade emissionsfaktor för naturgas som anges i tabell 1 i bilaga VIII, ska den standardiserade emissionsfaktorn användas för att beräkna EF_{el} i stället för avgasernas emissionsfaktor.

D.4.2 Emissionsfaktor för el som produceras i anläggningen genom kraftvärme

Emissionsfaktorn för elproduktion från kraftvärmeproduktion ska fastställas enligt avsnitt C.2.2 i denna bilaga.

D.4.3 Emissionsfaktor för el som produceras utanför anläggningen

- Om el tas emot från en källa med en direkt teknisk länk, och om alla relevanta uppgifter finns tillgängliga, ska emissionsfaktorn för den elen fastställas med tillämpning av avsnitten D.4.1 eller D.4.2, beroende på vad som är tillämpligt.
- Om elen tas emot från en elproducent inom ramen för ett energiköpsavtal får den emissionsfaktor för el som fastställts i enlighet med avsnitten D.4.1 eller D.4.2 användas, beroende på vad som är lämpligt, när elproducenten informerar verksamhetsutövaren om den och tillgängliggör den i enlighet med bilaga IV.

E. ÖVERVAKNING AV PREKURSORER

Om beskrivningen av produktionsvägarna för de produktionsprocesser som fastställts för anläggningen anger relevanta prekursorer, ska mängden av varje prekursor som förbrukas inom anläggningens produktionsprocesser fastställas för att beräkna de totala inbäddade utsläppen från de komplexa varor som produceras i enlighet med avsnitt G i denna bilaga.

Genom undantag från föregående punkt ska, om produktionen och användningen av en prekursor omfattas av samma produktionsprocess, endast den mängd ytterligare prekursor som används och erhålls från andra anläggningar eller från andra produktionsprocesser fastställas.

Den mängd som används och utsläppsegenskaperna ska fastställas separat för varje anläggning från vilken prekursorerna kommer från. De metoder som används för att fastställa de uppgifter som krävs ska anges i anläggningens dokumentation av övervakningsmetoder, med tillämpning av följande bestämmelser:

1. När prekursorerna produceras inom anläggningen, men i en annan produktionsprocess som fastställts genom tillämpning av reglerna i avsnitt A.4 i denna bilaga, ska de dataset som ska fastställas omfatta följande:
 - a) Specifika inbäddade direkta och indirekta utsläpp av prekursorerna som genomsnitt under rapporteringsperioden, uttryckt i ton CO₂e per ton prekursor.
 - b) Mängd prekursorer som förbrukas i varje produktionsprocess i den anläggning för vilken den är en relevant prekursor.
2. Om prekursorerna erhålls från en annan anläggning ska de dataset som ska fastställas omfatta följande:
 - a) Den importerade varans ursprungsland.
 - b) Den anläggning där den producerades, identifierad med hjälp av följande uppgifter:
 - Anläggningens unika identifieringskod, om sådan finns tillgänglig.
 - Den tillämpliga FN-koden för handels- och transportplatser (UN/LOCODE) för platsen.
 - En exakt adress och en engelsk transkription av denna.
 - Anläggningens geografiska koordinater.
 - c) Den produktionsväg som används enligt definitionen i bilaga II.3.
 - d) De värden för tillämpliga specifika parametrar som krävs för att fastställa de inbäddade utsläppen, enligt förteckningen i bilaga IV.2.
 - e) Specifika inbäddade direkta och indirekta utsläpp av prekursorerna som genomsnitt under den senaste tillgängliga rapporteringsperioden, uttryckt i ton CO_{2(e)} CO₂e per ton prekursor.
 - f) Start- och slutdatum för den rapporteringsperiod som används av den anläggning från vilken prekursorerna erhöles.
 - g) Information om det koldioxidpris som ska betalas för prekursorerna, om relevant.

Den anläggning som producerar prekursorerna ska tillhandahålla relevant information, helst med hjälp av den elektroniska mall som avses i artikel 3.5 och bilaga IV.

3. För varje mängd prekursorer för vilken ofullständig eller osäkra uppgifter enligt punkt 2 har mottagits får de tillämpliga standardvärden som gjorts tillgängliga och offentliggjorts av kommissionen för övergångsperioden användas på de villkor som anges i artikel 4.3 i denna förordning.

F. REGLER FÖR ATT TILLSKRIVA UTSLÄPP FRÅN EN ANLÄGGNING TILL VAROR

F.1 Beräkningsmetoder

Vid tillskrivning av anläggningens utsläpp till varor ska utsläpp, insatsvaror och utgående produkter tillskrivas produktionsprocesser som definieras i enlighet med avsnitt A.4 i denna bilaga med hjälp av ekvation 48 för direkta utsläpp och ekvation 49 för indirekta utsläpp, med användning av totala siffror för hela rapporteringsperioden för de parametrar som anges i ekvationen. De tillskrivna direkta och indirekta utsläppen ska sedan omvandlas till specifika inbäddade direkta och indirekta utsläpp från de varor som framställs med produktionsprocessen med hjälp av ekvationerna 50 och 51.

$$AttrEm_{Dir} = DirEm^* + Em_{H,imp} - Em_{H,exp} + WG_{corr,imp} - WG_{corr,exp} - Em_{el,prod} \quad (\text{ekvation 48})$$

där $AttrEm_{Dir}$ beräknas ha ett negativt värde ska det sättas till noll.

$$AttrEm_{indir} = Em_{el,cons} \quad (\text{ekvation 49})$$

$$SEE_{g,Dir} = \frac{AttrEm_{g,Dir}}{AL_g} \quad (\text{ekvation 50})$$

$$SEE_{g,Indir} = \frac{AttrEm_{g,Indir}}{AL_g} \quad (\text{ekvation 51})$$

där

$AttrEm_{Dir}$ är det tillskrivna direkta utsläppet från produktionsprocessen under hela rapporteringsperioden uttryckt i t CO₂e,

$AttrEm_{Indir}$ är det tillskrivna indirekta utsläppet från produktionsprocessen under hela rapporteringsperioden, uttryckt i t CO₂e,

$DirEm^*$ är de utsläpp som direkt kan tillskrivas produktionsprocessen, fastställda för rapporteringsperioden med tillämpning av reglerna i avsnitt B i denna bilaga, och enligt följande regler:

Mätbar värme: När bränslen förbrukas för produktion av mätbar värme som förbrukas utanför den berörda produktionsprocessen eller som används i mer än en produktionsprocess (vilket inbegriper situationer med import från och export till andra anläggningar), räknas utsläppen från dessa bränslen inte in i de utsläpp som direkt kan tillskrivas produktionsprocessen, utan läggs till under parametern $Em_{Ht, import}$ för att undvika dubbelräkning.

Avgaser:

Utsläpp som orsakas av avgaser som produceras och förbrukas fullt ut inom samma produktionsprocess ingår i $DirEm^*$.

Utsläpp från förbränning av avgaser som exporteras från produktionsprocessen ingår helt i $DirEm^*$ oavsett var de förbrukas. För export av avgaser ska dock termen $WG_{corr, export}$ beräknas.

Utsläpp från förbränning av avgaser som importeras från andra produktionsprocesser beaktas inte i $DirEm^*$. I stället ska termen $WG_{corr, import}$ beräknas.

$Em_{Ht, imp}$

är de utsläpp som motsvarar den mängd mätbar värme som importeras till från produktionsprocessen, fastställd för rapporteringsperioden med tillämpning av reglerna i avsnitt C i denna bilaga, och enligt följande regler:

Utsläpp relaterade till mätbar värme som importeras till produktionsprocessen omfattar import från andra anläggningar, andra produktionsprocesser inom samma anläggning samt värme från en teknisk enhet (t.ex. ett centralt kraftverk vid anläggningen eller ett mer komplext ägnat med flera värmeproducerande enheter) som levererar värme till mer än en produktionsprocess.

Utsläpp från mätbar värme ska beräknas med hjälp av följande formel:

$$Em_{Ht, imp} = Q_{imp} \cdot EF_{heat} \quad (\text{ekvation 52})$$

där

EF_{heat} är emissionsfaktorn för produktion av mätbar värme fastställd i enlighet med avsnitt C.2 i denna bilaga, uttryckt i t CO₂/TJ och

Q_{imp} är den nettovärme som importeras till och förbrukas i produktionsprocessen uttryckt i TJ,

$Em_{Ht, exp}$

är de utsläpp som motsvarar den mängd mätbar värme som exporteras från produktionsprocessen, fastställd för rapporteringsperioden med tillämpning av reglerna i avsnitt C i denna bilaga. För den exporterade värmen ska antingen utsläppen från den faktiskt kända bränslemixen i enlighet med avsnitt C.2 användas, eller – om den faktiska bränslemixen är okänd – den standardiserade emissionsfaktorn för det bränsle som oftast används i landet och industrisektorn, där pannverkningsgraden antas vara 90 %.

Värme som återvinns från eldrivna processer och från produktion av salpetersyra ska inte räknas,

$WG_{corr,imp}$ är de tillskrivna direkta utsläppen från en produktionsprocess som förbrukar avgaser importerade från andra produktionsprocesser korrigerade för rapporteringsperioden med hjälp av följande formel:

$$WG_{corr,imp} = V_{WG} \cdot NCV_{WG} \cdot EF_{NG} \quad (\text{ekvation 53})$$

där

V_{WG} är volymen av den importerade avgasen,

NCV_{WG} är det effektiva värmeverdets för den importerade avgasen, och

EF_{NG} är den standardiserade emissionsfaktorn för naturgas enligt bilaga VIII,

$WG_{corr,exp}$ är de utsläpp som motsvarar den mängd avgaser som exporteras från produktionsprocessen, fastställda för rapporteringsperioden med tillämpning av reglerna i avsnitt B i denna bilaga, och enligt följande formel:

$$WG_{corr,exp} = V_{WG,exp} \cdot NCV_{WG} \cdot EF_{NG} \cdot Corr_{\eta} \quad (\text{ekvation 54})$$

där

$V_{WG,exp}$ är den mängd avgas som exporteras från produktionsprocessen,

NCV_{WG} är avgasens effektiva värmeverde,

EF_{NG} är den standardiserade emissionsfaktor för naturgas som anges i bilaga VIII, och

$Corr_{\eta}$ är den faktor som tar hänsyn till skillnaden i effektivitet mellan användningen av avgaser och användningen av referensbränslet naturgas. Standardvärdet är $Corr_{\eta} = 0,667$,

$Em_{el,prod}$ är de utsläpp som motsvarar den mängd el som produceras inom produktionsprocessens gränser, fastställda för rapporteringsperioden med tillämpning av reglerna i avsnitt D i denna bilaga,

$Em_{el,cons}$ är de utsläpp som motsvarar den mängd el som förbrukas inom produktionsprocessens gränser, fastställda för rapporteringsperioden med tillämpning av reglerna i avsnitt D i denna bilaga,

$SE_{g,Dir}$ är de specifika direkta inbäddade utsläppen av varor g uttryckta i t CO₂e per ton, som gäller för rapporteringsperioden,

$SE_{g,Indir}$ är de specifika indirekta inbäddade utsläppen av varor g uttryckt i t CO₂e per ton, som gäller för rapporteringsperioden,

AL_g är varornas aktivitetsnivå g, dvs. mängden varor g som producerats under rapporteringsperioden i den anläggningen, fastställd i enlighet med avsnitt F.2 i denna bilaga, uttryckt i ton.

F.2 Övervakningsmetod för aktivitetsnivåer

Aktivitetsnivån i en produktionsprocess ska beräknas som den totala massan av alla varor som lämnar produktionsprocessen under rapporteringsperioden för de varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2023/956 per aggregerad varukategori enligt bilaga II.2 som produktionsprocessen avser. Om produktionsprocesserna definieras på ett sådant sätt att även produktionen av prekursorer inkluderas, ska dubbelräkning undvikas genom att endast de slutprodukter som lämnar systemgränserna för produktionsprocessen räknas. Eventuella särskilda bestämmelser som fastställs för produktionsprocessen eller produktionsvägen i bilaga II.3 ska beaktas. Om flera produktionsvägar används i samma anläggning för att producera varor som omfattas av samma KN-nummer, och om dessa produktionsvägar tillskrivs separata produktionsprocesser, ska varornas inbäddade utsläpp beräknas separat för varje produktionsväg.

Endast varor som kan säljas eller användas direkt som prekursor i en annan produktionsprocess ska beaktas. Produkter som inte uppfyller gällande normer, biprodukter, avfall och skrot som produceras i en produktionsprocess, oavsett om de återförs till produktionsprocesser, levereras till andra anläggningar eller bortscaffas, ska inte ingå i fastställandet av aktivitetsnivån. De ska därför tillskrivas noll inbäddade utsläpp när de går in i en annan produktionsprocess.

För att fastställa aktivitetsnivåer gäller de mätningkrav som fastställs i avsnitt B.4 i denna bilaga.

F.3 Övervakningsmetoder som krävs för att tillskriva utsläpp till produktionsprocesser**F.3.1 Principer för att tillskriva data till produktionsprocesser**

1. De metoder som valts för att tillskriva dataset till produktionsprocesser ska fastställas i dokumentationen av övervakningsmetoder. De ska regelbundet ses över för att om möjligt förbättra uppgifternas kvalitet i enlighet med avsnitt A i denna bilaga.
2. Om uppgifter för ett specifikt dataset inte finns tillgängliga för varje produktionsprocess ska en lämplig metod för att fastställa de uppgifter som krävs för varje enskild produktionsprocess väljas. För detta ändamål ska en av följande principer tillämpas beroende på vilken princip som ger mer exakta resultat:
 - a) Om olika varor tillverkas en i taget i samma produktionslinje ska insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp fördelas sekventiellt på grundval av drifttiden per år för varje delanläggning.
 - b) Insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp ska tillskrivas på grundval av massan eller volymen för enskilda varor som tillverkats eller uppskattningar på grundval av fri reaktionsentalpi för de kemiska reaktioner som ingår eller på grundval av en annan lämplig fördelningsnyckel som bygger på en sund vetenskaplig metod.
3. Om flera mätinstrument av olika kvalitet bidrar till mätresultaten får någon av följande två metoder användas för att fördela uppgifter på anläggningsnivå om mängden material, bränslen, mätbar värme eller el till delanläggningar:
 - a) Uppdelningen ska baseras på en bestämningsmetod, t.ex. individuell mätning, beräkning eller korrelation, och ska tillämpas lika för varje produktionsprocess. Om summan av produktionsprocessuppgifterna skiljer sig från de uppgifter som har fastställts separat för anläggningen tillämpas en enhetlig "avstämningsfaktor" för en enhetlig korrigering, så att den totala siffran för anläggningen uppnås, enligt följande:

$$RecF = D_{inst} / \Sigma D_{PP} \quad (\text{ekvation 55})$$

där

$RecF$ är avstämningsfaktorn,

D_{inst} är det datavärde som fastställts för anläggningen som helhet, och

D_{PP} är datavärdena för de olika produktionsprocesserna.

Uppgifterna för varje tillverkningsprocess korrigeras sedan på följande sätt, där $D_{PP,corr}$ är det korrigerade värdet för D_{PP} :

$$D_{PP,corr} = D_{PP} \times RecF \quad (\text{ekvation 56})$$

- b) Om endast en produktionsprocess uppgifter är okända eller av lägre kvalitet än uppgifterna för de andra produktionsprocesserna, får de kända produktionsprocessuppgifterna subtraheras från de sammanlagda uppgifterna för anläggningen. Denna metod rekommenderas endast för produktionsprocesser som bidrar med mindre kvantiteter till anläggningens tilldelning.

F.3.2 Förfarande för spårning av KN-nummer för varor och prekursorer

För att kunna tillskriva uppgifter till produktionsprocesser korrekt ska anläggningen upprätthålla en förteckning över alla varor och prekursorer som produceras vid anläggningen och över prekursorer som erhållits från anläggningar utanför anläggningen, samt deras tillämpliga KN-nummer. På grundval av denna förteckning

1. ska produkterna och deras årliga produktionssiffror tillskrivas produktionsprocesser i enlighet med de aggregerade varukategorier som anges i bilaga II.2,
2. ska denna information beaktas för att tillskriva insatsvaror, utgående varor och utsläpp separat till produktionsprocesserna.

För detta ändamål ska ett förfarande upprättas, dokumenteras, genomföras och upprätthållas för att regelbundet kontrollera huruvida de varor och prekursorer som produceras i anläggningen stämmer överens med de KN-nummer som tillämpades när dokumentationen av övervakningsmetoden upprättades. Detta förfarande ska dessutom innehålla bestämmelser för att identifiera om anläggningen producerar nya varor och för att säkerställa att det tillämpliga KN-numret för den nya produkten fastställs och läggs till i förteckningen över varor för att tillskriva tillhörande insatsvaror, utgående varor och utsläpp till den lämpliga produktionsprocessen.

F.4 Ytterligare regler för tillskrivning av direkta utsläpp

1. Utsläpp från bränsle-/materialmängder eller utsläppskällor som endast betjänar en produktionsprocess ska tillskrivas den produktionsprocessen fullt ut. Om en massbalans används ska utgående bränsle-/materialmängder dras av i enlighet med avsnitt B.3.2 i denna bilaga. För att undvika dubbelräkning ska bränsle-/materialmängder som konverteras till avgaser, med undantag av avgaser som produceras och förbrukas inom samma produktionsprocess tillskrivas med hjälp av ekvationerna 53 och 54. Den nödvändiga övervakningen av det effektiva värmevärdet och volymen av respektive avgaser ska ske genom tillämpning av de regler som anges i avsnitten B.4 och B.5 i denna bilaga.
2. Endast om bränsle-/materialmängder eller utsläppskällor betjänar mer än en produktionsprocess ska följande metoder för fördelning av direkta utsläpp tillämpas:
 - a) Utsläpp från bränsle-/materialmängder eller utsläppskällor som används för produktion av mätbar värme ska tillskrivas produktionsprocesser i enlighet med avsnitt F.5 i denna bilaga.
 - b) Om avgaser inte används inom samma produktionsprocess där de produceras, ska de utsläpp som härrör från avgaser tillskrivas i enlighet med de regler och ekvationer som anges i avsnitt F.1 i denna bilaga.
 - c) Om mängden bränsle-/materialmängder som kan tillskrivas produktionsprocesserna bestäms genom mätning före användningen i produktionsprocessen ska lämplig metod tillämpas i enlighet med avsnitt F.3.1 i denna bilaga.
 - d) Om utsläpp från bränsle-/materialmängder eller utsläppskällor inte kan tillskrivas med andra metoder, ska de tillskrivas med hjälp av korrelerade parametrar som redan har tillskrivits produktionsprocesser i enlighet med avsnitt F.3.1 i denna bilaga. För detta ändamål ska bränsle-/materialmängderna och deras respektive utsläpp tillskrivas i proportion till det förhållande i vilket dessa parametrar tillskrivs produktionsprocesserna. Lämpliga parametrar är bl.a. producerade varors massa, massa eller volymen för bränsle eller material som förbrukats, mängd icke mätbar värme som produceras, drifttider, eller känd effektivitet hos utrustningen.

F.5 Ytterligare regler för tillskrivning av utsläpp från mätbar värme

De allmänna beräkningsprinciper som anges i avsnitt F.1 i denna bilaga ska tillämpas. De relevanta värmeflödena ska fastställas i enlighet med avsnitt C.1 i denna bilaga och emissionsfaktorn för mätbar värme genom tillämpning av avsnitt C.2 i denna bilaga.

När förluster av mätbar värme bestäms separat från de mängder som används i produktionsprocesserna, ska utsläpp relaterade till dessa värmeförluster läggas till proportionellt till utsläppen från alla produktionsprocesser där mätbar värme som produceras i anläggningen används, för att säkerställa att 100 % av den mängd mätbar nettovärme som produceras inom anläggningen eller importerats eller exporteras av anläggningen, samt de kvantiteter som överförs mellan produktionsprocesserna, ska tillskrivas produktionsprocesserna utan att utelämnas eller räknas dubbelt.

G. BERÄKNING AV SPECIFIKA INBÄDDADE UTSLÄPP FRÅN KOMPLEXA VAROR

I enlighet med bilaga IV till förordning (EU) 2023/956 ska de specifika inbäddade utsläppen SEE_g från komplexa varor g beräknas enligt följande:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{InpMat}}{AL_g} \quad (\text{ekvation 57})$$

$$EE_{InpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i \quad (\text{ekvation 58})$$

där

SEE_g är de specifika direkta eller indirekta inbäddade utsläppen från (komplexa) varor g uttryckta i t CO₂e per ton varor g ,

$AttrEm_g$ är de direkta eller indirekta utsläpp som tillskrivs den produktionsprocess som ger upphov till varorna g , fastställda i enlighet med avsnitt F.1 i denna bilaga för rapporteringsperioden, uttryckt i t CO₂e,

AL_g är aktivitetsnivån för den produktionsprocess som ger upphov till varorna g , fastställd i enlighet med avsnitt F.2 i denna bilaga för rapporteringsperioden, uttryckt i ton,

EE_{inpMat} är de inbäddade direkta eller indirekta utsläppen av alla prekursorer som förbrukas under rapporteringsperioden och som definieras som relevanta för produktionsprocessen för varorna g i bilaga II.3, uttryckt i t CO₂e,

M_i är massan av prekursorer i som används i produktionsprocessen och som ger upphov till g under rapporteringsperioden, uttryckt i ton prekursor i , och

SEE_i är de specifika direkta eller indirekta inbäddade utsläppen av prekursorer i uttryckt i t CO₂e per ton prekursor i .

I denna beräkning beaktas endast prekursorer som inte omfattas av samma produktionsprocess som varorna g . Om samma prekursor erhålls från olika anläggningar ska prekursorer från varje anläggning behandlas separat.

Om en prekursor i i sig har prekursorer beaktas dessa prekursorer först med hjälp av samma beräkningsmetod för att beräkna de inbäddade utsläppen av prekursorer i innan de används för att beräkna de inbäddade utsläppen från varorna g . Denna metod används rekursivt för alla prekursorer som är komplexa varor.

Parametern M_i avser den totala massan av prekursorer som krävs för att producera mängden AL_g . Den omfattar också de mängder av prekursorer som inte hamnar i de komplexa varorna men som kan spiltas, skäras av, förbrännas, modifieras kemiskt osv. i produktionsprocessen och som lämnar processen som biprodukter, skrot, restprodukter, avfall eller utsläpp.

För att tillhandahålla uppgifter som kan användas oberoende av aktivitetsnivåer ska den specifika massförbrukningen m_i för varje prekursor i fastställas och inkluderas i det meddelande som avses i bilaga IV:

$$m_i = M_i / AL_g \quad (\text{ekvation 59})$$

De specifika inbäddade utsläppen från komplexa varor g kan därför uttryckas som

$$SEE_g = ac_g + \sum_{i=1}^n (m_i \cdot SEE_i) \quad (\text{ekvation 60})$$

där

ac_g är de specifika direkta eller indirekta utsläpp som tillskrivs den produktionsprocess som ger upphov till varorna g , uttryckta i t CO₂e per ton g , motsvarande specifika inbäddade utsläpp utan prekursorernas inbäddade utsläpp:

$$ac_g = AttrEm_g / AL_g \quad (\text{ekvation 61})$$

m_i är den specifika massförbrukningen av prekursorer i som används i produktionsprocessen och som ger ett ton varor g , uttryckt i ton prekursor i per ton varor g (dvs. dimensionslös), och

SEE_i är de specifika direkta eller indirekta inbäddade utsläppen av prekursorer i uttryckt i t CO₂e per ton prekursor i .

H. FRIVILLIGA ÅTGÄRDER FÖR ATT HÖJA UPPGIFTERNAS KVALITET

1. Källor till risker för fel identifieras i dataflödet från primärdata till slutliga uppgifter i meddelandet enligt bilaga IV. Ett effektivt kontrollsystem inrättas, dokumenteras, genomförs och underhålls för att säkerställa att de meddelanden som härrör från dataflödesaktiviteter inte innehåller felaktigheter och överensstämmer med dokumentationen av övervakningsmetoden och i enlighet med denna bilaga.

Riskbedömningen enligt första stycket ska på begäran göras tillgänglig för kommissionen och den behöriga myndigheten. Om verksamhetsutövaren väljer att använda verifiering i linje med rekommenderade förbättringar ska verksamhetsutövaren också göra den tillgänglig för verifieringsändamål.

2. För riskbedömningen ska skriftliga förfaranden upprättas, dokumenteras, genomföras och upprätthållas för dataflödesverksamhet och kontrollverksamhet, och hänvisningar till dessa förfaranden ska ingå i dokumentationen av övervakningsmetoder.
3. Den kontrollverksamhet som avses i punkt 2 ska, i tillämpliga fall, omfatta följande:
 - a) Kvalitetssäkring av den relevanta mätutrustningen.
 - b) Kvalitetssäkring av informationsteknik för att säkerställa att systemen utformas, dokumenteras, testas, genomförs, kontrolleras och underhålls på ett sätt som garanterar en tillförlitlig, noggrann och snabb bearbetning av uppgifter i enlighet med de risker som fastställs i riskbedömningen.
 - c) Åtskillnad av arbetsuppgifter i dataflödesaktiviteter och kontrollverksamhet samt hantering av nödvändig behörighet.
 - d) Intern granskning och validering av data.
 - e) Korrigeringar och korrigerande åtgärder.
 - f) Kontroll av processer som lagts ut på entreprenad.
 - g) Redovisning och dokumentation samt hantering av dokumentversioner.
4. Vid tillämpning av punkt 3 a ska det säkerställas att all relevant mätutrustning kalibreras, justeras och kontrolleras regelbundet, även innan den tas i bruk, och kontrolleras mot mätstandarder som kan hänföras till internationella mätstandarder när sådana finns tillgängliga, i proportion till de risker som fastställts.

Om delar av mätsystemen inte kan kalibreras ska dessa komponenter identifieras i dokumentationen av övervakningsmetod och alternativa kontroller ska införas.

Om det konstateras att utrustningen inte uppfyller föreskriven prestanda ska nödvändiga korrigerande åtgärder omedelbart vidtas.
5. Vid tillämpning av punkt 3 d ska data från de dataflödesaktiviteter som avses i punkt 2 regelbundet granskas och valideras. Sådan granskning och validering av uppgifterna ska omfatta följande:
 - a) En kontroll av att uppgifterna är fullständiga.
 - b) En jämförelse av uppgifter som har fastställts under den föregående rapporteringsperioden och framför allt konsekvenskontroller baserade på tidsserier för de relevanta produktionsprocessernas växthusgaseffektivitet.
 - c) En jämförelse av uppgifter och värden från olika system för insamling av operativa data, särskilt för produktionsprotokoll, försäljningssiffror och lagersiffror för relevanta varor.
 - d) Jämförelser och fullständighetskontroller av uppgifter på anläggnings- och produktionsprocessnivå för relevanta varor.
6. Vid tillämpning av punkt 3 e ska det säkerställas att korrigerande åtgärder vidtas och berörda uppgifter korrigeras utan onödigt dröjsmål om det visar sig att dataflödesaktiviteter eller kontrollverksamheter inte fungerar effektivt eller inte följer reglerna i dokumentationen av förfarandena för dessa verksamheter.
7. Vid tillämpning av punkt 3 f ska, om en eller flera dataflödesaktiviteter eller kontrollverksamheter som avses i punkt 1 läggs ut på entreprenad från anläggningen, ska allt följande utföras:
 - a) Kontrollera kvaliteten på de utlagda dataflödesverksamheterna och kontrollverksamheterna enligt denna förordning.

- b) Fastställa lämpliga krav för resultaten av de utlagda processerna samt de metoder som används i dessa processer.
 - c) Kontrollera kvaliteten på de resultat och metoder som avses i led b i denna punkt.
 - d) Säkerställa att utlagda verksamheter utförs på ett sådant sätt att de svarar mot de inneboende risker och kontrollrisker som identifierats i riskbedömningen.
8. Kontrollsystemets effektivitet ska övervakas, bland annat genom interna granskningar och med beaktande av kontrollörens resultat, om verifiering tillämpas.
- När kontrollsystemet visar sig vara ineffektivt eller inte står i proportion till de identifierade riskerna ska kontrollsystemet förbättras och övervakningsmetoden uppdateras i enlighet med detta, inbegripet de bakomliggande skriftliga förfarandena för dataflödesverksamhet, riskbedömningar och kontrollåtgärder, beroende på vad som är tillämpligt.
9. Rekommenderad förbättring: Verksamhetsutövaren får frivilligt låta anläggningens utsläppsuppgifter och specifika data om inbäddade utsläpp för varor sammanställda i enlighet med bilaga IV verifieras av en oberoende kontrollör som är ackrediterad enligt ISO 14065 eller enligt reglerna för det övervaknings-, rapporterings- och verifieringsystem som är relevant för anläggningen.
-

BILAGA IV

Innehållet i den rekommenderade kommunikationen från verksamhetsutövare till rapporterande deklaranter

1. INNEHÅLL I MEDDELANDEMALLEN FÖR UTSLÄPPSUPPGIFTER

Allmänna uppgifter

1. Upplysningar om anläggningen:
 - a) Verksamhetsutövarens namn, adress och kontaktuppgifter.
 - b) Anläggningens namn.
 - c) Kontaktuppgifter för anläggningen.
 - d) Anläggningens unika identifieringskod, om sådan finns tillgänglig.
 - e) Den tillämpliga FN-koden för handels- och transportplatser (UN/LOCODE) för platsen.
 - f) En exakt adress och en engelsk transkription av denna.
 - g) Geografiska koordinater för anläggningens huvudsakliga utsläppskälla.
2. För var och en av de aggregerade varukategorierna, de produktionsprocesser och produktionsvägar som används enligt förteckningen i tabell 1 i bilaga II.
3. För var och en av varorna, förtecknade antingen separat för varje KN-nummer eller per aggregerad varukategori i enlighet med bilaga II.2:
 - a) De specifika inbäddade utsläppen från var och en av varorna.
 - b) Information om datakvalitet och använda metoder, särskilt om de inbäddade utsläppen har fastställts fullständigt på grundval av övervakning, eller om något av de normalvärden som gjorts tillgängliga och offentliggjorts av kommissionen för övergångsperioden har använts.
 - c) De specifika indirekta inbäddade utsläppen för var och en av varorna och metoden för hur emissionsfaktorn fastställdes och den informationskälla som använts.
 - d) Den emissionsfaktor som används för el som importerade varor, uttryckt som ton CO₂e per MWh och den datakälla eller metod som används för att fastställa emissionsfaktorn för el, om den skiljer sig från de emissionsfaktorer som kommissionen tillhandahåller i CBAM-övergångsregistret.
 - e) När standardvärden som görs tillgängliga och offentliggörs av kommissionen för övergångsperioden rapporteras i stället för faktiska uppgifter om specifika inbäddade utsläpp, ska en kort beskrivning av skälen till detta läggas till.
 - f) Den sektorsspecifika informationen i enlighet med avsnitt 2 i denna bilaga, när den är relevant.
 - g) I förekommande fall, formen för koldioxidpriset. Om ett koldioxidpris för prekursorer erhålls från andra anläggningar ska alla koldioxidpriser som ska betalas för dessa prekursorer förtecknas separat per ursprungsland.

Rekommenderad förbättring av den allmänna informationen

1. Anläggningens totala utsläpp, inklusive
 - a) aktivitetsdata och beräkningsfaktorer för varje bränsle-/materialmängd som används,
 - b) utsläpp från varje utsläppskälla som övervakas med hjälp av en mätningbaserad metod,
 - c) utsläpp som fastställs med andra metoder,
 - d) mängder koldioxid som mottagits från andra anläggningar eller exporterats till andra anläggningar, för geologisk lagring eller som insatsvara i produkter där koldioxiden är permanent kemiskt bundet,

2. en balans av importerad, producerad, förbrukad och exporterad mätbar värme, avgaser och el,
3. mängden av alla prekursorer som mottagits från andra anläggningar och deras specifika direkta och indirekta inbäddade utsläpp,
4. mängden prekursor som används i varje produktionsprocess, med undantag för prekursorer som produceras i samma anläggning,
5. information om hur de tillskrivna direkta och indirekta utsläppen från varje produktionsprocess beräknades,
6. aktivitetsnivå och tillskrivna utsläpp för varje produktionsprocess,
7. en förteckning över alla relevanta varor som framställts enligt KN-nummer, inklusive prekursorer som inte omfattas av separata produktionsprocesser,
8. en kort beskrivning av anläggningen, dess huvudsakliga produktionsprocesser, eventuella produktionsprocesser som inte omfattas av CBAM, de viktigaste delarna av den övervakningsmetod som använts, huruvida regler för ett godtagbart övervaknings-, rapporterings- och verifieringsystem har tillämpats och vilka åtgärder för att förbättra uppgiftskvaliteten som har vidtagits, särskilt om någon form av verifiering har tillämpats,
9. information om emissionsfaktorn för el i energiköpsavtalet, i förekommande fall.

2. SEKTORSSPECIFIKA PARAMETRAR SOM SKA INGÅ I MEDDELANDET

Aggregerad varukategori	Rapporteringskrav i CBAM-rapporten
Brända leror	— Om leran är bränd eller inte.
Cementklinker	— Ej tillämpligt
Cement	— Massförhållande mellan ton förbrukad cementklinker per producerat ton cement (förhållandet klinker och cement uttryckt i procent).
Aluminatcement	— Ej tillämpligt
Väte	— Ej tillämpligt
Urea (urinämnen)	— Renhet (viktprocent ingående urea,% ingående N).
Salpetersyra	— Koncentration (viktprocent).
Ammoniak	— Koncentration, om lösningen är vattenhaltig.
Blandade gödselmedel	— Information som ändå krävs enligt förordning (EU) 2019/1009: — Innehåll av kväve som ammonium (NH_4^+). — Kvävehalt som nitrat (NO_3^-). — Innehåll av kväve som urea. — Innehåll av kväve i andra (organiska) former.
Sintrad järmmalm	— Ej tillämpligt
Tackjärn	— Det huvudsakliga reduktionsmedel som används. — Viktprocent av mangan, krom och nickel, totalt av andra legeringsämnen.
FeMn ferromangan	— Viktprocent mangan och kol.
FeCr – ferrokrom	— Viktprocent krom och kol.
FeNi – ferronickel	— Viktprocent nickel och kol.

DRI (direktreducerat järn)	<ul style="list-style-type: none"> — Det huvudsakliga reduktionsmedel som används. — Viktprocent av mangan, krom och nickel, totalt av andra legeringsämnen.
Råstål	<ul style="list-style-type: none"> — Det huvudsakliga reduktionsmedlet för prekursorer, om detta är känt. — Viktprocent av mangan, krom och nickel, totalt av andra legeringsämnen. — Ton skrot som används för att tillverka 1 ton råstål. — % av skrot som är skrot före konsumentledet.
Järn- eller stålprodukter	<ul style="list-style-type: none"> — Det huvudsakliga reduktionsmedel som används vid framställning av prekursorer, om detta är känt. — Viktprocent av mangan, krom och nickel, totalt av andra legeringsämnen. — Viktprocent av ingående material som inte är järn eller stål om deras massa utgör mer än 1 %-5 % av varornas totala massa. — Ton skrot som används för att tillverka 1 ton av produkten. — % av skrot som är skrot före konsumentledet.
Aluminium i obearbetad form	<ul style="list-style-type: none"> — Ton skrot som används för att tillverka 1 ton av produkten. — % av skrot som är skrot före konsumentledet. — Om det totala innehållet av andra ämnen än aluminium överstiger 1 %, den totala procentandelen av sådana ämnen.
Aluminiumprodukter	<ul style="list-style-type: none"> — Ton skrot som används för att tillverka 1 ton av produkten. — % av skrot som är skrot före konsumentledet. — Om det totala innehållet av andra ämnen än aluminium överstiger 1 %, den totala procentandelen av sådana ämnen.

BILAGA V

Eori-uppgifter

Tabell 1 innehåller information om de ekonomiska aktörer som finns i EOS, som ska vara interoperabelt med CBAM-övergångsregistret.

Tabell 1

Eori-uppgifter

Eori-systemet för ekonomiska aktörer (EOS)	
Kundidentifiering	
Eori-land + nationellt Eori-nummer	
Eori-land	
Eori-startdatum	
Eori-utgångsdatum	
Tullkunduppgifter	
Eori-kortnamn	
Fullständigt Eori-namn	
Eori-språk	
Eori-etableringsdatum	
Typ av Eori-person	
Eori, ekonomisk verksamhet	
Förteckning över Eori-etableringsadresser	
Etableringsadresser	
Eori-adress	
Eori-språk	
Eori-namn	
Verksamhet i unionen	
Eori-adress – startdatum	
Eori-adress – slutdatum	
Mervärdesskatte- eller skatteregistreringsnummer	
"Mervärdesskattenummer" eller "skatteregistreringsnummer"	
Nationellt identifieringsnummer + mervärdesskatte- eller skatteregistreringsnummer. Konkatenera land med nationell identifierare.	
Rättslig ställning i Eori	
Rättslig ställning i Eori – språk	
Rättslig ställning i Eori	
Eori-rättslig status start- och slutdatum	
Kontaktförteckning	
Kontakt	
Eori-kontaktadress	
Eori-kontaktspråk	

Fullständigt Eori-kontaktnamn
Eori-kontaktnamn
Flagga för godkänd publicering
Beskrivning av adressfält
Gatuadress
Postnummer
Ort
Landskod
Förteckning över kommunikationsuppgifter
Typ av kommunikation

BILAGA VI

Kompletterande uppgiftskrav när det gäller aktiv förädling

Tabell 1 innehåller uppgifterna från de decentraliserade tullsystemen, som ska vara interoperabla med CBAM-övergångsregistret i enlighet med artikel 17 i denna förordning.

Tabell 1

Ytterligare uppgifter för aktiv förädling

Uppgiftskrav från tullmyndigheterna efter avräkningsnota för aktiv förädling, när inget undantag beviljas den rapporterande deklaranter
Utfärdande land eller territorium
Datapostens referensnummer
Datapostens versionsnummer
Datapostens versionsstatus
Rapporteringsperiodens startdatum
Rapporteringsperiodens slutdatum
Övervakningstullkontor (övervakningstullkontor för aktiv förädling)
Tillståndsnummer för aktiv förädling
Importörens identifieringsnummer/tillståndshavare för aktiv förädling
Importerande land
Varupostens identifieringskod (sekv.nr)
HS-undernummer
KN-nummer
Varubeskrivning
Kod för begärt förfarande
Kod för föregående förfarande
Kod för ursprungsland
Kod för destinationsland
Avsändningsland
Nettovikt
Typ av måttenheter
Extra enheter
Statistiskt värde
Nettomassa för den produkt som faktiskt använts i förädlade produkter som övergått till fri omsättning
Nettomassa som faktiska produkter som övergått till fri omsättning med samma varukod
Ombudets identifieringsnummer och status
Transportsätt vid gränsen

BILAGA VII

Uppgifter i det nationella systemet

innehåller uppgifterna från de decentraliserade systemen, som ska vara interoperabla med CBAM-övergångsregistret i enlighet med artikel 17 i denna förordning.

Tabell 1

Uppgifter i det nationella systemet
Utfärdare
Datapostens referensnummer
Datapostens versionsnummer
Datapostens versionsstatus
Importdeklarationens nummer
Deklarationens varupostnummer
Datum för godtagande av deklarationen
Kod för begärt förfarande
Kod för föregående förfarande
Kod för ursprungsland
Kod för förmånsursprungsland
Kod för destinationsland
Avsändningsland
Kvotens löpnummer
Varubeskrivning
HS-undernummer
KN-nummer
Taric-kod
Nettovikt
Statistiskt värde
Extra enheter
Typ av deklaration
Typ av tilläggsdeklaration
Format
Importörens registreringsnummer
Importerande land
Mottagarens registreringsnummer
Deklarantens identifieringsnummer
Tillståndshavarens identifieringsnummer
Tillståndshavarens typ av tillstånd
Tillståndets referensnummer
Ombudets identifieringsnummer
Transportsätt vid gränsen
Transportsätt inrikes

BILAGA VIII

Standardiserade faktorer som används vid övervakningen av direkta utsläpp på anläggningsnivå

1. EMISSIONSFAKTORER FÖR BRÄNSLE I RELATION TILL EFFEKTIVT VÄRMEVÄRDE (NCV)

Tabell 1

Emissionsfaktorer för bränsle i relation till effektivt värmevärde (NCV), och effektiva värmevärden per bränslemassa.

Beskrivning av bränsletyp	Emissionsfaktor (t CO ₂ /TJ)	Effektivt värmevärde (TJ/Gg)	Källa
Oraffinerad olja	73,3	42,3	IPCC 2006 GL
Orimulsion	77,0	27,5	IPCC 2006 GL
Naturgasvätskor (NLG)	64,2	44,2	IPCC 2006 GL
Motorbensin	69,3	44,3	IPCC 2006 GL
Fotogen (annan än flygfotogen)	71,9	43,8	IPCC 2006 GL
Skifferolja	73,3	38,1	IPCC 2006 GL
Dieselolja	74,1	43,0	IPCC 2006 GL
Restbränsleolja	77,4	40,4	IPCC 2006 GL
Motorgas (LPG)	63,1	47,3	IPCC 2006 GL
Etan	61,6	46,4	IPCC 2006 GL
Nafta	73,3	44,5	IPCC 2006 GL
Bitumen	80,7	40,2	IPCC 2006 GL
Smörjmedel	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Petroleumkoks	97,5	32,5	IPCC 2006 GL
Raffinaderiråvara	73,3	43,0	IPCC 2006 GL
Raffinaderigas	57,6	49,5	IPCC 2006 GL
Paraffinvaxer	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Nafta, fotogen och industrisprit	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Andra petroleumprodukter	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Antracit	98,3	26,7	IPCC 2006 GL
Kokskol	94,6	28,2	IPCC 2006 GL
Annat bituminöst kol	94,6	25,8	IPCC 2006 GL
Subbituminöst kol	96,1	18,9	IPCC 2006 GL
Lignit	101,0	11,9	IPCC 2006 GL
Oljeskiffer och oljesand	107,0	8,9	IPCC 2006 GL
Stenkolsbriketter	97,5	20,7	IPCC 2006 GL
Koksugnskoks och brunkolskoks	107,0	28,2	IPCC 2006 GL
Gaskoks	107,0	28,2	IPCC 2006 GL
Stenkolstjära	80,7	28,0	IPCC 2006 GL

Gasverksgas	44,4	38,7	IPCC 2006 GL
Koksugngas	44,4	38,7	IPCC 2006 GL
Masugngas	260	2,47	IPCC 2006 GL
LD-gas	182	7,06	IPCC 2006 GL
Naturgas	56,1	48,0	IPCC 2006 GL
Industriavfall	143	Ej tillämpligt.	IPCC 2006 GL
Spilloljet	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Torv	106,0	9,76	IPCC 2006 GL
Kasserade däck	85,0 ⁽¹⁾	Ej tillämpligt.	World Business Council for Sustainable Development – Cement Sustainability Initiative (WBCSD CSI)
Kolmonoxid	155,2 ⁽²⁾	10,1	J. Falbe och M. Regitz, Römpp Chemie Lexikon, Stuttgart, 1995
Metan	54,9 ⁽³⁾	50,0	J. Falbe och M. Regitz, Römpp Chemie Lexikon, Stuttgart, 1995

(1) Detta värde är den preliminära emissionsfaktorn, dvs. före tillämpning av en biomassafraktion, i förekommande fall.

(2) Baserat på ett effektivt värmevärde på 10,12 TJ/t.

(3) Baserat på ett effektivt värmevärde på 50,01 TJ/t.

Tabell 2

Emissionsfaktorer för bränsle i relation till effektivt värmevärde (NCV), och effektiva värmevärden per massa bränslematerial.

Biomassamaterial	Preliminär emissionsfaktor (EF) [t CO ₂ / TJ]	NCV [GJ/t]	Källa
Virke/virkesavfall (lufttorrt ⁽¹⁾)	112	15,6	IPCC 2006 GL
Sulfitluter (svartlut)	95,3	11,8	IPCC 2006 GL
Annan primär fast biomassa	100	11,6	IPCC 2006 GL
Träkol	112	29,5	IPCC 2006 GL
Biobensin	70,8	27,0	IPCC 2006 GL
Biodiesel	70,8	37,0	IPCC 2006 GL ⁽²⁾
Andra flytande biobränslen	79,6	27,4	IPCC 2006 GL
Deponigas ⁽¹⁾	54,6	50,4	IPCC 2006 GL

Rötgas ⁽¹⁾	54,6	50,4	IPCC 2006 GL
Annan biogas ⁽¹⁾	54,6	50,4	IPCC 2006 GL
Kommunalt avfall (biomassafraktion) ⁽¹⁾	100	11,6	IPCC 2006 GL

⁽¹⁾ Den angivna emissionsfaktorn utgår från omkring 15 % vattenhalt i virket. Färskt virke kan ha en vattenhalt på upp till 50 %. För att fastställa det effektiva värmevärdet för fullständigt torrt virke ska följande ekvation användas:

$$NCV = NCV_{dry} \cdot (1 - w) - \Delta H_v \cdot w$$

Där NCV_{dry} är det effektiva värmevärdet för det absolut torra materialet, w är vattenhalten (massfraktion) och $\Delta H_v = 2,4 \text{ GJ/t } H_2O$ är entalpin för avdunstning av vatten. Med hjälp av samma ekvation kan det effektiva värmevärdet för en viss vattenhalt bakåtkräkas från det torra effektiva värmevärdet.

⁽²⁾ Det effektiva värmevärdet (NCV) är hämtat från bilaga III till direktiv (EU) 2018/2001.

⁽³⁾ För deponigas, rötgas och annan biogas: Standardvärden avser ren biometan. För att få fram korrekta standardvärden krävs en korrigering för gasens metanhalt.

⁽⁴⁾ IPCC-riktlinjerna ger även värden för den fossila fraktionen i kommunalt avfall: EF = 91,7 t CO₂/TJ; NCV = 10 GJ/t

2. EMISSIONSAKTORER AVSEENDE PROCESSUTSLÄPP

Tabell 3

Stökiometrisk emissionsfaktor för processutsläpp från nedbrytning av karbonater (metod A)

Karbonat	Emissionsfaktor [ton CO ₂ / ton karbonat]
CaCO ₃	0,440
MgCO ₃	0,522
Na ₂ CO ₃	0,415
BaCO ₃	0,223
Li ₂ CO ₃	0,596
K ₂ CO ₃	0,318
SrCO ₃	0,298
NaHCO ₃	0,524
FeCO ₃	0,380
Allmänt	<p>Emissionsfaktor = $[M(\text{CO}_2)] / \{Y * [M(x)] + Z * [M(\text{CO}_3^{2-})]\}$</p> <p>X = metall</p> <p>M(x) = molekylvikt för X i [g/mol]</p> <p>M(CO₂) = molekylvikt för CO₂ i [g/mol]</p> <p>M(CO₃²⁻) = molekylvikt för CO₃²⁻ i [g/mol]</p> <p>Y = stökiometriskt tal för X</p> <p>Z = stökiometriskt tal för CO₃²⁻</p>

Tabell 4

Stökiometrisk emissionsfaktor för processutsläpp från nedbrytning av karbonater baserad på oxider av alkaliska jordartsmetaller (metod B)

Oxider	Emissionsfaktor [ton CO ₂ / ton oxid]
CaO	0,785
MgO	1,092
BaO	0,287
Allmänt: X _Y O _Z	<p>Emissionsfaktor = $[M(\text{CO}_2)] / \{Y * [M(x)] + Z * [M(\text{O})]\}$</p> <p>X = alkalisk jordmetall eller alkalimetall</p> <p>M(x) = molekylvikt för X i [g/mol]</p> <p>M(CO₂) = molekylvikt för CO₂ [g/mol]</p> <p>M(O) = molekylvikt för O [g/mol]</p> <p>Y = stökiometriskt tal för X</p> <p>= 1 (för alkaliska jordmetaller)</p> <p>= 2 (för alkalimetaller)</p> <p>Z = stökiometriskt tal för O = 1</p>

Tabell 5

Emissionsfaktorer för processutsläpp från andra processmaterial (framställning av järn eller stål, och bearbetning av järnmetaller) ⁽¹⁾

Insatsmaterial eller producerat material	Kolinnehåll (t C/t)	Emissionsfaktor (t CO ₂ /t)
Direktreducerat järn (DRI)	0,0191	0,07
Kolektroder för elektriska bågugnar	0,8188	3,00
Koksinsprutning för elektriska bågugnar	0,8297	3,04
Sintrat järn	0,0191	0,07
LD-gas	0,3493	1,28
Petroleumkoks	0,8706	3,19
Tackjärn	0,0409	0,15
Järn/järnskrot	0,0409	0,15
Stål/stålskrot	0,0109	0,04

⁽¹⁾ IPCC:s riktlinjer från 2006 för förteckningar över nationella växthusgaser.

3. GLOBALA UPPVÄRMNINGSPOTENTIALER FÖR ANDRA VÄXTHUSGASER ÄN KOLDIOXID

Tabell 6

Globala uppvärmningspotentialer

Gas	Global uppvärmningspotential
N ₂ O	265 t CO ₂ e / t N ₂ O
CF ₄	6 630 t CO ₂ e / t CF ₄
C ₂ F ₆	11 100 t CO ₂ e / t C ₂ F ₆

BILAGA IX

Harmoniserade referensvärden för effektivitet vid separat produktion av el och värme

I tabellerna nedan är de harmoniserade referensvärdena för effektivitet vid separat produktion av el och värme baserade på ett effektivt värmevärde och atmosfäriska standardförhållanden enligt ISO (15 °C omgivningstemperatur, 1,013 bar, 60 % relativ fuktighet).

Tabell 1

Referensfaktorer för effektivitet vid elproduktion

Kategori		Typ av bränsle	Tillverkningsår		
			Före 2012	2012–2015	Från och med 2016
Fasta bränslen	S1	Stenkol inklusive antracit, bituminöst kol, subbituminöst kol, koks, lågtemperaturkoks, petroleumkoks	44,2	44,2	44,2
	S2	Brunkol, brunkolsbriketter, skifferolja	41,8	41,8	41,8
	S3	Torv, torvbriketter	39,0	39,0	39,0
	S4	Torr biomassa, inklusive trä och annan fast biomassa, inklusive pellets och briketter av trä, torkad träflis, rent och torrt träavfall, nötskal, olivkärnor och andra kärnor	33,0	33,0	37,0
	S5	Annan fast biomassa, inklusive allt trä som inte ingår i S4, och svart- och brunlut	25,0	25,0	30,0
	S6	Kommunalt avfall och industriavfall (ej förnybart) och förnybart/biologiskt nedbrytbart avfall	25,0	25,0	25,0
Vätskor	L7	Tung eldningsolja, gasolja/dieselolja, andra oljeprodukter	44,2	44,2	44,2
	L8	Flytande biobränslen inklusive biometanol, bioetanol, biobutanol, biodiesel och andra flytande biobränslen	44,2	44,2	44,2
	L9	Flytande avfall inklusive biologiskt nedbrytbart och icke förnybart avfall (inklusive talg, fett och drav)	25,0	25,0	29,0
Gasformiga	G10	Naturgas, gasol, flytande naturgas och biometan	52,5	52,5	53,0
	G11	Raffinaderigas, vätgas och syntesgas	44,2	44,2	44,2
	G12	Biogas från rötning, deponering och avloppsrening	42,0	42,0	42,0
	G13	Koksugns gas, masugns gas, gruvgas och andra återvunna gaser (utom raffinaderigas)	35,0	35,0	35,0
Övrigt	O14	Spillvärme (inklusive avgaser från högtemperaturprocesser, produkter från exoterma kemiska reaktioner)			30,0

Tabell 2

Referensfaktorer för effektivitet vid värmeproduktion

Kategori		Typ av bränsle	Tillverkningsår					
			Före 2016			Från och med 2016		
			Varmvat- ten	Ånga (°)	Direkt använd- ning av avgas- värme (°)	Varmvat- ten	Ånga (°)	Direkt använd- ning av avgas- värme (°)
Fasta bränslen	S1	Stenkol inklusive antracit, bituminöst kol, subbituminöst kol, koks, lågtemperaturkoks, petroleumkoks	88	83	80	88	83	80
	S2	Brunkol, brunkolsbriketter, skifferolja	86	81	78	86	81	78
	S3	Torv, torvbriketter	86	81	78	86	81	78
	S4	Torr biomassa, inklusive trä och annan fast biomassa, inklusive pellets och briketter av trä, torkad träflis, rent och torrt träavfall, nötskal, olivkärnor och andra kärnor	86	81	78	86	81	78
	S5	Annan fast biomassa, inklusive allt trä som inte ingår i S4, och svart- och brunlut	80	75	72	80	75	72
	S6	Kommunalt avfall och industriavfall (ej förnybart) och förnybart/biologiskt nedbrytbart avfall	80	75	72	80	75	72
Vätskor	L7	Tung eldningsolja, gasolja/dieselolja, andra oljeprodukter	89	84	81	85	80	77
	L8	Flytande biobränslen inklusive biometanol, bioetanol, biobutanol, biodiesel och andra flytande biobränslen	89	84	81	85	80	77
	L9	Flytande avfall inklusive biologiskt nedbrytbart och icke förnybart avfall (inklusive talg, fett och drav)	80	75	72	75	70	67
Gasfor- miga	G10	Naturgas, gasol, flytande naturgas och biometan	90	85	82	92	87	84
	G11	Raffinaderigas, vätgas och syntesgas	89	84	81	90	85	82

	G12	Biogas från rötning, deponering och avloppsrening	70	65	62	80	75	72
	G13	Koksugngas, masugngas, gruvgas och andra återvunna gaser (utom raffinaderigas)	80	75	72	80	75	72
Övrigt	O14	Spillvärme (inklusive avgaser från högtemperaturprocesser, produkter från exoterma kemiska reaktioner)	–	–	–	92	87	–

(¹) Om ångproducerande anläggningar inte tar hänsyn till kondensatåterföringen i sina beräkningar av effektivitet vid värmeproduktion i kraftvärmeverk ska den effektivitet för ånga som visas i tabellen ovan ökas med 5 procentenheter.

(²) Värdena för direkt användning av avgasvärme ska användas om temperaturen är minst 250 °C.

Sammanfattning av promemorian

Prop. 2023/24:77

Bilaga 3

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen (CBAM-förordningen) trädde i kraft den 17 maj 2023 och har i vissa delar börjat att tillämpas från och med den 1 oktober 2023. Förordningen innebär att importörer av vissa varor som importeras till Europeiska unionen (EU) från tredjeland är skyldiga att från och med den 1 januari 2026 deklarerera inbäddade utsläpp av växthusgaser i varorna och köpa certifikat som motsvarar de inbäddade utsläppen. Redan från och med den 1 oktober 2023 är importörer skyldiga att till Europeiska kommissionen rapportera inbäddade utsläpp i importerade CBAM-varor, dock utan någon skyldighet att köpa och lämna över certifikat motsvarande utsläppen.

Förordningen är direkt tillämplig i Sverige men för att den ska kunna tillämpas på ett ändamålsenligt sätt behövs kompletterande nationella bestämmelser. I promemorian lämnas förslag till sådana bestämmelser. I promemorian föreslås en ny lag med kompletterande bestämmelser till förordningen. I lagen behandlas frågor om behörig myndighet, beslut om godkännande respektive återkallelse av status som CBAM-deklarant, akkreditering, tillsyn, sanktionsavgift och överklagande.

De nya lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2024.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens innehåll och uttryck i lagen

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen, här benämnd CBAM-förordningen, och de EU-förordningar som meddelas med stöd av CBAM-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i CBAM-förordningen och de EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Behörig myndighet

2 § Regeringen bestämmer vilken förvaltningsmyndighet under regeringen som ska vara behörig myndighet enligt CBAM-förordningen.

Status som godkänd CBAM-deklarant

3 § Den behöriga myndigheten beslutar i fråga om godkännande och återkallelse av status som CBAM-deklarant enligt artikel 5 och 17 i CBAM-förordningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förfarandet vid ansökan om godkännande som CBAM-deklarant och vid återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

Den behöriga myndigheten får bestämma att ett beslut om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant ska gälla med omedelbar verkan.

Ackreditering

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer enligt artikel 8 och 18 i CBAM-förordningen.

Tillsyn

5 § Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att denna lag, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna följs.

6 § För tillsynen enligt 5 § har den behöriga myndigheten rätt att begära att en fysisk eller juridisk person ska tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat.

7 § Den behöriga myndigheten får besluta de förelägganden som behövs för att den som har skyldigheter enligt föreskrifter som omfattas av tillsynen ska fullgöra dessa.

8 § Den behöriga myndigheten har, om det behövs för tillsynen, rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen som används av en fysisk eller juridisk person.

Det som anges i första stycket om rätt till tillträde för den behöriga myndigheten, gäller inte bostäder.

9 § Polismyndigheten ska ge den behöriga myndigheten den hjälp som behövs för sådant tillträde som avses i 8 §.

Hjälp får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polismans särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver användas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt

1. denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, eller

2. CBAM-förordning eller EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen.

Sanktionsavgift

11 § Sanktionsavgift får tas ut i enlighet med artikel 26 och 35 i CBAM-förordningen samt artikel 16 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1773 av den 17 augusti 2023 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 vad gäller rapporteringsskyldigheter inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden, här benämnd genomförandeförordningen för övergångsperioden.

12 § Sanktionsavgift enligt artikel 26 i CBAM-förordningen får inte beslutas efter den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationerna borde ha lämnats in.

Sanktionsavgift enligt artikel 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden får inte beslutas efter utgången av år 2026.

13 § Ett beslut om sanktionsavgift ska delges.

14 § En sanktionsavgift som beslutats enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden tillfaller staten.

15 § En sanktionsavgift ska betalas till den myndighet som regeringen bestämmer inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, ska myndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utskökningsbalken.

16 § Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om sanktionsavgifter enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Överklagande

17 § Beslut enligt denna lag, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt beslut enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna får överklagas till mark- och miljödomstolen.

Bestämmelser om överklagande av mark- och miljödomstolens domar och beslut finns i 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

Efter remiss har yttranden över promemorian Kompletterande bestämmelser med anledning av EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen lämnats av Ekonomistyrningsverket, Energiföretagen Sverige, Företagarna, Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Stockholm, Integritetsskyddsmyndigheten, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Naturvårdsverket, Nacka tingsrätt (mark- och miljödomstolen), Polismyndigheten, Regelrådet, Riksgäldskontoret, Statens energimyndighet, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen), Tillväxtverket, Tullverket och Östersunds tingsrätt (mark- och miljödomstolen).

Följande remissinstanser har inte svarat: Byggföretagen, Föreningen för gruvor, mineral- och metallproducenter i Sverige, Föreningen Teknikföretagen i Sverige, IVL Svenska Miljöinstitutet, Jernkontoret, Lantbrukarnas riksförbund, Mobility Sweden, Plåt & Ventföretagen, SKGS (Skogen, Kemin, Gruvorna och Stålet), Svensk Betong, Svenskt aluminium, Svenskt Näringsliv och Transportföretagen.

Industriarbetsgivarna, Riksdagens ombudsmän, Stockholms universitet och Sveriges kommuner och regioner har angett att de avstår från att yttra sig.

Lagrådsremissens lagförslag

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens innehåll och uttryck i lagen

1 § Denna lag kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen, här benämnd CBAM-förordningen, och

2. EU-förordningar som meddelas med stöd av CBAM-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i CBAM-förordningen och de EU-förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Behörig myndighet

2 § Regeringen bestämmer vilken förvaltningsmyndighet under regeringen som ska vara behörig myndighet enligt CBAM-förordningen.

Status som godkänd CBAM-deklarant

3 § Den behöriga myndigheten beslutar i frågor om att bevilja eller återkalla status som godkänd CBAM-deklarant enligt artiklarna 5 och 17 i CBAM-förordningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förfarandet vid ansökan om och återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant.

Den behöriga myndigheten får bestämma att ett beslut om återkallelse av status som godkänd CBAM-deklarant ska gälla med omedelbar verkan.

Ackreditering

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer enligt artiklarna 8 och 18 i CBAM-förordningen.

Tillsyn

5 § Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att denna lag, CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna följs.

6 § För tillsynen enligt 5 § har den behöriga myndigheten rätt att begära att en fysisk eller juridisk person ska lämna de upplysningar eller tillhandahålla de handlingar som behövs för tillsynen. För denna tillsyn har den behöriga myndigheten också rätt att få tillgång till ett exemplar av den CBAM-vara som har importerats.

7 § Den behöriga myndigheten får besluta om de förelägganden som behövs för att den som har skyldigheter enligt föreskrifter som omfattas av tillsynen ska fullgöra dessa.

8 § Den behöriga myndigheten har, om det behövs för tillsynen, rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och andra utrymmen som används av en fysisk eller juridisk person. Detta gäller dock inte tillträde till bostäder.

9 § Polismyndigheten ska ge den behöriga myndigheten den hjälp som behövs för sådant tillträde som avses i 8 §.

Hjälp får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polismans särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver användas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt

1. denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, eller

2. CBAM-förordningen eller EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen.

Sanktionsavgift

11 § Den behöriga myndigheten får besluta om sanktionsavgift i enlighet med artiklarna 26 och 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1773 av den 17 augusti 2023 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 vad gäller rapporteringsskyldigheter inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen under övergångsperioden, här benämnd genomförandeförordningen för övergångsperioden.

12 § Sanktionsavgift enligt artikel 26 i CBAM-förordningen får inte beslutas efter den period som avslutas med det fjärde året efter det år då CBAM-deklarationen borde ha lämnats in.

Sanktionsavgift enligt artikel 35 i CBAM-förordningen och artikel 16 i genomförandeförordningen för övergångsperioden får inte beslutas efter utgången av år 2026.

13 § Ett beslut om sanktionsavgift ska delges den avgiftsskyldige.

14 § Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

15 § En sanktionsavgift ska betalas till den myndighet som regeringen bestämmer inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, ska myndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

16 § Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om sanktionsavgifter enligt CBAM-förordningen och genomförandeförordningen för övergångsperioden.

Överklagande

17 § Beslut enligt denna lag, enligt CBAM-förordningen och EU-förordningar som har antagits med stöd av den förordningen eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och EU-förordningarna får överklagas till mark- och miljödomstolen.

Bestämmelser om överklagande av mark- och miljödomstolens domar och beslut finns i 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2024-02-07

Närvarande: F.d. justitieråden Eskil Nord och Kerstin Calissendorff samt justitierådet Eric M. Runesson

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen

Enligt en lagrådsremiss den 1 februari 2024 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Babak Werngren.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 mars 2024

Närvarande: statsrådet Svantesson, ordförande, och statsråden Ankarberg Johansson, Edholm, J Pehrson, Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssmed, Tenje, Slottner, M Persson, Wykman, Malmer Stenergard, Liljestränd, Brandberg, Bohlin, Carlson, Pourmokhtari

Föredragande: statsrådet statsrådet Svantesson

Regeringen beslutar proposition Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen